

A26.197

$$\begin{array}{r}
 4000 \overline{) 17200} \\
 \underline{36} \\
 40 \times 4 \\
 \underline{36} \\
 40 \overline{) 240} \\
 \underline{36} \\
 4 \times 2 = 8 \\
 \underline{12} \\
 12 \overline{) 673}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 334 \overline{) 30} \\
 \underline{3} \\
 30
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 3800 \overline{) 12} \\
 \underline{36} \\
 20 \times 4 \\
 \underline{24} \\
 60 \\
 \underline{60} \\
 0 \\
 1520
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 36 \overline{) 3800} \\
 \underline{40} \\
 36 \\
 \underline{40} \\
 4 \times 2 = 8 \\
 \underline{12} \\
 12 \overline{) 673}
 \end{array}$$

J. Grünberg

A 26197

Lühikene
Õige=usku kiriku
Laulu=ramat.

Teine trükk.

Nia linnas.

Trükkitud Aleksander Stahli trükki tojas, Munka-ulitsas Nr. 11/13.

1880.

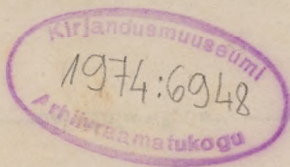
Рижская Духовная Консисто́рія симъ свидѣтельствуе́тъ, что къ напечатанію на Эсткомъ языкѣ вторымъ изданіемъ книги подъ названіемъ: „*Õhhiene Sige-usju kiriku laulu-ramat*“ препятствій со стороны Духовнаго Начальства не имѣется.

Г. Рига, Іюня 20. дня 1880 года.

Членъ Консисто́ріи, Протоіерей **А. Щелкуновъ.**

Секретарь **Н. Токмановъ.**

Столоначальникъ **С. Червинскій.**

Geskönne.

Muid saab seinnane „Lühikene Dige=ussu kiriku Paulu=ramat“ teist korda trükitud üksnes sellepärast, et tedda iggalt poolt nõutakse kirikute ja koolide tarbeks. Kiriku wallitus valmistab ühte täielikumat ja nootidega Paulu=ramatut ja loodab jedita 1882^{ieks} aastaks wäljaanda, kui agga mingi=juggust takkistust selle juures ette ei juhtu.

1880 aastal, Juni kuu 17. pääwal.

Geography

That last morning, Yaphank was
filled with a crowd of men
who were to be sent to the
penitentiary. The men were
of various ages and colors,
but all were looking down-
cast and sad. They were
being taken to the peniten-
tiary, where they would
be put to work. The men
were taken to the peniten-
tiary in a large wagon,
and the men were taken to
the penitentiary in a large
wagon.

Juhhataja.

Laulud kõige-võ Jummalateenistusesse.

	lehte kütq.
Algmisje laul: Kiida, mo hing	1
Esimene Antivon: Sinis on se inimene	1
Teine Antivon: Issand, ma hüian So poole	2
Laulud pärrast „Issand, ma hüian“ ja Dogmatikud kahheksal wisil	2
Dhtu laul Jummalate Poiale: Oh Kristus, Sa iggawesse	13
Näddala pääwade profimenid	13
Salmidega laulud (на стиховнѣ) kahheksal wisil	14
Pühha Simeoni palwe: Issand, nüüd lassed Sinna	22
Laul Jummalate Emmale: Oh Jummalate Emma Neitsi	23
Pühhapääwa troparid, kondakid ja laulud Jummalate Emmale kahheksal wisil	23
Näddala pääwade troparid ja kondakid	30
Ülleüldsed troparid ja kondakid pühha inimeste auks	33
Pühhapääwa troparid Kristusse surmüst üllestõdusmisses	37
Ülleüldsed austamisje laulud ja ärrawallitjetud salmid	38
Treppi laulud ehk antivonid	42
Pühhapääwa profimenid	45
Laulud pärrast Ewangeliumi luggemist: Kristusje surmüst üllestõdusmist	47
Pühhapääwa irmosid: kahheksal wisil	48—60
Jummalate Emma laul: Mo hing austab wägga Issandat	49
Kiitusje salmiga laulud (хвалитны) kahheksal wisil	60
Laul Jummalate Emmale: Kõige ennam õnnistud olled Sinna	67

Suur austamisje laul: Au olgu Jummalale kõrges . . .	68
Troparid pärrast suurt austamisje laulu . . .	69
Palwe Keisri ja kõige Temma jagguvõssa pitka ea eest . .	70
Sulle sõda ülemale, kes Sa meie eest sõdas võitled . . .	70

Laulud pühha Joannesje Kriostomusje Liturgia aial.

Esimine Antiwon 103 Laveiti laul . . .	71
Teine Antiwon 146 Laveiti laul . . .	72
Näddala pääwade antiwonid 1, 2 ja 3. . .	73—74
Oh ainusiindinud Jummalale Poeg . . .	74
Tulge kummardagem ja langegem mahha Kristusje ette . .	75
Prokimenid pühhapäivil kahhetjal wiisil . . .	75
Näddala päiwil . . .	77
Kerubide laul: Meie jallal wiisil tähhendamie Kerubid . .	77
Sige ussu Simbol ja laulud temma järrele . . .	78
On kõhhus tdeste õnsaks kiita . . .	81
Simu ülle, kes Sa armu olled jannud, on rõõmus . . .	81
Meie Jssa . . .	82
Kõige näddala pääwade Jummalale armu laua laulud . .	82
Meie jaimie tõe walguist nähha . . .	83
Sagu meie su täis So kiitust . . .	84
Laulud eune pühhitjetud andede Liturgia aial . . .	84

Suured pühhad Jssanda auks.

1) Laulud Kristusje siindimisje ehk Jõulu Pühhal.

Laulud kõige-õ Jummalale-tenistusjess . . .	86
Laulud Liturgia aial . . .	98

2) Jssanda ümberleikamisje pühhal ja nel aastal.

Laulud kõige-õ Jummalale-tenistusjess . . .	99

3) Jssanda templiwimisje pühhal ehk Kiiula pääwal.

Laulud kõige-õ Jummalale-tenistusjess . . .	105
Laulud Liturgia aial . . .	112

4) Jummalale iluunnisje ehk Jssanda riistamisje pühhal.

Laulud kõige-õ Jummalale-tenistusjess . . .	112
Laulud Liturgia aial . . .	120
Suure wee-õnnistamisje laulud . . .	122

5) Jssanda muudmisje pääwal.

Laulud kõige-ö Jummalatenistusjst	123
Laulud Liturgia aial	130

6) Jssanda Jerusalemmaminnemisse Pühhal.

Laulud kõige-ö Jummalatenistusjst	132
Laulud Liturgia aial	138

7) Kristusje furnust üllestõusmisje ehf Paasa Pühhal.

Laulud homnifu Jummalatenistusjst	140
Tundide laulud	152
Laulud Liturgia aial	154

8) Jssanda taevaminnemisse Pühhal.

Laulud kõige-ö Jummalatenistusjst	155
Laulud Liturgia aial	161

9) Pühha Waimu mahhatullemisse pühhal ehf Mellipühhil.

Laulud kõige-ö Jummalatenistusjst	163
Laulud Liturgia aial	170

10) Jssanda kalli risti üllesleidmisje ja üllestõstmisje pühhal.

Laulud kõige-ö Jummalatenistusjst	172
Laulud Liturgia aial	178

Enured pühhad Jummal Gmma auks.

Laulud pühha Neitsi Maria sündimisje pääwal	180
Laulud Neitsi Maria templisse wiimisse Pühhal	186
Laulud Neitsi Maria kuulutamisse Pühhal	192
Laulud Neitsi Maria surma pääwal	198

Pühhad pühha innimeste auks.

Laulud pühha Nistia Joannesje sündimisje pääwal	206

Pühhapääwad, mis juure paastule walmistawad.

Laulud Tölneri ja Wariseri pühhapääwal	213
Laulud kaddunud poja pühhapääwal	215
Laulud lihha sömisje lõppu pühhapääwal	218
Laulud pima sömisje lõppu pühhapääwal	221

Laulud Suure paastu Jummalä tenistusjeft.

Shtu Jummalä-tenistusje laulud	223
Gommiku Jummalä-tenistusje laulud	224
Lõuna Jummalä-tenistusje laulud	225
Suure pärrast-Shtu Jummalä tenistusje laulud	226
Laulud Suure paastu esimesjel pühapääwal	231
Laulud Suure paastu teisel pühapääwal	233
Laulud Suure paastu kolmandamal pühapääwal	235
Laulud Suure paastu neljandamal pühapääwal	240
Laulud Suure paastu wiendamal pühapääwal	243
Laatsarusje ülesärratamisje pääwal	245

Laulud Kristusje kannatamije näddalal.

Laulud Suurel Esmaspääwal	246
Laulud Suurel Teisipääwal	247
Laulud Suurel Kolmaspääwal	248
Laulud Suurel Neljaspääwal	249
Laulud Suurel Reedel	255
Laulud Suurel Laupääwal	267

Pühapääwad Paasapühha ja Pühha waimu mahhatullemisje pühha wahhel.

Laulud teisel pühapääwal pärrast Paasapühha	277
Laulud kolmandamal pühapääwal pärrast Paasapühha	281
Laulud neljandamal pühapääwal pärrast Paasapühha	282
Laulud pühhade keftpääwal	285
Laulud wiendamal pühapääwal pärrast Paasapühha	286
Laulud kuendamal pühapääwal pärrast Paasapühha	289
Laulud seitsmendamal pühapääwal pärrast Paasapühha	291
Laulud esimesjel pühapääwal pärrast Nellipühhi	294

Tämmulaulud	298
Surnu mällestusje laulud	302
Surnu matmije laulud	304
Papse matmije laulud	315

Laulud kõige-õ Jummalatenistuslest.

Algmisse laul.

Kida, mo hing, Issandat!

Kidetud olled Sinna, oh Issand!

Issand mo Jummal! Sinna olled wägga suur.

Kidetud olled Sinna, oh Issand!

Sure au ja austusfega olled Sa ennast, kui
ridega, ehitanud!

Kidetud olled Sinna, oh Issand!

Sinna teed ommad inglid waimuks, omma
teenrid legitsewaks tulleks.

Kui sured on Sinnu teud, oh Issand! Sa
olled kõik targaste teinud.

Au olgu Sulle, oh Issand, kes Sa kõik olled teinud!

Au olgu Issale, ja Poiale, ja pühha Waimule
nüüd ja ikka ja iggaweste. Amen.

Au olgu Sulle, oh Issand, kes Sa kõik olled teinud.

Esimene Antiwon (wastastiffu laul).

Sunnis on se inimene, kes ei käi welatte nõu
järrele. Halleluja! (3 korda.)

Sest Issand tunneb õigete teed, agga welatte
te lähhäb hukka. Halleluja!

Tenige Issandat kartusjega, ja olge wägga rõõmsad wärrisemisjega, Halleluja!

Wägga õnsad on kõik, kes Temma jure kippuwad. Halleluja!

Tõuse ülles, Issand, päästa mind, mo Summal. Halleluja!

Issanda käes on ärrapeästmine, So rahwa peäle jägu Sinnu õnnistus. Halleluja!

Alu olgu Issale, ja Poiale, ja pühha Waimule nüüd ja ikka ja iggaweste. Amen. Halleluja!

Halleluja, Halleluja, Halleluja! Alu olgu Sulle, oh Summal. (3 korda.)

Teine Antiwon.

Issand, ma hüian So pole, kule mind! Kule mind, oh Issand!

Issand, ma hüian So pole, kule mind; kule mo palwe heält, kui minna So pole hüian. Kule mind, oh Issand!

Olgu mo palwe, kui suitsutamisse rohhi So palle ees, mo kätte üllestõstmine kui õhtune õhwer. Kule mind, oh Issand!

Paulud pärrest „Issand, ma hüian“ ja Dogmatifud 8. laulu wiisil.

Esimesesl laulu wiisil.

Salm: Sada mo hinge wangi tornist wälja; sest ma tahhan So nimme üllestunnistada.

Pühha Issand, / wõtta wastu meie õhtused palwed, / ja anna meile pattud andeks, / sest Sinna üksi olled, kes mailmas surmusest üllestõusmist näitis.

Salm: Sigeð jawad mo ümber fogguma, kui Sinna mulle
jaad head teinud.

Tulge rahwas Sioni liggi / ja piirge temma
ümber, / ja andke au Sellele, kes temma sees on
surnust ülestõusnud, / sest Temma on meie Jummal, /
kes meid on meie üllekohtudest ärrapeästinud.

Salm: Põhjatuma hädda seest hiian ma So pole, Issand!
Issand! kule mo heält.

Tulge rahwas, / laulgem ja kummardagem
Kristust, Temma surnust ülestõusmiste kiites; / sest
Temma on meie Jummal, / kes mailma on waen-
lase eksitamisest ärrapeästinud.

Dogmatik.

Au .... ja nüüd.

Laulgem Neitsist Mariast, sellest kõige mailma
aust, / kes inimestest on üleskaswanud, ja Issandat
sünnitanud, / sellest taewa usksest, inglide laulust ja
uskjatte kiitusest. / Temma on ilmunud kui taewas
ja Jummalala tempel; temma on wihha wahhe-seina
mahhakiskunud, / rahhu tonud ja taewarigi lahti
teinud; / temma on siis meie ussu tuggi; / ja se
temmast sündinud Issand on meie poolt sõddija. /
Sepärrast olge julged, olge julged Jummalala rah-
was; / sest Temma, kui se kõigewäggewam, wõidab
ärre waenlased.

Teisel laulu wiisil.

Tulge, kummardagem sedda Jummalala Sõnna, /
kes enne kõiki aegu on Issast sündinud ja Neitsist
Mariast libhaks sanud; / sest Ta on risti surma

kannatanud, / ennaft mahhamatta lasknud omma
tahtmist möda, / ja furnust üllestõusnud, / ja mind
eksinud innimest ärralunnastanud.

Kristus meie Snnisteggia on meie wõllakirja
risti külge naelates ärrakustutanud, / ja furma
wägge ärrahuffanud. Meie kummardame Temma
kolmandamal päwal furnust üllestõusmist.

Paulgem ühhes Peainglitega Kristusse furnust
üllestõusmisest; / sest Temma on meie hingede
Ärrapeästja ja Lunnastaja, / ja Ta tulles jälle
omma kartusse wäärt au ja sure wäega, / selle
mailma peäle kohhut mõistma, / kedda Ta on lonud.

Lunnastusse laulu lauldes, hüidkem ühhest suust:
tulge Issanda kotta, / ja kummardagem ütteldes: / oh
risti lödud ja furnust üllestõusnud, Issand, kes Sa
Issa jülles olled, / puhhasta meid pattudest.

Dogmatik.

Käsku warri läks möda, kui arm tulli; / sest
otse kui kibbuitza pöösas põlles ja mitte ärra
ei põllenud, / nõnda sünnitasid ka Sinna, Neitsi, ja
jäid ifka neitsiks; / tulle samba assemel paistis
meile õigusse Päike; / Mosesse assemel — Kristus,
meie hingede Lunnastaja.

Kolmandamal laulu wiisil.

Sinna risti läbbi, oh Kristus Lunnastaja on,
furma wäggi ärrahuffatud, / ja kurrati ekstitamine
ärrakautud; / innimesse suggu nüid ussu läbbi õn-
saks sades, / toob Sulle allati kiidu laulu.

Sinnu üllestõusmisje läbbi, oh Issand, on kõik
walgustud, / ja paradisi wärrawad on jälle lahti
tehtud; / sepärrast kiidab Sind kõik loom, / ja toob
Sulle allati tännu laulu.

Ma austan Issa ja Poja wägge, / ja laulan
pühha Waimu wõimussest, / selle jaggamatta ja
lomatta Jummalal ollemisest, / pühha kolmainu
Jummalast, kes iggaweste wallitseb.

Meie kummardame Sinnu kallist risti, oh Kristus, /
ja laulame ja kiidame Sinnu surrust üllestõusmist; / sest
Sinu hawadest olleme meie kõik terweks sanud.

Meile, kes põrgus ollid, on Kristus allaminnes
rõnu sõnnunid kulutanud ja üttelnud: / olge julged, /
tänna ollen Ma wõimust sanud; / Minna ollen teie
üllestõusmine, / Minna tahhan surma wärrawad
mahhastkuda ja teid üleswia.

Kõlwatumal wiisil Sinu pühhas kijas seistes, /
tome meie Sulle õhtust laulu ja hüüame süddame
põhjast: / oh armuline Kristus Jummal, kes Sa omma
kolmandamal päwal üllestõusmisje läbbi mailma wal-
gustasid, / päästa omma rahwast So waenlaste käest.

Dogmatil.

Kes pea meie immeks pannema sedda Jummalal
sündimist Sinust, oh kõigeausam Neitsi? / Sest
Sinna, oh laitmatta, / mehhe kiusatussest puhhas
olles, / sünnitasid ilma isjata lihha polest Poega, /
Kes enne kõiki aegu olli Issast sündinud ilma
emmata, / et temma ühtegi muudmist, ei seggamist,
egga jaggamist ei kannatanud, / waid hoidis terwed

mõllematte ollemiste ommadusjed. / Sepärrast pallu
Tedda, oh Emma=Neitsi, Sa wallitseja, / et nende
hinged lunnastud saaksid, kes Sind õigel wiisil Jum-
mala sünnitajaks tunnistawad.

Neeljandamal laulu wiisil.

Meie kummardame ikka So ellawaks teggewa
risti ette, oh Kristus Jummal, / ja austame
Sinnu kolmandamal päwal surmüst üllestõusmist, /
kelle läbbi Sa, oh Kõigewäggewam, olled huffaläinud
innimesse suggu ueks teinud, / ja meile jälle ülles
taewa samist annud; / sest Sinna olled se ainus
Helde ja Innimessearmastaja.

Sest nuhtlussest, / mis ärrakeeldud pu wilja
sõmissse pärrast olli pandud, / peästsid Sa meid
ärä, oh Lunnastaja, / kui Sa risti pu külge omma
tahtmist möda said naelatud, / ja alla pörgu minnes,
oh Wäggew, kiskusid Sa katki kui Jummal surma
ahhelad. / Sepärrast kummardame meie Sinnu
surmüst üllestõusmist ja hüüame rõmuga: / oh kõige-
wäggewam Issand, au olgu Sulle.

Sa mürdsid katki pörgu wärrawad, oh Issand, /
ja kautasid omma surma läbbi surma wõimuse ärra; /
agga innimesse suggu peästsid Sa ärra huffatussest / ja
kinkisid mailmale ellu, huffasamatta põlwe ja suurt armu.

Tulge rahwas, / laulgem Lunnastaja kolman-
damal päwal surmüst üllestõusmisest, / kelle läbbi
meie pörgu katkikiskumatta ahhelast olleme lahti
peäsenud, / ja kõik huffasamatta põlwe ja ellu sanud, /
ja hüidkem: / oh risti lödud ja mahhamaetud ja

üllestõusnud Issand, lunnasta meid omma ülles-
tõusmisje läbbi, / Sa ainus Junimessearmastaja.

Oh Lunnastaja! / Inglid ja innimesjed laul-
wad Sinnu kolmandamal päwal üllestõusmisjest, /
kelle läbbi kõik mailma otjad on walgustud, / ja meie
kõik, waenlase orjusjest ärra peästetud, hüiame: / oh
ellu-andja, wäggew Dnisteggia, / lunnasta meid omma
üllestõusmisje läbbi, Sa ainus Junimessearmastaja.

Põrgu wast wärrawad olled Sa mahha rõhhu-
nud / ja temma ukse pomid katki murdnud, oh
Kristus Jummal, / ja langenud innimesse sugu
üllesärratanud, / sepärrast hüiame meie ühhest suust: /
oh surnuft üllestõusnud Issand, au olgu Sulle!

Dogmatif.

Prohwet Dawet, kes Sinnu läbbi, oh Jum-
mala sünnitaja, on Jummal ees=wannemaks sa-
nud, / ütles ühhes laulus*) Sinnuft Sellele, kes
Sulle olli furi asju teinud: / „Kunninga Em-
mand feisab So parrremal käel.“ / Sest
Kristus Jummal näitis omma sure ja rikka armu
pärrast Sind Emmaks ja ellu eest=seisjaks, / kui
Ta wöttis Sinnuft ilma isjata innimesseks sada, / et
omma nägu innimeste sees jälle ueks tehha, / mis
nende lihha himmude läbbi olli ärrarifutud, / et
sedda mäggede peäl ärraefsinud lammaft üllesotsida, /
tedda omma õllade peäle wotta ja Issa jure wia / ja
omma tahtmißt möda taewa wäggedega ühhendada /
ja mailma lunnastada.

*) Daweti laulu ramat 45, 10.

Siendamas laulu wist.

Omna kalli ristiga, oh Kristus, olled Sa kurratit
hääbi sisse saatnud, / ja omna surmusest ülestõusmis-
sisse läbbi surma astla nürriks teinud / ja meid surma wär-
rawist peästnud. / Meie austame Sind, oh ainusündinud.

Kui Sedda, kes surmusest ülestõusmisest inimesse
suggule annab, otsegu Talle tappa widi, / siis ehma-
tasid pörguwürstid ärra ja nuttu orru wärrawad laskid
lahsti; / sest au Kuningas Kristus tuli sisse / ja
ütles neile, kes finni ollid: minge wälja, / ja neile,
kes pimmedas: sage awwalikkuks.

Oh sedda suurt immet! / näggematta lomade
Loja, kes armastusse pärrast inimeste wastu lihha
polest kannatas, tõusis surmusest ülesse kui surrematta;
tulge kõik mailma rahwas, kummardagem Tedda. / Sest
meie, kes Temma armu läbbi eksitusest ärrapeäste-
tud, / olleme õppinud ühhest Jummalast Kolm-
ainusesse laulma.

Shtust kummardamist tome meie Sulle, oh loja-
minnematta Walgus, / kes Sa ihhulikult mailmale
wiimsil päiwil selgeste ilmusid, / ja ka alla pörgu
laskid, / ja pimmedust seält ärraajastid, / ja surmusest
ülestõusmisest walguist inimestele näitsid: / oh wal-
gusse andja Issand, au olgu Sulle.

Dogmatil.

Üksford olli wannast punnases merres se abbi-
ellutundmatta prudi ettetähendus näidetud; / seäl
olli Moses wet lahutamast, / agga siin on Kaabriel

immeten jures tenimas; / siis läks Iisrael merre põhja
mõda kuiwalt läbbi, / agga nüüd sünnitas Neitsi ilma
mehhe tundmatta Kristust; / otsekui merri pärast
Iisraeli rahwa läbbiminnemist läbbikäimatta jäi, /
nõnda jäi ka laitmatta Neitsi pärast Immanueli
sünnitamist ikka puhtaks neitsiks. / Oh Jummal, kes
Sa olled, ja enne ollid, ja nüüd ilmusid kui inni-
mene, / heida armu meie peäle.

Kuendamat laulu wiisil.

Oh Kristus, kelle käes on võimud pörguhana
ülle! / Sa läksid ülles risti peäle, / et neid, kes sur-
ma pimmeduses istusid, ühhes Enneseaga üllesärra-
tada, sest Sinna üksi ollid wabba surmutte seas. / Oh
kõigewäggewam Lunnastaja, kes Sa ommaist walgussest
ellu wäljawallad, / heida armu meie peäle.

Tänna on Kristus surma omma jalge alla rõh-
hunud / ja omma sõnna järrele surmusest ülestõusnud / ja
mailmale rõnu annud, / et meie kõik hüiaksime ja nõnda
laulaksime: / oh elluhallikas, / liggisamatta walgus, /
kõigewäggewam Lunnastaja, / heida armu meie peäle.

Kuhhu peame meie pattused minnema Sinnu
eest, oh Issand, kes Sa kõikis patjus olled? / Tae-
was ellad Sa isse, / pörgus olled Sa surma mahha-
rõhgunud. / Lähämme meie merre süggawusse põhja? /
Ka seal wallitseb So käsfi. / Sinnu jure tõttame
meie ja Sind kummardades pallume: / oh surmusest
ülestõusnud Issand, hallasta meie peäle.

Sinnu ristist kiitleme meie, oh Kristus, / ja lau-
lame ning kidademe Sinnu surmusest ülestõusmiste; / sest

Sinna olled meie Jummal, / peäle Sind ei tunne
meie keddagi muud.

Au olgu Sinnu wäele, oh Issand, / et Sa sedda
olled tühjaks teinud, kelle käes surma wallitus olli, /
ja meid omma risti läbbi uendanud, / meile ellu ja
surremata põlwe kinkides.

Dogmatif.

Kes ei kiida Sind õnsaks, oh kõige pühham Neitsi? /
Kes ei laula Sinnu kõigepuhtamast sünnitamisest? /
Sest se enne kõiki aegu Issast ilmunud ainu-sündinud
Poeg sündis ka Sinnuist, oh puhhas, / ja sai üles-
ütlematta wiisil lihhaks, Jummal olles, ja meie pärrast
innimesseks fades. / Tedda ei pea mitte kahheks pal-
leks jaggatama, / waid Tedda peab tunnistama
ühte kahhes ollemises seggamatta ollewat. / Pallu
Tedda, oh puhhas ja kõigest fidetud Neitsi, / et Temma
meie hingedele armuline olleks.

Seitsmendamal laulu wiisil.

Dulge rõmustagem ennast Issanda pärrast, kes
surma wallitusust on mahha rõhmunud / ja innimesse
suggu walgustanud, / ja hüidkem ühhes taewa ingli-
tega: / oh meie Loja ja Lunnastaja, au olgu Sulle!

Oh Lunnastaja! / Sa olled risti ja mahhamatmist
meie pärrast kannatanud, / ja surma läbbi, kui Jummal,
surma ärrasurmanud; / sepärrast kummardame meie
Sinnu kolmandamal päwal ülestõusmist, / oh Issand,
au olgu Sulle!

Apostlid, Loja surmufi üllestõusmifit nähhes, pannid sedda wägga immeks, / laulfid inglite kiidu laulu: / se on Ristifoggudusfe au, / kunningrigi warandus! / Oh Isfand, kes Sa meie pärrast olled kannatanud, au olgu Sulle!

Et Sa kül üllekohtuste meeste läbbi ollid kinniwõetud, oh Kristus, / agga fiiski olled Sa mo Jummal, / ja ma ei häbbene Sind; / et kül So felg peffetud, / ma ei taggane fiiski Sinnufi; / et Sa kül risti külge naelatud, / ma ei salga ka sedda. / Ma kiitlen Sinnu surmufi üllestõusmififefi; / seft Sinnu surm on minnu ellu; / oh kõigewäggewam ja innimesfe armastaja Isfand, au olgu Sulle.

Dogmatif.

Sind tunti emma ollewat ülle lodud seädusfe, oh Jummalala sünnitaja, / agga Sa jäid ifka Neitfiks, / mis ülle sõnna ja mõistusfe on. / Sinnu sünnitamisfe immet ei wõi ükski keel ärrafelletada; / seft wägga imme on Sinnu käima peäle famine / ja ärramõistmatta Sinnu sünnitamisfe wiis, oh puhhas Neitsi! / Seft kus Jummal tahhab, / seäl wõttab Temma wõimufi lodud seädusfe ülle. / Sepärrast tunneme meie kõik Sind kui Jummalala Emma, / ja pallume holega: / pallu, et meie hinged lunnastud faakfid!

Rahheksamal laulu wifil.

Shtufi laulu ja waimulikku tenistufi / tome meie Sulle, oh Kristus; / Seft Sinna wõtsid omma surmufi üllestõusmifife läbbi meie peäle hallastada.

Issand, Issand! / ärra lüffa meid mitte ärra
Omna palle eest, / waid olle meile armuline omna
furnust üllestõusmisje pärrast.

Olle rõmus, oh pühha Sion, / Sa Ristikoggu-
duste emma ja Jummalalla elluasje, / sest Sinna olled
esimene pattude andeksandmist janud / Issanda
üllestõusmisje läbbi.

Meie kiidame Sinnu furnust üllestõusmist, oh
Kristus, / kelle läbbi Sinna, kui Jummal, / olled
Adama suggu põrgu piinast lahti päästnud / ja
mailmale iggawest ellu ja suurt armu annud.

Au olgu Sulle, oh Kristus, Lunnastaja, / ainu-
sündinud Jummalalla Poeg, / kes Sa risti külge nae-
latud ollid, / ja kolmandamal päwal hauast üllestõusid!

Sind kiidame meie, oh Issand, / kes Sa omna
tahtmist möda / meie pärrast risti wallu kannatasid, /
ja Sind kummardame meie, oh kõige wäggewam Lunn-
astaja! / Ärra lüffa meid mitte ärra omna palle
eest, / waid wõtta kuulda ja lunnasta meid omna
furnust üllestõusmisje läbbi, oh Innimessearmastaja!

Dogmatik.

Taewane Kunningas / tulli Ma peäle armas-
tusje pärrast innimeste wastu / ja ellas ühhes inni-
mestega. / Puhtast Neitsist lihhasje fades, / wöttis
Temma omna jummalikku ollemisje jure innimesse
lomust; / agga siiski on Temma üks ainus Poeg, /
kellel on üks ollemist, / agga mitte üks pallet. /
Sepärrast tunnistame ja fulutame meie diete Kris-
tust meie Jummalat / tõssiseks Jummalaks ja tõssiseks

innimesseks. / Pallu siis Tedda, oh abbiellutund=
matta Emma, / et meie hinged armu leiaksid.

Ohtune laul Jummalale Poiale.

Oh Jesus Kristus, Sa iggawesse, taewase,
pühha, õnne Issa pühha au lõbbus walgus! Päwa=
loja=innemisse liggi jõudes ja ohtust walgust nähhes,
laulame meie Sulle Jummalale Issa, Poia ja
pühha Waimule. / Sa olled jedda wäärt, et Sulle
allati wagga innimeste heäled kiites laulaksid, / oh
Jummalale Poeg, kes Sa ellu annad; / sepärrast
austab Sind mailm.

Näddala päwade profimenid.

Laupäwal 6. laulu wiisil. Issand on kuningaks
sanud, Temma on kõrgussega ennast ehitanud.

Salmid: Issand on tuggewust kui wõ ennese ümber
pannud.

Ka peab mailm sama finnitud, et ~~ta~~ ei kõigu.

Sinnu toias on pühhastus, oh Issand, pitaaks aiaks.

Pühhapäwal 8. laulu wiisil. Wata, kiitke nüüd
Issandat kõi Issanda sullased.

Salm: Kes teie seisate Issanda templis, meie Jummalale
toia õuede sees.

Õsmaspäwal 4. laulu wiisil. Issand wõttab
mind kuulda, kui ma Temma pole hüian.

Salm: Kui ma Temma pole hüian, siis kuleb mind mo
õigusse Jummal.

Teisipäwal 1. laulu wiisil. Sinnu heldus, oh
Issand, peab mind hoidma kõige mo ellu aia.

Salm: Issand on mo karjane, ei mul polle ühtegi waia;
nore rohhumade peäle, fenna asfuta Ta mind.

Reſknaäddalal 5. laulu wiſil. Peäſta mind omma nimme pärraſt, oh Jummal, ja anna mulle kōhud omma wäe läbbi.

Salm: Jummal kule mo palwe, pōra omma kōrw mo ſu kōnnede pole.

Reljaſpāwal 6. laulu wiſil. Mo abbi tulleb Jēſanda käeſt, keſ taewa ja Ma teinud.

Salm: Ma tōſtſin ommad filmad ülleſ nende mäggede pole, kuſt mo abbi tulleb.

Redel 7. laulu wiſil. Jummal, Sa olled mo kaitſja, ja Sinnu helduſ jõuab mo ette.

Salm: Jummal, peäſta mind mo waenlaſteſt, ja ſada mulle abbi nende waſtu, kaſ minnu waſtu tõuſwad.

Salmidega laulud (НА СТИХОВНЪ) 8. laulu wiſil.

Eſſimeſſel laulu wiſil.

Sinnu kannatamiſſe läbbi, oh Kriſtuſ, / olleme meie pōrgu piinaſt lahti ſanud / ja Sinnu ſurnuſt ülleſtõuſmiſſe läbbi huffatuſeſt ärrapeäſenud; / oh Jēſand, au olgu Sulle.

Salm: Jēſand on kunningaſ ſanud, Tenma on kōrguſſega ennäſt ehitanud.

Siſkagu kōik loom, / taewad olgu wägga rōõmſad, / laſſutage käſſi rahwaſ rōõmu pärraſt, / ſeſt Kriſtuſ, meie Lunnäſtaja, / on, kui innimeſſe armäſtaja, meie pattud riſti külge naelanud, / ja ſurma ärraſurmates meile ellu annud / ja langenud Adamat, ſedda kōikide iſja, ülleſärratanud.

Laul Jummalä Emmale.

Wata, Jeſaia ette-kulutamine on tõekſ ſanud; / ſeſt Sinna ſünnitaſid Reitſi olleſ, / ja jäid peäle

fünnitamist ikka Reitsiks, / nõnda kui Sa ennegi
fünnitamist ollid; / sest Se, kes Sinnust sündis,
olli Jummal; / Temma löi siis ka lodusse seadust
neste ümber. / Agga Sinna, Jummalaga Emma, / kes
Sa sedda Heldefüddamelist omma kätte peäl kandsid, /
ärta põlga omma fullaste palwed ärra, / mis Sulle
tehhakse ses templis, / waid hallasta meie peäle, / ja
pallu, et meie hinged lunnastud saaksid.

Teisel laulu wistl.

Sinnu furnust üllestõusmine, oh Kristus Lunnas-
taja, walgustas kõige mailma, / ja Sa ärratafid
furnust ülles omma loma. / Oh kõigewäggewam
Jesand, au olgu Sulle.

Salm: Jesand on kuningaks sanud, Temma on kõrgussega
ennast ehitanud.

Pu läbbi olled Sa, oh Sinisteggia, sedda
needmist, mis puust tulli, ärrakautanud, / ja omma
mahhamatmisse läbbi furma wallitussele otša teinud /
ja omma furnust üllestõusmisse läbbi meie inni-
messe sugu walgustanud. / Sepärrast hüüame meie
So pole: / oh Elluandja Kristus, meie Jummal,
au olgu Sulle.

Salm: Ka peab mailm sama kinnitud, et ta ei kõigu.

Oh Elluandja Kristus, / kes Sa omma taht-
mist möda surrelikku innimeste pärrast kannatussed
ärrakannatafid, / ja alla põrgu minnes, kui Wäggew,
seäl otsekui hirmsa metsalisse suust neid ärrapeäst-
fid, / kes Sinu tullemist ootfid, / ja põrgu assemel
paradisi neile elluassemeks andfid. / Anna siis ka

meile, / kes Sinu kolmandamal päwal ülestõusmist
austame, / pattude puhastust ja suurt heldust.

Paul Jummal Emmale.

Oh sedda uut immet, / mis surem on kui kõik
wannad immetähhed! / Kes on teadnud üht emma,
kes ilma mehhetä on sünnitanud / ja omma kätte
peäl kannud Sedda, kes kõige lomade ülle wallitseb?/
Mis on sündinud, se on Jummal tahtmisse jär-
rele sündinud. / Agga, oh Kõigepuhtam, kes Sa
Tedda kui lapsukest omma kätte peäl kandsid, / Sul
on emma julgus Temma ees, / pallu siis lõpmatta
nende eest, kes Sind austavad, / et Temma meile
armuline olleks ja meie hinged õnaks teeks.

Kolmandamal laulu wisk.

Oh Kristus, kes Sa omma kannatamisje aial
päikest pimmedaks teggid, ja surmusest ülestõusmisje
walgusjega kõik walgustasid, / wõtta wastu meie
õhtu laulu, oh Inimessearmastaja.

Salm: Issand on kuningaks sanud, Temma on kõrgus-
jega ennast ehitanud.

Oh muudmatta Jummal! / Sa muudsid ennast,
kui Sa ihu polest kannatasid; / agga loom ei
wõinud näha Sind rippumat, / ta wärrises hirmu
pärast ja laulab õhtades Sinu pittamelest. / Sa
läksid alla pörgu ja tõusid jälle üles kolmandamal
päwal, / mailmale ellu ja suurt heldust kinkides.

Salm: Ka peab mailm sama kinnitud, et ta ei kõigu.

Oh Kristus! / Sa kannatafid surma, et meie
suggu surmast ärrapeästa, / ja kolmandamal päwal
surnust ülestõustes, ärratafid Sa Ennešega ülles
neid, / kes Sind tundsid kui Jummalat, / ja wal-
gustafid mailma, / oh Issand, au olgu Sulle.

Laul Jumala Emmale.

Taewa Issa tahtmist möda olled Sa, oh Meisi,/
Jummala Poega, kes Issast ilma emmata enne
kõiki aegu olli, / ilma mehheta pühhas Waimust
janud, / ja Tedda meie pärrast ilma isjata ihhu
polest ilmale tonud, / ja kui lapsukest omma pi-
maga toitnud. / Pallu Tedda lõpmatta, / et meie
hinged häddadest ärrapeästetud saaksid.

Äeljandamal laulu wiisil.

Issand! Sa kantaafid meie essiwannematte need-
mist ärra, / kui Sa ülles risti peäle läksid, / ja
peästsid lahti iggawessjed wangid, alla pörgu minnes,/
ja andsid innimesse suggule huffasamatta põlwe;/
sepärrast kiidame meie lauldes Sinnu elluandjat ja
õnsafsteggewat surnust ülestõusmist.

Saln: Issand on kuningaks janud, Temma on kõrgus-
šega ennaft ehhitanud.

Silma weega tullid naesed hana jure Sind
otsima; / agga kui nemmad Sind ei leidnud, nutsid
nemmad sure heälega ja ütlesid hüides: / oh meie
Sunnisteggia, Sa kõikide Kuningas! / kes on Sind
hanaft ärra winud? / ja mis paif hoiab warjul
Sinnu ellutojat ihhu? / Agga ingel kostis neile ja

ütles: / ärge nutke, / waid minge ja fulutage, / et
Issand on üllestõusnud, et meie rõmu anda, / sest
Temma on se ainus Armuline.

Laul Jummale Emmale.

Wata heldeste omma sullaste pallumiste peäle,
oh Kõigepuhtam, / ja kustuta ärra, kõik kurjad
kuufatusjed, / mis meie wastu tõuswad, / ja peasta
meid ärra kõigist häddadest, mis meid kurwastawad; /
sest Sinna olled meie ainus kindel ja ustaw tuggi, /
ja Sind olleme meie eestseisjaks sanud, oh Jummal
Emma; / ärgu sagu meie mitte häbbi sisse, kes
Sind appi pallume, / olle usin palwet kuulma, kui
meie diete Sinnu pole hütame: / olle rõmus, wallit-
seja, Sa kõikide abbi, rõõm ja warjupaik, ja meie
hingede õnnistus!

Siendamal laulu wiskl.

Sind Kristust, Lunnastajat, kes Sa lihhaks
said ja taewast mahha ei jätnud, / austame meie
laulu heältega: / sest Sinna, kui inimessse armas-
taja Issand, / olled meie suggu pärrast risti ja
surma kannatanud, / põrgu wärrawad mahha kis-
kunud, / ja kolmandamal päwal surnuist üllestõusnud, /
et meie hinged lunnastud saaksid.

Salm: Issand on kuningaks sanud, Temma on kõrgus-
sega ennast ehitanud.

Kui oddaga Sinnu külg olli hawatud, oh Ellu-
andja, / siis wallasid Sa kõigile andeks andmissse,
ellu ja lunnastusse ojad wälja / ja lihha polest surra

wõttes, / kinkisid Sa meile surremata põlwe, / ja alla
hauda minnes peatsid Sa meid surmast, / ja kui
Jummal ärratasid Sa Ennesega meid ausaste ülles. /
Sepärrast hüiame meie: / au olgu Sulle, oh inni-
messearmastaja Jeesand!

Paul Jummalale.

Oh kõige-ausam Neitsi! / Sa olled kui tempel
ja uks, kunninga hone ja aujärg; / sest Sinu läbbi
ilmus mo Lunnastaja, Kristus Jummal / kui õigusse
päike neile, kes pimmeduses maggasid, / et neid
walgustada, kedda Temma omma käega olli lonud
omma näo järrele. / Sepärrast, oh kõigist laultud
Neitsi, / kes Sa emma julgust olled Temma ees leid-
nud, / pallu lõpmatta, et meie hinged õnsaks saaksid.

Kuendamat laulu wisk.

Sinu surrust ülestõusmisest, oh Lunnastaja
Kristus, laulwad inglid taewas, / te ka meid kõlb-
liffuks siin Ma peäl / Sind puhtast süddamest kiita.

Salm: Jeesand on kunningaks sanud, Temma on kõrgussega
ennast ehitanud.

Sinna, kui wäggew Jummal, ärratasid langenud
innimesse juggu ülles, / kui Sa wast wärrawad
katki mürdsid / ja põrgu ukse pomid mahharõhhusid. /
Sepärrast hüiame ka meie ühhest suust: oh surrust
ülestõusnud Jeesand, au olgu Sulle!

Salm: Ka peab mailm sama kinni ud, et ta ei kõigu.

Kristust, kes meid endisest huffaminnemisest
tahtis parrandada, / lödi risti ja pandi hauda / ja

jalwi=kandjad naesed otsisid filma weega ja ütlesid nuttes: / oh meie kõikide Lunnastaja! / kuidas wõtsid Sa hauda minna? / ja kui Sa wõtsidki henna minna, / kuidas lastsid Sa siis Ennast seält ärra warrastada? / kuidas olled Sa teise kohta widud? / ja misjuggune paif hoiab Sinnu elluandjat ihhu warjul? / Jssand, näita Ennast meile, nõnda kui Sa töotasid, / ja kuiwata meie kibbedad filma pissarad. / Agga üks Ingel hüidis nende pole, kui nad nutsid, ja ütles: / ärge nutke, / minge ja üttelge Apostlitele, et Jssand on surmusest ülestõusnud, / ja kingib maailmale patude puhkastust ja suurt heldust.

Paul Jummal Emmale.

Mo Loja ja Lunnastaja Kristus Jummal / tulli Sinnu ihhust, oh Kõigepuhtam, / ja päästis Adamat endise needmisse alt lahti, / kui Ta minnu lomust ennese peäle wõttis. / Sepärrast, oh kõigepuhtam, / hüiame meie kui Ingel lõpmatta Sinnu, kui tõssise Jummal Emma ja Neitsi pole: / olle rõmus, olle rõmus, Sa wallitseja, / Sa meie hingede eestseisus, warjupaif ja õnnistus!

Seitsmendamal laulu wiskl.

Sa tõusid hanaft ülles, oh maailma Lunnastaja, / ja ühhes omma ihhuga ärratasid Sa inimesesi ülles, / oh Jssand, au olgu Sulle!

Salm: Jssand on kuningaks sanud, Temma on kõrgussega ennast ehhitanud.

Tulge, kummardagem Sedda, kes on surmusest ülestõusnud ja kõik walgustanud; / sest Temma

peästis meid põrgu piinast ja andis meile omma kolmandamal päwal surmusest ülestõusmisest läbbi/ellu ja suurt armu.

Salm: Ka peab maailm sama kinnitust, et ta ei kõigu.

Oh Kristus! Sa võtsid surma wangi, kui Sa alla põrgu handa läksid, / ja kolmandamal päwal ülestõustes, / ärratasid Sa ühhes Ennesega meid üles, / kes Sinu kõigewägewamat ülestõusmist austame, / oh inimese=armastaja Jeesand!

Laul Jumala Emmale.

Meie ma=pealne rahwas kõik Sinu warju alla tõttades, oh Wallitseja, / hüiame, So pole: / oh Jumala sünnitaja, Sa meie lotus! / päästa meid arwamatta hulga pattudest / ja lunnasta meie hinged.

Kahheksamal laulu wist.

Sa läksid üles risti pu peäle, oh Jeesus, / kes Sa taewast mahha tullid. / Sinna, se iggawene Ellu, tullid surmale, / Sinna, se tõsine walgus, paistsid neile, kes pimmeduses ollid, / Sinna, kõikide surmusest ülestõusmine, / ilmusid neile, kes langenud on. / Mu olgu Sulle, Sa meie walgustaja ja Lunnastaja.

Salm: Jeesand on kuningaks saanud, Temma on kõrgusega ennast ehitanud.

Oh Kristus! / laulude ja kiituse lauludega austame meie Sinu surmusest ülestõusmist; / seist temma läbbi olled Sa meid põrgu piinast ärra=

peästnud, / ja meile, kui Jummal, iggawest ellu ja
suurt armu annud.

Salm: Ka peab maailm sama kinnitud, et ta ei kõigu.

Oh kõikide ärramõistmatta Issand, taewa ja
Ma Raja! / kui Sa risti kannatasid, peästsid Sa
meid ärra kannatamisest, / ja kui Sa pärrast
mahhamatmist auga ülestõusid, / siis ärratasid Sa
ühhes Ennesega Aldama ülesse omma kõige=wägge=
wama käega. / Mu olgu Sinu kolmandamal päwal
surmuse ülestõusmissele, / kelle läbbi Sa meile
iggawest ellu ja pattude puhhastamist olled annud, /
kui se ainus Armuline.

Laul Jummalale Emmale.

Oh abbiellutundmatta Neitsi ja kõige=kõrgema
Jummalale Emma, / kes Sa ärramõistmatta kombel
Jummalale lihha polest sünnitasid! / wõtta wastu,
oh Kõigepuhham, omma sullaste pallumised / ja
anna kõigile pattude puhhastust. / Meie palwed
nüid wastu wõttes, / pallu, et meie kõik õnneks
saaksime.

Pühha Simeoni palwe.

Issand, nüid lasjed Sinna omma sullast rahhus
ärraminna omma sõnna järrele; sest mo filmad on
Sinu õnnistust näinud, mis sinna olled walmis=
tanud kõige rahwa nähhes, walgussiks, pagganad
walgustama, ja omma Israeli rahwa auks.

Paul Jummalale Emmale, kui leiwad õnnistatse.

Oh Jummal Emma Neitsi! / rõmusta ennast
Maria, kes Sa olled armu sanud. / Issand olgu
Sinnuga. / Õnnistud olled Sinna naeste seas / ja
õnnistud on Sinnu ihhu suggu, / sest Sinna olled
meie hingede Lunnastajat ilmale tonud.

Se on Jummal Issand, ja Emma on meie
ilmunud; õnnistud on se, kes tulleb Issanda
nimmel.

**Pühhapäwa Troparid, Kondafid ja kiidu laulud
Jummalale Emmale 8^{ial} laulu wiisil.**

Esimesesl laulu wiisil.

Tropar.

Et kül Juidid hana kiwwi pitseriga kinni
pannid / ja sõamehhed So kõige-puhtamat ihhu
hoidsid, / siiski tõusid Sa, oh Lunnastaja, kolman-
damal päwal surmusest ülles / ja andsid mailmale
ellu. / Sepärrast hüidsid taewa wäehulgad So pole,
oh Elluandja: / Mu olgu Sinnu surmusest ülestõus-
missele, / au olgu Sinnu rigile, / au olgu Sinnu
lunnastuse teule, oh Kristus, / Sa ainus Jnni-
messe-armastaja.

Kondaf.

Sa tõusid ülles hanaast kui Jummal au sees,
ja ärratafid Ennesega mailma ülles. / Jnnimesse

fuggu laulab Sinnust, kui Jummalast; / surm on
 ärrakaddunud, / Aldam viskab ka, oh Issand / ja
 Ewa nüüd ahhelatetest lahti peastetud, rõnnustab ja
 hüüab: / oh Kristus! Sinna olled Se, kes kõigile
 surmusest ülestõusmusest annab.

Jummalale Gimmale.

Kui Raabriel Sulle kuulutas: olle rõnnus, neitsi!/
 siis hakkas temma sõnna aial se kõikide Wallitseja
 lihha sisse sama Sinnu sees kui ühhes pühhas
 laekas, / kuidas se õiglane Dawed Sind nimmetab;*)
 Sind nähti rumilisem ollewat kui taewas, kui Sa
 omma Lojat kandsid. / Au olgu Sellele, kes ennast
 Sinnu sisse asutas, / au olgu Sellele, kes Sinnust
 sündis; / au olgu Sellele, kes, Sinnust sündides,
 meid ärrapeastis.

Teisel laulu wiisk.

Tropar.

Kui Sa alla läksid surmale, oh surrematta
 Ellu, / siis surmasid Sa pörgut omma Jummalikku
 walguisega, / ja kui Sa surmuid Ma alt ülesärra-
 tasid, / siis hüidsid kõik taewa wäed: / oh Ellu-
 andja Kristus meie Jummal, / au olgu Sulle.

Rondal.

Oh kõige = wäggewam Lunnastaja! / Sa tõusid
 üles hanaast, / ja pörgu, sedda imme asja nähhes,
 ehmatas ärra / ja surnud tõusid üles; / agga loom,

*) Daweti laulu ramat 132, 8.

sedda nähhes, / on wägga rõmus Sinnu pärrast/
ja Adam öiskab ka, / ja mailm laulab iggaweste
Sinnust, mo Lojast.

Jummala Emmale.

Oh Jummala sünnitaja! / kõik need salla as-
jad, mis Sinnuga ollid sündinud, on ülle mõistusse
ja üpris wägga ausad; / Sind puhtuskes finnitud
ja neitsi põlwes hoitud, tunti tõeste emma ollewat,/
kui Sa tõsisst Jummalat sünnitasid; / pallu Tedda,
et meie hinged lunnastud saaksid.

Isomandamal laulu wistl.

Tropar.

Siskagu kõik taewa koddakondsed, / olgu wägga
rõõmsad kõik mapeälsed lomad! / Sest Issand on
omma käewarrega suurt wägge ülesnäitnud, / Ta
rõhhus surmaga surma mahha, / ja olli se esimene
surnuttest, / Ta päästis meid pörgu hauast ärra / ja
kinkis mailmale suurt armu.

Rondal.

Tänna tõusid Sa hauast ülles, oh Helde, / ja
toid meid wälja surma wärrawist; / tänna öiskab
Adam ja rõmustab ennast Ewa; / ühhes nendega
kiitwad lõpmatta ka prohwetid ja peawannemad Sinnu
jummalikku wallitsusse wõimust.

Jummala Emmale.

Sind laulame meie kites, oh Jummala sünni-
taja Neitsi, / kes Sa meie suggu lunnastamises

abbiks ollid; / sest Sinnu Poeg ja meie Jummal
wöttis Sinnust sadud lihaga risti wallu kannatada
ja päästis meid hukatussest ärra: / sest Temma on
Innimessearmastaja.

Neljandamal laulu wisk.

Tropar.

Kui need Issanda järrelkäiad naesed sedda rõnuist
surnust üllestõusmisse sõnnuuit ingli suust kuulsid / ja
sest essiwannema hukkamõistmisest lahti said, / siis
rakisid nemmad fidesdes Apostlidadele: / surm on ärra-
kautud, / sest Kristus Jummal, kes mailmale suurt
armu kingib, on surnust üllestõusnud.

Rondal.

Sinna, mo Lunnastaja ja Ürrapeästja, / kui
Jummal, ärratasid hauast surmaahhelatsest innimesse
suggu ülles, ja rõhhusid mahha põrgu wärrawad, /
ja tõusid kui Wallitseja kolmandamal päwal ülles.

Jummala Gemmale.

Oh Jummala sünnitaja! / se sallaja asfi, mis
algmisest warjul peetud, ja inglitelgi teadmatta
olli, / sai Sinnu läbbi awwalikuks, / kui Jummal
Sinnust neile ilmus, kes Ma peäl ollid, / ja sai
innimesseks, omma ollemisi ühhendades, agga mitte
ühte seggades, / ja omma tahtmist mööda meie pär-
rast ristikannatada wöttis ja temma läbbi sedda esimest
innimest ülles ärratas, / ja meie hinged surmast päästis.

Siendamas laulu wistl.

Tropar.

Oh uskliffud! / laulgem ja kummardagem sedda
Sõnna, kes nisaunna algmatta on kui Issa ja Waim, /
ja Neitsist sündis meie lunastusfeks, / sest Temma
wõttis ihhuga risti peäle minna ja surma kannatada /
ja surmuid üllesärratada omma ausa üllestõusmisje
läbbi.

Rondaf.

Sa läksid alla pörgu, mo Lunnastaja, ja rõhhusid
mahha temma wärrawad, kui Kõigewäggewam; / Sa
ärratasid kui Poja ühhes Ennesega surnud ülles, / ja
murdsid katti surma astla; / ja Udam sai needmisest
lahti, oh Inuimessearmastaja. / Sepärrast hüiame
meie kõik: / lunnasta meid, oh Issand!

Summala Emmale.

Olle rõmus, Sa läbbikäimatta Issanda uks, /
olle rõmus, Sa nende müür ja warju paif, kes Sinnu
jure tõtwad; / olle rõmus, Sa waitne saddam ja
abbiellutundmatta pruut, / kes Sa ihhu polest omma
Lojat ja Summalat sünnitasid; / pallu ifka nende
eest, kes Sinnu Poega kites laulwad ja kummardawad.

Suendamas laulu wistl.

Tropar.

Inglide wäed ilmusid So hana jures ja wahhid
said hirmu pärrast otsegu surnuks, / ja Maria seisis So
hana sees, Sinnu kõigepuhtamat ihhu otsides; / Sa

wõtsid pörgurigi wangi, / ja ei saanud temmast kius-
 fatud; / Sa ilmusid Reitsile, oh Elluandja. / Oh
 surmusest ülestõusnud Issand, au olgu Sulle.

Rondal.

Elluandja Kristus, Jummal peastis omma ellu-
 loja käega kõik surmud sest pimmedast orrust wälja/
 ja andis inimesse sugule surmusest ülestõusmist; / sest
 Temma on kõikide Lunnastaja ja ülestõusmine,
 ellu ja Jummal.

Jummala Emmale.

Sinna, kes Sa sedda õnnistud naeste seast
 omma emmaks nimetasid, / tullid omma hea taht-
 mist mööda kannatama; / ja läksid risti pu peäle,
 et Adamat ülesotsida, / ja ütlesid inglitele: / olge
 rõõmsad ühhes Minnuga, / sest se kadunud trahma
 rahha on jälle ülesleitud! / Au olgu Sulle, meie
 Jummal, kes Sa kõik olled targaste teinud.

Seitsmendamal laulu wistl.

Tropar.

Sa hulkasid omma ristiga surma, / teggid rõõw-
 lile paradiisi ukseid lahti, / muudsid salwitoja naeste
 nuttu rõmuks / ja käskisid neid Apostliledele kuulutada, /
 et Sinna olled surmusest ülestõusnud, / oh Kristus
 Jummal, / kes Sa maailmale suurt armu kingid.

Rondal.

Surmal ei olle enam wõinust inimesse üle, /
 sest Kristus läks alla temma wägge mahharõhhuma

ja ärrahäwitama; / pörguhaud on nüüd finnisentud, /
 prohwetid rõnustellewad ühhel mehel ütteldes: /
 Lunnastaja tulli neile, kes uskus on; / minge siis
 uskjad wälja üllestõusmisjale!

Jummala Emmale.

Oh kõigist kidetud Neitsi! / et Sa meie ülles=
 tõusmisje tö jures kalliks warraks olled sanud, / siis
 tõmba meid, kes Sinnu peäle lodame, pattu orrust
 ja süggawusjest wälja; / sest Sinna, meie Lunnas=
 tajat sünnitades, peästsid ärra neid, kes pattu sü
 al ollid. / Neitsi ollid Sa enne sünnitamist, / Neitsi
 sünnitamisjes, ja jäid ka pärrast sünnitamist neitsiks.

Kahheksamal laulu wiisl.

Tropar.

Sa tullid illewelt, oh Helde, / said kolmeks
 päwaks mahhamaetud, et meid pinaft ärrapeästa. /
 Oh meie Ellu ja üllestõusmine, / Issand, au olgu
 Sulle.

Rondal.

Oh rohkest Armuline! / Sa töid surnud wälja,
 kui Sa hauast üllestõusid / ja ärratasid Abdama
 ülles; / ja Ewa tõskab Sinnu surnuft üllestõus=
 misje ülle / ja mailma otjad piddawad suurt rõnu=
 pühha Sinnu surnuft üllestõusmisje pärrast.

Jummala Emmale.

Oh helde Issand, / kes Sa meie pärrast Neit=
 sist sündisid ja risti lõmist kannatasid, / kes Sa

omma surma läbbi surma ärrahuffasid / ja surmüst
üllestõusmist näitsid, kui Jummal! / Ärra põlga
mitte neid ärra kedda, Sa omma käega olled lonud./
Näita omma armastust inimeste vastu, oh Ar-
muline, / võtta vastu omma Emma palwed, mis
Sa meie eest teeb, / ja lunnasta, oh meie Lunnas-
taja, neid inimesti, kes meelt on ärraheitmas.

Näddala päwade Troparid ja Kondafid.

Esmapäwal.

Tropar: 4. laulu wiisil. Oh taewa wäggede
üllemad! / Meie kõlwatumad pallume teid lõpmatta:/
warjage meid omma palwette läbbi omma waimu-
likku au tiwa warju al / ja kaitske meid, kes meie
kõigest süddamest teie ette langeme ja hüiame: / peästke
meid häddadest, oh taewa wäggede üllemad.

Kondaf: 2. laulu wiisil. Teie Jummal
Peainglid, / Jummal au teenrid, / Inglise üllemad
ja inimeste juhatajad, / palluge meile suurt armu
ja kõik, mis meile kasulik on; / sest teie olete
nende ilmaihhuta waimude üllemad.

Teisipäwal.

Tropar: 2. laulu wiisil. Siglasse mälestus
jääb tunnistamiseks; / agga Sinnule, oh Gekäia, on
kül Issanda tunnistusest. / Sinna ollid tõeste ausam,
kui kõik teised prohwetid, / sest Sinna said kõlblikuks
Jordani jões Sedda ristida, kellest ette olli fulutud./
Sa kannatasid ka surma tõe eest rõmuga / ja kulu-

tasid pörgus ihhulikkult ilmunud Jummalat, / kes
mailma pattud Ennese peäle wõttab ja meile suurt
armu annab.

Rondak.

Oh Jummal! prohwet ja armu Gelsäia: / Sinnu
Pea olleme meie kui ühhe kõige kallima rosi maast leid-
nud / ja same allati temmast terweksjani; / sest Sinna
kulutad ka nüüd, kui enne, mailmale meleparrandani.

Reiknädalal ja Nedel.

Tropar: 1. laulu wiisil. Lunnasta, oh
Jesand, omma rahwast / ja õnnista omma pärris-
ossa; / anna wõitu meie õiget usku Keisri Aleksandri
Nikolajewitsile temma waenlaste üle / ja kaitse omma
ristiga omma kogudust.

Rondak: 4. laulu wiisil. Oh Kristus meie
Jummal, kes Sa omma tahtniist mõda risti peäle
minna wõtsid! / kingi armu omma kogudussele, kes
ennast So nimmega nimmetab; / rõmusta omma
wäega meie õiget usku Keisrit Aleksandri Nikolajewitsi, /
ja anna Lemmale wõitu Lemma waenlaste üle, / et
Sinna abbi Lemmale ikka ühheks rahhusõariistaks
ja ärrawõitmatta wõiduks olleks.

Reijaspäwal.

1. Tropar. 3. laulu wiisil. Oh pühhad
Apostlid, / palluge sedda armulist Jummalat, / et
Ta meie hingedele pattude andeksandmist kingiks.

2. Tropar. 4. laulu wiisil. So tõssijed
ellu wiisid näitsid sind So karjale ussu märgiks, /

allandusse eentujuks, kassinusse õppetajaks. / Sellepärast said ja omma allandusse eest suurst, / waesusse eest rikkust, oh pühha isja piiskop Nikolai; / pallu Kristust Jummalat, et meie hinged lunnastud saaksid.

1. Ronda. 2. laulu wiisil. Sinna, oh Issand, / wõtsid siit ilmaist omma õnususse ja rahhu sisse need kindlad ja jummalikku õpetusse kulutajad, / kes üks illu So jüingritte seas ollid, sest nende werrewaew ja surm ollid enam so meelepärast, / kui mis-kiisugune põlletamisese ohwer So ees, / oh ainus südame põhja Dundja.

2. Ronda. 2. laulu wiisil. Sa ollid, / oh pühha, Miria linnas Sakramentide tallitajaks. / Kristusse Ewangeliumi sõnnu täites, ja tahtsid, oh Wagga, omma ellu so rahwa pärrest jätta, / ja peästsid ilma- süta innimesed surmast; / seepärast said ja pühhitsetud kui suur Jummal armutundja.

Laupäwal.

Troparid.

Oh Apostlid, martrid ja prohwetid, / piiskopid, waggad, õiglassed, / kes teie omma head wõitlemist ollete lõppetanud ja usku hoidnud! / et teil julgus on Lunnastaja pole, siis pallume meie teid: / palluge Tedda kui armulist meie eest, / et meie hinged lunnastud saaksid.

Mõttele, oh armuline Issand, so sullaste peäle, / ja anna neile andeks kõik pattud, mis nad omma ellu aial on teinud; / sest ükski polle puhhas pattust,

kui agga Sinna üksnes, / kes Sa ka nende puh-
kama läinud hingedele wõid rahhu anda.

Kondakid. 8. laulu wiisil. Lasse puhhata,
oh Kristus, So sullase hinge ühhes, puhhadega
seal, kus ei olle haigust, ei kurbtust, egga ohkamist,
waid kus üks lõpmatta ellu on.

Kõik se maailm toob Sulle, oh Issand, se igga
loma Sojale, neid Jummalafartlikkuid kannatajaid / kui
lõmuse esimese wilja ohwri anniks; / hoia, oh
rohkest Armuline, nende palwette läbbi omma koggu-
dust, sedda So ellupaika süggawa rahhu sees, /
Jummalala sünnitaja pärrast.

**Ülleüldsed Troparid ja Kondakid pühha inni-
meste auks.**

Prohwetidele.

Tropar 2. laulu wiisil. Sinnu prohweti
(nimmi) mällestust tehhes, oh Issand, / pallume meie
Sind: / lunnasta meie hinged temma palwette pärrast.

Kondak 4. laulu wiisil. Sinnu puhhas,
Waimust walgustud südda olli prohweti selge kulu-
tamisse asjemeks; / sest Sa näggid kui filma ees
ollewat sedda, mis kangel olli. / Sepärrast austame
meie sind, oh õnnis ja aus prohwet (nimmi).

Apostlidele.

Tropar 3. laulu wiisil. Oh pühha Apostel
(nimmi), / pallu sedda armulist Jummalat, / et Sa
meie hingedele pattude andeksandmist kingiks.

Rondak 4. laulu wiisil. Sinna, oh Apostel (nimmi) olled allati koggudussele ühheks hiilgawaks tähheks olnud; / ja sinnu rohke immeteggude läbbi on ta walgustud. / Sepärrast hüüame meie Kristusse pole: / lunnasta, oh rohkest Armuline, neid, kes usfuga So Apostli mällestust pühhitsewad.

Pühha Piiskopidele.

Tropar 3. laulu wiisil. So tössised ellu wiisid . . . (wata lehhe külj 31.)

Rondak 2. laulu wiisil. Sa jummalik pitkne, / waimulik pasjun, ussu istutaja, ja walle õppetusse wäljakiskuja, / ja kolmainu Jummalale armas suur pühha piiskop (nimmi)! / Sa seisad nüid ikka ühhes inglitega Jummal ees; / pallu lõpmatta meie kõi- fide eest.

Martritele.

Tropar 4. laulu wiisil. So marter (nimmi), oh Isand, / sai omma kannatamise eest Sinnu meie Jummal käest närtsimatta kroni; / sest Sinnu wäe läbbi sai temma wõitu pinajatte ülle, / ja huffas ärra ka furja waimude tühja furjust. / Lunnasta meie hinged temma palwette pärrast.

Rondak 2. laulu wiisil. Sa ilmusid mailmale kui üks hiilgaw ja mitte petlik täht, oh kannataja (nimmi), / ja omma walgusfega kulutasid ja sedda päikest Kristust / ja kautasid ärra kõik tühjust; / ja paistad ka meile walgust, lõpmatta meie kõifide eest palludes.

Maeste rahwa martritele.

Tropar 4. laulu wiisil. Oh Jeesus, So talle-
fene (nimmi) hüiab sure heälega: / Sind, mo peigmees,
armastan minna / ja Sind otsides kannatan ma ja
lasen ennast Sinnuga ühhes risti lüia ja mahha matta
So ristmiseses; / ma kannatan Sinnu pärrast, et Sinnu
aust ossa sada; / ma suren Sinnu pärrast, et Sinnuga
ellada. / Wotta mind wastu, kui ühte puhhast oh-
writ, / sest armastusjega ohwerdan ma ennast Sulle. /
Oh Armuline, lunnasta meie hinged temma palwette
pärrast.

Rondak 2. laulu wiisil. Sinnu kallis tempeel
on meie usklikkudele ühheks waimulikkuks rohhuks, /
ja meie hüüame sure heälega So pole: / oh aus
neitsi martir (nimmi)! / pallu lõpmatta Kristust
Jummalat meie kõikide eest.

Wagga munkadele ja nonnidele.

Tropar 8. laulu wiisil. Sinna, oh issa (ehk
emma) hoidsid holega enneses alles sedda, mis
Jummalala näu järrele on lodud; / sest risti ennese
peäle wõttes, läksid sa Kristusse järrele, / ja teo
läbbi õppetasiid sa ihhu, kui ühte kadduwat asja
põlgama, / agga se surematta hinge eest murret
kandma. / Sepärrast õiskab ka so hing ühhes ing-
litega, oh wagga (nimmi).

Rondak wagga munkadele 2. laulu wiisil.
Hinge puhtusjega Jummalala abbi läbbi ennast ehhi-
tades / ja lõpmatta palwed kui odda kätte wõttes, /

ja wõitsid ärra kurrati wäehulgad, oh meie isja (ehk emma): / pallu allati meie kõikide eest.

Rondak wagga nonnidele 2. laulu wiisil. Issandad armastades, oh wagga emma (nimmi), / ja wiiksid maisse ihhaldamist, / ja paastmisse läbbi omma waimu walgustades, / sõitlesid ja wahwaste ja said wõinust kurja waimude ülle. / Hukka ärra omma palwette läbbi ka meie waenlased, kes meie peäle kippuwad.

Wagga kasjupüidmatta meestele.

Tropar 8. laulu wiisil. Oh pühhad kasjupüidmatta ja immeteuteggiad mehhed! / Tulge meid haigid katsma; / ilma ollete teie sanud, ilma ka andke.

Rondak 2. laulu wiisil. Oh aujad arstid ja immeteuteggiad! / Teie ollete terweks teggemisse armu andi sanud, / ja jaggate terwist neile, kes haigusse on. / Hukkage ärra omma katsma=tullemisse läbbi waenlasse julgust, / teie, kes sedda mailma omma immeteggude läbbi parrandate.

Neile, kes Kristusse parrast jölledad ollid.

Tropar 1. laulu wiisil. Sinnu, apostli Paulusse sõnnu kuulda wõttes, kes ütles: meie olleme jölledad Kristusse parrast, / olli so fullane (nimmi), oh Kristus Summal, Sinnu parrast jölle siin Ma peäl. / Temma mällestust austades, pallume meie Sind, oh Issand: / lunnasta meie hinged.

Rondak 8. laulu wiisil. Et taewa illu kätte sada, olled sa, oh õnnis (nimmi), hea melega ma-

peälsed lihahimmud mahhajätnud, / ja ei armas-
tanud jellesinaatse kadduwa mailma head, / waid
ellasiid omma surmani inglite ellu wisi järrele. / Wallu
nendega allati Kristust Jummalat meie kõikide eest.

Polieleion.

Kiitke Issanda nimme, teie Issanda sullased,
kiitke. Halleluja.

Kidetud olgu Issand Sionist, kes ellab Jeru-
salemmas. Halleluja.

Tännage Issandat, sest Temma on hea, sest
Temma heldus jääb iggawesjeks aiaks. Halleluja.

Tännage taewa Jummalat, sest Temma heldus
jääb iggawesjeks aiaks. Halleluja.

Pühhapäwa Troparid Kristusse surmuse üles- tõusmisest.

Kidetud olled Sinna, Issand, / õppeta minnule
ommad seadmisjed. (Sedda pantatse igga Tropari jure).

Inglite wäehulgad ehmatasid ärra, / kui nad
näggid, et Sinna, oh Lunnastaja, surmutte seffa
arwatud ollid, / ja siiski surma wäe ärrahuffasid, /
ja Ennesega Aldama ülestõid / ja kõiki põrgust lahti
peästsid.

Üks hiilgaw Ingel paistis hauas ja ütles
salwitoja naestele: / miks teie halledat filma wet
salwiga seggate, oh uskjad naesed? / Watage sedda
hauda ja teädke, / et Lunnataja on hauast üles-
tõusnud.

Wägga warra tullid naesed nuttes So hana jure, / agga üks ingel ilmus neile ja ütles: / nuttu aeg on mödas, ärge nutte, / waid minge ja kulu- tage Apostlitele furnust üllestõusmisest.

Kalli salwidega Sinnu hana jure, / oh Lunnas- taja, tulles naesed nutsid, / agga ingel rätis neile ja ütles: / mis teie ellawat furnutte seffa arwate? / Temma, kui Jummal, on hanaft üllestõusnud.

Au olgu Issale... Kummardagem Issa ja Temma Poega ja pühha Waimu, / sedda pühha Kolmainust Jummalat ühhes ollemisses / ja hüidkem ühhes Serawidega: / pühha, pühha, pühha olled Sinna, oh Issand.

Rüid ja ikka... Oh Reitsi! / Elluandjat sünnitades, peästsid Sa Adamat pattust / ja andsid Ewale rõmu kurbtusse assemele, / agga se Sinnuft lihhaks sanud Jummal ja inimene juhhatas jälle ellu pole neid, / kes temmast ollid ärratagganenud. Halleluja, halleluja, halleluja, / au olgu Sulle, oh Jummal. (3 korda.)

Ülleüldsed austamisje laulud ja ärrawallitjetud salmid.

1) Jummalale Emmale.

Se on kōhhus, et Sind austasse, oh Jummalale Emma, kes Sa ülleml olled, kui Kerubid ja paljo ausam, kui Serawid.

Salmid; Issand mõtle Daweti peäle, kõige temma allandusse peäle, kuidas ta Issandale on wandunud, Jakobi wäggewa

Jummalale töotanud. Ennä, meie olleme jedda kuulnud Ewratas ollewad, meie olleme jedda leidnud metsa wäljade peält. Sinnu fees rägitakse austamisfe wäärt asju, Sinna Jummal linn! Jummal on seäl feskpaikus, se ei pea kõikuma. Issand on Lawitele tõeste wandunud, Temma ei taggane sellest mitte: so ihhu fuggu tahhan Ma panna so aujärje peäle. Sest Issand on Sionit ärrawallitfenud, ja Ennesele elluasfemeks ihhaldanud. Selle Kõigeförgema majad on pühhad. Tuggewus ja illu on Temma pühhas paikas. Sinnu tempel on pühha ja immetellemisfe wäärt õigusfe polest. Sinnu koias on illus pühhadus, oh Issand, pitkaks aiafs. Ma tahhan So nimme meletulletada igga põlwe rahwa seas. Kidetud olgu Issand iggaweste.

2) Pühha Inglitele.

Meie kidade teid, oh peainglid, inglid ja kõik taewa sõawäed, Kerubid ja Serawid, kes teie Issandat kites laulate.

Meie kidade teid, oh peainglid, inglid, würstid, wallad, aujärjed, wallitsused ja wäed, teie Kerubid ja teie kartusfe wäärt Serawid, kes teie Issandat kidade.

Salmid: Ma tahhan Issandat kita kõigest ommaft füddamest, inglite ees tahhan ma Sind kites laulda. Ta teeb omma inglid waimuks ja omma teenrid tullegiks. Kiitke Issandat, teie Temma inglid, teie wäggewad. Kummardage Tedda kõik inglid. Kes Sa Kerubide peäl istud, paista ette. Issanda ingel lööb leri üles nende ümber, kes Tedda kartwad. Issanda Sõnna läbbi on taewad tehtud ja Temma su Waimu läbbi kõik nende wäggi. Ja Ta sõitis Kerubide peäl ja lendis. Kiitke Issandat teie, kes taewas ollete, kiitke Tedda üllewel kõrges. Kiitke Tedda kõik Temma inglid; kiitke Tedda kõik Temma sõawäed. Jggauks, kel õht on, se kiitku Issandat.

3) Apostlitele.

Meie kidade sind, oh Kristusfe Apostel (nimmi), ja austame sinnu hädda ja waewa, mis sa näggid Kristusfe armu õppetust kulutades.

Salmid: Taewad juttustawad Jummalat au, ja taewa lautus kuulutab Temma kätte tööd. Ja nemmad tunnistawad So immetö üles, oh Issand! Omma wannematte asemele sawad Sinu lapsed; ja tõstad neid würistiks ülle kõige Ma. Se wäggerw Jummal Issand rägib ja hüiab ülle mailma. Päwa tõusmisest, temma lojaminnemisest sadik olgu kidetud Issanda nimmi. Temma, walgud teggid mailma walgeks. Taewad kuulutawad Temma õigust, ja kõik rahwas näwad temma au. Jüda würistid wallitsewad nende ülle. Jummal on kunningas pagganatte ülle. Jummalat tulleb wägga karta juures pühade foggudusjes, ja Ta on kartusse wäart kõikide juures, kes Temma ümber on. Üttelge pagganatte seas: Issand on Kunningaks sanud. Juttastage pagganatte seas Temma au, Temma immeasjad kõige rahwa seas. Nende heäl käib kõik maad läbbi ja nende sõnnad mailma otsani. Ta sadab rahwast meie alla ja rahwa jeltid meie jalge alla. Meie Issand on suur ja suure rammuga. Ta annab tuggewust ja rammu kül omma rahwale; kidetud olgu Jummal.

4) Pühha Piiskopidele.

Meie kidade sind, oh meie Issa piiskop (nimmi), ja austame sinu pühha mällestust; sest sinu pallud meie eest Kristust, meie Jummalat.

Salmid: Kuulge sedda kõik rahwas, pange tähhele kõik, kes teie mailmas ellate. Mo su peab räkima mitmesuggest tarkust, ja mo süddame järrelemõtlemine näitab selget mõistust. Tulge, lapsed, kuulge mind, ma tahhan teile õppetada Issanda tarkust. Ma kuulutan õigust, kui rõõmsad sõnnumid juures foggudusjes; So heldust ja So töt rägim ma üles. Ma tahan So nimme omma wendadele juttustada, kes foggudusse sees tahhan ma Sind kita; ma lasjen tännamisse heäle kuulda ja juttustan kõik So immeasjad. Issand! ma armastan So koja elluasjet ja Sinu aumaia paika. Ma wihtan tiggedatte seltsi, ja dälatte juures ei istu ma mitte. Sest ma hoian Issanda teed, ja ep olle dälaste ommaft Jummalast ärralahkunud. Diglasje su kõnneleb tarkust, ja temma keel rägib, mis kōhhus on. Temma õigus seisab iggaweste. Sinu preestrid ehhitagu ennast õigussaga ja So waggad õiskagu. Õnsad on need, kes Sinu koiast ellawad; need wõtwad Sind allati kita.

5) Martridele.

Meie kidade sind, oh pühha kannataja (nimmi) ja austame sinnu auwäärt kannatamissi, mis ja Kristusse pärrast olled kannatanud.

Salmid: Jummal on meile warjupaigaks ja tuggevusjeks; Ta annab ennast kül leida kui abimees kõiges abhastuses. Sepärrast ei karda ma mitte, kui ma asjemelt liguks. Jummal! kes on kui Sinna? ärra olle ni wait, ärra seiša ni rahhul, mo Jummal. Sest, wata, So waenlasjed mõllawad ja So wihtajad tõstwad Pead ülles. Nemmad ajawad sallaja ja kawwalaste omma asja So rahwa wastu, ja piddawad nõu So pühhade wastu. Nemmad on So fullaste lehhad lindudele, mis taewa al, roaks annud, ja So waggade lihha metsellajattele. Nemmad on wallanud nende werd kui wet. Sest Sinnu pärrast tappetaks meid iggapääw, meid arwataks tappalambuks. Sa panned meid tähendamisse sõmaks pagganatte seas. Ma ollen waewatud olnud iggapääw. Sa olled meid fullatanud, otsegu hõbbedat selgeks fullataks. Meie olleme tulles ja wee sisse janud; agga sa olled meid wäljasaatnud rahhule. Rõmustage Issanda sees, ja olge wägga rõõmsad, teie õiged. Sest Jummal on õigede seltsis. Nende pärrisossa jääb iggaweste. Õiged kiskendawad ja Issand kuuleb neid. Walgus on külwatud õigele ja rõõm neile, kes õiglasjed süddamest on. Õige jääb iggawesjeks mällestusjeks. Nende pühhade läbbi, kes Ma peäl on, Jummal näitab omma immelikku tahtmist, Jummal on immelik omma pühhade sees. Õige peab haljandama kui palmi pu, ta peab kasvuma kui seedri pu Libanonis. Õige rõmustab Issanda sees ja lodab Temma peäle, ja kõik süddamest õiglasjed kiitlewad.

6) Munkidele.

Meie kidade sind õnsaks, oh wagga isja (nimmi) ja austame sinnu pühha mällestust, ja munkide õppetaja ja inglite seltsimees.

Salmid: Ma otsin kõrwaste Issandat, Ta pöris mo pole ja kuulis mo kiskendamist, ja panni mo jallad seisma kalja peäle ja kinnitas mo sammud. Wata, ma põggenefin ärra kaugele,

ma jäin allati kõrbe. Ma ollen kõrbe linnu farnatseks janud, ma ollen kui õful ärrahämmitud kohtades. Ma walwan ja ollen kui üffik lind kattusse peäl. Mo põlved nõtkuwad paastumissest, ja mo lihha lõppeb ärra kui õlli lampist. Omma filmawega leutan ma omma fangi; sest koerad on mo ümber tulnud, tiggedatte selts on mo ümber piirnud, kes kibbeda sõnnadega kui omma nooltega sihhiwad. Ma pean Issandad allati omma filmade ees, et Temma on mo parremal polel, sest ma ei wõi kõituda. Kõit pagganad on mo ümber tulnud; Issanda nimmel tahhan ma neid wissiste mahharaiuda. Issand olgu kidetud, kes ep olle meid annud nende hammaste roaks. Issand! kõit Sinnu teud peawad Sind tännama, ja So waggad Sind kiitma. Mõistke, et Issand immelikkul wiisil hoiab sedda, kes Temma melest armas on, et ta lõpmatta peaks ellama. Issand hoiab omma waggade hinged. Waggad peawad rõmu pärrast hüppama auga, nemmad peawad õiskama omma wõdide peäl. Kallis on Issanda melest Temma waggade surm. Kiites laulge Issandale teie, kes Temma melest armjad, Ija tunnistage Ta au ülles, Temma pühhadusse mällestust ja Temma immeasjad kõige rahwa seas.

Treppi laulud ehk Antiwonid. 8. laulu wiisil.

Esimesesl laulu wiisil.

Mo waim rõmustas, mo südda olli wägga rõmus nende pärrast, kes mulle ütlesid: läkki Issanda õuede sisse.

Taweti maias on suur hirm, sest seal sawad seätud kohtujärjed, ja saab kohhut mõistetud kõige mailma rahwa suggu arrude ja pagganatte peäle.

Pühha Waimule peab au, kummardamist, kiitust ja wõimust andma, nõndasammuti kui Issale ja Pojale; sest need kolm on üks omma ollemisse, agga mitte pallede polest.

Teisel laulu wiisk.

Kes Issanda peäle lootwad, need on pühha mäe sarnatsed; neid ei wõi mitte waenlasse pealetikkumissed paigast ärraligutada.

Kristus ei lasse dala wallitsusse keppi omma pärris ossa peäle jada, et õiget mitte ennest kassi ei pista kõwernusse külge.

Pühhas Waimust tulles kõik tarkus: Temmast ilmub armu- and Apostlitele, Temma läbbi ehhitakse martrid kannatamistega kui kroniga, ja Temmast juhhatud näwad prohwetid tulles asjad ette ärra.

Kolmandamal laulu wiisk.

Õnsad on need, kes Issandat kartwad ja Temma kassu-sõnna teed käiwad; sest nemmad peawad ommas ellus kõikisugust warandust maitsuma.

Õlle rõmus, Ülle hingekarjane, kui Sa nääd omma laua ümber omma lapsukesi, kes heateggude wilja kandwad.

Pühhas Waimust tulles igga au warrandus, Temmast armuand ja igga loma ellu, sest Temma on kidetud ühhes Issa ja Sõnnaga.

Neljandalamal laulu wiisk.

Mo norest põlwest sadik / sõddiwad mitmed lihhahimmud mo wastu, / agga Sinna isse, mo Lunnastaja, / aita ja lunnasta mind.

Teie, kes Sionit wiikate, /sate Issandast häbbisje
fadetud ; /sest kui rohhi/ peate teie tullest ärrakuiwama.

Pühha waimu läbbi/ellab igga hing, ja saab
puhhastamisse läbbi üllendud /ja kolmainu Sum-
mala läbbi/sallal wiisil täis pühha walguft.

Wiendamal laulu wiisil.

Lähme ülles mäggede peäle, oh hing, minne
fenna, kust abbi tulleb.

Sinnu parrem kässi, oh Kristus, wõtku mind
omma holeks ja hoidku mind igga kiusatusse eest.

Hüidkem kiites Pühha Waimule: Sinna olled
Summal, ellu, armastus, walguus, tarkus, Sinna
olled headus, Sinna wallitsed iggaweste.

Kuendamal laulu wiisil.

Kes Issanda peäle lootwad, need on hirmsad
waenlastele ja immelissed kõigile; sest nende filmad
waatwad ülles taewa pole.

Siglassed, kellel Sinna, Punnastaja, abbimeh-
heks olled, ei sirruta omma kässi wälja üllekoh-
tuste teggude pole.

Pühha Waimu wallitus on kõikide ülle;
Tedda kummardawad taewa wäehulgad ja kõik, kel
õhk on Ma peäl.

Seitsmendamal laulu wiisil.

Kes Issandat kartwad ja ellu teed on leidnud,
need sawad nüüd ja iggaweste lõpmatta au sees
õnsaks fidetud.

Kui ja nääd omma lapsukeisi kui rohhu taimi omma laua ümber, olle rõmus ja võska, üllem hingekarjane, neid Kristusse jure sates.

Pühhal Waimul on armu andide rohkus, au, riffus ja nõu-andmiste suur süggawus; sepärrast peab Tedda tenima nissamma süggu austamisega, kui Issa ja Poega.

Sahheksamal laulu wiisil.

Wata, kui hea ja kui lõbbus on, et wennad ühhes ellawad; sest seal on Issand töötanud igga-
west ellu anda.

Se, kes lillesessi wälja peäl ehhitab, käsib, et omma riette pärrast ei pea mitte murretsema.

Pühhas Waimust üksnes petakse kõik rahhu sees, sest Temma on Jummal, kellel Issa ja Pojaga ühesüggune wallitsusse wõimus on.

Pühhapäwa Profimenid. 8. laulu wiisil.

Esimesel laulu wiisil.

Miid tahhan ma üllestõusta, ütleb Issand, ja ennast Lunnastajaks seäda, ja ei kahhetse sedda mitte.

Salm: Issanda sõnnad on õiged sõnnad.

Teisel laulu wiisil.

Urka ülles, Issand mo Jummal, omma töö-
tusse järrele, mis Sa olled töötanud; sest rahwa
kõggudus seisab So ümber.

Salm: Issand mo Jummal, Sinu jure kippun ma, peästa mind.

Kolmandamal laulu wisi.

Üttelge pagganatte seas, et Issand on Kuningaks sanud, ja mailma kinnitanud, et ta ei kõigu.

Salm: Laulge Issandale uut laulu, laulge Issandale kõik mailm.

Neljandamal laulu wisi.

Tõuse üles, Issand, meie appi ja lunnasta meid omma nimme pärrast.

Salm: Jummal, meie olleme omma kõrwadega kuulnud, meie wannemad on meie juttustanud, mis tööd Sa olled teinud ennemuiste nende päiwil.

Viendamal laulu wisi.

Tõuse üles, Issand mo Jummal, tõsta omma käsi üles, sest Sinna olled Kuningas iggaweste.

Salm: Ma tahhan Issandat kita kõigest ommaist süddamest.

Kuendamal laulu wisi.

Issand, ärrata üles omma wägge ja tulle meid ärrapeästma.

Salm: Sinna Issraeli karjane! wõtta kuulda, kes Sa Josepi hoiad kui lamba.

Seitsmendamal laulu wisi.

Tõuse üles, Issand mo Jummal, tõsta omma käsi üles ja ärra unnusta mitte omma willetsaid ärra.

Salm: Ma tahhan Issandat kita kõigest ommaist süddamest.

Kahheksamal laulu wisi.

Issand on Kuningas iggaweste: Sinu Jummal, oh Sion, jääb põlwest põlweni.

Salm: Mo hing kida Issandat, ma tahhan Issandat kita omma ellu aegäs.

Iggauks, kel öhk on, se kiitku Issandat.

Salm: Kiitke Issandat Temma pühhas paikas, kiitke Tedda Ta aulisses lautusjes.

Paulud pärrast Ewangeliumi luggemist.

Kristusje surnuft üllestõusmist nähhes, / kummardagem sedda pühha Issandat Jesust, kes üksi ilma-pattuta on. / Meie kummardame So risti ette, oh Kristus, / ja laulame ning kidade So pühha surnuft üllestõusmist; / sest Sinna olled meie Summal, / peäle Sind ei tunne meie keddagi muud, / Sinnu nimme hüüame meie appi. / Tulge kõik uskjad, / kummardagem pühha Kristusje üllestõusmist; / sest wata, risti läbbi tulli rõõm kõige mailmale; / Issandat ifka kiites, laulgem Temma üllestõusmisest, / sest Temma on risti wallu kannatanud, / ja surma läbbi surma ärrahuffanud.

Au olgu Issale ja Pojale, ja Pühha Waimule.

Apostlite palwette pärrast, oh Armuline, / te meid puhtaks meie hulga pattudest.

Nüid ja ifka ja iggaweste, Amen.

Summala sünnitaja palwette pärrast, oh Armuline, / te meid puhtaks meie hulga pattudest.

Summal, olle mulle armuline omma suure heldusje pärrast, / ja kustuta mo ülleastmisesed omma rohke hallastusje pärrast.

Jesús on hauast üllestõusnud, nõnda kui Ta
sedda olli ette üttelnud, / ja on meile iggawest
ellu ja suurt armu annud.

Pühhapäwa Irmosid. 8. laulu wiisil.

Esimeses laulu wiisil.

1. Paul. Sinu ärrawõitja parrem kässi, oh
Iggawene, / on tuggewaste omma Jummalikku au
üllesnäitnud; / sest temma, kui se kõigewäggewam,
teggi merre põhja möda Iisraeli rahwale ollematta
tee, / agga nende waenlased hukkas temma ärra.

3. Paul. Kes Sa üksi inimesse lomsse
nödrust tead / ja armulikult sedda ennese peäle
wõtsid, / finnita mind kõrgelt wäega, et ma wõik-
sin hüida: / Sinna Inimesse-armastaja olled om-
ma ärraräkimatta au pühha ellaw tempel.

4. Paul. Kui Habakuk omma waimu filmaga
Sind näggi, oh Meitsi, / otsegu ühte mägge, Jum-
mala armuga warjutud ollewad, / siis ütles ta
ette, et Sinust sünnib se Iisraeli Pühha / meie
lunnastamisseks ja uendamisseks.

5. Paul. Oh Kristus, / Sa walgustasid
omma tullemisse walgusfega ja rõmustasid omma
ristiga kõik mailma otsad, / walgusta Sinu tund-
misse walgusfega ka nende süddamed, / kes Sinust
õigel wiisil laulwad.

6. Paul. Meie olleme põhjatu süggawusses, /
ja ei olle, kes meid päästaks; / meie olleme kui

lambad, mis tapmissele arwatud; / lunnasta omma rahwast, oh meie Jummal. / Sest Sinna olled nõdrade tuggi ja parrandaja.

7. Paul. Oh Jummal sünnitaja! / Sind arwame meie usklikud ühheks waimulikkuks ahjuks; sest otsekui se Kõigekõrgem kolm noort meest tullises ahjus päästis, / nõnda uendas Temma, se wanne-
matteft fidetud ja austud Jummal, / täielt mind innimeft Sinnu ihhus.

8. Paul. Iisraeli nored mehed / paistfid ahjus, kui ässi suus, / Jummal kartusse illuga sel-
gemine kui kuld / ja hüidsid nõnda: / kiitke Issandat kõi Issanda teud, / laulge ja tõstke Tedda kõrgeks iggaweste.

Jummal Emma laul.

Mo hing austab wägga Issandat, ja mo waim on wägga rõmus Jummal minnu Snnisteggia pärrast.

Kes Sa üllem olled kui Kurubid ja palju ausam kui Serawid, / kes Sa, puhtaks neitsiks jädes, / Jummal se Sõnna ilmale tõid, / Sind tõsist Jummal sünnitajat austame meie. (Sedda pantakse igga salmi jure.)

Sest Temma on waatnud omma ümmardaja allandusse peäle, sest wata, sest ajast kiitwad mind õnsaks kõige põlwe rahwas.

Sest mulle on juri asju teinud se Wäggew ja kelle nimmi pühha on, ja Temma hallastus kestab põlwest põlweni nende üle, kes Tedda kartwad.

Temma on omma käewarrega suurt wägge üllesnaitnud, Temma on laiale pillanud neid, kes ommas meles surelised on.

Temma on mahhalüffanud wäggewaid aujärgede peält ja allandlikud üllendanud, näljatjid on Temma täitnud hea andidega ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

Temma on wastu wõtnud omma fullase Jsraeli, et Ta pididi omma hallastust meletulletama iggaweste, nõnda kui Temma on rāfinud meie wanne-matte wastu, Abraamile ja temma sugule.

9. Paul. Se libbuwitja pōšas, mis pōšes, ja mitte ärra ei pōšennud, / olli Sinnu puhta sünnitamisse ettetāhhendusjeks. / Meie pallume nüid Sind: / kustuta ärra meie hirmsa kiusatuste ahju, / et meie Sind, oh Jummalasünnitaja, lõpmatta kidašime.

Teisel laulu wiisil.

1. Paul. Üksford upputas se kõige-kõrgema wäggi / kōif Warao šawāe merre pōhjas ärra. / Agga se lihhas šanud Sōnna / hukkas pattu, se kõige kurjusse hallika ärra. / Nōnda on se kõigest austud Jsšand ennast austanud.

3. Paul. Se wiljakandmatta paggana rahwa foggudus olli kui üks tühhi kõrbe, / agga Sinnu tullemisse läbbi, oh Jsšand, hakkas ta kui lilleke ditsma. / Temmas on ka minnu südda finnitud.

4. Paul. Gi mitte šadif egga Ingel, waid Sa isse, oh Jsšand, tullid Neitsist lihhasse, / ja

lunnastasid mind innimest täieste ärra; / sepärrast
hüian ma So pole: / Mu olgu Sinnu wäele, oh
Issand!

5. Paul. Oh Kristus, Jummal! / Sa olled
wahhemees Jummal ja inimeste wahhel; / sest
Sinnu läbbi, oh Wallitseja, / saime meie rumma-
lusse pimmedussest Sinnu Issa se walgusse hallika
juure widud.

6. Paul. Ma pöörlen pattu süggawusse sees /
ja hüian Sinnu ärramöötmatta armu süggawust
appi: / tõmba mind wälja hukkatussest, oh Jummal.

7. Paul. Sõla pinaja üllekohtuse käsju järrele
sai suur tulli tehtud, / agga se tõeste kidetud ja
kõrgeks tõstetud Kristus / laskis nende jummalakart-
likku noorte meeste peäle Waimu kastet saddada.

8. Paul. Pabeli tullisel ahjul olli üksford
Jummal käsju järrele kahhesuggune wäggi: / Kal-
dea mehhi põlletas temma ärra, / agga usklikkudele
laskis ta willu kastet saddada, / kui nad laulsid: /
kiitke Issandat kõik Issanda tend.

9. Paul. Se algmatta Issa Poeg Jummal
ja Issand / ilmus meile, Neitsist ihhu ennesele wõt-
tes, / et pimmedaid walgustada / ja laiale pillatuid
kõfku kogguda. / Sepärrast austame meie sedda kõigist
õnşaks kidetud Jummalasünnitajat.

Kolmandamal laulu wiskl.

1. Paul. Kes wannal aial wet ühte kõfku
omma Jummalikku käsju läbbi koggus / ja merre

wee Iisraeli rahwale kahheks lahutas, / Se on meie austud Jummal. / Paultgem siis Temmale üksnes, / et Ta on omma au ülesnäitnud.

3. Paul. Oh kõige-üllespiddaja Issand, / kes Sa kõik ei ühheftki asjast olled wäljatonud, / mis Sõnna läbbi lodud ja Waimu läbbi korda sadetud on, / kinnita mind So armastusjes.

4. Paul. Issand, Sa näitsid suurt armastust meie wastu: / sest Sa andsid omma ainusündinud Poja meie eest surmale. / Sepärrast hüiame meie tännulikkult So pole: / au olgu Sinnu wäele, oh Issand.

5. Paul. Hommiku warra tõttan ma Sinnu, se kõikide Poja pole, / se rahhu pole, mis üllem on kui kõik mõistus; / et Sinnu käsud on walgus, / juhata mind siis nende järrele käima.

6. Paul. Ma ollen põhjatuma pattu süggawusse sisse langenud / ja mo waim nõrkeb ärra; / agga Sinna, oh Issand, sirruta üllewelt omma wäggewat kät wälja / ja peästa mind kui Peetrust, oh mailma Wallitseja.

7. Paul. Wannast saatsid Sa kastet kolme jummalafartlikku nore mehhe peäle, / kes Kaldea maal ollid tulleleegi sisse wissatud; / nõnda walgusta omma Jummalikku walgussega ka meid, kes So pole hüiame: / kidetud olled Sinna, meie wanne-matte Jummal!

8. Paul. Need tõssisse Jummalatenistusje eestseisjad nored mehed ollid kange tulle sisse wis-

satud, / agga tulli ei teinud neile mitte wigga, / ja
nemmad laulsiid Jummalale sedda laulu: / kiitke
Jesandad kõik Jesanda tend, / ja tõstke Tedda kõr-
geks iggaweste.

9. Paul. Oh sedda nut ja tõeste Jumma-
lisku immet! / Jesand lähhäb tõeste kinnipandud
Neitsi uksest läbbi; / siise minnes olli Ta ilma
ihhuta, / agga wälja tulles nähti Tedda ihhufandja
Jummal ollewad, / ja uks jäi ikka kinni. / Tõstkem
siis ütlematta kõrgeks sedda Neitsit kui Jummal
Emma.

Jesandamal laulu wiisil.

1. Paul. Wannal aial läks Israeli rahwas
punnase merre põhja möda kuiwalt läbbi / ja wõitis
kõrbes Amaleki sõawägge ärra, / kui Moses risti
wiisi omma käed üllewel hoidis.

3. Paul. Oh Kristus! / Sinnu pärrast on
wägga rõmus So foggudus ja hüiab: / Sinna
Jesand olled mo wäggi, warjupaik ja tuggewus.

4. Paul. Oh õigusse Päike! / kui foggudus
Sind näggi risti peäl rippuwat, / siis jäi ta koh-
tudes ommas korras seisma ja hüidis kõlblikul
wiisil: / au olgu Sinnu wäele, oh Jesand.

5. Paul. Jesand mo walgus! / Sinna, se
pühha walgus, tullid mailma, / et neid rummalusse
pimmedussest lahti peästa, / kes usuga Sind kiites
laulwad.

6. Paul. Kui foggudus armu pärrast / Sinnu
külje luust wäljajooksnud werrega / sai wõera-

jummalatte werreohwrideſt puhhastud, / ſiis hūidis
temma: / minna tahhan Sulle tännu heäleaga ohwer=
dada.

7. Paul. Abraami ſugguſt nored mehhed Pabeli
ahjus / põllesid jummalafartuſſe armastuſſeſt ennam,
kui tulles leegist, / ja hūidſid: / kidetud olled Sinna,
Iſſand, omma au templis.

8. Paul. Daniel, omma käed ülleſtõstes, panni
lõukoerte ſu aukus kinni, / agga jummalafartuſſe
nõudjad nored mehhed, / kes hea teggudega kui wõõga
ollid ehhitud, / kustutasi tulles leegi ärra hūides: /
kiitke Iſſandat kõik Iſſanda teud!

9. Paul. Sinnuſt, ſeſt putumatta mäeſt, oh
Meitſi, / lahkuſ raiumatta ſe nurgakiwwi Kristus, /
kes need lomusſed ühhendas, mis enne ühheſ ep
olnud; / ſepärraſt austame meie rõmuga Sind, oh
Jummalasünnitaja.

Siendamal laulu wiſſ.

1. Paul. Hobbuſed ja nende rüitlid / heitis
Kristus, ſe sõddimiste mahharõhhuja, kõrge käewarrega
punnasſe merreſſe, / agga Iſraeli rahwaſt päästis
Temma ärra, / kes Temmale wõidu laulu laulſid.

3. Paul. Oh ainus helde ja innimeſſe ar=
mastaja Kristus! / Sa kinnitasi maad ei miſki
peäle omma ſõnna läbbi / ja pannid tedda põhjatu
rasket rippuma; / kinnita ka omma kogguduſt So
käſkude kõikumatta kalju peäl.

4. Paul. Sinnu, meie Jummal, allandust ettenähhes, / hüidis Habakuf sure hirmuga So pole, oh Kristus: / Sa läfsid abhiks omma rahwale, / omma wõitnud mehhi ärrapeästma.

5. Paul. Hommiku warra tõttan ma So jure, / kes Sa ennaft walguksuga kui kuega kattad, / ja hüian So pole: / walgusta mo pimmedaks läinud hinge, oh Kristus, / sest Sinna olled ainus armuline.

6. Paul. Oh wallitseja Kristus! / waigista mo pattu himmade merre hirmsat hingehukkajat torni / ja tõmba mind ülles hukatussest, / sest Sinna olled armuline.

7. Paul. Meie wannematteft kidetud Jummal kustutas tulle leegi ärra, / ja laskis kastet saddada omma noorte meeste peäle, / kes ühhest suust laulsid: / kidetud olled Sinna, oh Jummal.

8. Paul. Sulle, kõikide Rojale, / laulsid ahjus need nored mehed kõige mailma eest sedda laulu: / kõik Issanda teud kiitke Issandat, / ja tõstke Tedda kõrgeks iggaweste.

9. Paul. Siska Jesaias! / Neitsi sai kaima peäle / ja tõi ilmale Poja Immanueli, / ühhes Jummal ja inimesse; / pääwatõusmine kõrgelt on Temma nimmi. / Tedda üllendades, kidade meie Neitsit õnaks.

Suendamal laulu wistl.

1. Paul. Kui Issraeli lapsed merre põhja möda kuiwalt jalgsi läbbiläfsid / ja näggid sedda

tagga aiajat Waraot ärrauppuwat, / siis hüidfid
nemmad: / laulgem Jummalale wõidu laulu.

3. Paul. Ei olle ühtegi ni pühha kui Sinna
Jssand, minnu Jummal, / Sinna, oh Armuline,
tõstfid uskjatte au kõrgeks / ja kiinitasid meid So
usju kalju peäle.

4. Paul. Jssandale pühha piddades, / pühha
koggudus laulab Jummalale kui kohhus on, / ja
hüiab puhtast melest: / Kristus on mo wäggi, mo
Jummal ja Jssand.

5. Paul. Ma pallun Sind süddamest, oh
Armuline, / walgusta omma Jummalikku walgu-
sega nende hinged, kes armastussega Sind hommiku
warra iggatseswad, / et nemmad Sind, sedda Jum-
mala Sõnna, / kui tõsfiit Jummalat tundma
saaksid, / kes pattu pimmedussest peästab.

6. Paul. Se ellu merre peäle waates, mis
hädade tormist laenetab, / tõttan ma So waitse
saddamasse ja hüian So pole: / peästa mo ellu
huffatussest, oh rohkest Armuline.

7. Paul. Ingel teggi ahju wagga noorte
meestele kaste saddajaks, / agga Jummal kassu
sõnna, mis Kaldea rahwast ärrapõlletas, sundis
pinajat hüidma: / fidetud olled Sinna meie wanne-
matte Jummal.

8. Paul. Tulle leegist lastfid Sa, oh Kristus,
waggadele kastet saddada / ja siglassse ohwri põlle-
tasid Sa weega ärra: / kõik teed Sa nõnda kui Sa

tahhad! / Sind tõstame meie kõrgeks iggaweste.
(2. Makkab. ram. 1. p. 18—22, 31—32.)

9. Paul. Innimesed ei wõi mitte Jummalat
näha, / Temma peäle ei julge inglite wäehulgadki
watada; / agga sinnu, oh Kõigepuhtam, ilmus
Temma innimestele kui innimesseksanud Sõnna.
Tõdda kõrgeks tõstes, kidade meie Sind õnneks
ühhes taewa wäggedega.

Seitsmendamal laulu wistl.

1. Paul. Wessi, mis omma lorusse poolt
enne kergeste laiale jooksis, / sai Sinnu käsju
järrele, oh Issand, kōwra maa sarnatseks mudetud.
Sepärrast läksid Israeli rahwas temma wahhel kuiwalt
läbbi, / mis eest nad Sulle wõidu laulu laulsid.

3. Paul. Oh Issand Lunnastaja! / omma
kõige-wäggewama Sõnna läbbi olled Sa algmisses
taewad teinud / ja So kõige teggia Jummalikku
Waimu läbbi kõik nende wäed kinnitanud; / kinnita
ka meid omma ussu kõikumatta kalju peäle.

4. Paul. Oh Kristus Jummal! / Issa julle
ei jätnud Sa mahha, kui Sa Ma peäle tullid;
ma tunnen Sinnu lunnastamise tõ fallaja asjad/
ka kidan Sind, oh ainus Innimessearmastaja.

5. Paul. Sinnu magusad Jummalikkud
sõnad, oh Kristus, / on uskmatta innimestele pim-
medaks õjeks, / agga uskjatele on nad walgusta-
misses; / sepärrast tõttan ma warra hommiku So
jure / ja lauldes kidan ma Sind, kui Jummalat.

6. Paul. Ma ujun ellu tühja murrede merres;/
pattud, mo seltsimehhed, tahtwad mind ärrauppu-
tada / ja hinge huffaja ellajas püiab mind ärra-
neelda. / Kui Jonas hüian ma So pole, oh Kristus:/
tõmba mind wälja surma süggawussest.

7. Paul. Wannal aial näitsid nored mehhed,
et küddewas ahjus kaste saddas, / kui nemmad se
ainu Jummalale laulsid ütteldes: / meie wanne-
matte Jummal on wägga austud ja kõrgeks tõstetud.

8. Paul. Ses fibbuwitsa pööšas, mis põlles
ja mitte ärra ei põllenud, / ilmus Jummal kan-
gekelelise ja koggeldawa Mosesesele; / nišamma hoi-
dis ka kolme nore mehhe Jummalala armastus neid
tulle sees ilma wiggata, / kui nad laulsid: / kõik
Issanda teud kiitke Issandat / ja tõstke Tedda
sureks iggaweste.

9. Paul. Oh Jummalasünnitaja Neitsi! / Sa
jäid puhtaks neitsiks, kui Sa käima peäle said, / ja
andsid ihhu selle kõik targaste seädja Sõnnale. / Meie
austame Sind, oh mehhetundmatta Emma, / et Sinna
omma kartusse wäärt ja mahtumatta Pojat ennese
sisse wastuwõtsid / ja Temmale ellupaigaks ollid.

Kahheksamal laulu wistl.

1. Paul. Üksford lahutas immeteggew Mo-
sesse kex merd kahheks, risti tähhe wisi tedda lües,/
ja upputas se sõawanfritte peäl taggaajaja Warao
ärra, / agga jalgsi põggeneja Israeli rahwa päästis
ta ärra, / kes Jummalale kidu laulu laulsid.

3. Paul. Oh Kristus! / algmisest finnitastid
Sa targaste taewast / ja pannid maad wee peäle
rippuma; / finnita ka mind omma käskude kalju
peäle; / sest ei olle teist ni pühha, kui Sinna, oh
ainus Jumimessearmastaja.

4. Paul. Issand, Sa olled mo tuggevus, /
Sa olled mo wäggi, / Sa olled mo Jummal, Sa
olled mo rõõm. / Sa tullid meid waesid katsma, /
ja ei jätnud Issa süüet mahha. / Sepärrast hüian
ma So pole ühhes prohwetil Habakukiga: / au olgu
Sinu wäele, oh Jumimessearmastaja.

5. Paul. Oh lojaminnematta Walgus! / miks=
pärrast lükkasid Sa mind ärra omma palle eest? /
mind willetsat kattis nüid hirmus pimmedus. / Agga
ma pallun Sind: / põra mind ümber / ja juhata
mo jallad So käskusõnnade walgusse pole.

6. Paul. Oh Lunnastaja, ma pallun Sind: /
hallasta mo peäle, / sest mo üllekohhut on palju /
ja kisku mind wälja hädda orrust. / Ma hüian So
pole, / ja Sinna, mo lunnastusse Jummal, wotta
mind kuulda.

7. Paul. Jummalahäädus mahhatullemine kantus
ennemuiste tullewäe Pabelis ärra, / sepärrast hüi=
pastid need nored mehed rõmuga tullises ahjus kui
rohhuädas, ja laulsid: / kudetud olgu meie wanne=
matte Jummal.

8. Paul. Kaldea ma pinaja käskis ommas
kanges wihas / nende jummalakartlikku meeste
pärrast seitse korda enam ahju kütta; agga kui ta

neid näggi ühhe surema wäe läbbi peästetud ollewad, /
fiis hüidis ta Roja ja Ürrapeästä pole: / nored
mehhed kiitke, / preestrid laulge, / rahwas tõstke
Tedda sureks iggaweste.

9. Paul. Taewas kartis ja Ma otjad ehma-
tasid sest imnest, / et Jummal innimestele lihha-
liffult ilmus / ja Sinnu emmaihhu Temmale
rumilissem olli kui taewas. / Sepärrast kiitwad
Sind, Jummalasünnitaja, kõik inglite ja innimeste
koggudused.

Jssand meie Jummal on pühha. (3 kord.)

Jggaüks, kel õht on, se kiitku Jssandat! / Kiitke
Jssandat teie, kes taewas ollete, / kiitke Tedda
üllewel kõrges. / Sinnule on kohhus laulda, oh
Jummal.

Kiitke Tedda kõik Temma inglid, / kiitke Tedda
kõik Temma sõawäed. / Sinnule on kohhus laulda,
oh Jummal.

Ritusse-salmidega laulud. 8. laulu wiisil.

(ХВАЛИТНЫ.)

Esimesel laulu wiisil.

Salm. Et nemmad neile tewad sedda kohhut möda, mis
kirjutud on: sesamma arstus on kõigile, kes Temma mehest
armjad on.

Meie laulame Sinnu lunnastawast kannata-
misest, oh Kristus, / ja kidade Sinnu surmüst
üllestõusmist.

Salm. Kiitke Jummalat Temma pühhas paikas, kiitke Tedda temma aulisses lautusses.

Jssand, kes Sa risti wallu kannatasid, / ja surma ärrakautasid ja surmusest ülestõusid, / anna rahhu meie ellule; / sest Sinna olled ainus Kõigewäggewam.

Salm: Kiitke Tedda ta wäggewatte teggude pärrast; kiitke Tedda temma wägga suurt surust möda.

Oh Kristus, kes Sa omma ülestõusmisest läbbi pörguhana wangi wõtsid, / ja inimest ülesärratasid, / te meid kõlblikuks puhtast süddamest Sind kiites laulda ja austada.

Salm: Kiitke Tedda pasjuna puhhumisega; kiitke Tedda nablimängi ja kannelbega.

Meie laulame Sinnust, oh Kristus, / ja kidade Sinna jummalikku allandamist; / Sa sündisid Neitsist ja ei lahkunud ommast Jssast, / Sa kannatasid kui inimene omma tahtmist möda risti wallu, / Sa tõusid üles hanaast ja tullid wälja temmast kui kunninga maiast, / et mailma lunnastada. / Oh Jssand, au olgu Sulle.

Teisel laulu wistl.

Jggauks, kel õhk on, ja kõik loom kidad Sind, oh Jssand, / sest Sinna teggid risti läbbi surma tühjaks, / et inimestele omma surmusest ülestõusmisest näidata: / sest Sinna olled se ainus Inimessearmastaja.

Üttelgu Jüda rahwas, / kuidas kaddus kuningas waktide sõameeste filmist? / kuidas ka hana-

kiwwi ei olle sedda Ellufalju alles hoidnud? / Et andku nemmad wälja sedda mahamaetud, / ehk kumardagu sedda üllestõusnud ja üttelgu meiega: / au olgu Sulle, meie Õnnisteggia, / au olgu Sulle, oh rohkest Armuline!

Rahwas, olge rõõmsad ja õiskage! / Ingel, kes hanakiwwi peäl istus, kulatas meile ja ütles: / Kristus, se mailma Lunnastaja on surmüst üllestõusnud / ja kõik lomad õnnega täitnud: / rahwas, olge rõõmsad ja õiskage!

Ingel terretas enne Sinnu lihhaõksjast, oh Jõsand, sedda, kes olli armu janud. / Ingel weretas ka kiwwi Sinnu ausa hana peält ärra Sinnu üllestõusmisse aial. / Üks neist kulutas rõnu ilmunist kurnastusse asjemele, agga teine kulutas meile surma asjemele elluandjast Jõsandast. / Sepärrast hüüame meie So pole: / oh kõikide heateggia Jõsand, au olgu Sulle!

Kolmandamal laulu wiskl.

Tulge kõik rahwas, mõistke se hirmsa jallaasja wägge, / sest Kristus, meie Õnnisteggia, / se Sõnna, mis algmisest olli, on meie pärrast risti lödud, / ja omma tahtmist möda mahamaetud ja surmüst üllestõusnud, / et kõik loma ärralunnastada. / Kumardagem Tedda.

Jõsand! Sinnu wahhimehhed rätisid ülles kõik need immeasjad, / agga se kawwal kogu täitis nende käd rahha täis, / Sinnu surmüst üllestõusmist

ärrasallata mötteldes, mis maailm nüid austab./
Heida armu meie peäle!

Kõik said rõnu täis, kui Sinnu surnuft üles-
tõusmisest teada said; / sest Maria Mahdalena
tulli hana jure / ja leidis Ingli walges rides kiwwi
peäl istumast, kes ütles: / mis teie ellawat surnutte
seast otsite? / Tedda polle siin, waid Ta on üles-
tõusnud, / ja Temma lähhäb teie eele Kalilea
male, / nõnda kui Temma teile on üttelnud.

Issand innimesse armastaja! / Sinnu walgusse
sees same meie walguft näggema, / sest Sa tõusid
surnuft üles / ja kinkisid innimesse suggu le lunnas-
tuft, / ja kõik loom kidad Sind, sedda ainufl ilma
pattuta. / Heida armu meie peäle!

Ueljädamal laulu wistl.

Dh kõigewäggewam Issand! / Sa kannatafid
risti ja surma / ja tõusid üles surnufl. / Meie
austame Sinnu ülestõusmist.

Dh Kristus! / omma ristiga peätsid Sa meid
endisest needmisest / ja teggid omma surma läbbi
tühjaks kurrati wõimust, kes meie suggu waewas,/
agga omma surnufl ülestõusmisse läbbi täitsid
Sa kõik rõmuga. / Sepärrast hüüame meie So pole:/
oh surnufl ülestõusnud Issand, au olgu Sulle!

Dh Kristus Sinisteggia! / juhata meid omma
ristiga So tõe tundmisse pole / ja peästa meid
waenlasse wõrkudest. / Dh surnufl ülestõusnud
Issand ja Innimessearmastaja! / sirruta meile omma

kät, ja omma pühha innimeste palwette pärrast
tõsta meid ülles, / kes pattu läbbi olleme langenud.

Oh ainusündinud Jummal! Sõnna! / Sa ei
lahkunud mitte omma Issa süllest, / kui Sa ar-
mastusse pärrast innimesse wastu Ma peäle tullid
ja muundmatta innimesseks said, / ja kannatasid
risti ja surma ihhu polest, / agga mitte omma
Jummalikku ollemisse polest; / surmusest ülestõustes,
andsid Sa ellu innimesse sugule, / sest Sinna
olled ainus se Kõigewäggewam.

Siendamal laulu wiist.

Et kül üllekohtused So hana pitseriga kinni
pannid, / agga siiski tullid Sa, oh Issand, hanaft
wälja, nõnda kui Sa Neitsiutki sündisid: / Sinna
ilmaihhuta inglid ei mõistnud sedda, kuidas Sa
lihhaks said, / ei tunnud ka sõamehhed, kes Sind
hoidsid, millal Sa ülestõusid. / Sest nende eest,
kes kõik tahtwad läbbi urida, on need mõllemad
immeasjad warjule pandud, / agga neile, kes falla
asju uskudes, neid kummardawad, on need imme-
asjad awwalikuks sanud. / Anna meile, kes ka
sellest laulame, rõnu ja suurt armu.

Issand, kes Sa pörguhana iggawessed postid
mahha rõhhusid ja ahhelad katki kiskusid! / Sa
tõusid ülles hanaft ja jätsid surmu linnad omma
tõssise kolme päwase hanaft ollemisse tunnistusseks: /
ja ilmusid Kalilea male, kui Sind hanaft hoiti. / Suur
on Sinna arm, / oh ärramõistmatta Lunnastaja.
Ole meile armuline ja lunnasta meid.

Issand! / naesed läksid hana jure, et Sind
 Kristust nähha sada, / kes Sa meie pärrast olled
 kannatanud; / ja senna tulles, leidsid nemmad hirmu
 pärrast ärraweerenud kiwwi peäl inglit istumat, kes
 nende wastu hüidis ja ütles: / Issand on üles-
 tõusnud, / üttelge jüngeritele, / et Se on surrust
 ülestõusnud, kes meie hinged lunnastab.

Issand, kuidas Sa kinnipitseritud hanaft wälja
 tullid, / nõnda tullid Sa ka omma jüngerite jure,
 kui uksest lufkus ollid / ja näitsid neile omma
 ihhu peäl kannatamise hawad, / mis Sa, oh pitka-
 meeleline Lunnastaja, olled Ennese peäle wõtnud; /
 kui Daweti poeg, kannatasid Sa hawu, / agga kui
 Jummalala Poeg peästsid Sa mailma. / Suur on
 Sinu arm, / oh ärramõistmatta Lunnastaja, olle
 meile armuline ja lunnasta meid.

Kuendamat laulu wistl.

Issand! Sinu rist on So rahwa ellu ja
 ülestõusmine, / ja meie, kes Lemma peäle lodame, /
 laulame Sulle, meie surrust ülestõusnud Jumma-
 lala: / heida armu meie peäle!

Sinu mahhamatmine, oh Wallitseja, / on para-
 disi uksest innimesse saggule lahti teinud; / ja meie,
 kes hukatussest olleme ärrapeäsenud, / laulame
 Sulle, meie surrust ülestõusnud Jummalala: / heida
 armu meie peäle!

Laulgem niisamma kui Issast ja Waimust ka
 Kristussest, / kes surrust on ülestõusnud / ja hüid-

fem Lemmale: / Sa olled meie ellu ja üllestõus-
mine. Heida armu meie peäle!

Kristus! / Sa tõusid ülles hanaft kolmandamal
päwal, / nõnda kui kirjutud on, / ja ärratasid ühhes
Ennesega ülles ka meie esiwannemat. / Sepärrast
kiidab ka Sind kõik innimesse suggu / ja laulab kiites
Siinu üllestõusmist.

Seitsmendamal laulu wistl.

Kristus on surnuft üllestõusnud ja surma ahhe-
lad katti kiskunud. / Maa, kuluta suurt rõmu, /
taewad, laulge Summala au!

Kristusse surnuft üllestõusmist nähhes, kum-
mardagem sedda pühha Issandat Jesust, / kes üksi
ilma pattuta on.

Meie kummardame ikka Kristusse surnuft ülle-
stõusmist, / sest pühha Issand Jesus, kes surnuft
üllestõusmist näitis, / on meid meie üllekohtudest
ärrapeästinud.

Mis peame meie Issandale tasuma kõige
nende heateggemiste eest, / mis Ta meile on teinud? /
Meie pärrast on Summal innimeste seas, / ja hukka
läinud innimesse suggu pärrast on Sõnna lihhaks
janud; / kui heateggia on Lemma meie tännamatta
innimeste seas wõtnud ellada; / kui peästja on Ta
wangidele ilmunud; / kui õigusse päike paistis Ta
neile, kes pimmeduses istusid; / Se kes omma ol-
lemise polest on wabba kannatusest, andis ennaft risti
surmale; / alla pörgu pimmedusesse läks Ta wal-
gusseks; / surma wastu ilmus Ta elluks, / langenud

innimessele on Ta ülesärratajaks. / Hüidkem Dem-
male: / oh meie Jummal, au olgu Sulle!

Rahheksamal laulu wistl.

Jssand, et Sa kül Pilatusse kohtu ette astusid
kui süallune, / agga siiski ollid Sa omma Jssaga
aujärje peäl istumas, / ja kui Sa surnuft üles-
tõusid, peästsid Sa mailma waenlasse orjusest, /
sest Sinna olled rohkest helde ja Innimessearmastaja.

Jssand, Sa andsid meile omma risti kui sõa-
riista kurrati wastu, / sest ta wärriseb ja wabbiseb,
ja ei wõi temma wäe peäle wadata; / sest temma
on surma tühjaks teinud / ja ärratab surnud ellusse; /
sepärrast kummardame meie Sinnu mahhamatmist
ja üllestõusmist.

Jssand, et kül Juda rahwas Sind hauda pannid
kui surnud, / agga sõamehhed hoidsid Sind kui
puhkama läinud kunningast; / ja et nemmad kül
Sind kui elluwarrandust pitseriga kinni pannid, /
agga siiski tõusid Sa üles, / ja andsid hukkamin-
nematta põlwe meie hingedele.

Jssand, Sinnu ingel, kes Sinnu surnuft üles-
tõusmisest fulutas, / hirmutas wahhimehhed ärra, /
agga naestele räkis Temma ja ütles: / mis teie
ellawat surnutte seast otsite? / Temma on kui
Jummal üllestõusnud ja mailmale ellu kinkinud.

Laul Jummalale Gummale.

Kõige enam õnnistud olled Sinna, oh Jum-
malasünnitaja Neitsi, / sest selle läbbi, kes Sinnuft

lihhasse tulli, / sai põrgu haud wangi wõetud, /
Adam ülesärratud, / needmine ärrakautud, / Ewa
lahti päästetud, / surm ärrasurnatud / ja meie ue
ellule kutsutud. / Sepärrast hüüame meie lauldes: /
kidetud olgu Kristus meie Jummal, kes sedda ni
heaks arwas. Mu olgu Sulle.

Suur austamisje laul.

Mu olgu Jummalale kõrges, / ja Maa peäl
rahhu, inimestest hea meel. / Meie kiidame Sind,
meie hüüame Sind õnjas, / meie kummardame
Sind, austame Sind ja tänname Sind So sure au
pärrast. / Oh Issand, taewa Kuningas, Jummal
Issa, kõige-üllespidaja, / Issand ainusündinud
Poeg Jesus Kristus ja pühha Waim! / Issand
Jummal, Jummalal Tal, Issa Poeg, kes Sa mailma
pattu Enele peäle wõtsid, / heida armu meie
peäle; kes Sa mailma pattud Enele peäle wõtsid, /
wõtta wastu meie palwet; / kes Sa Issa parremal
kael istud, / hallasta meie peäle. / Sest Sinna
olled üksi pühha, / Sinna olled ainus Issand Jesus
Kristus Jummalal se Issa auks. Amen.

Igga päwa kidan ma Sind, ja austan ma
So nimme iggaweste ja iggawesjeks aiaks. / Issand,
aita meid se pääw pattu eest enmast hoida. / Kidetud
olled Sinna, Issand, meie wannematte Jummal; / kide-
tud ja austud olgu Sinna nimmi iggaweste. Amen.

Issand, Sinna arm olgu meie peäl, nõnda kui
meie So peäle loodame.

Ridetud olled Sinna, Issand, õppeta mulle
omma seädmisfi! (3 korda.)

Issand, Sa ollid meie warjupaik põlwest põl-
weni! / Ma ütlesin: Issand, olle mulle armuline, /
te terweks mo hinge, sest ma ollen So ees pattu
teinud. / Issand, Sinu jure tõttan ma, / õppeta
mind omma tahtmist teggema, / sest Sinna olled
mo Jummal. / Sinu jures on ellu hallikas, /
Sinu walgusse fees same meie walgust nägge-
ma. / Lauta wälja omma armu nende peäle, / kes
Sind tundwad.

Pühha Jummal, pühha Wäggew, pühha Ig-
gawene, heida armu meie peäle. (3 korda.)

Troparid pärrast suurt austamisse laulu.

Dänna ilmus lunnastus mailmale; / laulgem
omma ellu Üllemale, kes hauast on üllestõusnud: /
sest Temma on omma surma läbbi surma ülle wõi-
must sanud / ja meile wõitu, ja suurt armu annud.

Issand! hauast üllestõustes, kiskusid Sa katki
põrgu ahhelad, / peästsid meid surmale mõistmis-
sest, / ja teggid kõiki lahti waenlasse wõrkudest, /
näitsid Ennast omma Apostlitele, / läffitaisid neid
wälja armuõppetust fulutama / ja saatsid nende
läbbi omma rahhu kõige mailmale; / oh ainus
rohkest Armuline!

Rinnita, oh Jummal, sedda Issewallitsejat,
meie suurt õiget usku Reisrit Aleksandri Nikolae-

witsi, / ja sedda pühha õiget usku, ja kõik õigensju
ristirahwast / iggawesjeks aiaks.

Palwe Keisri ja kõige Temma suguwõssa pitka ea pärrast.

1. Hoia, oh Issand, sedda Issewallitsejat, meie
suurt, kõige Wenne riigi wagga õiget usku Keisrit
Nikolai Aleksandri *Nikolajewitsi*, 2. ja temma aujärje pär-
riat, sedda õiget usku Tšesarewitsi ja suurt würsti
Nikolai Aleksandrit Aleksandrowitsi, 3. ja Temma abikafat,
sedda õiget usku Tšesarewnat ja surewürsti Prouat
Mariat Weodorownat / ja sedda õiget usku suurt
würsti Nikolai Aleksandrowitsi, 4. ja kõik nende kei-
serlikku suguwõssa, / sedda pühha wallitsejat Sünodi
ja meie pühhitsetud piiskopi (nimmi) / ja kõike õigusse
ristirahwast, / ja pitkenda nende ellupäwad.

Laul Jummalale Emmale.

Sulle jõuülemale, kes Sa meie eest wõitled,
oh Jummalasünnitaja, / tome meie, Sinnu sullased,
wõidu laulu, / ja meie ärrapeästmisje eest hädada-
dest — tännu laulu; / agga Sinna, kelle kä se
ärrawõitmata wäggi on, / peästa meid ärra kõigist
hädadest, / et meie So pole hüiaksime: / olle rõmus,
oh abbiellutundmata Pruut.

Laulud pühha Joannesse Krisostomusse Liturgia aial.

Esimene Antiwon (1. laulu wiisil).

Mo hing! kiida Issandat / ja kõik, mis minnu
sees, Temma pühha nimme. / Mo hing! kiida Iss-
sandat / ja ärra unnuستا mitte Temma heategge-
missi ärra. / Temma on se, kes kõik so üllekohhut
andeks annab, / kes ärraparrandab kõik so wigga-
dusfed, / kes so ellu lunnastab hukatussest, / kes
sind ehhitab heldusse ja hallastussega kui kroniga, /
kes sinu su täidab heaga, / et so igga ueks saab
kui kottkal. / Issand teeb õigust ja annab kohhut
kõigile, / kellele liiga tehhasse. / Hallastaja ja armu-
line on Issand, / pitka melega ja rikkas heldussest. /
Temma ei te meile mitte meie pattu möda, / ja
ei tasju mitte meie kätte kõik meie üllekohhut möda. /
Sest ni kõrge kui taewas on ülle Maa, / nõnda
wõttab Temma heldus wõimust nende ülle, kes

Tedda kartwad. / Otsekui hommiku pool kangel on
 õhtu poolt ärra, / ni kangele sadab Ta meie ülle-
 astmised meist ärra. / Otsekui issa laste peäle
 hallastab, / nõnda hallastab Issand nende peäle,
 kes Tedda kartwad. / Issanda heldus on iggawes-
 sest aeast iggaweste nende peäl, kes Tedda kartwad, /
 ja Temma õigus jääb laste lastele. / Riitke Iss-
 sandat, teie Temma inglid, teie wäggewad wahwad, /
 kes teie Temma sõnna järrele tete, Temma sõnna
 heäle kuuldes. / Riitke Issandat kõik Temma wäed,
 Temma teenrid, / kes Teie Temma mele pärrast tete. /
 Riitke Issandat kõik Temma tend, kõikis Temma
 wallitsusse paikus. / Riida, mo hing, Issandat!

Teine Antiwon (ka sel wiisil).

Mo hing! kida Issandat. / Ma tahhan Issandat
 kiita omma ellu aeges, / ma tahhan omma Sum-
 malat kiites laulda ni kawa kui ma alles ollen. /
 Ärge lootke mitte würstide peäle, / egga mu inni-
 messe lapse peäle, kelle kä ep olle abbi. / Kui
 Temma waim wälja lähhäb, / siis lähhäb ta jälle
 omma mulda; / selsammal päwal lähhäwad temma
 kõrged mõtted hukka. / Wägga õnnis on se, kelle
 abbi Jakobi Summal, / kelle ootmine on Issanda
 omma Summala järrele, / kes on teinud taewast
 ja maad, merd ja kõik mis nende sees on, / kelle
 tõsitudus jääb iggaweste, / kes kōhnut annab neile,
 kellele liiga tehhasse; / kes leiba annab näljatsese; /
 Issand on, kes lahtipeästab neid, kes on finnisentud. /
 Issand on, kes pimmadatte filmad lahti teeb; /

Issand on, kes panneb püsti seisma neid, kes kõwerdud; / Issand on, kes neid armastab, kes õiged on. / Issand on se, kes mõerad hoiab, / kes waesed lapsed ja lessed naesed üllespeab; / agga välatte wiisid rikkub Temma ärra. / Issand on Kuningas iggaweste: / sinu Jummal, oh Sion, jääb põlwest põlweni.

Räddala päwade Antiwonid.

Esimene Antiwon.

Se on hea, et Issandat tännatakse.

Jummalasünnitaja palwette pärrast / lunnasta meid, oh Lunnastaja. (Mõnda ka igga salmi jures.)

Se on hea, et Issandat tännatakse, ja Sinu nimme kiites laultakse, oh Kõigekõrgem.

Et So heldes hommiku, ja So tõssidus õ aegus fulutakse.

Et Issand, meie Jummal, õige on ja ei olle ühtegi kõwerust Temma sees.

Nu olgu Issale, ja Pojale, ja pühha Waimule; nüid ja ifka ja iggaweste. Amen.

Teine Antiwon.

Issand on kuningaks sanud, ja on kõrgussega ennast ehhitanud.

Omme Pühhade palwette pärrast, / lunnasta meid, oh Lunnastaja. (Mõnda ka igga salmi järrele.)

Jssand on kunningaks sanud, ja on kõrguslega ennast ehhitanud; / Jssand on Ennast ehhitanud, /
 Ta on tuggewust Ennese wõõle pannud.

Temma on mailma kinnitanud, et ta ei kõigu.

Sinnu tunnistused on wägga tõsised. Sinu koias on illus pühastus, oh Jssand, pitkaks aiaks.

Au olgu Jssale ja Pojale, ja puhha Waimule, nüid ja ifka, ja iggaweste. Amen.

Oh ainussündinud Jummal Poeg ja Jummal Sõna! / Sinna, se iggawene, wõtsid meie lunnastamisest pärrast lihha sisse tulla / pühha Jummal sünnitajast ja ifka Neitsist Mariast, / said muudmatta innimeseks, / lasksid Ennast risti pua, oh Kristus Jummal / ja wõitsid surmaga surma ärra, / Sa üks sest pühha Kolmainussest, / kedda Jssa ja pühha Waimuga ühhes kidetakse, / lunnasta meid.

Kolmas Antiwon.

Tulge, õiskagem Jssandale, hüidkem rõmuga Jummalale, meie Snnisteggiale.

Oh Jummal Poeg, kes Sa immelik olled omma Pühhade fees, / lunnasta meid, kes meie Sulle laulame: halleluja. (Nõnda ka igga salmi järrele.)

Jõudkem Temma palle ette tännamisega, ja ja kiitusse lauludega õiskagem Temmale.

Sest Jssand on suur Jummal, ja suur Kuningas ülle kõige se ilma.

Seft Temma kä on kõige wiimsed Makohad, ja kõigeüllemad mäggede otjad on Temma pärralt.

Laul sel aial, kui Ewangeliumiga altari minnasse:

Tulge kummardagem ja langegem mahha Kristusse ette. / Oh Summala Poeg, (müidu Pühhapäwal:) kes Sa surrust ülestõusnud olled; / (Summala Emma pühhadel:) Summalasünnitaja palwette pärrast; / (pühha innimeste päiwil:) kes pühhade sees immelik olled, / lunnasta meid, kel Sulle laulame: halleluja.

Enne Apostlite ramatu luggemist:

Pühha Summal, pühha Wäggew, pühha Igga= wene heida armu meie peäle. (3 korda.)

Kristusse Sündimisje, Ristmisje, Ülestõusmisje pühhadel, ja Surel Laupäwal jelle assemel laulatakse:

Kõik, kes teie ollete Kristusse sisse ristitud, / ollete ka ennast Kristussega ehhitanud. / Halleluja.

Kristusse kalli Risti pühhadel laulatakse jedda:

Meie kummardame / Sinnu risti ette, oh Issand, / ja kidade Sinnu pühha surrust ülestõusmisst.

Profimuid enne Apostlite ramatudest luggemist, lahheksal wiisil.

Pühhapäwal.

1. wiisil. Sinnu heldus, oh Issand, olgu meie peäl, nõnda kui meie So peäle lodame.

Salm: Laulge rõõmsaste teie õiged Issanda sees, õiglas-
tele on kiitus üks kaunis asi.

2. wiil. Issand on mo tuggewus ja mo
kiituse laul, sest Temma on mulle abbiks sanud.

Salm: Issand karristas mind rängaste, agga Ta ei annud
mind mitte surma kätte.

3. wiil. Kiites laulge meie Jummalale,
kiites laulge meie Kuningale, kiites laulge.

Salm: Laulutage kassi kõik rahwas, hüidke rõmuga Jum-
malale õiskamishe healega.

4. wiil. Kui sured on Sinnu teud, oh
Issand, Sa olled neid kõik targaste teinud.

Salm: Kiida mo hing Issandat: Issand, mo Jummal,
Sinna olled wägga suur.

5. wiil. Sinna, Issand, kaitseid meid, ja
hoiad meid jennatse põlwe rahwa eest iggaweste.

Salm: Sada abbi, oh Issand, sest Pühhad on lõppenud.

6. wiil. Lunnasta, oh Issand, omma rah-
wast, / ja õnnista omma pärrisõssa.

Salm: Sinnu pole, oh Issand, hüian minna; ärra olle
mitte wait mo wastu.

7. wiil. Issand annab tuggewust omma
rahwale, Issand õnnistab omma rahwast rahhuga.

Salm: Andke Issandale, teie Jummalalapsed, andke Iss-
sandale au ja kiitust.

8. wiil. Tootage ja toge andid Issandale
omma Jummalale.

Salm: Jummal on Judamaal tuttan, Issraelis on Temma
nimmi suur.

Näddala päitvil.

Esmapäwal. 4. wisil. Ta teeb ommad inglid waimuks, omma teenrid leegitsewaks tulleks.

Salm: Kiida mo hing Issandat; Issand, mo Jummal, Sinna olled wägga suur.

Teisipäwal. 7. wisil. Sige rõmustab Issanda sees, ja lodab Temma peäle.

Salm: Jummal, kule mo heäle, kui ma kaeban.

Kesküäddalal. 3. wisil. Minnu hing austab Issandat, ja mo waim on wägga rõmus Jummal, minnu Snnisteggia pärrast.

Salm: Sest Temma on waatnud omma ümmardaja allandusse peäle, sest wata, sest aiast kiitwad mind õnšaks kõige põlwe rahwas.

Neljaspäwal. 8. wisil. Nende heäl käib kõik maad läbbi, ja nende sõnad mailma otsani.

Salm: Taewad juttustawad Jummal au, ja taewa lautus kuulutab Temma kätte tööd.

Nedel. 7. wisil. Tõstke sureks Issandat, meie Jummalat, ja kummardage Temma jalge allusse ette, sest Temma on pühha.

Salm: Issand on kummingaks sanud, rahwas wärrisewad.

Laupäwal. 8. wisil. Rõmustage Issanda sees, ja olge wägga rõmsad, teie õiged.

Salm: Ömis on se, kelle ülleastmine on andeks antud, ja kelle pat on kumifaetud.

Kerubide laul. Nüid tähhendame meie sallal wisil Kerubid ja laulame se elluandja kolmainu Jummalale kõigepühhamat laulu, jättem siis nüid kõik ellu murred mahha, et meie sedda kõikide

Kuningat wastuwõttaffime, fedda inglitte wäehulgad
süre austamisjega näggematta teniwad. Halleluja.
(3 ford.)

Preester hüiab: Armastagem teine teist, et
meie ühhel meesel tunnistaffime:

Lauljad: Sedda Issa, ja Poega ja pühha
Waimu, / sedda üksollewat / ja lahkumatta kolm-
ainust Jummalat.

Preester. Üksed, üksed! wõtkem tarkusjega
tähhele panna*).

Lauljad: Minna usjun / se ainu Jummal
se Issa, se kõigeüllespiddaja, / se taewa ning Ma
ja kõige nähtawa ja näggematta lomade Poja sisje;/
ja se ainu Issanda Jesusse Kristusse, se ainusün-
dinud Jummal Poia sisje, / kes Issast on sün-
dinud enne kõiki aegu, / Walgus Walgussest, tõs-
sine Jummal tõssisest Jummalast, / sündinud, mitte
lodud, / kes Issaga üksollew ja kelle läbbi kõik
lodud on; / Kes meie innimeste ja meie lunnas-
tamisse pärrast on mahhatuluud taewast, / ja lihha

---

*) Need sõnnad: „üksed, üksed!“ ollid wannal aial firrifu
ufse hoidjatele ööldud, et seggast usku innimesjed, pattukahhetsejad
ja teised nende suggused firrifu ei olleks wõinud tulla, ja et ka
usklitlud nende kallil minutide aial firrifust wälja ei olleks käinud.
Et kül nüid firrifu ufse hoidjaid ennam ei olle, agga need sõnnad
sawad ikka ööldud, et usklitlud ka nüid mitte firrifust wälja ei
käiks, et nad omma meele ja süddame üksed kinni panneksid igga
rojase mõtte eest ja mõistlikkult wõttaffid usju Sümbolit kuulda
ja waggadusjega seisaffid se ette tullewa Jummal armu leiwa ja
wina pühhitsemisse aial.

fisfe sanud se pühha Waimu ja Neitsi Maria läbbi
ja inimeseseks sanud; / kes meie pärrast on risti
lõdud Pontiusse Pilatusse aial, / ja kannatanud
ning mahhamaetud, ja üllestõusnud kolmandamal
päwal kirjade järrele; / ja kes on ülleslāinud taewa
ja istub Issa parremal kael, / ja kes jälle saab
anga tullesa kōhhut mõistma ellawatte ja surnutte
ülle, / ja kelle rigil ei sa otša ollema. / Ja se pühha
Waimu, se Issanda se Elluloja fisfe, / kes Issast
wālja lähhāb, / kedda ühtlasi Issa ja Poiaga
kummardatse ja austatse, / ja kes Prohwetide läbbi
rākinud on. / Ühhe ainsa, pühha, kõige mapeälse
ja Apostlikku kōggudusse fisfe. / Ma tunnistān
ühte ristmist pattude andeksandmisjeks. / Kodan
surnutte üllestõusmist / ja ühte tullesa aia ellu.
Amen.

Preester: Geiskem heaste, geiskem kartus-
sega, wōtkem tähhele panna, et kedda pühha ohwrit
rahhu sees tua.

Lauljad: Armastust rahhu sees, / kedda
Jummala kiitusse ohwrit.

Preester: Meie Issanda Jeesusse Kristusse
arm ja Jummala se Issa armastus ja pühha Waimu
osjāsamine olgu teie kōikidega.

Lauljad: Ja sinu waimuga.

Preester: Üllendagem ommad süddamed!

Lauljad: Meie üllendame neid Issanda pole.

Preester: Tännagem Issandat!

Lauljad: Du õige ja kohhus / kummardada
Issa, Noega ja pühha Waimu, / sedda üksollewat/
ja lahkumatta kolmainust Jummalat.

Preester: Võidu laulu lauldes, hüides,
õigates ja ütteldes:

Lauljad: Pühha, pühha, pühha on Issand
Isebaot, / *) taewas ja Maa on täis Sinnu au,
Hosianna kõrgel, / kiidetud olgu se, kes tulles Iss-
sanda nimmel, / Hosianna kõrgel!

Preester: Võtke, sõge, se on Minnu ihhu,
mis teie eest murtakse pattude andeksandmisseks.

Lauljad: Amen.

Preester: Sõge temma seeft kõik, se on
Minnu werri, se Uleseädusse werri, mis teie ja
mitmette eest ärrawallatakse pattude andeksandmisseks.

Lauljad: Amen.

Preester: Sinnu omma Sinnu ommast tome
meie Sulle kõikide ja kõige eest!

Lauljad: Sind laulame meie kiites, / Sind
austame meie, / Sind tänname meie, oh Issand, / ja
Sind palume meie, oh meie Jummal!

(Selle laulu aial pallub Preester, et pühha Waim Jummal
armu leiwa ja wina peäle tulleks, ja neid tõsisjeks Kristusse ihuts
ja werreks mudaks.)

---

*) Isebaot tähhendab Ebrea keele: „wäggede Issand,“ agga
Hosianna — „aita, Issand.“

Preester: Issääranis se kõigepühham, kõigepuhtama, wägga õnnistud, austud Wallitseja, Jummalasünnitaja ja ifka Neitsi Maria eest.

Lauljad: Du kohhus tõeste õnjaks kiita Sind, Jummalasünnitaja, / Sind, jedda ifka õnnistud ja laitmatta ja meie Jummal Emma, / kes Sa üllem olled kui Kerubid / ja palju auşam kui Serawid, / kes Sa puhtaks neitsiks jäädes, Jummal se Sõnna ilmale töid. / Sind tõssist Jummalasünnitajat austame meie.

Agga kui Wasili se Sure Liturgia on, siis „Du kohhus“ ei laulda; temma asfemele laulatakse se laul:

Sinnu ülle, kes Sa armu olled sanud / on rõõmus igga loom, / Inglise wäehulgad ja inimessse fuggu. / Sa pühhitsetud tempel, / waimulik paradis ja neitside an! / Sinnu läbbi tulli Jummal lihhasse / ja sai lapsukesseks, / enne kõiki aegu meie Jummal olles; / Sinnu sülle teggi Temma omma aujärjeks / ja Sinnu emma ihu / rumilissemaks kui taewas on. / Sinnu ülle, kes Sa armu olled sanud / on rõõmus igga loom; / an olgu Sulle!

Preester: Eesitaks mõtle, oh Issand, se pühha wallitsewa Sünodi ja meie pühhitsetud Piiskopi (nimmi) peäle, ja te omma pühha firrifutte heaks, et nad olleksid rahhu sees, ilma wiggata, aušad, terwed, pitka ealised, ja So tõe sõnna viete õppetaksid.

Lauljad: Kõikide ja kõige peale.

Preester: Ja lasse meid ühhest suust ja ühhest süddamest kiita ja laulda Sinnu se Issa ja Poia ja pühha Waimu kõigefallimat ja suurt nimme, nüid ja ikka ja iggaweste.

Lauljad: Amen.

Preester: Ja se sure Jummal ja meie Lunnastaja Jeesuse Kristusse arm olgu teie kõikidega.

Lauljad: Ja sinu waimuga.

Preester: Ja te meid kõlblikuks, oh Issand, et meie julgusjega ja hukkamõistmatta tohhißime Sinnu se taewa Issa Jummal pole hüida ja üttelda.

Rahwas: Meie Issa, kes Sa olled taewas! / Pühhitsetud jagu Sinnu nimmi, / tulgu meile Sinnu riik, / Sinnu tahtmine sündku kui taewas, nõnda ka Maa peäl, / meie iggapäwast leiba anna meile tännapäaw, / ja anna meile andeks meie wõllad, / kui ka meie andeks anname omma wõlglastele; / ja ärra sada meid mitte kiusatusse sisse, / waid peästa meid ärra sest kurjast.

Preester: Wõtkem tähhele panna! Pühha Pühhadele.

Lauljad: Üks on Pühha, se ainus Issand Jeesus Kristus Jummal se Issa auks. Amen.

Kõige nädala pääwade Jummal armulaua laulud.

Pühhapäwal. 8. wõsil. Kiitke Issandat teie, kes taewas ollete, kiitke Tedda ülleweel kõrges. Halleluja.

Esmaspäwal. 1. wiisil. Ta teeb ommad inglid waimuks, ommad teenrid legitsewaks tulleks. Halleluja.

Teisipäwal. 8. wiisil. Üks õige jääb iggawesseks mällestusseks; kurja kõnnet ei karda temma mitte. Halleluja.

Keskäädalal. 6. wiisil. Sedda õnnistusfe karrikat tahhan ma wõtta, ja Issanda nimme appi hüida. Halleluja.

Neljaspäwal. 6. wiisil. Nende heäl käib kõik maad läbbi, ja nende sõnnad mailma otsani. Halleluja.

Nedel. 6. wiisil. Sinna, Jummal, olled mailma keskel õnnistust walmistanud. Halleluja.

Laupäwal. 5. wiisil. Enfad on need, kedda Sinna olled ärrawallitsenud ja wastu wõtnud, nende mällestus jääb põlwest põlweni. Halleluja.

Preester: Astuge juure Jummalat kartusfe ja usuga!

Lauljad: Kiidetud olgu se, kes tulleb Issanda nimmel, se on Jummal Issand ja Temma on meile ilmunud.

Preester: Lunnasta, oh Jummal, omma rahwast ja õnnista omma pärrisossa.

Lauljad: Meie saime tõe walguist nähha, / olleme taewa Waimu wastu wõtnud / ja kedda õiget usku leidnud; / kummardame kedda lahkumatta

kolmainust Jummalat; / sest Temma on meid
lunnastanud.

Preester: Nüid, ifka ja iggaweste.

Pauljad: Amen. Sagu meie su täis So
kiitust, oh Issand, / et meie kiites laulaksime Sinnu
aust: / sest Sinna olled meid kolblikkus teinud
omma pühha jummalikku, iggawesse ja ellawaks
teggewa Sakramentist ossa wõtta, / hoia meid So
pühhitsusjes, / et meie iggapääw So õigust õppik-
sime. / Halleluja, Halleluja, Halleluja.

Issanda nimmi olgu kiidetud nüid ja iggaweste.
(Kolm kord.)

Paulud se ennepühhitsetud andede Liturgia aial.

Olgu mo palwe kui suitsutamisse rohhi So
palle ees, ja mo kätte ülestõstmine kui õhtune
ohwer.

Issand! ma hüian So pole, kule mind, kule
mo palwe heält, kui ma So pole hüian.

Issand, panne wahti mo su ette, ja hoidjat
fenna jure, mis mo uledest tulles.

Urra lasse mo süddant mitte kurja mõttele
pole pöördä, et ma pattu süis ennast ei wabbandaks.

Taewa wäed teniwad nüid näggematta meiega;
sest waata, se au Kuningas astub sisse; waata,
se täieste walmistud falla ohwer tuakse sure anga

ette. Astugem juure ussu ja armastusfega, et meie iggawesse ellu ossalisseks saakfime. Halleluja. (Kolm kord).

Jummala armulane laul.

Waitske ja wadage, kui hea on Issand. Halleluja.

Pärast preestri hüidmist: „Astuge juure Jummal kartusse ja ussuga:“

Lauljad: Ma tahhan Issandat kiita iggal aial, allati olgu Tema kiitus mo suus.

Preester: Lunnasta, oh Jummal, omma rahwaft ja õnnista omma pärrisossa.

Lauljad: Waitske taewa leiba ja ellu farrikat, ja waatke, kui hea on Issand. Halleluja. (3 korda).

Sured pühhad Issanda auks.

1) Laulud Kristusse sündimisse ehk Jõulu Pühhal.

Laulud pärrast „Issand, ma hüian“. 1. wiisil.

Tulge, rõmustagem ennast Issanda sees / ja mõttelgem sedda tännapäwast salla asja järrele; / aia wahhe sein langes mahha, / tulle mõõk sai ärrawõetud. / Kerub lähhäb ellupu jurest ärra, / ja minna saan jälle rooga maitsuma paradisis, kust mind käsjuülleastmisse pärrast wäljalükkati. / Sest se tõeste Issa sarnane Näggu, Temma iggawesse ollemisse märk wõttab ennepe peäle sullase näggu, / sünnib abbiellutundmatta emmast ilma muudmist tundmatta, / jäi tõssiseks Summalaks, ni kui ennegi olli, / ja wõttis sedda, mis Temmal ei olnud, / kui Ta innimesse armastusse pärrast innimeseks sai. / Hüidkem Temmale: / Neitsist sündinud Summal, heida armu meie peäle.

Sinnu kuningriik, oh Kristus Jummal, on
 kõige aegade kuningriik, / ja Sinu wallitus jääb
 põlwest põlweni. / Pühast Waimust lihhasse ja
 ikka neitsist Mariast innimeseks jades, / tullid Sa
 mailma sisse, oh Kristus Jummal, ja töid meile
 walgust. / Sinna, Walgus Walgusfest, Issa paistus,
 walgustasid igga looma. / Iggaüks, kel õht on, kiidab
 Sind, sedda Issa au märki. / Kes Sa ollid ja
 saad ollema, oh Neitsist sündinud Jummal, heida
 armu meie peäle.

Mis tome meie Sulle, oh Kristus, / et Sa
 meie pärrast kui inimene Maa peäle tullid? / Igga
 Sinnust lodud loom toob Sulle tännu ohwrit:/
 Inglid — laulu; / taewas — tähhe; / targad —
 anded; / karjatsed — immekspannemisse; / Maa —
 koopa; kõrbe — söime; / agga meie innimesed
 tome Sulle Neitsi emmaks. / Sa iggawene Jummal,
 heida armu meie peäle.

Au... nüid... Kui Augustus Maa üle
 hakkas üksi wallitsema, / siis kautasid mitmed teised
 wallitsejad omma wallitusse; / ja kui Sinna puh-
 tast Neitsist innimeseks sündisid, / siis sai tühjaks
 mitme ebbajummalatte austamine; / kui ühhe ilma-
 likku wallitusse alla linnad langesid; / siis hakkasid
 rahwas ainja Jummal wallitusse sisse uskuma.
 Kuidas keisri Augustusse käsnu järrele said inni-
 mesed hinge kirja üllespandud, / nõnda same ka
 meie usklikud ülleskirjutud Sinnu se innimeseks
 sanud meie Jummal nimmel. / Suur on Sinu
 arm, oh Issand, au olgu Sulle.

Prokimen. 7. wiisil. Kes on ni suur
Jummal, kui meie Jummal? / Sa olled se Jummal,
kes immet teeb.

**Troparid, kelle wiimsed otsad laulatakse Piibli
luggemiste wahhel. 6. wiisil.**

Sa olled sallaja koopas sündinud, oh Sinis-
teggia, / agga taewas andis Sinust kõikidele teada
ühhe tähhe läbbi, otsekui suu läbbi, / ja ta juhhatas
Sinu juure taru, kes Sind usuga kummardasid. /
Heida armu meie ja nende peäle.

Oh Kristus, waimulik õiguse päike! / Sinna
olled Meitsist üllespaistnud, / ja taewa täht näitis,
et Sinna se mahtumatta ühte kopasse ollid mah-
tunud. / Sa olled taru õppetanud Sind kummar-
dama. / Ühhes nendega laulame ka meie: / oh Ellu-
andja, au olgu Sulle!

Jummal on meiega! Mõistke sedda, teie rahwas,
ja allandage ennast; sest Jummal on meiega.

Pange Sedda tähhele kõik, kes teie kaugel
maal ollete; sest Jummal on meiega.

Teie wäggewad, allandage ennast; sest Jummal
on meiega.

Kui teie kül wäggewaks sate, siiski sate teie
ärrowõidetud; sest Jummal on meiega.

Ja kui teie üht nõu wõttade piddada, siis
teeb Issand sedda siiski tühjaks; sest Jummal on
meiega.

Ja se sõnna, mis teie rägite, ei lähhä mitte korda; sest Jummal on meiega.

Teie hirmu ei karda meie mitte, egga ehmata ka mitte ärra; sest Jummal on meiega.

Sedda ainust Issandat, meie Jummalat pühhitseme meie ja Temma üksi on meile kartusseks; sest Jummal on meiega.

Ja kui minna Temma peäle lodan, siis saab Temma mulle pühhitsemisseks; sest Jummal on meiega.

Ja minna tahhan Temma peäle loota, ja Temma võttab mind ärrapeästa; sest Jummal on meiega.

Maata, siin ollen minna ja need lapsed, mis Jummal mulle on annud; sest Jummal on meiega.

Se rahwas, kes käis pimmedusse, on suurt walguft näinud; sest Jummal on meiega.

Kes teie ellate surma maal ja warjus, teile tõuseb walgus ülles; sest Jummal on meiega.

Sest üks laps on meile sündinud, üks poeg on meile antud; sest Jummal on meiega.

Temma õlla peäl on Ta wallitus; sest Jummal on meiega.

Ja Temma rahhu on ilma otsata; sest Jummal on meiega.

Ja Temma nimmi on: se sure nõu ingel; sest Jummal on meiega.

Jummelik Nõuandja; sest Jummal on meiega.

Wäggew Summal, Wallitseja, Rahhuwürst, se
tullewa aia Issa; sest Summal on meiega.

Bitia laul. 1. wiisil.

Tänna olgu rõõmsad taewas ja Maa prohwetid
sõnna järrele, / õiskagu waimus inglid ja innimesed!/
Sest Summal ilmus lihhasse Neitsist neile, kes
istusid pimmeduses ja warjus; / koobas ja sõim
wõtsid Tedda wastu, / karjatsed kolutawad immet;/
targad hommiku maalt towad andid Petlemma./
Agga meie omma kõlwatu suuga laulgem Temmale
sedda Ingliste laulu: / au olgu Summalale kõrges
ja rahhu Maa peäl; / sest Se, kedda rahwas ootsid,
on tulnud / ja omma tullemisse läbbi meid waen-
lasse orjussest ärrapeästnud.

Salmiga laul. 4. wiisil.

Au olgu . . . ja nüid . . . Olle rõõmus,
Jerusalem, / õiskage kõik, kes teie Sionit armastate/
tänna lõppes se hukkamõistmine, mis kaua aega
Aadam kandis; / paradisi uks sai lahti tehtud; / maddu
ei wõi ennam kahju tehha, / sest kedda ta ennemuiste
pettis, sedda näggi ta nüid Roja emmaks sawad./
Oh sedda Summala rikkusse, tarkusse ja tundmisse
jüggawust! / se, kelle läbbi tulli surm kõige inni-
meste suggu peäle, / se pattu riist sai nüid Summala-
sünnitaja läbbi mailma lunnastusse riistaks. / Sest
temmast sünnib nüid lapsuke, se täieline Summal,/
kes omma sündimisse läbbi neitsi põlwe kinnitab, / ja

omma mähkmette läbbi pattu mähkmed lahti teeb,/
ja omma lapse põlwe läbbi Ewat kurbtussest ja
haigussest terweks teeb. / Siskagu siis igga loom
ja olgu wägga rõõmus! / sest tänna tulli Kristus
tedda uendama ja meie hingesi lunnastama.

Tropar. 4. wiisil.

Sinnu sündimine, oh Kristus meie Jummal,/
walgustas mailma tõe tundmisje walgussega; / sest
temmas õppisid need tähtede teniad ühhe tähhe
läbbi / Sind, sedda õigusje Päifest kummardama/
ja Sind, sedda kõrgelt päwatõusmist tundma. / Is-
sand, au olgu Sulle.

Rondak. 3. wiisil.

Tänna Neitsi sünnitab sedda, kes kõigest lomast
kõrgem on / ja Maa toob koopa Sellele, kelle liggi
ei wõi sada, / inglid karjastega laulwad kiites, / tar-
gad reisiwad tähhe järrele; / sest meie pärラスト on
se iggawene Jummal / kui weike lapsuke sündinud.

Austamise laul. Meie austame Sind, / oh
Elluandja Kristus, / kes Sa tänna meie pärラスト
sest abbiellutundmatta ja kõigepuhtamast Neitsist
Mariaast / ihhulikul sündisid.

Salmid. Siskage Jummalale rõõmuga kõik mailma rah-
was! / Paulge kiites Temma nimme au, andke au Temma kiituseks. /
Üttelge Jummalale: / mis kartusse wäärt on So teud! / Taewad
rõmustagu / ja Maa olgu wägga rõõmus. / Paulge Jummalale,
laulge kiites Temma nimme. / Temma tõ on suur au ja austus. /
Temma läkkitas ärralunnastamist omma rahwale. / Pühha ja
kartusse wäärt on Temma nimmi. / Sionist paistab wälja se täis

illu Jummal. / Meie Jummal on taewas, / Temma teeb kõik, mis
Ta tahhab. / Ma tahhan Issanda surest heldusest iggaweste
laulda. / Temma peab mind hüidma: / Sinna olled mo issa. /
Minna tahhan tedda ka esimeseks Poiaks teha, / ja kõigeförge-
maks mailma kuningatte seas. / Ja kõik kuningad kummardawad
tedda. / Kes on ni suur Jummal, kui meie Jummal? / Sinna olled
se Jummal, kes immet teeb. / Omma tuggewa käewarrega pillad
Sa ärra ommad waenlased. / Iggawesest aiaist ollen Ma sind
omma sissekonnast sünnitanud. / Issand on wandunud / ja Ta ei
kahhetse sedda mitte. / Sinna olled preester iggaweste Meeskisedeki
wisi järrele. / Issand on mo wastu üttelnud: / Sa olled Mo
Poeg, / tänna Ma sünnitasin sind. / Küüsi Minnult, siis tahhan
Ma pagganad so pärrisossaks anda / ja mailma otjad so pärran-
dusseks. / Kõltsuurtud ramatu sisse on minnust kirjutud. / So
aujärg, oh Jummal, jääb ikka ja iggaweste. / So kuningriigi kep
on õigusse kep. / Sepärrast on Sind, oh Jummal, so Jummal
wõidnud rõõmu õliga. / Sest Sinna saad pärrisossa kõikide pagga-
natte sees. / Kiidetud olgu Issand iggaweste, Amen ja Amen.

Profimen enne Ewangeliumi luggemist.

4. wisi. Iggawesest aiaist ollen ma Sind
omma sissekonnast sünnitanud, Issand on wandunud,
ja ei kahhetse sedda mitte.

Salm. Issand on üttelnud mo Issandale: istu Mo par-
rema käele, jenni kui Ma saan so waenlased pannud so jalge
alluseks järjeks.

Taulud pärrast Ewangeliumi luggemist.

Au olgu Issale... Tänna on kõik rõõmuga
täidetud, / sest Kristus on Meitsist sünninud.

Nüid ja ikka... Tänna on kõik rõõmuga
täidetud, / sest Kristus on Petlemmas sünninud.

6. wisi. Au olgu Jummalale kõrges, ja
rahhu Maa peäl! / Tänna wõttab Petlem sedda
wastu, kes ikka ühhes Issaga au sees istub, / tänna

austawad inglid sedda sündinud lapsukest kui Jummalat: / au olgu Jummalale kõrges ja Maa peäl rahhu / ja inimestest hea meel.

• Irmosid. 1. wiisil.

1. Paul. Kristus sünnib, — kiitke! / Kristus tulles taewast, — minge wastu! / Kristus on Maa peäl, — tõstke ennaft kõrgesse. / Laula kõik mailm Issandale, / ja kiitke Tedda inimesed rõõmfast' lauldes, / sest Temma on wägga auks saanud.

Teine Irmos.

Immeteggia Issand wannal aial merre laenid lahkedaks maaks tehhes, on omma rahwast ärrapeästnud; / Jesamma on ka, omma tahtmist möda Neitsist sündides, / meile hõlpsat teed taewa pole näitnud; / Tedda, kui tõest ühhesuggust Issaga ja inimestega kiidame meie.

3. Paul. Hüidkem selle enne kõiki aegu Issast ilma emmata sündinud, / ja pärrast neitsist ilma isjata lihha sisse tulnud Pojale — Kristusjele Jummalale: / Sinna olled pühha, oh Issand, / kes Sa meie au olled üllendanud.

Teine Irmos.

Wotta kuulda omma sullaste kiidu laulud, oh Heateggia, / ja rõhhu mahha waenlase uhket suurust, / agga omma lauljattele, oh Kõigenäggia, anna wiimust pattu ülle, / ja kinnita kõikumatta neid, oh Helde, ussu põhja peäl.

4. Paul. Oh Kristus, / Sa wõssu Issai
juurest ja temma õis!! Sa kaswasid neitsist ülles, oh
kõigist Riidetud; / Sinna, se Waim ja Summal,
tullid lihhasse (Summala armuga otsegu) kaswan-
dikuga warjatud mäest, / sest mehetundmatta Neit-
sist. / Mu olgu Sinnu wäele, oh Issand.

Teine Irmos.

Prohwet Habakuk, / kes kõlblikuks sai ärra-
rääkimatta wiisil innimesse suggu uendamisse ette-
tähhendamist nähha, / kulutas sedda (uendamist)
wannal aial palwe laulus; / sest Summal se Sõnna,
weikesseks lapsukesseks jades, / tulli Neitsist, kui
ühhest mäest, innimesse uendama.

5. Paul. Sa rahhu Summal ja hallastaja
Issa! / Sa läffitasid omma sure nõu Inglit meile
rahhu andma; / sepärrast Summalatundmisse wal-
gussele juhhatud, / kiidame meie Sind warra
hommiku, oh Innimessearmastaja!

Teine Irmos.

Tulle, oh Kristus, meie jure, kes meie õ
teggudest, pimmedast ekkimisest ärrapeätime, / ja
nüüd Sulle, kui Heateggiale, walwades kiidulaulu
laulame, / ja hallasta meie peäle, ja näita meile
õiget teed, / et meie sedda mõda käies, wõikime
au kätte jada.

6. Paul. Se merre ellajas (wallaskalla) heitis
omma sisselonnast Jonast kui lapsukest wälja, / kes
seksammaks jäi, mis ta enne allaneelmist olli;/

nisamma ka se Jummal Sõnna, kes Neitsi sisse
Ennast asjutas ja lihhaks sai, / sündis, tedda ärra=
riffumatta hoides, / sest kuidas Ta isse riffutud ei
sanud, / nõnda hoidis Ta ka omma sünnitaja
riffumatta.

Teine Jrmos.

Jonas pallus merresüggawusjes, et Jummal
tulleks ja tormi waigistaks, / agga minna, waen=
lase nolega hawatud, pallun Sind, / sedda häddade
Ärrakautajat: / tõtta, oh Kristus, mulle holetumale,
appi.

7. Paul. Need jummalafartusjes ühhes ülles=
kaswatud nored mehhed põlgasid üllekohtust käsku
ärra, / ja ei kartnud tulle ahwardamist, / waid laulsid
tulle leekis seistes: / kiidetud olled Sinna, oh wanne=
matte Jummal.

Teine Jrmos.

Need nored mehhed, kes ollid fihhutud armas=
tussest selle Kõigeüllespiddaja wastu, / põlgasid
ärra selle hirmus wihhase pinaja üllekohtust käsku, /
said wõimust kange tulle leegi ülle, kui nad laulsid
Issandale: / kiidetud olled Sinna iggaweste.

8. Paul. Se kaste saddaja ahhi näitis ühte
ärramõistmatta immet ette; / sest ta ei põlletanud
temmasse wiisatud nori mehhi ärra; / nõnda ka se
Jummalik tulli (Kristus) / ei põlletanud Neitsi ihhu
ärra, kelle sisse Ta mahha tulli; / sepärrast laulgem
õiskades: / kiitke Issandat kõik lomad / ja tõstke
Tedda suureks iggaweste.

Teine Irmos.

Wanna seaduskes nored mehed on se läbbi,
et nad tulle sees ärra ei põllemud, Neitsi ihhu
ettetähhendanud, / mis ülle lodud wisi sünnitas ja
siiski rikkumatta jäi; / se Jummal arm, mis need
mõllemad loud immeks teggi, / kutsus inimesi
laulmisjale.

9. Paul. Ma näen ühte nut ja immelisku
salla-asja: / koobas on taewas, / neitsi on, kui Keri-
bid, aujärjeks, / söim on se koht, kus mahtumatta
Kristus Jummal on magamas. / Tedda austame
meie lauldes.

Teine Irmos.

Meil olleks kül kergem kartuse pärrast wait
olla, sest se ei saadaks meile hädda; raske ka on,
oh Neitsi, Sind armastades, kaunid laulud kofku
panna; agga, Sa isse, oh Emma, anna meile jõudu
meie süddame tahtmist täita.

Üisja laulud 9. kanoni laulu aial.

Mo hing, austa sedda kõigepuhtamat neitsit,
Jummalasünnitajat, / kes üllem ja ausam on, kui
taewa wäed.

Mo hing, austa Jummalat, / kes on neitsist
lihha sees sündinud.

Mo hing, austa sedda Kuningat, / kes ühhe
koopa sees on sündinud.

Mo hing, austa sedda Jummalat, / kedda need
targad kummardasid.

Mo hing, austa sedda, / kellest üks täht tarkadele teada andis.

Mo hing, austa sedda puhhast neitsit, / kes Kristust, sedda Kuningat on sünnitanud.

Targad ja karjatsed tullid Kristust kummar-dama, / kes Petlemas olli sündinud.

Tänna toob neitsi Issandat ilmale, / koopa sees.

Tänna sünnib Issand, kui lapsuke / sest neitsilikkust Emmast.

Tänna näwad karjatsed Snnisteggiat mähkmetega mähhitud / ja söimes maggamas.

Tänna saab se kättesamatta Wallitseja, / kui lapsuke mähkmettega mähhitud.

Tänna viskab ja rõõmustab kõik loom, / et Kristus ühhest norest neitsikesest on sündinud.

Taewa wäehulgad fulutawad mailmale, / et Snnisteggia ja Issand ning Wallitseja on sündinud.

Mo hing, austa neitsit Mariat, / kes meid needmisest ärrapeästis.

Riitusje-salmiga laul. 2. wiisil.

Tänna Kristus sünnib Neitsist Petlemmas; / tänna wõttab algmist se algmatta / ja Summal se Sõnna saab innimesseks, / taewa wäe-hulgad on rõõmsad, / mailm ja kõik rahwas viskawad. / Targad towad andid, / karjatsed fulutawad immet; / agga meie hüüame lõpmatta: / au olgu Summalale kõrges, rahhu Maa peäl / ja innimestest hea meel.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Ma tahhan Sind, oh Issand, kiita kõigest
ommast süddamest, ma tahhan kõik So immeasjad
juttustada.

Summalasünnitaja palwette pärast / lunnasta
meid, oh Lunnastaja.

Siglaste nõupidamises ja koguduses Issanda
suuri tegusid.

Mis ärratuntud on kõige Temma nõude läbbi.

Temma töö on suur au ja austus, ja Temma
õigus jääb iggaweste.

Au olgu Issale ja Poiale ja pühha Waimule
nüüd, ikka ja iggaweste, amen. Summalasünnitaja
palwette pärast j. n. edd.

Teine Antiwon.

Õnnis on see mees, kes Issandat kardab; ta
peab kõwwaste kinni Temma käskudest.

Oh Neitsist sündinud Summala Poeg, / lunnasta
meid, kes meie Sulle laulame: Halleluja.

Temma suggu peab wäggew ollema Maa peäl,
siglaste suggu peab ollema õnnistud.

Warra ja riffus on temma koias, ja temma
õigus seisab ikka ja iggaweste.

Pimmeduses tõusis walgus siglastele; armuline
ja hallastaja ja õige on Summal.

Mu olgu Issale ja Poiale ja pühha Waimule,
nüid, ikka ja iggaweste.

Oh ainussündinud Jummal Poeg, j. n. edd.

Kolmas Antiwon.

Issand on üttelnud mo Issandale: istu mo
parrema kaele.

Tropar.

Sinnu sündimine, oh Kristus Jummal...

Senni kui ma saan so waenlased pannud so
jalge-alluseks järjeks.

Sulle läffitab Issand, Sionist tuggewa wallit-
susse keppi; wallitse keft omma waenlaste hulkas.

So melewald on Sinnuga So suure au pääwal, sel
aial, kui Sinna ommad Pühhad lased paista kui walgus.

Prokimen 2. wisi. Kõik Maa kummardagu
Sind ja laulgu Sind kiites, ta laulgu kiites So nimme.

Jummal armu laua laul.

Issand läffitab ärralunnastamist omma rah-
wale. Halleluja.

2) Paulud Issanda ümberlõikamisje Pühhal ja Uel aastal.

(Sel päwal on ka Wassili je Suure mälestus.)

Paulud pärrest „Issand! ma hüian.“ 8. wisi.

Oh kõigearmulissem Jummal! / Sa ei pannud
mitte häbbiks Ennast ihhu poolt ümberlõigata
lasta; / waid näitsid Ennast kõigile lunnustusje een-

juuks ja märgiks; / sest Sinna, se seädusse andja,
täidad kõik seadust ja prohvetide Sinnu eetekulu-
tamist. / Mu olgu Sulle, oh Issand, / kes Sa kõik
omma käega ülespead ja mähkmette sisse mähhitud said.

Paul Wäsilile. 4. wiisil.

Sinna, oh isä Wäsil, olled se nimmega
nimmetud, mis kuningriiki tähhendab. / Sinna, se
kulus üllempreester, / omma tarkusse armastusse ja
mõistusse läbbi hoidsid kui karja Krisinuse pühha
rahvast; / sepärrast ehhtas sind kuningriigi kruniga
se kuningatte Kuningas ja kõikide Issand, / se
Issaga üksollew ja iggawene algmatta Poeg. / Pallu
Tedda, et Ta lunnastaks ja walgustaks meie hinged.

Mu olgu... ja ikka... Innimesse suggule
tulnud Lunnastaja / sai mähkme sisse mähhitud; /
kahheksa päwane emma poolt, / agga isä poolt alg-
matta olles, / Ta lastis Ennast ümberlõigata. /
Hüidkem, usklikkud, Tennale: / Sinna olled meie
Summal, / heida armu meie peäle.

Bitia laulud Wäsilile. 3. wiisil.

Omme puhta ellu läbbi ja asutasid omma
hinge sisse Kristust, sedda ellu hallikat, / oh pühha
piiskop Wäsil; / so suust jooksid maailmale puhta
õppetusse jõed wälja; / neist jowad nüüd usklikkud
kõggudusse rahwas / ja towad tännu kui tännuliku
jüddame wilja Sellele, / Kes so mällestusse anskas
teggi iggawessjeks aiaks.

Sa ilmusid, Wässili, kolmainu Jummalä eest
wõitlejaks. / Piiskopi rietes astusid ja kõhujärje
ette, / said hädda sisse ussu pärrast, / ja julgeste
wastu pannes, wõitsid ärra Wawallitseja Modesti
wihha, / kes liig julge olli omma üllekohtuse mele-
walla peäle, / ja ähwardas lasta so sissekonna
wäljalõigata. / Sa ollid walmis sedda kannatama,
oh isä, / ja ommas süddames said jubba martriks. /
Sepärrast said ja ka wõidukroni Kristusse käest,
kes rohkest armuline on.

Salmiga laul. 1. wiisil.

Oh õnnis Wässili! / Sa ilmusid koggudusjes,
kui üks jummalik ja pühhitsetud messilane; / sest
sinna ehhitasid ennast jummalikku armastussega
kui astlaga / ja löid waljuste jõlledad walleõppetä-
jatte laimamissed, / agga uskikku hingedele korjasid
ja rohkest waggadusse maggudust, / Sa nüid imme-
likku paradisi kaddumatta rohhu aedas olles / ja se
kolmainu Jummalä ees seistes, / ärra unusta ka
meie peäle mõtlemast.

Tropar Wässilile. 1. wiisil.

Kõige mailma sisse, oh kuninglik preester, /
läks so heäl wälja, kus ial so sõnnad kuulda
wõeti; / ja kulutasid jummalikku usku, / selletasid
lõdud asjade ollemist / ja parrandasid innimeste
elluwisid. / Pallu Kristust Jummalat, oh wagga
isä, et meie hinged lunnastud saaksid.

Jesanda ümberlõikamisse tropar. 1. wiisil.

Dh Jesus, kes Sa omma algmatta Jäsa ja jummalikku Waimuga / kõrgel tulles leegi sarnatse aujärje peäl istud, / Sa wõtsid Maa peäl tüttarlastest, So mehhetundmatta Emmast sündida; / sepärrast lõigati ka Sind, kui inimest, kahheksamal päwal ümber. / Mu olgu Sinu hea nõule, / an olgu Sinu lunnastamisse tööle, / an olgu Sinu Maa peäle tullemisjale, / Sa ainus Inimessearmastaja.

Ue aasta tropar. 2. wiisil.

Dh kõige lomade Poja, / kes Sa aegu ja aastaid omma meelewalda pannid, / ehhita sedda aastat omma heaga, kui kruniga, oh Jäsand; / hoia rahhu Jees Keisrit ja omma rahwast / Jummal Emma palwette pärrast, / ja lunnasta meid.

Ümberlõikamisse kondaf. 3. wiisil.

Se kõikide Jäsand kannatab ümberlõikamist; / ja kui Armuline lõikab ärra inimeste pattud; / Ta annab tänna lunnastust mailmale; / tänna on ka rõõmus üllewel Poja kuulus üllempiiskop ja Kristusse sakramentide pühhitsetud tallitaja Wasfili.

Kondaf Wasfilile. 4. wiisil.

Dh taewa walgusfega hiilgaw wagga Wasfili! / ja ilmusid koggudusse liikumatta toeks, / ning jäggasid kaddumatta warrandust kõige inimestele, / neid omma õppetustega kinnitades.

Ue aasta fondaf. 2. wiisil.

Oh kuningas Kristus, / kes Sa üllewel kõrges
ellad / ja kõige nähtawa ja näggematta lomade
Loja ja Üllespiddaja olled! / Sa olled päwa ja ö,
aiad ja aastad lonud, / ehhita nüüd sedda uut aas-
tad heaga kui kroniga, / kaitse ja hoia rahhu sees
meie õiget usku Keisrit, ja So rahwast, / oh roh-
kest Armuline.

Austamisje laul Wasfiliile.

Meie kiidame sind, / oh üllempiiskop ja isä
Wasfili, / ja austame so pühha mällestust; / sest
sinna pallud meie eest / Kristust meie Jummalat.

Salmid: Kuulge sedda kõik rahwas! (Waato 40 lehhe külq.)

Jrmosid. 2. wiisil.

1. Paul. Tulge innimesed, / laulgem laulu
Kristusjele Jummalale, / Kes merd lahutas ja
omma rahwast juhhatas, / kedda Ta Egiptusjema
orjussest ärrapeästis; / sest Temma on auwaks sanud.

3. Paul. Kinnita meid Ennese sees, oh Is-
sand, / kes Sa risti pu läbbi pattu ärrasurmasid, /
ja istuta omma kartust meie süddamette fisse, / kes
meie Sind kiites laulame.

4. Paul. Ma kuulsin, oh Issand, kõnnet So
lummastusje tööst, / ja kiitsin Sind ainust Innimes-
searmastajat.

5. Paul. Sa walgusje Andja ja aegade Loja
Issand! / juhata meid So käskude walgusses; /
sest peäle Sind ei tunne meie keddagi muud.

6. Paul. Ma ollen põhjatuma pattu süggawusse sisse langenud, / agga Sinna, oh Issand, tõmba mo ellu, kui prohwetit Jonat, huffatussest wälja.

7. Paul. Kui kuld kuiu Tura orrus teniti, / siis põlgasid So kolm noort meest üllekohtust käsku ärra, / ja tullesse wissatud ja fastega jahhutud laulsid nemmad: / kiidetud olled Sinna, meie wanne-matte Jummal.

8. Paul. Koik lomad kiitke Issandat, sedda Jummal Sõnna, / kes ütlematta targaste on kõik lonud, / ja ollemist andis kõigile, mis enne ei olnud.

9. Paul. Pissa laul. Mo hing, austa Issandat, / kes seadusse järrele Ennast laskis lihha polest ümberloigata.

Imos.

Oh õnnistud, kõigepuhtam Jummalasünnitaja, / meie kiidame Sind, kes Sa ärramõistmatta wiisil andsid ihhu Jummalale, / se walgussele, Kes enne päikest paistis, / ja pärrast meile lihhalikult Sinnu neitsi ihhust ilmus.

Pissa laulud.

Mo hing, austa sedda kõigepuhtamat neitsit, Jummalasünnitajat, / kes ülle ja ausam on, kui taewa wäed.

Mo hing, austa Sedda, / kes kahheksamal päwal ümberloikamist wastuwõttab.

Tänna saab Issand lihha polest ümberloigatud,
kui lapsuke, / käsjuõppetuste seadust täites.

Tänna sai Issand lihha polest ümberloigatud,
ja Jesusseks nimmetud.

Mo hing, austa Wasfilit, / sedda suurt meest
piiskopide seas.

Mo hing, austa Wasfilit, / sedda mailma
walgustajat künalt.

Mo hing, austa / sedda suurt Keisarea linna
Wasfilit.

Mo hing, austa sedda, / kes Kristusse foggu-
dusse illuks olli.

Kiitusse = salmiga laul. Innimesse suggule
tulnud Lunnastaja . . . (wata 100 lehhekülg.)

3) Laulud Issanda templi wimisse Pühhal ehk Küünlapäwal.

Pärrest „Issand! ma hüian.“ 8. wiisil.

Ütle, Simeon, sedda sa hoiad omma kätte peäl
templis, et sa nenda rõõmus olled? / Kellele hüiad
sa ütteldes: / nüüd ollen ma lahti peäsnud, / sest
ma ollen mo Lunnastajat näinud? / Se on se, Kes
Neitsist sündis, / se on Summala juurest Summal-
Sõnna, / Kes meie pärrest lihha's sai ja innimesi
ärralunnastas; / kummardagem Tedda.

Tulgem ka meie, wõtkem wastu Kristust jum-
malikku lauludega, / wõtkem wastu sedda, Kelle

lunnastust Simeon näggi. / Temma on se, Kellest Dawet ettefulutas; / Temma on se, kes prohwetide läbbi räkis, / Temma on meie pärrast lihhas janud ja käsju õppetuses rakinud; / kummardagem Tedda.

Au olgu Issale... 6. wiisil. Sagu lahti tehtud tänna taewa uks; / sest se Issa algmatta Sõmma, kes on algmist aegus wõtnud, / ja mitte omma jummalikku ollemist mahhajätanud, / kui nelja-kümne päwane se Emma-Neitsi lapsuke tuakse, omma tahtmist möda, seadusse templi; / ja Tedda wõttab omma kätte peäle wanna Simeon ja ütleb kui fullane omma isjandale: / lasse mind ärraminna, / sest mo filmad on So lunnastust näinud. / Au olgu Sulle, oh Issand, / Kes Sa inimessse juggu lunnastama tullid.

Witia laulud. 1. wiisil.

Sedda wanna päwadest, kes ennemuiste Sinai mäe peäl Mosessele käsju andis, / nähhasse tänna lapsuke ollewat, / ja kui seaduse andjat seadusse järrel, seadust täites, tuakse Tedda templi / ja antakse wannakesse kätte peäle. Tedda kätte peale wõttes ja töotusse tõeks samist nähhes, hüidis siglane Simeon rõõmuga: / mo filmad on nüid sedda sallaasja näinud, mis algmisest warjule olli pandud, / ja neilsinnatsil wiimsil päiwil on ilmutud, / sedda walgust, mis uskmatta paggana rahwa piimmedust ärrakautab / ja sedda uest ärrawallitsetud Issraeli au. / Sepärrast, Sinna, kes Sa suurt armu mailmale

annad, / peästa omma sullast selle ihhu wangist / ja wi selle wannaksfamatta, immeliffu ja lõpmatta ellu fisse.

Se wannapäwadeft — on ihhu poleft lapsuke, / ja omma käsu feädust täites, saab Ta Emma-Neitsi sülles templi todud / ja Simeon wõttab Tedda omma kätte peäle ütteldes: / nüid lassed Sa omma sullast omma sõnna järrele rahhuga ärra-minna; / sest mo filmad on So lunnastust näinud, oh Pühha.

Salmiga laul. 7. wiil.

Ohhita omma kooda, oh Sion, / ja wõtta wastu kuningat Kristust, / terreta Mariat, sedda taewa uft; / sest Temma ilmus anjäreks, kui Kerebid, / Temma kannab omma sülles ainfunningat; / Neitsi on walgusse pilw, / sest Ta kandis ommas ihhus Poega, kes enne koidu tähte olli. / Tedda omma kätte peäle wõttes, Simeon kulutas rahwale, / et Temma on ellu ja surma ülle wallitseja ja mailma Lunnastaja.

Tropar. 1 wiil.

Olle rõõmus, oh Jummalasünnitaja Neitsi, kes Sa olled armu sanud; / sest Sinnust paistis se õigusse päike, Kristus meie Jummal, / kes walgustab neid, kes pimmeduses on; / olle rõõmus ka sinna, õiglane wannake, / et sa omma sülle meie hingede Lunnastajat wõtsid, / kes meile surrust üllestõusmist annab.

Rondaf. 1. wiil.

Sinna, oh Kristus Jummal, pühhitsefid omma
sündimisse läbbi neitsi ihhu, / ja õnnistafid Simeoni
kässi; / agga kui meil hädda käes olli, tullid Sa
appi ja peästfid meid. / Lasse, oh ainus Helde,
sedda So ellupaika sõddade eest rahhu sees seista, /
ja anna tuggewust meie Keisrile, / kes So meelest
armas on.

Muistamisje laul.

Meie austame Sind, oh elluandja Kristus, /
ja kiidame Sinnu kõigepuhtamat Emma, / kes Sind
tänna seädusse järrele / Issanda templi wiis.

Salmid: Mo südda kedab wälja hea sõmma; / ma ütlen: /
mo tehtud laul on kuningas auks; / mo feel on kui ussina kirjutaja
raudsulg. / Sa olled illufam kui inimessse lapsed. / Oh wäggew
sõddamees! panne omma mõd wõle, / ja ommas austusjes jada
kõit hästi korda, / sõddi tõe pärrast ja õigusje pärrast. / Sa
armastad õigust ja wihtad dälust. / Kule tüttar ja wata, / ja pöra
omnia kõrw, / ja unusta ärra omma rahwas ja omma isja kodda. /
Siis ihhaldab kuningas wägga so illu; / sest Temma on so Issand, /
sepärrast kummarda Tedda. / Siis wõtwad rikkamad rahwa seast
sind allandlikult palluda. / Issand on ommas pühhas templis. /
Issandal on ta aujärg taewas. / Nemmad on näinud So sisse-
tullemissed, oh Jummal, / Sinno sissetullemissed, minnu Jummal
ja mo kuningas, pühha paika. / So tempel on pühha ja imme-
tellemisse wäärt õigusje pärrast. / Sinnu kojaz on illus pühhadus,
oh Issand, pitkaks aiaks. / Ma tahhan So nimme meletulletada
igga põlwe rahwa seas. / Sest se on hea So waggade ees.

Profiimen. 4 wiil: Ma tahhan So nimme
meletulletada igga põlwe rahwa seas.

Trimosid. 3. wiil.

1. Paul. Merre süggawusses ilmun'd kuiwa
Maa ülle tõusis üksford päike; / sest wessi jäi

mõllemal pool kui müür seisma Iisraeli rahwale, / kes jalgsi merrest läbbi läksid, Jummalale meelepärast lauldes: / laulgem Issandale, / sest ausaste on Temma ennast austanud.

3. Paul. Issand, Sa nende müür, kes Sinu peäle lootwad, / kinnita omma koggudust, / kedda Sa Ennesele omma kalli werre läbbi olled sanud.

4. Paul. Sinu heldus, oh Kristus, kattis taewast; / sest omma rikmatta Emma, kui pühhitsetud laekast väljatulles, / Sa ilmusid omma au templis kui kätte peäl kantaw lapsuke, / — ja kõik sai Sinu kiitust täis.

5. Paul. Kui Jesaias näggi ühhes näggesmisjes Jummalat suure ja kõrge anjärke peäl istwat / ja auinglid Tedda teniwad, / siis hüidis temma: oh hädda mulle! / sest mo filmad on Jummalat, kes innimesseks saab, / kedda lojamineematta walgusse ja rahhu Issandat ette-näinud.

6. Paul. Kedda lunnastust, mis Jummalast innimestele tulli, omma filmadega nähhes, / wanna Simeon hüidis Sulle: / Kristus, Sa olled mo Jummal.

7. Paul. Oh Jummalale Sõnna! / Sa lastsid lastet saddada nende noorte meestele, / kes tulle leekis Jummalast laulsid; / Sinna ka asjutasid Emma puhta Meitsi sisse. / Meie kiidame Sind waggast süddamest lauldes: / kiidetud on meie wanneematte Jummal.

8. Laul. Meed tõssise Jummalale tenistusse eestseisjad nored mehed ollid kange tulleleegi sisse wisatud, / agga tulli ei teinud neile wigga, / ja nemmad laulsid Jummalale sedda laulu: / kiitke Issandat kõik Issanda tend, / ja tõstke Tedda kõrgeks iggaweste.

9. Laul. Lissa laul. Oh Jummalasünnitaja Neitsi, / Sa ristirahwa lotus, / warja, hoia ja peästa neid, / kes Sinu peäle lootwad.

Jrmos.

Wanna seädusjes — selles warjus ja tähhes, / meie usklikud näme sedda käsku: / igga poeglaps, kes emma esimene laps on, peab Jummalale pühitsetud ollema, / sepärrast meie kiidame sedda algmatta Issa ainusündinud Sõnna, / kes mehetundmatta Emma ainusündinud Pojaks on sanud.

Lissa laulud.

Oh Jummalasünnitaja Neitsi, / Sa mailma helde kaitseja, / katta ja hoia meid igga hädda ja kurbtusse eest.

Oh Jummalakandja Simeon, / tulle ja wõtta omma kätte peäle Kristust, / kedda se puhhas neitsi Maria on sünnitanud.

Se wanna Simeon hakkab omma kättega se seädusseandja / ja kõikide Wallitseja ümber.

Se wannake ei pea mitte Mind, / waid Minna pean tedda kinni, / sest temma pallub siit ilmast ärralaskmisi Minnu käest.

Sinna, oh Jummalasünnitaja, olled otsegu waimulikkud pihhid: / agga kuidas kannad Sa sedda süit — Kristust, / kuidas toidad Sa sedda, kes kõiki toidab?

Wanneli tüttar! tulle seisa meiega / ja tänna Sünnisteggiat Kristust, Jummalat Poega.

Se wagga Anna kõnneles kartusse wäärt asjust, / Kristust, sedda taewa ja Maa Rajat üllestunnistades.

Oh puhhas Sinna ja neitsi! / mis Sinuga sündis, sedda ei wõi ei inglid, egga inimesjed ärramõista.

Se puhhas tuikene, se laitmatta tallekene / toob sedda talle ja karjast pühha kotta.

Oh Kristus, Sinna kõikide Kuningas, / anna omma ustawa sullasele, meie Reisrile wõimust temma waenlaste üle.

Oh Kristus, Sinna kõikide Kuningas, / anna mulle pallawid filmapisjarid, / et ma omma hinge üle wõiksin nutta, / kedda ma furjaste ollen hufkasaatnud.

Kiitkem waggaste sedda Kõigekõrgemat / ja kolmainust Jummalat.

Oh neitsi Maria, walgusta mo hinge / mis ellu himmade läbbi on hirmsast ärrarojastud.

Salmiga kiitusse laul. 6. wõrsil.

Oh Kristus Jummal, / kes Sa tänna wanna Simeoni ennaft kätte, kui Kerubide peäl kanda

lastsid, / meie pallume Sind: / peästa meid, kui
meie hüiame, lihha himmudest, ja lunnasta meid;/
sest Sinna olled Innimessearmastaja.

Liturgia aial,

kui Ewangeliumiga altari minnaksse.

Issand andis omma õnnistust teada, Temma
ilmutas omma õigust pagganatte silma ees.

Profimen. 3. wiisil. Mo hing austab
wägga Issandat ja mo waim on wägga rõõmus
Jummala, mo Õnnisteggia pärrast.

1) Laulud Jummalal ilmunisse ehk Issanda ristmisse Pühhal.

Laulud pärrast „Issand, ma hüian.“ 2. wiisil.

Kui Tsefkäia meie walgustajat, / kes igga inni-
mest walgustab, / ristmissele näggi tulleswad, / siis
olli ta rõõmus ommas hinges / ja ta kässi wärrises.
Ta näitis Temma peäle ja ütles rahwale: / Waat',
se on Issraeli Lunnastaja, / kes meid hukatussest
peästab! / Oh pattuta Kristus, meie Jummal, au
olgu Sulle.

Kui Sa efsinud innimest ärralunnastada tahtsid, /
siis ei põlganud Sa ennese peäle sullase näggu
wõtta; / sest Sinna, se Issand ja Jummal, / piddid
meie pärrast meie lomust Ennesele wõtma, / ja kui
Sa, oh Arrapeästja, / Ennast ihhu polest ristida

lastsid, / siis kinkisid meile pattude andeksandmist./
Sepärrast meie hüüame So pole: / au olgu Sulle,
Kristus meie Jummal.

Au olgu... ja nüid... Sa kummardasid
omma pea Selkäia ette, / ja rõhhusid se läbbi maddude
pead mahha; / Sa läksid Jordani wette ja walgus-
tasid kõiki, / et Sa Lunnastaja, ja kui meie hingede
Walgustaja, / austud saaks.

Profimen. 4. wisil: Merri näggi ja põggenes,
Jordan pöris ümber taggasi.

Vitia laulud.

4. wisil: Ristia käsfi wärrises, / kui ta
Sinnu puhta pea külge putus; / Jordani jõggi ei
julgend Sind tenida ja pöris ümber taggasi. / Sest
kui ta Josuat Nuni poega kartis, / kuidas ta siis
omma Lojat ei piddand kartma? / Agga Sa, meie
Lunnastaja, olled omma ilmunisje läbbi kõik lunnas-
tusje tööd mailma lunnastamisjeks täitnud, / Sa
ainus Innimessearmastaja.

Au olgu... ja nüid...

8. wisil: Oh Issand, kui Sa jedda täita
tahtsid, / mis iggawessjest aiast olli seätud, / siis
wötsid Sa iggast lomast omma jalla asja teenrid:/
Inglistest — Kaabrieli, / innimestest — Reitsi,
taewast — tähhe ja wedest — Jordani jõe, / kelle
sees Sa mailma pattu ärrahuffasid. / Au olgu
Sulle, oh meie Lunnastaja.

Salmiga laul.

2. wiil. Kui Joannes Sind, oh Kristus Jummal, Jordani jõe enese jure näggi tullemad, / siis ütles ta: / oh Issand, Sa puhhas iggast rojus= fest, miks tullid Sa sullasse jure? / Kelle nimmel pean ma Sind ristima? / Kas Issa nimmel? / agga Tedda kannad Sa Issa = eneses. / Kas Poia nimmel? / Agga Sa Issa olled siin, se lihhasse sanud Poeg. / Kas pühha Waimu nimmel? / Agga ka Tedda mõistad Sa puhhumisje läbbi uskjattele anda. / Oh ma peäle ilmunud Jummal, hallasta meie peäle.

Tropar. 1. wiil. Kui Sind Jordani jões ristiti, oh Issand, / siis ilmus se kolmainu Jummal kummardamine; / sest Issa heäl tunnistas Sind om= maks armjaks Pojaks, / ja Waim tuikesse näul finnittas tõeks jedda tunnistust. / Oh Kristus Jummal, kes ja olled ilmunud ja mailma walgus= tan'd, / au olgu Sulle.

Rondak. 4 wiil. Sa ilmusid, oh Issand, tänna mailmale, / ja Sinu walgus paistis meie peäle, / kes sind tundes laulame: / Sa tullid ja ilmusid, / oh liggišamatta Walgus.

Austamisje laul.

Meie austame Sind, / oh Elluandja Kristus, / kes Sa tänna meie pärrast Joannesest Jordani wees / ihhulikult ristitud said.

Salmid: Jummal olgu meile armuline / ja õnnistagu meid, / ja lasku omma palle paista meie peäle. * Kes Temma peäle

watawad ja jookswad kofku Temma jure, / nende filmad ep olle mitte häbbisse sanud. / Rõmustawad jõggi ja Temma soned Jummalal linna. / Jssanda heäl on wette peäl, / Jssand on suurte wette peäl. / Jõed tõstwad omma kobbisemist, / jõed tõstwad omma lastumist. / Sepärrast tulletan ma Sind meele Jordani maalt ja Ermoni mäelt; / sest Sinnu jures on elluhallikas; / Sinnu walgukses same meie walgust nähha. / Merri näggi ja pöggenes; / Jordan pöris ümber taggasi. / Sinna aiad merd lõhki omma tuggewusse läbbi. / Sinna rõhhud krokodili pead kaiti wee sees: / Sa lõhhud hallikad ja jõed. / Weed näggid Sind, Jummal, / weed näggid Sind ja kartsid. / Sinu te olli merres / ja So teerada jures wees. / Kui fured on Sinnu teud, oh Jssand! / Sa olled neid kõik targaste teinud.

Prokimen. 4. wifil: Merri näggi ja pöggenes, Jordan pöris ümber taggasi.

Paulud pärrast Ewangeliumi luggemist. 6. wifil.

Rõmustagu ennast kõik Kristusse pärrast, / kes Jordani jõele on ilmunud.

Kui Jummal se Sõnna ihhulikkult innimesse suggule ilmus / ja Jordani jõel seisib, et Tedda pididi ristitama, / siis ütles Gelfäia Temma wastu: / kuidas pean minna omma kät sirrutama / ja Selle Pea külge putuma, kes kõik üllespeab? / Et Sa küll Mariast kui lapsuke olled süündinud, / agga ma tean, et Sa iggawene Jummal olled; / et Sa küll Maa peäl käid, / agga Sind laulwad kiites Serawid, / ja minna sullane ei mõista Jssandat ristida. / Oh ärramõistmatta Jssand, au olgu Sulle!

Ermosid. 2. wifil.

1. Paul. Se sõas wäggew Jssand, / teggi kuuwaks merre põhja, / ja wiib omma rahwast

kuiwalt läbbi, / waenlassi temmas ärraupputades; /
sest Ta on amsaks sanud.

Teine Jrmos. Israeli rahwas lähwad lae-
netawa merre põhja möda läbbi, / mis äkkitselt kui-
waks maaks sai, / agga Egiptusse=ma rüütliid mattab
kui wee hand must merre süggawus / Issanda par-
rema kae sure wäe läbbi.

3. Paul. Issand, kes meie kunningattele tug-
gewust annab, / ja omma wõitnud meeste wägge
üllendab, / sünnib Meitsist ilmale, / ja tulles ristmist
sama. Süidkem sepärrast, uskjad, Temmale: ei
olle teist ni pühha, kui meie Jummal.

Teine Jrmos. Et meie lahti pääsnud olleme
neist wõrkudest, / kus sisse ennemuiste need kiskjad
lõukwerad meid püüdsid, / kel nüüd on lõuad rus-
saks lödud; / siis olgem wägga rõõmsad, / ja tehkem
lahti omma ju, kaunis sõnnust laulu tehhes, / mis
kõigist meie annetest se kõige armsam anne on.

4. Paul. Ma kuulsin Sinu heält, oh Issand, /
mis Sa kõrbes hüidja heäleks nimmetasid; / kui
Sa suurte (Jordani) wette peäl, kui pitkne hüid-
sid, / ommaast Poiaast tunnistades; / siis, sest ilmun'd
Waimust täis fades, hüidis ta: / Sa olled Kristus,
Jummala tarkus ja wäggi.

Teine Jrmos. Prohwet, sallanäggemisse tul-
lega puhhastud, laulab innimeste nendamisest, /
ja fulutab sedda Waimust antud kõnnet käsfi lasku-
tades, / et lihha sisse saab se ärraräkimatta Sõnna, /
felle läbbi wäggewatte wallitus on mahharõhutud.

5. Paul. Se ellu Ülle, Jeesus, / tulles
peästma hukkamõistmisest esilodud Adamat; / kui
Jummalal, Tal polnud tarwis puhastamist, / lan-
gen'd innimesse pärrast puhastab Ta End Jorda-
nis, / hukkab ärra wihhawaenu, / ja annab rahhu,/
mis ülle, kui kõik mõistus on.

Teine Jrmos. Nüüd Waimu läbbi puhastud
sest pimmeda ja rojase waenlase kihwtist, / meie astu-
sime ne õige te peäle, / mis selle rõõmu sisse wiib,
kuhu enne ükski ei sanud, / ja kuhu nüüd ükspäi-
nis need sawad, / kellega Jummal on ärraleppinud.

6. Paul. Se Sõnna heäl, se Walgusse küinla
jalg ja Päikesse eelkäia koidutäht / — hüiab kõrbes
kõige rahwale: / parrandage meelt ja puhastage
ennast aegsaste, / sest wata, siin seisab Kristus,/
Kes mailma hukatussest ärralunnastab.

Teine Jrmos. Rõõmsa heälega tunnistab Issa
omma armsast Pojast, / Kedda Temma Issaennest
on sünnitanud; / Ta ütleb: tõest se on Minnuga
üksollew Poeg, / Kes on innimeste sugust ilmunud
temma walgustamiseks, / Ta on Minnu ellaw
Sõnna ja ühtlasi ka inimene / lunnastusse tö
pärrast.

7. Paul. Reid tullise ahju sisse wiisatud
wagga nori mehhi / hoidis ilmariggata üks wuhhi-
seja kastetoja tuul / ja mahhatulnud Jummalal
ingel: / sepärrast tullesleekis katest jahhutud, laulsid
nemmad tännades: / Sa olled kiidetud, oh üpris
austud Issand, / Sa wannematte Jummal.

Teine Jrmos. Kes wagga noorte meestele
suurt tulleleeki ahjus jahhutas, / se põlletas kui
tullega (Jordan) wee woodega maddude pead ärra; /
ja pesses waimu kastega kõik pattu rojust, / mis raske
puhhastada on.

8. Paul. Se Pabeli kastesaddaja ahhi tähhen-
das sedda immeliffu sallaasja ette, / et Jordan
piddi omma woode sisse sedda waimuliffu tuld
wõtma / ja ihhu polest ristitawat Lojat üllekatma, /
Kedda innimesed kiitwad ja wägga suureks tõstwad
iggaweste.

Teine Jrmos. Kõik lomad nüid mõistetakse
wabbaiks, / ja need, kes enne pimmedusse warjus
ollid, walgukse lapsiks; / äggab üksi se pimmedusse
würst; / kiitke nüid süddamest sedda Peästjat kõik
mailma rahwas, / kes teie enne waewas ollite.

9. Paul. Lissja laul. Mo hing austa sedda
kõigepuhtamat Neitsit Jummalasünnitajat, / kes üllem
ja ausam, kui taewawäed.

Jrmos. Ükski keel ei wõi, ni kui kohhus, Sind
kiita, oh Jummalasünnitaja, / ka inglitegi mõistus ei tea,
kuidas viete Sulle laulda; / agga, oh Armuline,
wõtta wastu meie usku / — sest Sa tunned meie
suurt armastust So wastu; / Sa olled se ristirahwa
Gestseisja, / Sind austame meie.

Teine Jrmos. Oh mis ärramõistmatta on
Sinnu sünnitamisse imme, / Sa kõigepuhtam Pruut
ja õnnistud Emma! / Sinnu läbbi saime meie
täielisse ärrapeästmisse kätte; / sepärrast kiidame Sind,

meie Seateggiat, nõnda, kui kohhus on, / ja tome
Sulle tännulaulu anniks.

Viisa laulud.

Mo hing, austa sedda, / Kes Gelfäia käest
ristmist pallub.

Mo hing, austa sedda, / Kes on tulnud
Jordani jõe le ristmist sama.

Mo hing, austa sedda, / Kellest Issa heäl on
tunnistanud.

Mo hing, austa sedda ühte Kolmainusesst, /
Kes omma pead kummardas ja ristmist wastu
wõttis.

Tänna kummardab Issand omma pead / Gel-
fäia kae alla.

Tänna ristib Joannes Issandat / Jordani
wette sees.

Tänna kattab Issand / innimeste pattud weega
finni.

Tänna saab Issand üllewelt / armsaks Pojaks
tunnistud.

Tänna tuli Issand / wette lomust pühhitsema.

Tänna wõttab Issand / Gelfäia käest ristmist wastu.

Kiitusse salmiga laul. 2. wiisil.

Tänna tuli Kristus Jordani jõe le ristmist
sama, / tänna panneb Joannes kät Issanda pea
peäle. / Taewa wäed kohkusid ärra, kui sedda suurt

šallaasja näggid; / merri näggi ja põggenes, / Jordan
näggi ja põris ümber taggasi. / Agga meie, kes
walgustud saime, hüiame: / au olgu selle ilmunud,
Maa peäl nähtud ja mailma walgustanud Jummalale.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Kui Israel Egiptusfest wäljaläks ja Jakobi
suggu umbkeelse rahwa jurest, / siis sai Judas
Temma pühhaks rahwaks, / ja Israel Temma wal-
litusse rahwaks.

Lisja laul. Jummalasünnitaja palwette pär-
rast, / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Merri näggi ja põggenes, / Jordan põris ümber
taggasi.

Mis sul olli merri, et sa põggenesid? / sinna
Jordan, et sa ümberpöörsid taggasi?

Au olgu Issale . . . nüüd . . . Jummalasünni-
taja palwette pärrast ja n. eed.

Teine Antiwon.

Ma armastan, et Issand tuleb / mo alland-
likku palwette heäle.

Lisja laul. Sa Jordani jões ristitud
Jummal Poeg, / lunnasta meid, kes Sulle lau-
lame: / halleluja.

Et Ta omma kõrwa mo poole pörab, / tahhan
minna omma ellu aia Tedda appi hüida.

Palju surma wallu sai mo ümber, / ja põrgu
ahhastusjed juhtusid mulle. / Ma leidsin kitsikust
ja murret; / agga ma hüidsin Issanda nimme appi.

Armuline on Issand ja õige / ja meie Jummal
on hallastaja.

Au olgu... ja nüid... Oh ainussündinud
Jummala Poeg...

Kolmas Antiwon.

Tännage Issandat, sest Ta on hea, / sest
Temma heldus jääb iggawessjeks aiafs.

Tropar.

Kui Sind Jordani jões ristiti, oh Issand...

Üttelgu Israeli suggu, et Ta on hea, / et
Temma heldus jääb iggawessjeks aiafs.

Üttelgu Maroni suggu, et Ta on hea, / et Temma
heldus jääb iggawessjeks aiafs.

Üttelgu kõik, kes Issandat kartwad, / et Ta on
hea, / et Temma heldus jääb iggawessjeks aiafs.

Kui Ewangeliiumiga altari minnakse.

Õnnistud olgu se, kes tulleb Issanda nimme, /
meie õnnistame teid Issanda koiafs; / se on Jummal
Issand, / ja Temma on meile ilmunud.

Rondaf.

Sa ilmusid... (wata 114 lehhe külge).

„Pühha Jummal“ assemel laulatakse:

Kõik, kes teie ollete Kristusje sisse ristitud, /
ollete ennast Kristusjega ehhitanud. / Halleluja.

Prokimen. 4. wiisil. Önnistud olgu se,
kes tulleb Issanda nimmel, / se on Jummal Issand
ja Temma on meile ilmunud.

Jummala armu laua laul.

Jummala arm, mis önnistust sadab, on ilmunud
kõige innimestele. Halleluja.

Suure wee-önnistamisje laulud.

Troparid. 8. wiisil.

Issanda heäl hüiab wette peäl ja ütleb: /
tulge, wõtke kõik se ilmun'd Kristusje tarkusje waimu, /
mõistusje waimu / ja Jummala kartusje waimu.

Läanna pühhitsetakse wee lomust, / Jordan
jantab ennast, / ja pörab omma wee wood ümber
taggasi, / Issandat ristitawat nähhes.

Oh Kristus Kuningas, / Sa tullid jõe le fui
innimene / ja püiad Gelsäia käest sullase kombel
ristitud sada, / et meid pattust puhhastada, / oh
helde Innimesfearmastaja.

Au... ja nüid... Sullase näggu Ennese
peäle wõttes, / tullid Sa, oh Issand, selle heäle
jure, / mis kõrbes hüidis: „walmistage Issanda
teed.“ / Ja Sinna, kes pattu ei tunnud, pallusid

Ennesele ristmist. / Weed näggid Sind ja ehmatasid ärra; / Gelsäia wärrises ka ja hüidis: / kuidas wõib küünla jalg walgust walgustada? / kuidas panneb sullane käe omma Issanda peäle? / Pühhitse mind ja need weed, oh Lunnastaja, / kes Sa mailma pattud Ennese peäle wõttad.

Prokimen. 3. wisil. Issand on mo walgustaja ja mo Lunnastaja, / kedda pean minna kartma?

Paul pärrast wee-önnistamist. 6. wisil.

Riitkem, uskjad, lauldes sedda suurt Summala holekandmist meie eest. / Sest se ainus puhhas ja iggawene meie pattu langemisse pärrast inimesseks fades, puhhastab meid Jordani jões: / Ta pühhitseb mind ja wet / ning rõhhub wee sees rüsfuks mad-dude pead. / Wõtkem siis, wennad, rõõmuga sedda wet; / sest neile, kes usjuga tedda wõtwad, / Kristus Summal ja meie hingede Lunnastaja annab Waimu armu näggematta.

5) Paulud Issanda muudmisse pääwal.

Paulud pärrast „Issand! ma hüian.“ 4. wisil.

Kui Sinna, oh Issand, enne omma risti wallu kannatamist muudsid Ennast mäe peäl, / ja Issa Sinnust tunnistust andis, / siis sai se mäggi taewa sarnatseks / ja pilw kattis tedda kui üks tell;/

Peetrus, Jakobus ja Joannes, kes So ärraand-
 misse aial So jures piddid ollema, ollid ka seal,
 et nemmad nüid seal immeasju nähhes, / So kan-
 natamisse pärrast ei olleks ärratagganend. / Mita
 meid ka sedda Sinnu kannatamist rahhulikku südda-
 mega austada, / omma suure armu pärrast.

Kui Sa, oh Lunnastaja, kõrge mäe peäl
 Ennast muudsid, / siis ollid seal need kuulsamad
 So jüingrittest / ja nende ees Sa paistid auga selle
 tähhendusseks, / et need, kes waggadusse illus hiil-
 gawad, / ka jummalikku au osjalisseks sawad. /
 Moses ja Elias, Kristusjega räkides, / näitaid, et
 Temma on se surnutte ja ellawatte ülle wallitseja
 Jummal, / kes ennemuiste käsju seadusse ja proh-
 wetide läbbi on räkinnud. / Temmast tunnistas ka
 Issa heäl selgest pilwest hüides: / kuulge Sedda,
 kes risti läbbi pörgu ärrawõidab, / ja surnuttele
 iggawest ellu kingib.

6. wiisil. Oh Kristus Jummal! / kui Sa
 omma üllestõusmist tahtsid ettetähhendada, / siis
 wõtsid Sa omma kolm jüingrit Peetrusse, Jakobusse
 ja Joannesse / ja läksid nendega Tabori mäe peäle. /
 Kui Sa seal, oh Lunnastaja, ennast muudsid,
 siis sai Tabori mäggi walgusjega kaetud; / So
 jüingrid, oh Sõnna, ei wõinud Sinnu muudetud
 näu peäle waadata, / ja heitsid ennast filmili mahha, /
 Inglid tenisid Sind hirmu ja kartusjega, / taewas
 kartis ja Maa wärrißes, / au Issandat Maa peäl
 nähhes.

Vitia laulud.

2. wiisil. Oh Kristus Jummal, / kes Sa Tabori mäe peäl auga Ennast muudsid, / ja omma jüngrittele So jummalikku au näitafid; / walgustaf meid So tundmisse walgusfega / ja juhata meid So käskude teraa peäle; / sest Sinna olled ainus Helde ja Innimessearmastaja.

5. wiisil. Tulge lähme Issanda mäe peäle, — meie Jummalala kotta, / ja waatkem seal Temma muudmisse au, kui Issast ainusündinud Poia au, / ja wõtkem walgusfest walgust, / ning ärratud waimust laulgem kiites / sedda üksollewat Kolmainust Jummalat iggaweste.

Salmiga laul.

Se, kes ennemuiste Sinai mäe peäl Mosesfega näggemisses kõnneles ja ütles: / Ma ollen Se, kes Ma ollen, / muudis tänna Ennast Tabori mäe peäl jüngritte ees, / ja näitis Enneses Jummalala palle tösfist illu ülles, / innimesse lomust ärrawarjates. / Selle au tunnis-meesteks ja rõõmu osjalisfeks wöttis Temma Mosesse ja Elia, / kes seal Temmaga Taristifurmast ja lunnastawast üllestõusmisfist räfifid.

Tropar. 7. wiisil.

Sa muudsid Ennast mäe peäl ärra, oh Kristus Jummal, / ja näitfid omma jüngrittele So au, / ni palju kui nad sedda nähha wõifid; / paistku ka meile pattustele Sinu iggawene walgus, / Jummalasün-

nitaja palwette pürrast; / oh Walgusjeandja, / au
olgu Sulle.

Rondak. 7. wiisil.

Mäe peäl muudsid Sa Ennast, oh Kristus
Jummal, / ja So jüngrid said Sinnu au nähha
ni palju kui nad wõisid; / et nad Sinnu risti surma
nähhes olleks mõistnud, / et Sa omma tahtmist
mõda kannatad, / ja maailmale kulutanud, / et Sinna
olled / tõest se Issa paistus.

Mustamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh Elluandja Kristus / ja
austame Sinnu kõigepühkama ihhu auwat ärramuudmist.

Salmid. Suur on Issand / ja wägga kiituse wäärt meie
Jummala linnas / Temma pühha mäe peäl. / Issand peab üles
hädalised ja üllendab neid. / Kes lähkäh üles Issanda mäe
peäle / ja kes jääb seisma Ta pühha paiga peäle? / Issand! kes
wõib Sulle wõdraks tulla Sinnu teltisse? / Kes peab asjet ollema
So pühha mäe peäl? / Lakkita omma walguft ja omma tödde.
Mailmale ja selle täiusjele olled Sinna allusje pannud. / Tabori
ja Grmoni mägi laulwad rõõmsast So nimmel. / Issand! Sinnu
palle walgusjes käime meie / ja Sinnu nimmel same meie wägga
rõõmsaks iggaweste. / Issandal meie Jummalal olgu lahke meel
meie wastu nüid ja iggaweste.

Paul pürrast Ewangeliumi luggemist.

Tänna on kõik rõõmuga täidetud, / sest Kristus
fai muudetud omma jüngritte ees.

Grmoisid.

(Esimene Grmos laulakse 4. ja teine 8. wiisil.)

1. Paul. Kui Issraeli rahwas said kuniwalt
punnase merre põhja mõda läbbiläinud, / ja waen-

laste sõawägge ja rüütliid temma sees näggid ärraup-
purwad, / siis laulsiid nemmad rõõmuga: / laulgem
meie Jummalale, / sest Temma on wägga ausaks
sanud.

Teine Jrmos. Kui Israeli rahwas weest
otsegu kuiwa möda ollid läbbiläinud / ja Egip-
tusfema waewast ärra pääsenud, / siis hüidsiid
nemmad: / laulgem meie Jummalale ja Ärra-
peästjale.

3. Paul. Wäggewatte wiibu on nõdraks
sanud, / agga need nõdrad said tuggewusfega ehhi-
tud; / sepärrast on mo südda Issanda sees kinnitud.

Teine Jrmos. Oh taewa lautusfe Roja ja
koggudusfe Allesehhitaja, / kinnita mind omma
armastusfe sees, oh Issand, / Sa wiimne taht-
miste raia, / uskjatte kinnitus, / ja se ainus Armuline.

4. Paul. Ma ollen So ausast lunnastusfe
tööst kuulda sanud, oh Kristus Jummal, / et Sa
neitsist olled ilmale tulnud, / eksitussest neid ärra-
peästma, kes So pole hüidwad: / au olgu Sinnu
wäele, oh Issand!

Teine Jrmos. Sinnu ihhuist paitsiid jum-
malikku au joned wälja; / sepärrast hüidsiid need
kuulsamad prohwetide ja apostlite seast lauldes: /
au olgu Sinnu wäele, oh Issand.

5. Paul. Oh Kristus, Kes Sa algmisses
walgust paistma seadsiid, / et So lomad Sind, Rojat,
walgusfes kiita wiiksid, / juhata meie teraad Sinnu
walgusfes.

Teine Jrmos. Oh lojamineematta Walgus!
miks pärrast lükkasid Sa mind ärra omma palle
eest? / mind willetjat kattis nüid hirmus pimme-
dus. / Agga ma pallun Sind: põra mind, / ja
juhata mo jallad So käsusõnnade walgusse pole.

6. Paul. Ommas ahvastuses hüidsin ma
Issanda pole, / ja mo õnnistusse Jummal on mind
kuulda wõtnud.

Teine Jrmos. Oh Lunnastaja, ma pallun
Sind: / hallasta, mo peäle, sest mo üllekohhut on
palju / ja kisku mind wälja hädda orrust. / Ma
hüian So pole / ja Sinna, mo lunnastusse Jum-
mal, wõtta mind kuulda.

7. Paul. Need Abraami suggu nored mehhed/
tallasid üksford Pabeli ahju tulle leeki jalge alla, /
ja hüidsid lauldes: / kiidetud olled Sinna, meie
wannematte Jummal.

Teine Jrmos. Need Hebreä nored mehhed
tallasid julgest' ahjus tulle leeki jalge alla, muudsid
tuld kasteks ja hüidsid: / kiidetud olled Sinna, Is-
sand Jummal, iggaweste.

8. Paul. Need nored mehhed Pabelis, kes
pühha wiha täis ollid, / ei pannud mikski piinaja
ahwardamist ja tulle leeki, / ja tulles kastega jah-
hutud, laulsid: / kõik Issanda tend kiitke Issandat.

Teine Jrmos. Kaldeama piinaja käs kis
ommas kanges wihas / nende jummalakartlikku
meeste pärrast seitse forda ahju kütta; / agga kui
ta näggi neid ühhe suurema wäe läbbi peästatud

ollewad, / siis hüidis ta Soja ja Ürrapeästja pole:/
nored mehed kiitke, / preestrid laulge, / rahwas tõstke
Tedda suureks iggaweste.

9. Paul. Visja laul. Mo hing austa Is-
sandat, kes Tabori mäe peäl Ennast ärra on
muudnud.

Grmos. Sa jäid, oh Jummalasünnitaja,
puhtaks ommas sünnitamisjes, / sest Sinu ihhust
on Jummal süündinud, / kui Ta lihhalikult Ma-
peäle ilmus ja innimeste keskel ellas; / sepärrast
kõik meie austame Sind.

Teine Grmos. Iggaüks ehmatab ärra, Jum-
mala ärraräkimatta allandamisest kuuldes, / et se
Kõigekõrgem omma tahtmist möda on Ennast lih-
haks=samisjeni allandanud, / kui Ta neitsilikust
ihhust innimeseks sai; / sepärrast kiidame meie
usklikud sedda kõigepuhtamat Jummalasünnitajat.

Kiitusje-salmiga laul. 8. wiisil.

Kristus wõttis kõrge mäe peäle ükspäinis
Peetruse, Jakobuse ja Joannese / ja muudis Ennast
nende ees, / ja Ta näggu hakkas paistma otsegu
päike / ja Lemma riided said walgeks otsegu walguis/
ja Mooses ja Elias ilmusid ja rääkisid Lemmaga/
ja waata üks selge pilw warjas nende ülle. / Ja
waata üks heäl hüidis pilwest: / Se on Mo armas
Poeg, kes Minnu meele pärrast on, / Tedda kuulge.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Siskage Jummalale rõõmuga kõik maailma rahwas, / laulge kiites Tema nimme, / andke au Tema kiituseks.

Vissa laul. Jummalasünnitaja palwette pärrast / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

So pitsje mürrin käis tule kerutamises, / walgud teggid maailma walgeks, / Maa wärrises ja wabbises.

Suure au ja austusega olled Sa Ennast kui riidega ehitatud, / kes Sa Ennast kattad walgusega kui tuega.

Au... ja nüüd... Jummalasünnitaja palwette...

Teine Antiwon.

Kõige Maa rõõm on Sioni mäggi, / temma põhja pool on suure kuningaga linn.

Vissa laul. Oh Jummal Poeg, kes Sa mäe peäl Ennast ärramuudsid, / lunnasta meid, kes meie Sulle laulame: / Halleluja.

Ja Tema wiis neid (Israeli rahwast) omma pühha raia peäle, / jenna mäele, mis Ta parrem käsfi olli saatnud.

Ja Tema wallitses Ennesele sedda Sioni mägge, mis Ta armastab, / ja Tema ehitas illes omma pühha maia kui metsjärja farwe.

Au olgu . . . ja nüid . . . Oh ainussündinud
Jummala Poeg . . . ja n. edd.

Kolmas Antiwon.

Kes Issanda peäle lootwad, need on kui Sioni
mäggi, / mis ei kõigu ei iggaweste.

Tropar.

Sa muudsid Ennast ja n. edd.

Temma (Jerusalemma) ümber on mäed, / ja
Issand on omma rahwa ümber nüid ja iggaweste.

Issand, kes võib Sulle woõraks tulla Sinu
telkisse, / ehk kes peab asset ollema So pühha
mäe peäl?

Kes lähhab ülles Issanda mäe peäle, / ja kes
jääb seisma Ta pühha paiga peäle?

Kui Ewangeliumiga altari minnakse.

Issand, läkita omma walgust ja omma tõdde,
need juhhatagu ja saatku mind So pühha mäe juure.

Rondaf.

Mäe peäl muudsid Sa ennast ja n. edd.

Jummala armu laua laul.

Issand, Sinu palle walguses käime meie;
ja Sinu nimel same meie wägga rõõmsaks igga=
weste. Halleluja.

1) Paulud Issanda Jerusalemma minnemisje Pühhal.

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 6. wifil.

Tänna foggus meid pühha Waimu arm kofku,
ja kõiſ meie, So risti wõttes, hüiame; / kiidetud
olgu ſe, Kes tulleb Issanda nimmel, / hosianna kõrges!

Se Jummalä Issa Sõnna ja iggawene Poeg,
kelle aujürg on taewas ja jalgeallune järg Maa, / istub
tännä taſſane emma=eesli ſällu ſelgas, Petaniast
tulles. / Sepärrast Hebreä rahwa lapsed palmi pu
offi käes hoides hüidsid: / hosianna kõrges, / kiidetud
olgu ſe Iſraeli Kunningas, Kes tulleb.

Tulgem tännä ka meie, kui uus Iſrael, / ſe
foggudus paggana rahwa ſeaſt, / hüidkem ühhes
prohweti Sakariaga: / olle üpris wägga rõõmus, ja
Sioni tüttar, / kuluta ſinna Jerusalemma tüttar!
Waata ſinnu Kunningas tulleb ſulle taſſane ja lun-
nastaja / ja istub emma=eesli ſelgas, / ja ſällu
ſelgas, / mis on koormakandja emma=eesli poeg.
Siſka, kui lapsed, pu offi käes hoides ja hüia:
hosianna kõrges, kiidetud olgu Iſraeli Kunningas,
Kes tulleb!

Omme auſat ſurnuſt ülleſtõusmiſt meile ette-
tähhendades, / Sa ärrataſid omma ſõnna läbbi
omma ſurnut ſõbra Laatsarusſe ülles, oh Armu-
line, / kes jubba nelli pääwa haudas olli ja haisſe.
Siis istuſid Sa emma=eesli ſällu ſelga, kui ühhe
wantri peäle, / ſelle tähhendusſeks, et Sinna, Lun-

nastaja, tallitsed ka paggana rahwaft omma meele-
walla alla. / Sepärrast armastud Jsrael annab
Sulle, oh Kristus, kiitust immewatte ja furjatund-
matta laste juust, / kes näggid Sind kuus pääwa
enne Paasa emma=eesli jällu selgas pühha linna
minnewat.

6. wiisil. Kuus pääwa enne Paasa=pühha
tulli Jesus Petania linna, / ja Temma jüngrid
tullid Temma juure ja küsfiid: / Jsrand, kus Sa
tahhad, et meie Sulle peame walmistama Paasa
talle süia? / Temma läffitas neid ja ütles: / minge
linna allewisse, / ja seäl leiate teie ühhe innimesse, /
se kannab we kruusi; / minge temma järrele ja
üttelge koia issandale: / Sppetaja ütleb: / sinnu
juures tahhan ma omma jüngrittega Paasa talle süia.

Mu . . . ja müid . . . jälle: Tänna koggus
ja n. edd.

Witia laulud. 1. wiisil.

Pühha Waim, kes Apostlid woõrid keeli räkima
õppetas, / juhhatas ka Hebrea rahwa wagga lapsu-
kessi hüidma: / Hosiaanna kõrges, / kiidetud olgu
Jsraeli kuningas, Kes tulleb.

2. wiisil: Kui Sa, oh Jsrand, emma=eesli
jällu selgas pühha linna läffid, / siis tõttasid Sa
kannatamisjele, / et käsku ja prohwetid täita. /
Agga Hebrea rahwa lapsed, üllestõusmisje woitu
ettekuulutades, / tullid So wastu palmi pu oksadega
ja hüidsid: / kiidetud olled Sinna, oh Lunnastaja, /
heida armu meie peäle.

2. wiisil. Mu olgu Sulle, oh Kristus, kes
Sa kõrgel aujärje peäl istud / ja Redda meie nüid
So kalli ristiga otame. / Sepärrast on rõõmus
Sioni tüttar, / viskawad kõik maailma rahwas, / lapsed
hoidwad palmi oksad käes, / jüingrid lautawad riided
mahha, / ja kõik maailm õppis Sulle hüidma: / kiide-
tud olled Sinna, oh Lunnastaja, / heida armu
meie peäle!

Salmiga laulus. 8. wiisil.

Ule rõõmus ja viska, Sioni linn, / panne en-
nast ehtesse ja olle rõõmus, Jummalala koggudus. /
Waata sinu Kuningas tulli õigusjes, emma=eesli
sällu selgas istudes, / ja lapsed laulsid Temmale: /
Hosianna kõrges, / kiidetud olled Sinna, rohkest
Helde, / heida armu meie peäle.

Tänna tulli Lunnastaja Jerusalemma linna
prohwetide kirja täitma, / ja kõik wõtsid omma
kätte palmi pu oksad / ja lautasid ommad riided te
peäle Temma alla, / sest nad teadsid, et Ta on
meie Jummal, / Kellele Kerubid lõpmatta hüidwad:
hosianna kõrges, / kiidetud olled Sa rohkest Helde, /
heida armu meie peäle!

Troparid.

1. wiisil. Et enne omma kannatamist meie
kõikide surmusest ülestõusmiste kinnitada, / Sa ärratasid
Laatsarusse surmusest üles, oh Kristus Jummal. /
Sepärrast ka meie kui lapsed, wõidutähhed kan-

des, / laulame Sulle, surma Ürrawõitjale: / hosianna kõrges, / kiidetud olgu se, Kes tulleb Issanda nimmel!

4. wõsil. Ristmisse läbbi saime meie ühes Sinnuga mahhamaetud, oh Kristus, meie Jummal, / ja Sinu surmusest ülestõusmisse läbbi saime meie iggawesse ellu ossalisseks, / ja hüiame lauldes: hosianna kõrges, / kiidetud olgu se, Kes tulleb Issanda nimmel.

Rondak. 6. wõsil.

Oh Kristus Jummal, kes Sa taewas aujärje peäl olled / ja Maa peäl sällu selgas istusid! / Sa wõtsid wastu Inglise kiitust ja laste laulu, / kes Sulle hüidsid: / kiidetud olled Sinna, kes Sa Adamat ülesärratama tulled!

Mustamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh Elluandja Kristus, ja hüiame ka Sulle: / hosianna kõrgel, / kiidetud olgu se, Kes tulleb Issanda nimmel!

Salmid: Oh Issand meie Jummal! / mis auline on So nimmi kõiges maailmas, / kes Sa omma suure au pannud üle taewaste. / Wäetimatta ja immewatte laste suust olled Sa Ennesele kiitust walmistanud ennesta waenlaste pärrast, / et Sa piddid lõpetama wihamest ja sedda, / kes piitab kättemaksu. / Sa olled pagganad sõitelnud, Sa olled wälal hukka saatnud. / Se kiwvi, mis hõne ehitajad on ärrapõlnud, / se on nurgakiwiks sanud. / Issanda käest on se sündinud, / ja on imne asji meie silma ees. / Issand on Sionis suur, / ja kõrgel on Temma üle kõige rahwa. / Ta murrab katki ammu tullesed noled. / Sion kuuleb sedda ja rõõmustab / ja Juda tüttred on wägga rõõmsad, / et nemmad Sionis peawad juttustama Issanda nimme / ja Jerusalemmas Temma kiitust. / Sest Jummal tahhab Sionit ärrapeästa, / ja Juda linnad

üllesehitada. / Sind, oh Jummal, kiidetakse Sionis / ja tassutakse
julle töötusjed Jerusalemmas. / Onnistud olgu se, Kes tulles
Issanda nimel. / Se on Jummal Issand, Kes meile on ilmu-
nud. / Ehhitage lehtse okstega altari temma sarwedest sadik. / Iss-
sanda koia duede peäl, kesi paitus sinu ees, oh Jerusaleml. /
Issand on Kuningas iggaweste; / sinu Jummal, oh Sion, jääb
põlwest põlweni. / Temma kiitus seisab iggaweste.

Prokimen. 4. wisil. Wäetimate ja imme-
wate laste suust olled Sinna Ennesele kiitust wal-
mistanud.

Paul pärrast Ewangeliumi luggemist.

2. wisil. Täna Kristus lähhäb Petania
linna, emma=eesli jälle selgas istudes, / ja kautab
ärä paggana rahwa meeletuma eksimisse, / kelle sees
nemmad ammuft aiaft ollid.

Jummal, olle mulle armuline . . .

6. wisil. Täna koggus meid . . . (wata 132
lehe külge).

Jeromosid. 4. wisil.

1. Paul. Süggawusse hallikad said kuiwaks
ja tormist laenetawa merre põhhi lahti; / sest
Sinna, oh Issand, käsksid sedda, / ja peästsid ärä
omma ärrawallitsetud rahwast, / kes Sulle wõidu
laulu laulsid.

3. Paul. Israeli rahwas jõid sedda wet, /
mis Sinu käsku järrele keppiga äre wastu lödud
kõwwast kaljust wäljajooksis, / agga se kalju ja ellu
olled Sinna, oh Kristus, / kelle peäl koggudus
kinnitud hüiab: / hosianna, kiidetud olled Sinna,
Kes tulled.

4. Paul. Ennemuiste prohwet ütles: / Kris-
tus, se auga tullia meie Jummal, / tulles wiibi-
matta sellest (Jummal armuga otsegu) kaswandif-
kuga warjatud mäelt, / se on Meitsist, kes ilm-
mehhetundmisjeta sünnitab. / Sepärrast hüidkem kõik: /
au olgu Sinu wäele, oh Issand!

5. Paul. Astu üles kõrge mäe peäle, / kes
Sa Sionile head sõnumid tood, / ja tõsta wal-
juste omma heält, kes Sa Jerusalemmale kuulutad: /
sinu sees rägitakse asjad, / mis austamisje wäärt
on, sinna Jummal linn. / Rahhu olgu Israeli
ülle / ja tulgu lunnastus pagganattele!

6. Paul. Suures rõõmus hüidsid õigete waimud; /
nüid tehakse nut seadust maailmaga; / ja saagu in-
nimesed Jummalikku werrega rippunud / ja temma
läbbi uendud.

7. Paul. Kiidetud olled Sinna, oh austud
Issand, meie wannematte Jummal, / kes Sa tulle
leekis omma Abraami lapsi ärrapeäistsid / ja Kaldeama
mehhi ärrahuffasid, / kes nõnda õigusse järrele said
nuhheldud.

8. Paul. Olle rõõmus Jerusalemm, / õiskage
kõik, kes teie Sionit armastate! / Sest se wäggede
Issand, Kes iggaweste kui kuningas wallitseb, on
tulnud. / Kõik Maa seisku pühha kartussega Temma
palle ees ja hüidku: / kiitke Issandat kõik Issanda teud!

9. Paul. Se on Jummal — Issand / ja
Temma on meile ilmunud! / Piddagem pühha, /
tulge, kiitkem rõõmuga Kristust, / ja, palmi offi

käes hoides, hüidkem lauldes: / kiidetud olgu se,
Kes tulles Issanda, meie Sunisteggia nimmel!

Kiitusse salmiga laul.

Mu . . . ja nüid . . .

6. wiisil. Kuus pääwa enne Paasa pühha . . .
(wata 133 lehhe külge).

Piturgia aial.

Esimene Antiwon.

Ma armastan, et Issand kuuleb mo heäle, / ja
mo allandlikud pallumissed.

Eisja laul. Jummalasünnitaja palwette pär-
rast / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Et Sa omma kõrwa mo pole pörab, tahhan
minna omma ellu aia Tedda appi hüida.

Palju surma wallu sai mo ümber / ja pörgu
ahhastussed juhtusid mulle.

Ma leidsin kitsikust ja murret, / agga ma
hüidsin Issanda nimme appi.

Teine Antiwon.

Ma ussun, sest rāgin minna, / ma ollin suures
waewas.

Eisja laul. Oh Jummal Poeg, / Kes Sa
sāllu selgas istusid, / lunnasta meid, kes meie
Sulle laulame: / Halleluja.

Mis pean ma Issandale tassuma / kõige
Temma heateggemiste eest minnu vastu?

Sedda suure õnnistusse karrikat tahhan ma
wõtta / ja Issanda nimme appi hõida.

Mo töotusjed tahhan ma Issandale tasjuda/
kõige Ta rahwa nähhes.

Au ... ja nüid ... Oh ainusündinud ...

Kolmas Antiwon.

Tännage Issandat, sest Temma on hea, sest
Temma heldus jääb iggawesjeks aiaks.

Tropar. Et enne omma kannatamist meie
kõikide surrust ... ja n. edd.

Et üttelgu nüid Israel; Temma heldus on
iggawesjeks aiaks.

Et üttelgu nüid kõik, kes Issandat kartwad:/
Temma heldus on iggawesjeks aiaks.

Kui Ewangeliuuga altari minnakse.

Õnnistud olgu se, Kes tulleb Issanda nimmel,
meie õnnistame teid Issanda koiaist; se on Jummal
Issand ja Temma on meile ilmunud.

Tropar. Et enne omma kannatamist meie
kõikide surrust ... Au ... ja nüid ...

Rondak. Oh Kristus Jummal ...

Prokimen. 4. wiisil. Õnnistud olgu se,
Kes tulleb Issanda nimmel, se on Jummal Is-
sand, ja Temma on meile ilmunud.

7) Laulud Kristusse surnuft ülestõusmisse ehk Paasa Pühhal.

Laulud hommiku Jummalateenistusest.

6. wiisil. Sinu surnuft ülestõusmisest, oh
Lunnastaja Kristus, / laulwad inglid taewas: / te
ka meid kõlblikuks siin Maa peäl / Sind puhtast
süddamest kiita.

Tropar. 5. wiisil. Kristus on surnuft üles-
tõusnud, / surmaga surma mahhataallanud, / ja neile,
kes haudas ollid, ellu kinkinud.

Salmid: Jummal tõuseb üles ja Temma waenlased
sawad ärrapillatud.

Sa aiad neid ärra, otsegu suits ärraetakse.

Nõnda lähwad põlad Jummalateenistusest hufka,
agga õiged on wägga rõõmsad.

Se on se pääw, mis Jõsand on teinud:
olgem wägga rõõmsad, ja rõõmustagem temmast.

Nu olgu ... ja nüüd ...

(Pärast igga salmi laulatakse se Tropar: Kristus on
surnuft ülestõusnud.)

Kanoni laulud. 1. wiisil.

Ülestõusmisse pääw! / Sagem walgustud, oh
innimesed! / Täna on Paassa, se Jõsanda Paas-
sa! / sest Kristus Jummal, Kellele meie wõidu
laulu laulame, / on meid surmast ellusse, ja ma
peält taewa winud.

Visja laul. Kristus on surnuft ülestõusnud.

Tehkem puhtaks omma meeletundmissed, / siis
sane meie Kristust näggema, / Kes ülestõusmis-
liggislamatta walgusjes hiilgab, / ja Temma suust:
„olge rõõmsad“ selgest kuulma, / Tale võidu laulu
lauldes.

Taewad rõõmustagu ennast, nõnda kui kohhus
on, / ja Maa olgu wägga rõõmus, / ja kõik nähtaw ja
näggematta mailm piddagu Pühha; / sest Kristus
se iggawene rõõm on surnust ülestõusnud.

Teine kanon, Jummalasünnitajale,

mis saab laultud Paaja pühha teistel pääwil.

Sinna, oh kõigepuhtam Neitsi, hääwitasid
surma võimust ärra, / sest Sa sünnitasid sedda
iggawest Ellu — Kristust, / Kes tänna, kui walgus,
on hanaft ülespaistnud / ja mailma walgustanud.

Rõõmusta ennast ühhes Apostlitega, / Sa Jum-
malast õnnistud puhhas Neitsi, / kes Sa omma
Poega ja Jummalat näggid ülestõusnud ollewad. /
Sinna, oh laitmatta Jummalas Emma, kui se kõi-
kide rõõmu allus, / olled kõigeesite rõõmsat terreta-
mist wastu wõtnud.

3. Paul. Tulge, jogem uut joofi, mis imme-
likkul wiisil jookseb, mitte ühhest paljast kaljust, /
waid Kristusse hanaft, / kellest iggawesse ellu hallikas
wälja wolas; / Kristusjes olleme ka meie kinnitud.

Nüüd on kõik walgust täis, / taewas, Maa ja
allumissed paigad, / et piddagu siis kõik lomad

Kristusse üllestõusmisse Pühha, kelle peäl nemmad on finnitud.

Eile sain ma ühhes Sinnuga mahhamaetud, oh Kristus Jummal, / tänna tõusen ma ka Sinuga ühhes surrust ülles; / eile sain ma ühhes Sinuga risti lödud; / te mind ka isse, oh Lunastaja, / So au osalisseks ommas funningriigis.

Teine kanon. Tänna astun ma huffaminematta ellusse, oh puhhas Neitsi, / Selle armu läbbi, Kes Sinust on sündinud, / ja Kellest kõige mailma otsadele walgus on paistnud.

Siska, oh puhhas Neitsi; / Jummal, Redda Sinna lihhalikult ilmale töid, on surrust üllestõusnud, / nõnda, kui Ta sedda olli etteüttelnud, / ja üllenda Tedda, oh Kõigepuhtam, kui Jummalat.

Spakoi. 4. wisiil. Need, kes Mariaga enne pääwatõusmist tullid, / leidsid kiwwi hana peält ärraweretud ollewad, / ja ingel ütles neile: / mis otsite teie sedda, kes iggawesses walguses ellab, surrust juurest, kui innimest? / Waatke, need surru-linnad on siin; / minge ruttuste ja kuulutage mailmale, / et Issand on üllestõusnud ja surma ärrasurmanud, / sest Temma on Jummal, se innimesse suggu ärralunnastaja Poeg.

4. Paul. Se Jummalast räia Habakuf seisku meiega jummalikkus waktis / ja näitku meile sedda walgusse inglit, / kes selgeste hütib: / tänna on lunnastus mailmale tulnud, / sest Kristus kui se Kõigewäggewam on surrust üllestõusnud.

Meie Paasa tal on issast juggu, / seist Kristus
sündis Neitsi ihhust, kui esimene poeglaps, / ja sai
talleks nimmetud, kui se, kedda sögiks antakse, / —
ilmawaeta = talleks, kui se, kell polle pattu rojust, /
agga kui tõssine Jummal / sai Ta täielisjeks nim-
metud.

Se, meile õnnistud kroon — Kristus, / on kui
üks aastane tal heamelega kõikide eest / puhhastusse
Paasa talleks Ennast ärratappa lasknud, / ja on
meile jälle kui üks kaunis õigeksamisje päike / hauast
välja paistnud.

Jõsanda esiwannem Dawet / hüppas diskades
selle ettetähhendaja seadusse laeka ees. / Jummal
pühha rahwas! / ettetähhendamiste tõeks samist
nähhes, / wõtkem ennast sedda ennam pühha rõõmuga
rõõmustada, / seist Kristus, kui se Kõigewäggewam, /
on surnuist üllestõusnud.

Teine kanon. Se, Kes sinu esiwannemat
Adamat on lonud, / sündis Sinnuist, oh puhhas
Neitsi, innimesjeks; / tänna on Ta omma surma
läbbi surma ärrahäwwitanud, / ja kõiki üllestõus-
misje jummalikku walgusjega walgustanud.

Oh Sinna puhhas, hea, laitmatta ja kõige-
ilusam naeste seas! / Riida ühhes Apostlitega Kristust, /
Kedda Sa ilmale tõid, / ja tänna nüid kõikide ärra-
lunnastamisjeks anjaste surnuist üllestõusnud ollewat.

5. Paul. Walwagem warra hommiku, / ja
togem salwi asjemel kiidu laulu Jõsandale; / siis

jame Kristust nähha, / sedda õigusse Päikest, / Kes
kõigile ellu valgust annab.

Kui need pörgu ahhelattega kinnisestunud wangid/
Sinnu otsatu hallastust näggid, oh Kristus, / siis
tõttasid nad suure rõõmuga valgusse pole, / ja kiitsid
sedda iggawest Paasat.

Wõtkem ommad lapid kätte / ja lähme Kris-
tusse, kui peigmehe wastu, / Kes hauast välja
tulleb, / ja wõtkem ühes rõõmsa taewa wäehulgaga/
sedda Jummalalunnastusse Paasapühha piddada.

Teine kanon. Sedda jummalakartlikku rahwa
kõggudust / walgustatse Sinnu Poia jummalikku ja
elluandja ülestõusmisse valgusjega, / oh kõigepuhtam
Jummalal Emma, / ja täidetatse suure rõõmuga.

Oh kõigelomade Kuningas! / Sa ei rikkun'd
neitsipõlwe ärra inimessiks sündides, / ei murdnud
Sa ka katki hana pitserit; / kui So Emma seält
Sind näggi ülestõusnud ollewad, / siis olli Emma
wägga rõõmus.

6. Paul. Sa läksid kõigeallumiste Maa koh-
tade sisse, oh Kristus, / ja lõhkusid katki need igga-
wessed lukud, / kelle tagga wangid kinni olid, / ja
tullid kolmandamal pääwal, / kui Jonas wallaskallast,
hauast välja.

Oh Kristus, / Sa ei rikkunud mitte emma Neitsi
põlwe, / kui temmast sündisid, / ka hoidsid terweks
hana pitseri, kui surrust ülestõusid, / ja teggid meile
lahti paradisi ukseid.

Dh mo Luinastaja! / Sinna olled, kui Jummal, üks ellaw= ja mitte tappa=ohwer. / Kui Sa Issjeennast heameelega Issale ohwriks töid, / ja hauast ülestõusid, / siis ärratasid Sa ka ühhes esiwannema Adama üles.

Teine kanon. Dh Jummalasünnitaja Neitsi! / Se, Kes Sinnu kõigepuhtamast ihhust olli lihha sisse sanud, / wiis hukkaminnematta ja iggawesse ellusse neid, / kes enne surma ja hukatusse wallitusse al ollid.

Dh puhhas Neitsi! / Se, Kes taewast tulles Sinnu ihhusse ennast asjutas, / ja ärramõistmatta wiisil innimeseseks sai, / läks alla allumiste Maa kohtade sisse, / ja hauast ülestõustes / ärratas ka Adamat üles.

Rondak. 8. wiisil. Et Sa kül alla handa läksid, oh Surrematta, / siiski hukkasid Sa põrgu wõimust ärra, / ja tõusid üles, kui ärrawõitja, oh Kristus Jummal. / Sa ütlesid salwikandja naestele: „olge rõõmsad!“ / kinkisid omma rahhu omma Apostlitele / ja andsid ülestõusmist langenud inimestele.

3kos. Wägga warra hommiku tullid salwi-tojad naesed, / ja otsisid kui pääwawalgust sedda Päikest, / Kes enne pääwa lojaminnemist alla handa olli läinud; / nad hüidsid teine teise wastu: ✕ oh armukesed! / tulge wõidkem kalli salwidega sedda elluandjat ja mahhamaetud surmukehha, / sedda ihhu, mis langenud ja handas maggawa Adama üles=

ärratas; / tulge, tõttagem otsegu (hommikuma) tagad, / ja kummardagem ning togem salwi kui andid Sellele, Kes mitte mähkmettega, waid furnulinna-dega on mähhitud, / nutkem ja hüidkem: / ärka üles, oh Issand, / ja anna langenud inimestele üllestõusmist.

Kristusse furnust üllestõusmist nähhes . . . (wata 152 lehhe külge).

Jesus on hanaft üllestõusnud . . . (wata 48 lehhe külge).

7. Paul. Se, Kes noorimehhi ahjus peästis, / sai inimeseks / ja kannatab kui surrelik inimene, / ja ehhitab omma kannatamisje läbbi surrelikku ihu iggawesse ellu illuga; / Temma on se ainus kiidetud ja wägga austud wannematte Summal.

Need Summalast juhhatud naesed / tõttasid salwidega Sinnu juure, / agga Redda nemmad kui furnud filmaweega otsisid, / Sedda kummardasid nad rõõmuga kui ellawat Summalat, / ja kuulutasid Sinnu jüngrittele, oh Kristus, / sedda jalla Paasat.

Meie peame pühha sepärrast, / et surm on ärrasurnatud, / pörgu wõimus ärrahäwitad, / et haffanud on teine, iggawene ellu, / ja õiskades laulame kiidu laulu Sellele, / Kes sedda kõik on teinud, / Selle ainu wannematte Summalale, / Kes on kiidetud ja wägga austud.

Tõest pühha ja kõigepühhitsemisje wäärt on jesiinnane õnnistusse toja ja walge öö, / sest temma on selle walgusse toja üllestõusmisje pääwa kuul-

taja, / millal se iggawene walgus kõigile hauast
lihhalikkust üllespaistis.

Teine kanon. So Poeg, oh kõigepuhtam
Meitsi, / on tänna surma ärrasurmanud, / ja kõige
surrelikku inimestele sedda ikkajäd'wad ellu / igga-
wessjeks aiaks annud; / Temma on se ainus kiidetud
ja wägga austud wannematte Jummal.

Se kõige lomade Kunningas sai inimesjeks, /
ja wöttis Sinnu ihhu sees ellada, oh Jummal
armuga ehitud Meitsi, / on ristiwallu ning surma
kannatanud / ja jummalikku auga surmest ülles-
tõusnud, / ja ka meid ühhes Ennesega üllesärra-
tanud; / sest Temma on se Kõigewäggewam.

8. Paul. Sefinnane pääw on üks kuulus ja
pühha pääw, / kõige hingamisse pääwade Pea ja
Üllem, / kõige Pühhada Pühha / ja kõige rõõmude
rõõm; / kiitkem sel pääwal Kristust iggaweste.

Tulge, wõtkem selsinnatsel ausal ülestõusmisse
pääwal osja sest uest winapu wiljast, / mis täis on
jummalikku rõõmu, / sest Kristusse riigist, / ja kiitke
lauldes Kristust kui Jummalat iggaweste.

Tõsta ommad silmad ümberkaudu ülles, oh
Sion, ja waata: / ennä, ja lapsed tullid sinnu juure
kui Jummalast walgustud tähhed, / hommiku, lõuna,
õhtu ja põhja poolt, / ja kiitwad sinnu sees Kris-
tust iggaweste.

Oh Kõigepuhtam Kolmainus, meie Jummal,
an olgu Sulle.

Oh kõigeüllespiddaja Issa, Sõnna ja Waim, /
Sinna se ainus Kõigekõrgem ja jummalik ollemine
kolmes palles! / Sinnu nimmel olleme meie ristitud, /
ja Sind kiidame meie iggaweste.

Teine kanon. Sinnu läbbi, oh Jummalasünnitaja Neitsi, / tulli ilma sisse Loja, ja hääwitas
põrgu wõimuse ärra; / ja meile, jurrelikku
innimestele kinkis üllestõusmist; / sepärrast kiidame
meie Tedda iggaweste.

Sinnu Poeg, oh Neitsi, / on omma üllestõus-
misse läbbi kõik surma wõimust ärrahuffanud, / ja
fui wäggew Jummal meid ühhes Ennesega ülles-
tonud / ja jummalikku auga ehhitanud; / sepärrast
laulame meie Tedda kiites iggaweste.

9. Paul. Riisja laul. Mo hing, austa Ellu-
andjat Kristust, / Kes kolmandamal pääwal on hääst
üllestõusnud.

Imos. Sagu ja walgustud, oh sagu ja
walgustud uus Jernsalem, / sest Issanda au on
so ülle tõusnud. / Siska nüüd ja olle wägga rõõmus,
oh Sion. / Ja ka Sinna, puhhas Jummalasünni-
taja, / olle rõõmus omma Poia üllestõusmisse pärrast.

Riisja laulud.

Mo hing, austa sedda, Kes omma tahtmist
mõda on kannatanud ja mahhamaetud / ja kol-
mandamal pääwal hääst üllestõusnud.

Kristus on se uus Paasatal, / se ellaw ohwer,
se Jummalal Tal, / Kes mailma pattu ärrakannab.

Ingel hüidis sellele, / Kes armu olli sanud :/
 olle rõõmus, oh puhhas Neitsi! / ja weel ütlen ma :
 olle rõõmus; / Sinu Poeg on kolmandamal pääwal
 hauast ülestõusnud / ja surnud ülesärratanud. /
 Rahwas, olge rõõmsad!

Sa uinusid Issi maggama, / agga ärratasid
 juure ja wäggewa heäleaga, kui Juda lõukoer, neid
 üles, / kes mailma algmisest ollid surnud.

Maria Mahdalena jooksis hana juure, / ja
 nähhes Kristust, / küsis Tedda kui kärneri.

Üks hiilgaw ingel hüidis naeste wastu; ärge
 nutke, / sest Kristus on ülestõusnud.

Kristus on ülestõusnud, / ja surma mahha-
 tallanud ja surnud ülesärratanud. / Rahwas, olge
 rõõmsad.

Tänna rõõmustellewad kõik lomad ja õiskawad, =
 sest Kristus on ülestõusnud ja pörgu on ärra/
 wõidetud.

Tänna sai Issand wõimust pörgu ülle, / ja
 peastis temma wangid lahti, / kes seal mailma
 algmisest hirmsa wallitusse al ollid.

Mo hing, austa se kolmainusse ja lahkumatta
 Jumala wägge.

Olle rõõmus, oh Neitsi, / olle rõõmus, Sa
 õnnistud, / olle rõõmus, Sa kiidetud; / sest Sinu
 Poeg on hauast ülestõusnud kolmandamal pääwal.

Trmos. Sagu sa walgustud . . .

Troparid.

Oh kui jummalik ja armas / ja kui magus
on So sõnna, oh Kristus! / Sa töotafid tõeste
meie juures olla mailma otsani; / selle tõutusse peäle
kindlaste lotes, / olleme meie uskjad rõõmsad.

Oh Kristus, Sa suur ja kõigepühham Paa-
satal, / Sa Jummal ülem Tarkus, / Sõnna ja
wäggi! / anna, et meie täiemine Sinnust osja
saaksime / Sinnu kuningriigi lojaminnematta pääwal.

Teine kanon. Ühhel meelel kiidame meie,
uskjad, Sind õnaks, oh Neitsi: / olle rõõmus Sa
Jssanda uks, / olle rõõmus Sa ellaw linn, / tänna
on meile Sinnu Poja surrust ülestõusmisse walgus
paistnud.

Olle rõõmus ja õiska Sinna, Jummalikku wal-
gusse uks, / Sa Jummalast rõõmustud Wallitseja; /
sest Jesus, Kes alla handa läks, tõusis jälle üles /
ja hakkas selgemalt kui päike hiilgama, / ja wal-
gustas kõiki uskjaid.

Eksapostilarion. 3. wiisil. Sa uinufid
lihhalikkult maggama kui surnud, / oh Kuningas
ja Jssand, / ~~ja~~ tõufid üles kolmandamal pääwal, /
ärratasid Abdama hukatussest üles / ja hukasid
surma ärra. / Sinna olled se iggawesse ellu Paasa-
tal / ja mailma Lunnastaja.

Kiitusse salmidega laulud.

Meie laulame, oh Kristus . . . (wata need laulud
60 lehhe külge).

Salm: Jummal tõuseb üles, / ja Temma waenlased
jawad ärrapillatud.

Tänna ilmus meile se pühhitsetud Paasa, / se
uus pühha Paasa, / se salla Paasa, / se kõigeausam
Paasa, / se Paasa — Kristus = Lunnastaja, / se
wiggata Paasa, / se suur Paasa, / se uskjatte Paasa, /
se Paasa, mis meile paradisi uksed lahti teeb: / se
Paasa, mis kõik uskjaid pühhitseb.

Salm: Sa aiad neid ärra, otse kui suits ärraetafse.

Tulge naesed, / kes teie ingli näägemise läbbi
rõõmu sõnnume kuulutajatteks saite, / ja üttele Sio-
nile: / wõtta meilt rõõmu sõnnumed Kristusse ülestõus-
misest kuulda! / rõõmustelle, võska / ja olle wägga
rõõmus, oh Jerusaleem, / kui sa kunningast Kris-
tust nääd, / Kes kui peigmees hauast wälja tulleb.

Salm: Nõnda lähwad dälud Jummalale eest hufka, agga
daged on wägga rõõmsad.

Salwitoad naesed tullid warra hommiku Ellu-
andja hana juure / ja leidsid üht ingliti kiwi peäl
istwat, / ja se kuulutas neile ja ütles nõnda: / mis
teie ellawat surmutte juurest otsite? / mis teie sedda
Surremata surma paifas taganuttate? / Minge ja
kuulutage sedda Temma jüngeritele.

Salm: Se on se pääw, mis Issand on teinud: olgem
wägga rõõmsad ja rõõmustagem ennast temmast.

Tänna ilmus meile rõõmutaja Paasa, / se Is-
sanda Paasa, / se kõigeausam Paasa. / Tänna on
Paasa! / hakkagem rõõmuga ümber teine teise kaela. /
Nüüd on Paasa, se kurbtusest ärrapeästja; / sest
Kristus tuli tänna hauast otsegu kunninglikkust koiast

wälja / ja täitis naesi rõõmuga, ütteldes: / kuulutage
sedda Apostlitele.

Au ... ja nüid ...

Üllestõusmisje pääw! / pühhitsegem rõõmu pühha, /
ja hakkagem ümber teine teise kaela, / ja üttelgem
ka neile, kes meid wihtawad: wennad! / andkem kõik
andeks üllestõusmisje pärrast; / ja hüidkem nõnda: /
Kristus on surnuft üllestõusnud, / surmaga surma
mahhataallanud, / ja neile, kes handas ollid, ellu
finfinud.

Tropar Joannesje Kripostomusjele. 8. wiisil.

Otsegu tulles walguis on sinu su wäggi kõik
mailma walgustanud; / ta on mailmale parremaid
warrandusji saatnud, kui fuld ja hõbbe, / ta on meile
allandlikku meele suurnust näitnud; / agga, oh issa
Joannes Kuldsu, kes ja meid omma sõnnade läbbi
õppetad, / pallu sedda Sõnna, Kristust, meie Sum-
malat, / et Ta meie hinged lunnastaks.

Õppetuse laul. 8 wiisil

Ka meile on Ta iggawest ellu annud, ja meie
kummardame Temma surnuft üllestõusmist kolman-
damal pääwal.

Tundide laul.

Kristus on surnuft üllestõusnud ... j. n. edd.

Kristusje surnuft üllestõusmist nähhes, / kum-
mardagem sedda pühha Issandat Jesust, kes üksi ilma

pattuta on. / Meie kummardame So risti ette, oh Kristus, / ja laulame ning kiidame So pühha surrust ülestõusmiste; / sest Sinna olled meie Jummal, / peäle Sind ei tunne meie keddagi muud; / Sinnu nimme hüiame meie appi. / Tulge, kõik uskjad, / kummardagem pühha Kristusse ülestõusmiste; / sest waata, risti läbbi tulli rõõm kõige maailmale; / Issandat ikka kiites, laulgem Temma ülestõusmisest, / sest Temma on risti wallu kannatanud / ja surma läbbi surma ärrahuffanud.

Need, kes Mariaga enne päwatõusmiste tuld ... (wata 142 lehhe külge).

Et Sa kül alla handa läksid ... (wata 145 lehhe külge).

Troparid. Oh Kristus, Sa ollid hana ihhuga, / ja pürgus hingega kui Jummal, / paradisis ühhes rõõwliga / ja aujärje peäl ühhes Issa ja Waimuga; / Sa täidad kõik, kui iggas paigas Olleja.

Au olgu ... Sinnu Elluandja haud, oh Kristus, on kannim kui paradisi, / ja tõeste illusam, kui ükski kuningas kodda; / temma on meie ülestõusmisest hallikas.

Nüüd, ja ikka ... Olle rõõmus, ja kõigeförge-
mast Jummalast pühhitsetud ellupait! / Sinnu läbbi, oh Jummalasünnitaja, anti rõõmu neile, kes hüidwad: / õnnistud olled Sinna naeste seas, / oh kõigepuhtam Wallitseja.

Viturgia aial.

Esimehe Antiwon.

Siskage Jummalale rõõmuga kõik maailma rahwas.

Visja laul. Jummalasünnitaja palwette pärast lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Siskage Jummalale rõõmuga kõik maailma rahwas, / laulge kiites Temma nimme, / andke au Temma kiituseks.

Üttelge Jummalale: / mis kartusse väärt on So tend, / So ärramõõtmatta wäe pärast sawad So waenlased kahhe wahhel ollema Sinnu ees.

Kõik Maa kummardagu Sind ja laulgu Sind kiites, / ta laulgu kiites So nimme, oh Kõigekõrgem.

Nu... ja nüid... Jummalasünnitaja palwette pärast *lunnasta meid oh Lunnastaja*

Teine Antiwon.

Jummal, olle meile armuline ja õnnista meid.

Visja laul. Oh Jummal Poeg, Kes Sa jumust ülestõusnud olled, lunnasta meid, / kes meie Sulle laulame: halleluja.

Jummal, olle meile armuline / ja õnnista meid, / lasse omma palle paista meie peäle, / ja olle meile armuline.

Et Maa peäl Sinnu teed tunnustse / ja kõige pagganatte seas So õnnistust.

Jummal, Sind wõtku tännada rahwas, / Sind wõtku tännada kõik rahwas.

Nu ... ja nüid ... Oh ainusündinud ...

Kolmas Antiwon.

Jummal tõuseb üles, / ja Temma waenlased
sawad ärrapillatud.

Tropar. Kristus on surmusest ülestõusnud ...
Sa aiad neid ärra otsesu suits ärraetafse.
Nõnda lähwad wälad Jummal eest hukka.

Kui Ewangeliumiga altari minnakse.

Kiitke Jummalat koguduste sees, / kiitke Is-
sandat Israeli hallika peäl.

Kondaf. Et Sa küll alla handa... (wata 145
lehhe külg).

Spakoi. Need, kes Mariaga... (wata 142 lehhe
ülg.)

Profimen. 8. wiisil. Se on se pääw, mis
Isand on teinud, olgem rõõmsad, ja rõõmustagem
ennast temmast. *Kõik me teie oleme rõõmsad selle
ülestõusmisest ja oleme ka ennast Kristusega
ühitunud.* Jummal armu laua laul. *Halleluja*

Wõtke Kristusse ihhu wastu ja joge sellest
surrematta elluhallikast. Halleluja.

8) Laulud Isjanda taewaminnemisse Pühhal.

Laulud pärrast „Isjand! ma hüian.“ 6. wiisil.

Isjand läks üles taewa, et Trööstjat mailmale
saata, / taewad walmistafid Temmale anjärke, / pilwed
Temma ülesminnemisse. / Inglise immetellewad

nähhes, et inimene üllel on, kui nemmad! / Jäsa
wõttab wastu sedda, Kes iggawesest aiaft sadif
Temma jülles on, / ja pühha Waim käsib kõiki
Temma Inglid: / teie würestid, tõstke ommad ukse
ülles; / kõik rahwas lastutage käsfi; / sest Kristus
läks jenna, kus Ta algmisest olli.

Sinnu taewaminnemist pühha mäe peält omma
waimu silmil hoides, oh Kristus, Sa Jäsa au
paistus, / meie laulame Sulle, Kelle palle kui walgu
paistab, / kummardame Sinnu kannatamist, / aus-
tame So üllestõusmist ja kiidame So taewamine-
mist. / Heida armu meie peäle.

Nu olgu ... ja nüid ... Sa ei lahkunud
Jäsa süllest, oh kõigearmsam Jeesus, / ja ellasid siin
Maa peäl kui inimene, / ja tänna läksid ölli mäe
peält auga ülles taewa, / ja armulikkult tõstsid ülles
meie langen'd lomust, / ja pannid tedda Jäsa kõrwa
istuma. / Sepärrast taewa wäehulgad, sedda immet
nähhes, / ollid suures hirmus ja wärristuskes / ja
kiitsid Sinnu armu inimesse wastu. / Ühhes nen-
dega ka meie siit Maa peälsed kiidame So mahha-
tullemist meie juure / ja meie juurest ärraminnemist,
ja pallume Sind hüides: / Sa täitsid suure rõõmuga
omma jüngrid ja Emma, Jummalasünnitajat, omma
taewaminnemisse läbbi; / te ka meid So suure armu
pärrast / nende ärruwallitsetud hingede rõõmu osa-
lisfeks, nende palwette läbbi.

Titia laulud. 1. wiisil.

Sa läksid ülles taewa, kust Sa mahha tullid, oh Issand, / ärra jätta mitte meid waesiks lapsiks, / tulgu meile Sinnu Waim ja togu rahhu mailmale; / näita omma wäe teud inuimeste lastele, / oh Issand inuimessearmastaja.

Nu olgu... ja nüid... 4. wiisil. Sedda algmisest kõikide eest warjule pandud falla asja lõppetades, oh armuline Issand, / Sa läksid omma jüngerittega õlli mäele, / ja ühhes nendega wõtsid ka sedda, / kes Sind kõikide Pojat õlli sünnitanud, / sest temma, Kes So kannatamisje aial kõige ennam süddame wallu tundis, / pididi ka kõige suuremat rõõmu So ihhu au pärrast tundma. / Sellest rõmüst wõttame ka meie ossa, / ja kiidame Sinnu suurt armu, oh Wallitseja, / mis So taewa minnemisje läbbi sai antud.

Salmiga laulud. 2. wiisil.

Sa sündisid ja ilmusid, millal ja kuidas Sa isse tahtsid, oh meie Jummal, / kannatasid ihhu polest, tõusid surmüst ülles, surma mahhatallates; / kui Sa kõik said lõppetanud, läksid auga ülles taewa / ja saatsid meile omma Jummalikku Waimu, / et meie Sind Jummalat kiites laulaksime ja austaksime.

Nu olgu... ja nüid... 6. wiisil. Jummal läks ülles õiskamisfega ja Issand passuma heälega, /

et Adama langenud kaju üles wia / ja trööstjat
Waimu saata meie hingede pühhitusseks.

Tropar. 4. wifil.

Sa läksid au sees üles taewa, oh Kristus
meie Jummal, / kui Sa pühha Waimu tõutamise
läbbi ommad jüngrid ollid rõõmustanud, / ja So õnnis
tusse sõnna olli ses neid kinnitan'd, / et Sinna olled
Jummalala Poeg / ja mailma Arrapeästja.

Rondak. 6. wifil.

Kui Sa meie lunnastusse töö ollid ärralõppe-
tanud, oh Kristus Jummal, / ja sedda mapeälist
loma taewa lomadega ühhendanud, / siis läksid Sa
auga üles taewa. / Sa ei lahkunud mitte neist,
kes Sind armastawad, / waid jäid ifka nende juure
ja ütlesid neile: / Minna ollen teiega ja ükski ei
jaa teie wastu.

Austamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh Elluandja Kristus, /
ja austame Sinnu jummalikku / kõigepuhtama
ihhuga taewa minnemist.

Salmid: Laskutage käsfi kõik rahwas, / hüidke rõõmuga
Jummalale õiskamisje heälega. / Sest Issand on kõigefõrgem ja
kartusse wäärt; / juur Kuningas ülle kõige Maa. / Ta jädab rah-
wast meie alla / ja rahwa seltsid meie jalge alla. / Jummal lähhäb
ülles õiskamisjega, / Issand passuna heälega. / Ta sõitis Kerubide
peäl ja lendis, / ja Ta lendis tuule tibade peäl. / Teie wärrawad!
tõstke ommad Pead üles, / ja teie iggawessjed ufjed! laste ennast
üllestõsta, / et au Kuningas wõib fissetulla. / Issand on omma
aujärje taewas kinnitanud, / ja Temma kunningriik wallitseb ülle

kõik. / Jssand on üttelnud mo Jssandale: / istu Mo parrema
kæele, senni / kui Ma saan so waenlased pannud so jalge alluseks
järeks. / Kummardage Tedda kõik temma inglid. / Summal istub
omma pühha aujärje peäl. / Ta mõistab kohhut mailmale õigusses. /
So aujärg oh Summal, jääb ifka ja iggaweste. / Sa olled omma
juure au pannud ülle taewaste. / Summal! üllenda ennast ülle tae-
waste, / ja omma au kõik ülle mailma. / Kes on sesuggune, kui Jssand
meie Summal, / kes kõrgeste läinud istuma? / Dõsta ennast
kõrgeks, Jssand ommas tugewusses; / meie tahhame laulda ja
kiites laulda Sinnu wõimust. / Kiites laulge Summalale, kiites
laulge; / kiites laulge meie Kunningale, kiites laulge.

Prokimen. Summal lähhäb ülles õiskamis-
sega ja Jssand passuna heäleaga.

Paul pärraft Ewangeliumi luggemist. 6. wõil.

Kui tänna taewa wäehulgad näggid meie lo-
must taewas ollewat, / siis pannid nemmad immeks, /
kuidas ta wõis üllestulla, / ja kahtlasess mõttes
küsijid üksteiselt: / kes on se, kes tuli? / Agga
kui nad nähha said, et Se on nende Wallitseja, /
siis käsijid taewa wärrawad üllestõsta. / Paulgem
ühhes nendega lõpmatta Sedda, / Kes saab jälle
taewast ihhuga tulles kui kõikide Kohtumõistja /
ja kõigewäggewam Summal.

Jermsid. 2. wõil.

1. Paul. Paulgem selle ärrapeästja Summa-
lale, / Kes Israeli rahwast kuuwalt merrest läbbi
on winud / ja Waraot kõige temma sõawäega ärra-
upputanud, / laulgem Temmale ainsale: / sest Temma
on ainsaks sanud.

3. Paul. Oh Kristus, kinnita omma risti
wäe läbhi mo mõtted, / et ma laulaksin ja kiidaksin/
Sinnu õnaks teggewat taewa minnemist.

4. Paul. Ma kuulsin kõnnet Sinnu risti
wäest, / et temma läbhi on paradisis lahti tehtud,/
ja ma hüidsin: / Issand! au olgu Sinnu wäele.

5. Paul. Hommiku warra hüiame meie So
pole, / oh Issand, lunnasta meid; / sest Sinna
olled meie Jummal; / ühte teist peäle Sind meie
ei tunne.

6. Paul. Ma olin süggawusse sisse lange-
nud, / wallaskalla sai mulle hauaks, / agga ma
hüidsin Sinnu se Innimessearmastaja pole, / ja
So parrem käsfi päästis mind, oh Issand.

7. Kiidetud olgu meie wannematte Jummal,/
Kes tullises ahjus neid lauljaid nori mehhi on
ärrapeästnud.

8. Paul. Sedda enne kõiki aegu Issast sün-
dinud Poega ja Jummalat, / Kes wiimfil päiwil
Gumast-Reitsist innimesseks sai, / laulge preestrid,
rahwas tõstke kõrgeks iggaweste.

9. Paul. Visja laul. Mo hing, austa
Kristust, sedda Elluandjat, / Kes Maa peält on
ülles taewa läinud.

Trmos. Sind, Kes Sa ärramõistmatta ja
felletamatta wiisil Jummalaga Gumaks said / ja ärra-
räkimatta wiisil sedda ilmale tõid, / Kes enne kõiki
aegu olli, / kiidame meie usklikud ühhel meelel.

Lisja laul. Kui inglid Issanda taewamin-
nemist näggid, ehmatafid nad ärra, / kuidas Temma
auga Maa peält ülles taewa läinud.

Kiitusje-jalmiga laul. 1. wiisil.

Piddagem pühha kõik, fes meie mailmas
ellame, / ja laulgem selle aujärje peäl istuja Jum-
malale sedda Inglite laulu: / pühha olled Sinna
taewane Issa; / pühha olled Sinna Issaga ühhes
iggawene Sõnna, / pühha olled ka Sinna kõige-
pühham Waim.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Rakfutate käsfi kõik rahwas! / hüidke rõõmuga
Jummalale õiskamisje heäleaga.

Lisja laul. Jummalasünnitaja palwette
pärrast / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Sest Issand on kõigekõrgem ja kartusje wäärt, /
suur Kuningas ülle kõige Maa.

Ta sadab rahwast meie alla / ja rahwa seltsid
meie jalge alla.

Jummal lähhäb ülles õiskamisjega, / Issand
passuna heäleaga.

Teine Antiwon.

Suur on Issand ja wägga kiitusje wäärt
meie Jummal linnas, Temma pühha mäe peäl.

Lisja laul. Sa auga ülles taewa läinud
Jummala Poeg, / lunnasta meid, kes Sulle lau=
lame: / Halleluja.

Kõige Maa rõõm on Sioni mäggi, / temma
põhja pool on suure kunninga linn.

Jummal on temma suurte koddade sees, / tedda
tunnukse kõrge warju paiga ollewad.

Au ... ja nüid ... Oh ainussündinud ...

Kolmas Antiwon.

Kuulge sedda kõik rahwas, / pange tähhele
kõik, / kes teie mailmas ellate.

Tropar. Sa läksid au sees ülles taewa ...
(wata 158 lehhe külge).

Teie mailma rahwas ja ka kõik inimeste
lapsed, / ni häste riffad ja waesed ühtlasse.

Mo su peab rätima tarkust, / ja mo süddame
järrelemõtlemine näitab selget mõistust.

Ma tahhan omma kõrwa pöörda tähhendamisse
sonna pole, / ja awwalikult kandlega teada anda
omma mõtlemist.

Kui Ewangeliumiga altari minnakse.

Jummal lähhab ülles õiskamisfega, Issand
pasfuna heäleaga.

Sa läksid ülles taewa ... Au ja nüid ...

Rondak. Kui Sa meie lunnastamisse tö ..
(wata 158 lehhe külge.)

Prokimen. 7. wifil. Summal! üllenda En-
nast ülle taewaste, ja omma au ülle kõik mailma.

9) Laulud pühha Waimu mahhatullemisse Pühhal ehk Mellipühhil.

Laulud pärrast „Issand, ma hüian.“ 1. wifil.

Meie pühhitseme wiekümneemat pääwa / ja
Waimu mahhatullemist, / sedda töotusse ja lotusse
töeks samist. / Oh misfuggune jalla asfi on se!/
ja mis suur ja kallis on temma! / Sepärrast
hüiame meie So pole: / Sa kõige Roja Issand, au
olgu Sulle.

Pühha Waim annab kõik: / Temmast tulleswad
prohwetide ettefulutamissed, / Temma pühhitseb
preestrid, / Ta andis tarkust õppimatta innimestele,/
Temma teggi kallapüidjaid Summala sõnna õppe-
tajateks, / Temma hoiab kous omma koggudust. /
Sa Issa ja Poiaga ühhesfuggune ja ühheauline
Trööstja Waim, / au olgu Sulle.

2. wifil. Meie saime tõe walgust nähha,/
olleme taewa Waimu wastuwõtnud / ja sedda õiget
uskku leidnud, / kummardame sedda lahkumatta
Kolmainust Summalat: / sest Temma on meid
lunnastanud.

Sinnu õuedes laulan ma kiites Sind mailma
Lunnastajat, / ja põlwili langedes, austan Sinnu
ärrowõitmatta wägge, / õhtu, hommiku, keskpäaw
ja iggal aial / tahhan ma Sind, oh Issand, kiita.

Sinnu vuedes, oh Issand, omma hinge ja
ihhu põlvi nikkutades, / laulame meie usklikud
kiites Sind algmatta Issa, / nismamma algmatta
Poega ja ifka ollejat ja kõigepühhamat Waimu, /
Kes meie hingesi walgustab ja pühhitseb.

Au olgu . . . ja nüüd . . . 8. wiisil. Tulge
innimesed, / kummardagem sedda Kolmainust Jum-
malat, / Poega Issas, ühhes pühha Waimuga; /
sest Issa sünnitas enne kõiki aegu Poega, / Kes
Temmaga ühhes iggawene ja ühhe auline on. / Ka
pühha Waim olli Issas, ühhes Poiaga austud; /
üks ainus wäggi, üks ainus ollemine, üks ainus
Jummal. / Sedda kummardades, hüüame kõik: / pühha
Jummal, kes Sa Poia läbbi kõik lonud olled
pühha waimu abbiga; / pühha Wäggen, Kelle
läbbi meie Issa tundma saime ja Kelle läbbi
pühha Waim mailma tulli; / pühha Iggawene,
Sa trööstja Waim, Kes Sa Issast wäljalähhäd
ja Poias hingad; / Sa pühha Kolmainus Jummal,
au olgu Sulle.

Litia laulud.

2. wiisil. Prohwetide läbbi kuulutasid Sa
meile lunnastusse teed, oh meie Lunnastaja, / ja
Apostlite läbbi ilmusid So Waimu armu anded. /
Sinna olled se esimine Jummal, / Sa olled ka
se wiimne, / Sa olled meie Jummal iggaweste.

Au olgu . . . 8. wiisil. Kui Sa, oh Issand,
omma Waimu Apostlitele saatsid, kes kous istid, /

fiis ollid Hebreä rahwas juures hirmus sedda
nähhes; / sest nemmad kuulsid, et Apostlid teisi
woõrid keeli räkisid, / nõnda kui Waim neile andis
üllesräkida; / nemmad, kes rummalad ollid, said
targaks, / ja kuulutasid Jummalikku asju, / rahwast
usju alla wõites. / Sepärrast hüüame ka meie So
pole: / Sa Maa peäle ilmunud ja meid effitussest
ärrapeästnud Issand, / au olgu Sulle.

Salmiga laul. 6. wiisil.

Taewane Kuningas, Sa trööstja, Sa tõe
Waim, / Kes Sa iggas paikas olled ja kõik täidad, /
Sinna, se headuste hallikas ja Elluandja, / tulle
ja ella meie sees, / ja puhhasta meid kõigest rojus=
sest, / ja päästa meie hinged, oh Armuline.

Tropar. 8. wiisil.

Sa olled austud, oh Kristus meie Jummal, /
Kes Sa neid kallamehhi targaks teggid, / kui neile
pühha Waimu mahha saatsid, / ja nende läbbi
mailma wõrku püüdsid; / oh Innimessearmastaja,
au olgu Sulle.

Rondal. 8. wiisil.

Kui ennemuiste se Kõigefõrgem mahha tuli
üllewelt ja kelemurded ärraseggas, / siis pillas Ta
se läbbi rahwa suggu-arrud laiale, / agga kui Ta
tulle keeled wäljajaggas, / siis koggus Ta kõiki jälle
ühte kofku, / ja nüid meie ühhel meelel austame
sedda kõigepühhamat Waimu.

Muistamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh Elluandja Kristus, /
ja austame Sinu kõigepühhamat Waimu, / kedda
Sa Issast saatsid / omma Jummalikku jüngrittele.

Salmid: Taewad juttustawad Jummalale au, / ja taewa
lautus kuulutab Temma kätte tööd. / Temma su Waimu läbbi on
kõik taewa wäggi tehtud. / Issand watab taewast, / Ta näab kõik
innimeste lapsed. / Tulluke põlletab Temma eel ärra / ja Temma
ümber käib wägga kange tuul. / Ellawad sõed põlletasid Temma
seest, / ja Ta nõtkutas taewast ja tulli mahha. / Selgusse eest,
Temma ees, läksid ta paksud pilwed mööda. / Kõik Maa otsad
peawad meeletulletama / ja Issanda poole pöörama, / ja Temma
ette peawad kõik pagganatte jagguwõssa kummardama. / Issanda
tunnistus on tõsine / ja teeb rummalat targaks. / Siis wärrises
Maa, / taewad tilkusid ka Jummalale ees, Sinai Jummalale ees. /
Sa lasjed, Jummal, rohkest wihma sadada, / ja kinnitad omma
nõrgaks läinud pärris wõssa. / Sinna tõstad omma lapsed wüerstiks
ülle kõige Maa. / Nende heäl käib kõik maad läbbi / ja nende
sõnnad mailma otsani. / Lasjed Sa omma Waimu wälja, siis
luakse lomad / ja Sinna teed Maa näggu uks. / So hea Waim
juhhatagu mind tasfase tee peäle. / So mulle, Jummal, üks
puhhas südda, / ja uenda mo sees kindlat waimu. / Ärra heida
mind mitte ärra omma Palle eest, / ja ärra wõtta omma pühha
Waimu mitte minnult ärra. / Anna mulle jälle omma õnnistusse
rõõmustust / ja se wallitseja Waim toetagu mind. / Issand annab
sõnna hea sõnnumette kuulutajatele ja juurt wägge. / Issand annab
tuggewust omma rahwale. / Issand õnnistab omma rahwast rahhuga.

Profimen. 4. wiisil.

So hea Waim, se juhhatagu mind tasfase
te peäle.

Ermoisid.

1. Laul. 7. wiisil. Se, kes omme wäg-
gewa käewarrega waenlasi mahharõhhub, / upputas
ärra merre põhja Waraot kõige temma sõawanfrit-

tega; / laulgem Temmale, / sest Temma on auks
saanud.

Teine Jrmos. 4. wiil. Se kangekelega
Moses, / kui ta pühha pimmedusjega kattetud olli, /
kuulutas sedda Jummalast kirjutud seädust, / sest
temma omma waimu silmi puhtaks tehhes rojussest, /
näab Jummalat, Kes ikka on, / saab waimu tundma
ja laulab jummalikku kiidu laulusid.

3. Paul. Sa ütlesid omma jüngrittele, oh
Kristus: / jäge Jerusalemma jenniks, / kui teie kõr-
gelt wäega ehitud jate; / Ma sadan teile teist
Erööstijat, nisamma sugust, kui Minna, / Minnu
ja Issa Waimu, / Kes teid kinnitab.

Teine Jrmos. Röhhutud süddamega proh-
weti naese Anna ainus palwe se kõigeteädja Issan-
dale ja Jummalale / teggi ennemuiste temma siggi-
nematta ihhu siddemed lahti, / ja päästis tedda selle
rohkestsiggineja Penina raskest laimamisest.

4. Paul. Kui prohwet Sinnu wiimsil päiwil
tullemist ettenäggi, oh Kristus, / siis hüidis temma: /
ma kuulsin, oh Issand, Sinnu wäest, / misga Sa
kõiki omma wõitud mehhi lunnastama tullid.

Teine Jrmos. Oh kuningatte Kuningas, /
Sa ainus suur sellest ainsast suurest, / Sa algmatta
Issa Sõnna! / Sinna, Heateggia, saatsid tõeste
omma nisamma wäggewat, kui Sa Issa, Waimu
Apostlitele, kes laulsid: / au olgu Sinnu wäele,
oh Issand!

5. Paul. Se lunnastusse Waim, / kes jubba
prohwetide süddamettes, nende kartusse pärrast Sinnu
ees, oh Issand, ennast asjutas / ja nüid Maa peäle
ilmus, / teeb puhtaks Apostlite süddamed / ja kui õige
ilmub uest usklikkude sees, / sest Sinnu käskmised
on walgus ja rahhu.

Teine Trmos. Teie walgustud koggudusse
lapsed! / wõtke tänna wastu lunnastawat pattude
puhhastamist, / sedda Waimu kastet tulle näul:/
sest tänna tuli Sionist uus seädus / — Waimu
arm tulle keelte näul.

6. Paul. Ma ujuu ellu tühja murrede merres,/
pattud, mo seltsimehhed, tahtwad mind ärrauppu-
tada / ja hingehukkaja ellajas püiab mind ärraneelda./
Kui Jonas hüüan ma So poole, oh Kristus: / tõmba
mind wälja surma süggawussest.

Teine Trmos. Sinna, oh Wallitseja Kris-
tus, / sündisid Meitsist meie puhhastusseks ja lun-
nastusseks, / et Adamat kõige temma langenud
sugguga hukatussest päästa, / kui prohwetit Jonat
wallaskallast.

7. Paul. Meed tullise ahju sisse wissatud
waggad nored mehhed muudsid tuld kasteks, / kui
nad nõnda laulsid: / kiidetud olled Sinna, Issand,/
meie wannematte Jummal.

Teine Trmos. Selle hingeta kuld kuiu
austamisse juures Pabelis, / mürras mitmesugguste
simponja mängi riistade heäl; / agga se walgusse-
looja trööstja Waimu arm on rahhul, kui meie,

Tedda austades, hüüame: / kiidetud olled Sinna
ainus, wäggew, algmatta Kolmainus Jummal
(Tan. 3, 5).

8. Paul. Ses kibbuiwitsa pöösas, mis põlles
ja mitte ärra ei põllenud, / ilmus Jummal kange-
kelelise ja koggeldawa Moosessele; / nisamma hoidis
ta kolme nore mehhe Jummalala armastus neid
tulle sees ilma wiggata, kui nad laulsid: / kõik Is-
sanda tend kiitke Issandat / ja tõstke Tedda kõrgeks
iggaweste.

Teine Jrmos. Kristus, se kõigeselgem
Jummalala Issa ollemisse märk, / teeb lahti ahhelad/
ja jahhutab willu kättega tulle leeki; / nored mehed
laulwad / ja kõik lodud lomad kiitwad ainuist Ärra-
peästjat ja Rojat, / kui Heateggiat.

9. Paul. Oh Jummalasünnitaja Neitsi! / kui
Sa käima peäle said, ei sanud Sa mitte rikkunud
omma neitsi põlwe polest / ja andsid ihhu selle kõik
targaste seädja Sõnnale. / Meie austame Sind, oh
mehhetundmatta Emma, / et Sinna omma kartusse
wäärt ja mahtumatta Roja ennese sisse wastuwõt-
nud / ja Temmale ellupaikaks olled sanud.

Teine Jrmos. Olle rõõmus, oh kunninga
Emmand, Sa aus emma-neitsi! / Sest ükski lahke
ja kauniste räkia su ei wõi kui kohhus Sinnuist
juttustada, egga laulda, / ja ükski tark meel ei wõi
Sinna sünnitamist ärramõista; / sepärrast austame
meie Sind ühhel meelel.

Kiitusje-salmiga laul. 4. wiil.

Tänna näggid kõik rahwad sedda kõigeausamat
asja Daweti linnas, / kui pühha Waim tulle keelte
näul mahha tulli; / kuidas sest se Jummalast juh-
hatud Lukas juttustab; / sest ta ütleb: / kui Kris-
tusse jüngrid ühhes kous ollid, / tõusis äkkitselt
kohhisemine otsekui fange tuul olleks puhunud, / ja
täitis sedda kodda, kus nad istusid, / ja kõik hak-
kasid räkima woõraid keeli, immelikuid õppetusi, ja
immelikuid pühha Kolmainu Jummalas käsju-
seädusi.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Taewad juttustawad Jummalas au / ja taewa
lautus kuulutab Temma kätte tööd.=

Lisja laul. Jummalasünnitaja palwette
pärrast / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Pääw aiab pääwale rohkestes kõnnet wälja ja
öö kuulutab ööle ülles, mis tulles ärratunda.

Nende heäl käib kõik maad läbbi / ja nende
sõnnad mailma otsani.

Teine Antiwon.

Issand wõtku sind kuulda sel pääwal, kui kitsas
kää; / Jakobi Jummalas nimmi pangu sind kõrge
warju paika.

Lisja laul. Sa hea Trööstja, lunnasta
meid, / kes meie Sulle laulame: / halleluja.

Ta läffitagu sulle abbi seält pühhas paigast/
ja toetagu sind Sionist.

Ta andku sulle, mis so südda kutsus / ja lastu
kõik so nõu korda minna.

Kolmas Antiwon.

Issand, Sinnu tuggevuses rõõmustab fun-
ningas.

Tropar. Sa olled austud, oh Kristus, meie
Jummal . . . wata 165 lehhe külge).

Issand, Sinnu tuggevuses rõõmustab fun-
ningas, / ja saab wägga rõõmsaks Sinnu lunnas-
tamisse pärrast.

Sa olled temmale ta süddame iggatsemisje
järrele annud, / ja mis ta omma uledega püiab,
ep olle Sa feelnud.

Sest Sa jõuad kõigesugguse hea õnnega temma
ette, / ja pannid fronti kallist kiwwidest ta pähhä.

Kui Ewangeliumiga altari minnakse.

Tõsta Ennast kõrgeks Issand, ommas wäes,
meie tahhame laulda Sinnu wõimussest.

Sa olled austud, oh Kristus meie Jummal . . .

Nu olgu . . ja nüüd . . .

Kondak. Kui ennemuiste se Kõigekõrgem . . .
(wata 165 lehhe külge).

10) Laulud Issanda kalli risti ülesleidmisse ja ülestõstmisse Pühhal.

Pärrast „Issand! ma hüüan.“ 1. wiisil.

Tulge kõik, kes Jummalat armastate, / ja kalli risti ülestõstmist nähhes, laulgem / ja andkem au se ainu Arrapeästjale ja Jummalale / ja hüidkem: / oh ristilõdud Issand! / ärra põlga meid mitte, kes Sind pallume.

6. wiisil. Se rist, kedda ülestõstetakse, sunnib igga loma Selle kallist wallu austama, / Kes temma peäle olli ülestõstetud; / sest Temma, kui Helde, omma suure armu pärrast surmas ärra kedda, / kes meid ärrasurmas / ja ärratas üles neid, kes ärra ollid surmatud, / ehhitas neid illuga ja wiis neid taewa ellama. / Sepärrast kiitkem Temma nimme rõõmuga / ja austagem Temma ütlemata suurt allandust.

Au olgu . . . ja nüid . . . 2. wiisil.

Tulge kõik rahwas, kummardagem se õnnistud ristipu ette, / kelle läbbi meie iggaweste õigeks saime mõistetud. / Sest se, kes esiwannema Adama ärrapettis pu läbbi, saab risti läbbi ärraõidetud; / ja suure häbbiga langeb se, / kes kunninglikku loma ülle kui piinaja wallitses; / Jummalikku werrega saab maddu kihwt ärrapestud; / ja se õige hukkamõistmine ja needmine kaddus ärra, / kui Siglane sai üllekohtuse kohtu läbbi surmale mõistetud. / Sest pu läbbi olli tarwis puust tulnud wigga

arstida / ja selle kannatamisfe läbbi pu peäl, kes
omma lomusfe polest ei kannata, / ärrapeästa huffa-
moistetud innimest, kes piddi kannatama. / Mu olgu
Sinnu targa nõule, oh Kristus Kunningas, / kelle
läbbi Sa kõiki meid olled ärralunnastanud, / kui
Helde ja Sunimessearmastaja.

Pitia laulud. 2. wiisil.

Se Maa sisse warjule pandud jummalik kallis
warrandus, / se Elluandja rist ilmus wagga keisrile
(Konstantinile) taewa peäl / ja omma peäl-firja
läbbi andis selgeste tunda, / et waenlased ärra
sawad wõidetud; / ussu ja armastusfega rõõmus se ülle
olles, / ta tundis ärra selle jummalikku näitmisfe
suurusfe ja suure holega otsis risti Maa seest ülles, /
mailma päästmisfeks ja meie hingede õnsaksamissfeks.

Mu olgu . . . ja nüid . . . 4. wiisil.

Moses tähhendas Sinnu kalli risti wägge ette,
oh Kristus, / ja sai Sinai kõrbes waenlase, Alma-
leki rahwa, ülle wõitu. / Sest kui ta ommad käed
risti wiisil üllemel hoidis, / siis sai rahwas wõimust
waenlase ülle. / Agga nüid se ettetähhendus on
meie seas tõeks sanud. / Nüid tõstetakse risti
ülles ja kurdad waimud tagganewad, / nüid on kõik
loom lahti huffatusfests; / sest kõik armu anded on
risti läbbi antud. / Sepärrast meie kõik olleme
rõõmsad, / ja kummardame Sind ja hüüame rõõ-
muga: / kui suured on Sinnu teud, oh Issand! /
au olgu Sulle!

Salmiga laul. 8. wiil.

Meie pattused kummardame tänna, oh Kristus
 Jummal, Sinu kalli risti ette, / mis ennemuiste
 Moses ettetähendas, / kui ta Amaleki rahvast
 ärrawõites mahha lõi; / se Dawet laulukirjutaja
 käs kis So jalge alluse järje ette kummardada. / Ja
 meie kummardades laulame kõlwatuma suuga Sulle, /
 kes Sa risti külge omma tahtmist möda said nae-
 latud / ja hüüame: / te meid kõlblikuks ühhes rõõw-
 liga So kunniingriki saada.

Tropar. 1. wiil. Lunnasta, oh Jssand,
 omma rahvast, / ja õnnista omma pärrisõssa; /
 anna wõitu meie õiget usku Keisri Aleksandri Ni-
 kolaewitsile, temma waenlaste ülle / ja kaitse omma
 ristiga omma koggudust.

Rondak. 4. wiil. Oh Kristus meie
 Jummal, Kes Sa omma tahtmist möda risti peäle
 minna wõtsid! / kingi armu omma koggudusjele,
 kes ennast So nimmega nimmetab; / rõõmusta
 omma wäega meie wagga Keisrit Aleksandrit Ni-
 kolaewitsi, / ja anna temmale wõitu ta waenlaste
 ülle, / et Sinu abbi temmale ikka ühheks rahhu
 sõariistaks ja ärrawõitmatta wõiduks olleks.

Austamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh Elluandja Kristus, /
 ja austame So pühha risti, / kellega Sa meid
 waenlasse orjusjest olled ärrapeästnud.

Salmid: Sõddi Jssand nende wastu, kes mo wastu sõdda
 tõstwad; / taple nende wastu, kes mo wastu taplewad. / Ehita

õotta ja wõtta kilp kätte, / ja tõuse ülles mulle abbiks. / Jõsand, tõsta omma palle walgust meie peäle. / Sest Sinna, Jõsand, ehhitad meid hea meelega nõnda kui kilpiga. / Sa pannid neile, kes Sind kartwad, lippu püsti, / et nemmad ammu eest warjul olleksid, / et Maa peäl Sinna wiis tunnusse, / kõige pagganatte seas So õnnistus. / Kõik Maa otsad sawad meie Jummalale õnnistust nähha. / Meie kummardame Temma jalge allusse järje ette. / Siskage kõik metsa puud. / Jummal on meie kunningas wannast, / kes on mailma kessel õnnistust walmistanud. / Tõstke suureks Jõsandat meie Jummalat, / ja kummardage Temma jalge allusse ette; sest Temma on pühha. / Jummal, meie Jummal õnnistagu meid. / Saada omma rahwale abbi, ja õnnista omma pärrisõssa, / ja hoia neid kui karjane, / ja üllenda neid iggawessjeks aiaks.

Profimen. 4. wiisil. Kõik Maa otsad sawad meie Jummalale õnnistust nähha.

Paul pärrest Ewangeliumi luggemist. 6. wiisil.

Oh Krisusse rist, ja ristirahwa lotus, / effin'd innimeste juhhataja, / tormi hädas ollejatte saddam, / sõddiatte wõit, mailma kinnitus, / haigette arst, furnutte üllesärratamine, / saada armu meie peäle.

Jermsid. 8. wiisil.

1. Paul. Kui Moses omma keppiga risti teggi pitkuti, / siis jautas ta punnast merd jalla käära Israelele; / agga kui ta teist kord lües, risti tähte põigeti tähhendas, / siis ühhendas ta merre wood Warao sõawanfritte ülle kofku. / Sepärrest laulgem Kristussele meie Jummalale, / sest Ta on auasaks sanud.

3. Paul. Aroni kep olli jallaasja märgiks: / sest kuidas temma lehte minnes preestrid üllesnäitis, / nõnda hakkas õitsma ristipu ses koggudusjes

mis ei kandnud enne wilja temma wäeks ja finitusseks.

4. Paul. Ma sain So lunnastusse tö falla asjast kuulda, oh Isjand, / ma sain So teggusid tundma, / ja kiitsin Sind — Jummalat.

5. Paul. Oh mis õnnis olled sa, pu! / Sinnu peäl sai ristilödud Kristus, se Kunningas ja Isjand, / sinnu läbbi langes se, kes Gwat pettis pu läbbi; / sest tedda wöttis wangi sinnu peäle lihhalikkult naelatud Jummal, / Kes meie hingedele rahhu annab.

6. Paul. Jonas, kes merre ellaja sees omma käsfi risti wiisil wäljasirrutas, / tähhendas selgeste Kristusse õnsaksteggewat ristifannatamist ette, / ja kui ta kolme pääwa pärrast seält wälja tulli, / siis tähhendas ta Kristusse, Jummalat immelikku surmüst üllestõusmist ette, / Kes omma lihha polest olli risti lödud, / ja omma kolmandamal pääwal surmüst üllestõusmisse läbbi kõik mailma walgustas.

7. Paul. Se dāla wallitseja jölle käsk, mis wiha ja hirmüst Jummalat teotamist täis olli, / panni rahwast kohkuma; / agga need kolm noort meest ei kartnud mitte ei hirmüst wiha, egga langet tulle leeki, / waid tulle leekis seistes, kelle wastu kastesaatja waim puhhus, laulsid nemmad: / kiidetud olled Sinna, oh kõrgest austud meie ja meie wannematte Jummal.

8. Paul. Oh nored mehed, kes teie kolme-
feste Kolmainust Jummalat tähhendate, / kiitke

Summalat Issa, sedda Rojat, / ja laulge kiites
Summalat Sõnna, / Kes mahha tulli ja tulles leeki
willuks kastes muudis, / ja tõstke suureks iggaweste
kõigepühamat Waimu, / Kes kõigile ellu annab.

9. Laul. Lissa laul. Mo hing, austa
sedda kallist Issanda risti.

Ürmos: Oh Summalasünnitaja! / Sa olled
se waimulik paradis, / mis ilma arrimatta kaswatas
Kristust, / Kes ellutojat ristipuud Maa peäl is-
tutas; / sedda risti nüüd ülestõstes, meie kummar-
dame Kristust ja austame Sind.

Lissa laul. Mo hing, austa sedda Elluandja
Issanda risti ülestõstmist.

Teine Ürmos. Surm, mis innimesse sou
peäle pu wilja maitsemisse läbbi tulli, / on nüüd
tühjaks tehtud ristiga, / sest se ülleüldne ärra-
needmine essemma süü pärrast / on puhta Sum-
mala Emma wõssu läbbi ärrakautud. / Sedda
Summala Emma austawad kõik taewa wäehulgad.

Kiitusse salmiga laul. 6. wõsil.

Tänna tuakse Issanda risti wälja, / ja uskjad
wõtwad tedda wastu süddame armastusfega / ja
sawad temmalt hinge ja ihhu terwist ja abbi igga
tõbbe wastu. / Andkem tale suud rõõmu ja kartus-
fega: / kartusfega, sest et meie pattused ja kõlwa-
tumad olleme; / rõõmuga selle lunnastusse pärrast, /
mis mailuale annab temma peäl naelatud Kristus
Summal, / kelle arm suur on.

Liturgia aial.

Esimene Antiwon.

Mo Jummal, mo Jummal, panne mind tähele, mikspärrast olled Sa mind mahhajatnud.

Lisfa laul. Jummalasünnitaja palwette pärrast / lunnasta meid, oh Lunnastaja.

Mo pattulangemisse sõnnad on kangel minnu abbiisamisest ärra.

Mo Jummal, pääwal hüian minna, agga Sa ei wasta, ja õjegi ei olle minna mitte wait.

Agga Sinna olled pühhas paikas, oh Israeli kiitus.

Teine Antiwon.

Oh Jummal! mikspärrast olled Sa meid ärraheitnud otsani?

Lisfa laul. Oh Jummal Poeg, kes Sa Ennast ihhuga risti lüia lastsid, / lunnasta meid, kes Sulle laulame: / halleluja.

Mõttele omma koggudusse peäle, mis Sa wannast Ennesele olled saatnud.

Mõttele se Sioni mäe peäle, kus Sa ellad.

Agga Jummal on meie kuningas wannast, kes on mailma keskelt õnnistust walmistanud.

Au ja nüid . . . Oh ainussündinud . . . ja n. edd.

Kolmas Antiwon.

Õssand on kuningaks sanud, rahwas mässawad.

Tropar. Lunnasta oh Õssand ja n. edd.

Issand on funningaks sanud, rahwas mäsawad;
Ta istub Kerubide peäl, Maa wärriseb.

Issand on Sionis suur, ja kõrge on Temma
ülle kõige rahwa.

Kummardage Issandat Temma pühhas ehtes.

Kui Ewangeliumiga altari minnakse.

Lõstke suureks Issandat meie Jummalat, ja
kummardage Temma jalge allusse ette; sest Temma
on pühha. (Se on ka profimeniks).

Suured pühhad Jummal Emma auks.

1) Paulud pühha Neitsi Maria sündimisse pääwal.

Paulud pärrast „Issand, ma hüian.“ 1. wiisil.

Jojakim ja Anna õiskawad, / sest nendest sündis
meie lunnastusse allustaja, se ainus Jummalasünni-
taja; / ühhes nendega ka meie peame tänna Pühha/
ja kiidame õnsaks pühhas Neitsit, / Kes sest Issai
juurest on ülleskaswanud.

6. wiisil. Jummal, Kes Kerubide peäl kui
aujärje peäl istub, / walmistas tänna Ennesele Ma-
a peäl pühha aujärje. / Kes taewad on omma tarkus-
sega lonud, / se armastusse pärrast innimeste wastu
ehhitas ellawa taewa: / sest Ta laskis figgimatta
kännust / ellutoja wõssu omma Emma ülleskaswada. /
Oh Issand, Sa immeteggia Jummal ja nende
lotus, / kell' ei olle miski lotust, / au olgu Sulle!

Tänna on Issanda pääw, / olge rõõmsad inni-
messed; / sest waata, tänna sündis emma ihhust se

walgusse kooda ja ellu Sõnna ramat. / Täna
ilmus wärraw, / mis pääwatõusma pole lähhäb / ja
otab suure preestri tullemist*); üksti temma wiib
üksnes Kristust mailma sisse, / meie hingede lunna-
tamisjeks.

2itia laulud. 2. wiisil.

Tulge kõik, kes neitsi põlwe armastate / ja
ihhu puhtust nõuate; / tulge, wõtke wastu armas-
tusjega sedda neitsi põlwe au, / sedda kõrwast kal-
just ilmun'd ellu hallikat, / sedda figgimatta emmast
sündin'd põllewat kibbowitsa pööst, / kelle waimulik
tulli meie hingesi puhhastab ja walgustab.

Au . . . ja nüid . . . 8. wiisil.

Puhhugem waimulikku passunat sel meie suurel
pühha pääwal; / sest täna sünnib Daweti suggust
se ellu emma, / kes pimmedusse ärra aiab, / lan-
genud Adamat ja Gwat kutsub ja ue ellu sisse
tõstab. / Temmast joksib ellu hallikas, / mis huffatust
ärrafautab. / Temma läbbi saime meie Jummal
au osalisjeks ja pääsesime surmast. / Süidkem usk-
liffud ühhes Raabrieliga temmale: / olle rõõmus,
kes ja olled armu sanud, Jõsand olgu sinuga, /
Kes sinnu läbbi meile suurt armu annab.

Salmiga laul. 8. wiisil.

Tulge, kõik uskliffud, tõttagem neitsit wastu-
wõtma. / Sest waata, nüid sünnib se, / kes enne

---

*) Efeieli r. 44, 1—2.

sündimist meie Jummalasünnitaja Neitsi, / se neitsi põlwe kallis perl, se Issai kannust kasw'nud Aroni õitsew krep; / sünnib se, kellest prohwetid ettekuulutasid, / ja kes õiglaste Jojakimi ja Anna wõssu on. / Ta sünnib, ja mailm saab temmaga ühhes uendud. / Ta sünnib, ja koggudus panneb ennast omma illu ehtesse. / Temma on pühha tempel, Jummalasünnitaja ellupaik; / temma on se puhhas riist / ja kuninglik kodda, / kus täieste sündis se aus falla asfi, / et Kristusse sees ütle-matta wiisil said kaks ollemist ühendud. / Kummardagem Kristust / ja austagem selle kõigepuhtama Neitsi sündimist.

Tropar. 4. wiisil.

Sinnu sündimine, oh Jummalasünnitaja Neitsi, / kuulutas kõige mailmale rõõmu; / sest Sinnust paistis se õigusse Pääte, Kristus meie Jummal, / Kes needmist ärrakautas / ja õnnistust temma assemele andis, / Kes surma ärrarikkus / ja meile iggawest ellu kinkis.

Rondak. 4. wiisil.

So pühha sündimisse läbbi, oh Kõigepuhtam, / peäsesid need figgimatta Jojakim ja Anna laimamisest, / ja Adam ja Ewa surma hukatusest. / So rahwas, pattu wangist lahti saades, pühhitsewad So sündimist / ja hüidwad Sulle: / se figgimatta sünnitab Jummalasünnitajat / ja meie Ellu Immetajat.

Austamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh kõigepühham Neitsi, /
ja austame Sinnu pühha wannemid / ja laulame
Sinnu ausast sündimisest.

Salmid: Issand! mõtle Daweti peäle, kõige temma wallit-
susse peäle, / kuidas ta Jehowale on wandunud, Jakobi wäggewa
Jummalale töotanud. / Ennä, meie olleme sedda kuulnud Er-
ratas, / meie olleme sedda leidnud metsa wäljade peält. / Sinnu
sees rägitaſe austamisje wäärt asju, / sinna Jummal linn! /
Jummal on seal keſt paikas, / se ei pea kõituma. / Issand on
Dawetile tõeste wandunud, / Temma ei taggane sedda mitte: / ſo
ihhu ſuggu tahhan Ma panna ſo aujärje peäle. / Seſt Issand on
Sionit ärrawallitſenud, / ja Enneſele ellu aſſemetſ ihhaldanud. /
Selle Kõigekõrgema majad on pühhad. / Tuggewus ja illu on
Temma pühhas paikas. / Sinnu tempel on pühha ja immetelle-
misſe wäärt õigusſe poleſt. / Sinnu koias on illus pühhadus, oh
Issand, pittakſ aiakſ. / Ma tahhan So nimme meeletulletada
igga põlwe rahwa ſeaſ. / Kiidetud olgu Issand iggaweste.

Trmosid.

(Eſſimene Trmos laultakſe 2. ja teine 8. wiſil.)

1. Paul. Tulge innimesſed, / laulgem Kris-
tusſele Jummalale, / Kes merd lahutas ja omma
rahwaſt juhhatas, / ſedda Ta Egiptuſſema orjuſ-
ſeſt ärrapeaſtis; / ſeſt Temma on auſakſ ſanud.

Teine Trmos. Kes omma kääwarrega waen-
laſi on mahhalõnud / ja Iſraeli rahwaſt punnaſeſt
merreſt läbbi winud, / Sellele laulgem, kui meie
ärrapeaſtja Jummalale; / ſeſt Temma on auſakſ
ſanud.

3. Paul. Kinnita meid Enneſe ſeſs, oh Issand, /
Kes Sa risti pu läbbi pattu ärraſurmaſid, / ja

istuta omma kartust meie süddamette sisse, / kes
meie Sind kiites laulame.

Teine Ürmos. Mo südda on tuggewaks
sanud Jõsanda sees, / mo wäggi on suur Jummal
sees, / mo su on laiale lahti läinud mo waenlaste
wastu, / sest ma ollen rõõmus Sinnu õnnistusse
pärast.

4. Paul. Ma kuulsin, oh Jõsand, kõnet
So Lunnastusse tööst, / ja kiitsin Sind ainust
Innimessearmastajat.

Teine Ürmos. Prohwet Habakuk näggi
waimulikku silmadega Sinnu tullemist ette, / ja
sepärast hüidis ta: / Jummal tulles Demanist: /
au olgu Sinnu wäele, / au olgu Sinnu mahha-
tullemisesele.

5. Paul. Sinna, oh Kristus, / Kes wanna-
seadusse kirjas warjul olla wa mõistukõnne selgeks
teggid / ja se jummalikku Neitsi läbbi usklike
süddamed tõe walgussega walgustasid, / juhata ka
meid omma walgussega.

Teine Ürmos. Jõsand, meie Jummal! /
saada meile omma rahhu. / Jõsand, meie Jummal! /
te meid Sinnu ommaks; / sest peäle Sind, Jõsand,
ei tunne meie kedagi muud, / ja Sinnu nimme
üksi hüiame meie appi.

6. Paul. Wallastalla sees hüidis Jonas
Jõsanda pole: / ma pallun Sind, tõmba mind ülles
põrgu hana süggawussest, / et ma Sulle kui Ürra-
peästjale / waimus ja tões wõiksin kiidulaulusi laulda.

Teine Jrmos. Kui merre weed käiwad need
ellulaened mo peäle, oh Innimessearmastaja; / se=
pärast hüian ma, kui Jonas, Sinnu pole; / tõmba
mo ellu ülles huffatussest, oh helde Issand.

7. Paul. Se kibbowitsa pöösas, mis mäe
peäl põlles, / ja se Kaldeama ahhi, mis willu kastet
wälja andis, / tähhendasid Sind selgeste ette, oh
jummalik pruut; / sest Sinna ei põllenud mitte
ära, / kui Sa sedda waimulikku tuld omma lihha=
likku ihhuse wötsid; / sepärast laulame meie Sin=
nuft sündinud Pojale: / kiidetud olled Sinna, meie
wannematte Jummal.

Teine Jrmos. Se kangest kumaks kōetud
Kaldeama ahhi / sai Jummalala Waimust willu kas=
tega ärrajahhutud; / ja nored mehhed laulsid temma
keskel: / kiidetud olled Sinna, meie wannematte
Jummal.

8. Paul. Se ahju läbbi, kuhhu ükskord nored
mehhed ollid wissatud, / olled Sa omma Emma
ettetähhendanud, oh Issand; / ja se ettetähhendus
peästis tullest neid, / kes temma keskel ärrapõlle=
matta käisid; / sedda Emma, Kes tänna Sinnu
läbbi mailmale tulli, / austame ja laulame ka meie
iggaweste.

Teine Jrmos. Kes Sa kummitad weega
ommad üllemad tuad, / ja liwa panned merrele
raiafs, / ja kõik asjad üllespead, / Sind kiites laulab
päike ja kiidab ku, / Sulle, kui kõikide Pojale, toob
kiituse laulu igga loom iggaweste.

9. Laul. Lõhka laul. Mo hing, austa
sedda kõigeausamat Jummalat Emma sündimist.

Grmos. Oh õnnistud ja kõigepuhtam
Jummalasünnitaja, / Kes Sa ärraräkimatta wiisil
sünnitasid ommaist neitsilikkust ihhust sedda Walgust,
Jummalat, / Kes enne päikest hiilgas / ja lihha-
likkust meile ilmus, / Sind austame meie.

Teine lõhka laul. Mo hing, austa Neitsit
Mariat, / Kes siggimatta wannematteist on sündinud.

Teine Grmos. Üks lapse emma ei olle
ennam mitte neitsi, / ja üks tõssine neitsi ei sünnita
mitte last; / agga Sinnuga, oh Jummalasünnitaja,
on need mõllemad asjad sündinud. / Sepärrast meie
kõik mailma rahwas kiidame Sind lõpmatta.

Kiitusse sõlmiga laul.

Au . . . ja nüid . . . 6. wiisil. Tanna on
Jõsanda pääw . . . (waata 180 lehhe külj).

2) Laulud Neitsi Maria templiwimisse Pühhal.

Laulud pärrast „Jõsand! ma hüitan.“ 6. wiisil.

1. wiisil. Kui Jofakim ja Anna Jõsan-
dalt töötud ihhu suggu said, / siis wiisid nemmad
tanna Jummalat Emma, kui ühte Jummalat meele-
pärralist ohwrit, templisse, / ja üllempreester Sa-
karias õnnistas Tedda ja wõttis wastu.

4. wiisil. Sedda pühha ja puhhast neitsit wiakse pühha Waimu juhhatussel kõigepühhama paiga sisse, / ja seal toidab Tedda Ingel; / Temma Issse on meie pühha Jummalala kõipepühham tempel, / Kes temma kõigepühhama paiga sisse minnemisse läbbi kõiti pühhitset / ja langenud innimesse lomust jummalikku auga ehhtas.

Se kiidu wäärt Anna hüidis: / Safarias, wotta wastu rõõmuga sedda, / kellest Jummalala waimust juhhatud prohwetid on ettekuulutanud / ja wi Tedda pühha templi, / et Ta seal waggaste saaks ülleskaswatud, / ja et Ta saaks kõikide Issandale jummalikkuks aujärjeks, koiaks / ja kaunist hiilg'waks ellupaigaks.

Litia laulud. 4. wiisil.

Tänna wiakse Issanda kotta Jummalasünnitajat — sedda jummalikku templit, / ja Safarias wõttab Tedda wastu; / tänna on rõõmus kõigepühham paik, / ja inglite wäehulgad õiskawad jallal wiisil; / ühhes nendega pühhitseme ka meie sedda tännaast pääwa ja hüiame ühhes Kaabrieliga: / olle rõõmus, Kes Sa olled armu sanud, / Sinnuga olgu Issand, Kelle arm on suur.

5. wiisil. Tänna on rõõmupääw ja kallis pühha. / Tänna wiakse Issanda templi se, Kes enne ja pärast sünnitamist neitsiks jäi, / ja Gelläia isa, se ellatand Safarias, on rõõmus ja hüiab rõõmuga: / Issanda templi tulli se kurblikkude

rõõmustaja, / et Ta kui pühha saaks Selle kõikide
Kunninga ellupaigaks pühhitsetud. / Olgu rõõmsad
wanna Sojakim ja Anna, / sest nemmad töid Jum-
mala ette puhta kolmeaastasest neitsi. / Olge siis
nüüd rõõmsad ka emmad, / hüppage neitsid ja öis-
kage teie figgimattad, / sest meile on taewa ukse
lahti teinud Se, / Kedda jubba enne nimmetati
kuninga Emmandaks. / Rahwas rõõmustage ja
olge wägga rõõmsad.

Salmiga laul. 6. wiisil.

Tulge tänna kokku, usklikud, / öiskagem waimu-
liffult / ja kiitkem waggalt sedda Jummalast wälja-
wallitsetud tüttarlast, neitsit ja Jummalasünnitajat, /
kedda Issanda templi wiaксе / ja kes olli jubba
enne kõige suggu rahwa seast se kõikide kuninga,
Kristusse, Jummalala ellupaigaks arwatud. / Teie
tüttarlapsed, minge eel küünlad käes / ja austage
sellega iggawesse Neitsi templiminnemist. / Teie
emmad, jätke kõik kurbtust mahha, / minge selle
tagga, / Kes saab Jummalala emmaks ja mailma
rõõmuks. / Hüidkem kõik rõõmuga ühhes ingligna: /
olle rõõmus, Sa, Kes Sa olled armu sanud / ja
allati meie hingede eest pallud.

Tropar. 4. wiisil.

Tänna on Jummalala heameele näitmisse esfi-
mene allustus / ja innimeste lunnastusse ettekuulu-
tamine. / Tänna astub neitsi awalikkult Jummalala

templi / ja annab kõigile tunda Kristusse tullemist; /
Sellele hüiame ka meie laulu heälega: / olle rõõmus
Sinna, / Kelle läbbi Roja inimeste lunnastusse
tööd allustab.

Rondaf. 6. wiisil.

Tänna wiakse Issanda templi neitsit, / sedda
kõigepuhtamat Lunnastaja ellupaika, / kallist kodda
ja Jummalu au pühha laegast, / ja ühhes Temmaga
wiakse senna ka jummalikku Waimu armu and. /
Sedda neitsit laulwad kiites Jummalu inglid: /
Temma on taewalik telk.

Mustamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh kõigepuhtam Neitsi, / Sa
Jummalast wäljawallitsetud tüttarlaps, / ja austame
Sinnu minnemist Issanda templi.

Salmid: Suur on Issand / ja wägga kiitusse wäärt meie
Jummalu linnas, temma pühha mäe peäl. / Illusam kõrgus, kõige
maa rõõm on Sioni mägi. / Sinnu sees rägitakse austamisje
wäärt asju, sinna Jummalu linn, suure kuningaga linn. Otsugu meie
olleme kuulnud, / nõnda näggime wäggede Issanda linnas, omma
Jummalu linnas: / Jummal wõttab sedda kinnitada iggaweste. /
Selle Kõigekõrgema majad on pühhad. / Tugewus ja illu on
Temma pühhas paikas. / Sinnu tempel on pühha ja immetellemisje
wäärt õigusse polest. / Se on Issanda wärraw; / õiged lähäwad
seält sisse. / Kuningaga Enmand seisab So parremal kael Dwiri
kallima kullaga ehitud. / Rikkamad rahwa seast wõtwad sind
allandlikult palluda, / kuningatte tütreid sind austada. / Kõik
kuningaga tütre au on feestpidi, / temma rie on kullast kilpsilmi
kõutud. / Kuningaga juure wiakse neid neitsid, kes temma järel: /
kes ta sõbrad, neid wiakse so juure. / Neid wiakse rõõnu ja rõõmus-
tellemisjega, / nemmad tullewad senna kuninglikku kotta. / Kuule
tüttar ja waata, / ja pööra omma kõrw, / ja unusta ärra omma

rahwas ja omma isä kodda. / Siis ihaldab kuningas wägga
so illu. / Ma tahhan so nimme meeletuletada igga põlwe rahwa
sees. / Meie mõtleme, oh Jummal, So heldusse peäle fesk paitas
So templi sees. / Sepärrast peawad Sind austama kõik rahwas
iffa ja iggaweste.

Prokimen. 4. wisi. Kuule tüttar ja waata
ja pööra omma kõrw.

Paul pärrast Ewangeliumi luggemist.

2. wisi. Tänna lähhäb templi se ellaw
suure kuninga tempel, / ennast Jummalale ellu-
paigaks walmistama; / rahwas, olge rõõmsad.

Jeromosid. 4. wisi.

1. Paul. Ma teen omma su lahti, / ja ta
saab täis wainu; / ma ütlen sõnna Kuninga Em-
ma auks, / ja tahhan ausaste pühha piddada / ja
rõõmsaste Temma templisse minnemisest laulda.

3. Paul. Oh Jummalasünnitaja, Sa ellaw
ja ärrakuiwamatta hallikas, / kiinita waimulikult
omma lauljaid, kes pühha piddawad / ja So ausa
templisse minnemisse pärrast te neid kõlblikuks
aukronid pärrida.

4. Paul. Kui prohwet Habakuk ommas
wainus teada sai / Jummalä ärrandistmatta nõu
Sinnu lihhas-samisest Neitsi läbbi, oh Kõige-
kõrgem, / siis hüidis temma: au olgu Sinna wäele,
oh Issand.

5. Paul. Kõik ehmatasid ärra Sinna ausa
templisse minnemisse pärrast, / fesk Sinna, oh abbi-

ellutundmatta Neitsi, tullid kui se kõigepuhtam tempel
Jummalat templisse, / ja saatsid rahhu kõigile, kes
Sind kiites laulwad.

6. Paul. Tulge kõik, kes jummalikku tarkus-
suga ehitatud ollete, / lausutagem kätt, sedda Jum-
mala enima jummalikku ja kõigekallimat Pühha
piddades, / ja austagem Jummalat, Kes Temmast
on sündinud.

7. Meed jummalikku tarkussuga ehitatud nored
mehhed ei teeninud loma Raja asemel, / ja ei kartnud
sedda, et neid tulle sisse wissati, / waid laulsid
rõõmuga: / kiidetud olled Sinna, oh kõigist austud
Jssand ja wannematte Jummal.

8. Paul. Võtta kuulda, oh puhhas neitsi;/
kuulutagu Raabriel Sulle selle Kõigekõrgema tõssist
algmisest seatud tahtmist; / olle walmis Jummalat
wastuwõtma; / sest Sinna läbbi tulles se mahtu-
matta Jummal surretikku innimeste juure ellama./
Sepärrast hüian ka minna rõõmuga: / kõik Jssanda
teud kiitke Jssandat.

9. Paul. Uisja laul. Ingliid selle kõige-
puhtama (neitsi) templisse minnemist nähhes, / im-
metellesid se üle, / kuidas neitsi se kõigepühkama
paiga sisse tuli.

Trmos. Nende käed, kes pühhitsematta on,/
ei pea mitte Jummalat ellawa laeka külge putuma,/
agga usklikkude ju hüidku allati rõõmuga, / ingli
terretamist Jummalasünnitaja auks lauldes. / Sinna,
oh puhhas Neitsi, olled tõest kõigist üllem.

Viisa laulud.

Austagem, oh Inglid ja innimesed, sedda neitsi templisse minnemist, / sest auga on Ta se kõigepühhama paiga sisse läinud.

Hüppage, oh Inglid, ühhes pühhadega, / ja teie neitsid õiskage, sest üks neitsi on se kõigepühhama paiga sisse läinud.

Oh inglid ja innimesed, austagem sedda Neitsid kiitusse lauludega; / sest Ta on Jummalalahtmist möda kõigepühhama paiga sisse läinud.

Mo hing, austa sedda neitsit Mariat, / kes Issanda templi on todud / ja preestri kättega õnnistud.

Mo hing, austa sedda kolmainust lahkumatta Jummalala wallitsust.

Kiitusse salmiga laul. 2. wiisil.

Au olgu . . . ja nüüd . . .

Tänna wiakse templi kõigepuhtamat Neitsit, / et Ta saaks walmistud selle kõigekõrgema Jummalaja meie ellu üllespiddaja ellupaigaks.. / Tänna selget pühhastust, sedda kolmeaastast neitsit wiakse kõigepühhamasse paika. / Hüidkem Temmale need ingli sõnnad: / olle rõõmus, Sa õnnistud naeste seast.

10) Laulud Neitsi Maria kuulutamisse Pühhal.

Pärast „Issand! ma hüian.“ 6. wiisil.

Kaabriel tulli Sinnule, oh Neitsi, sedda algmisest etteseätud falla asja kuulutama, / ja, Sind

terretades ütles: / olle rõõmus, külwamatta põld; olle rõõmus, Sinna põllematta põõsas! / Olle rõõmus, Sinna ärrandistmatta süggawus! / Olle rõõmus, Sinna tee taewa poole; / olle rõõmus, Sa taewa reddel, mis Jakob näggi! / Olle rõõmus, Sinna jummalikku manna kuld kruus! / Olle rõõmus, Sinna needmisje alt päästja! / Olle rõõmus, Sa Aldama ülesärratamine! / Issand olgu Sinnuga!

Nu olgu . . . ja nüid . . .

Peaingel Raabriel olli taewast saadetud neitsi Mariale kuulutama, / et Ta käima peäle saab, / ja Naatsaretti tulles, / mõtles ta enneses ja immes-
telles se immeasja üle: / kuidas sünnib neitsist Se, kedda kõrgel taewaski kegi ei wõi ärrandista? / Kuidas asjub neitsi ihhusse Se, kelle anjarg taewas, ja jalge allune järg Maa on? / Kelle peäle ei wõi kue-tiwalissed Kerubid ja mitmesilmalissed Serawid waadata, / Se wõttis ainsa sõnna läbbi neitsist sünnida. / Temma on se tõssine Jummal Sõnna. / Mis seisjan siis minna ja ei kuuluta neitsile: / olle rõõmus, kes Sa armu olled sanud, Issand on Sinnuga! / Olle rõõmus, puhhas Neitsi! / Olle rõõmus, abbiellutundmatta pruut! / Olle rõõmus, Ellu Emma! / Sünnistud on Sinu ihhu sugu.

Litia laulus.

1. wisil. Kuendamal kuul olli Peaingel Sinu se puhta Neitsi juure saadetud / lunnastusje sõnnumid kuulutama ja ütleva Sulle: / olle rõõmus,

Sa rõõmustud, Issand olgu Sinnuga! / Sa tood
ilmale Poja, Kes Issast on enne kõiki aegu sün-
dinud / ja Kes omma rahvast nende pattudest ärra-
peästab.

2. wiisil. Täanna Kaabriel kuulutab rõõmu
sõnumid sellele, Kes armu on sanud: / olle rõõmus,
Sa mehhe ja abbiellutundmatta Neitsi. / Ärra panne
immeks ja ärra ehmatta mitte, mind nähhes: / minna
ollen Peaingel. / Maddu pettis ennemuiste Ewat; /
agga minna nüid kuulutan Sulle rõõmu: / Sinna
puhhas sünnitad Issandat / ja jääd puhtaks neitsiks.

Salmiga laul. 4. wiisil.

Salm: Kuulutage rõõmsast pääw pääwalt meie Jummal-
dnnistust.

Täanna on armukuulutamisse rõõm, neitside
pühha, täanna said taewas ja Maa ühhendud, / Adam
uendud ja Ewa endisest kurbtusest päästetud / ja
meie lomusse tell, se ihhu Jummalat ennese sisse
wõttes, sai Jummalat templiks. / Oh sedda falla
asja! / Se allandus on ärramõistmatta ja neitsi
käima peäle saminne ärraräkimatta. / Ingel on
immeten juures tenimas; / neitsi ihhu wõttab ennese
sisse Jummalat — se Poia; / pühha Waim tulles
mahha, ja Issal kõrges on hea meel, / ja kõik se
sünnib nende kõikide tahtmist möda. / Et ureie se
falla asja läbbi olleme ärrahinnastud, / hüidkem
siis ühhes Kaabrieliga Neitsile: / Olle rõõmus, Kes
Sa armu olled sanud, Issand olgu Sinnuga; /
Sinnust tulli meie lunnastus — Kristus Jummal,

Kes, meie lomust Ennese peäle wõttes, tedda ülles
Ennese juure wiis. / Pallu Tedda, et Ta meie
hinged lunnastaks.

Tropar. 4. wiisil.

Tänna on meie lunnastamisse allustus / ja
iggawesest aiaist etteseätud jalla asja ilmunine. /
Jummal Poeg saab Neitsi Poiaks, / ja Kaabriel
kuulutab armu. / Sepärrast hüidkem ka meie ühhes
temmaga Jummalasünnitajale: / olle rõõmus, Kes
Sa armu olled sanud, / Jssand olgu Sinnuga.

Rondak. 8. wiisil. Sulle sõaullemalle . . .
(waata 70 lehhe külge).

Mustamisse laul.

Meie laulame Sulle, oh puhhas, neid Peaingli
sõnnu: / olle rõõmus, Kes Sa armu olled sanud, /
Jssand olgu Sinnuga!

Salmid: Jummal, anna omma kohtuseadmissed kunninga-
gale, / ja õigust kunninga poiale. / Siis mõistab temma kohhut
So rahwale õiguses / ja So willetsfatele, nõnda kui kohhus on. /
Õigusega mõistab temma willetsfatele rahwa seas kohhut, / ta
jaadab jandi lastele abbi. / Kuulutage rõõmsaste pääw pääwalt
temma õnnistust. / Jssand annab sõina hea sõnnumette kuulutajat-
tele ja suurt wägge. / Jssand on Lawetile tõeste wandunud, /
Temma ei taggane sedda mitte: / so ihu sugu tahhan Ma panna
so aujärje peäle. / Ta tulles mahha kui wihm häddalisse rohhu
peäle, / nõnda kui wihma piisad pakkatand Maa peäle. / Ja Ta
nõtkutas taewast ja tulli mahha / ja suur pimme olli Ta jalge al. /
Sest Jssand on Sionit ärrawallitsenud ja Ennesele ellu asjemeks
ihhaldanud. / Selle Rõigeförgema majad on pühhad. / Jummal
on seal keskpaikas, se ei pea kõikuma. / Temma annab armu al-
wale ja waesele, / ja jaadab waeste hingedele abbi. / Rõik pagganad
teniwad tedda. / Temma nimmi jääh iggaweste, / ja Temma sees

peavad kõik maailma suguvõsjad sama õnnistud. / Kiidetud olgu
Jeesus ja Israeli Jummal, / kes ükspäinis imemasu teeb. / Ki-
detud olgu ka Tema auuline nimi iggaweste / ja kõik maailm
sagu Tema au täis. Amen ja Amen.

Profimen. 4. wiisil. Kuulutage rõõmsaste
pääw pääwalt meie Jummalale õnnistust.

Paul pärast Ewangeliumi luggemist. 2. wiisil.

Tänna Raabriel kuulutab . . . (waata litia laul
193 lehhe külge).

Ermosid. 4. wiisil.

1. Paul. Ma teen omma su lahti, / ja ta
saab täis waimu; / ma ütlen sõnna Kuningana
Emma auks, / ja tahhan ausaste pühha piddada/
ja rõõmsaste Tema immetegudest laulda.

3. Paul. Oh Jummalasünnitaja, Sa ellaw
ja ärrakuiwamatta hallikas, / fiinista waimulikkult
omma lauljaid, kes pühha piddawad, / ja te neid
kõlblikkuse Sinu jummalikku au sees aukronid
pärrida.

4. Paul. Jeesus, se kõigekõrgem Jummal./
Kes istub au sees Jummalale aujärje peäl, / tulli
kerge pilwe peäl rikkumatta teed möda / ja lunnastas
neid, kes hüidwad: / au olgu Sinu wäele, oh
Kristus.

5. Paul. Kõik ehmatasid ärra Sinu jum-
malikku au pärast; / sest Sinna, oh abbiellutund-
matta Neitsi, kandsid ommas ihus sedda kõigekõr-
gemat Jummalat, / ja sünnitasid iggawesest aias

olnud Poega, / ja saatsid rahhu kõigile, kes Sind
kiites laulwad.

6. Paul. Prohwet Jonas, kes Issanda kol-
mepääwalist haudas ollemist ettetähendas, / pallus
wallaskallas ja hüidis: / päästa mind ärra hukka-
tuselt, / oh Jeesus, Sa wäggede Kuningas.

7. Paul. Need jummalikku tarkusfega ehhitud
nored mehhed ei teeninud loma Poja asjemel / ja
ei kartnud sedda, et neid tulle sisse wissati, / waid
laulsid rõõmuga: / kiidetud olled Sinna, oh kõigist
austud Issand ja wannematte Jummal.

8. Paul. Wõtta kuulda, oh puhhas Neitsi;
kuulutagu Raabriel Sulle selle Kõigeförgema tõssist
algmisest seätud tahtmist; / olle walmis Jummalat
wastu wõtma; / sest Sinna läbbi tulleb se mahtu-
matta Jummal surretlikku innimeste juure ellama.
Sepärrast hüian ka minna rõõmuga: / kõik Issanda
teud kiitke Issandat.

9. Paul. Lissa laul. Kuuluta, Maa, suurt
rõõmu, / kiitke, taewad, Jummalat au.

Trmos. Nende käed, kes pühhitsematta on, /
ei pea mitte se Jummale ellawa laeka külge pu-
tuma, / agga usklikkude su hüidku allati rõõmuga, /
ingli terretamist Jummalasünnitaja auks lauldes: /
Sinna, oh puhhas Neitsi, olled tõest kõigist Üllem.

Kiitusse jalmiga laul. 2. wiisil.

Tänna ilmus se algamisest etteseätud falla
asfi: / Jummalat Poeg saab innimesse poiaks, / et

alwemat wastuwõttes, mulle parremat anda. / Adam ennemuiste sai pettetud; / ta tahtis Jummalaks saada ja ei sanud; / agga nüid Jummal saab inimeseks, et Adamat jummalikkus tehha. / Olgu sepärrast rõõmus igga loom, / õiskagu kõik loms; / sest Peaingel hirmuga seisab Neitsi ees / ja kuulutab temmale rõõmu kurbtusse assemele. / Mu olgu Sulle, meie Jummal, / kes Sa omma rohke armu pärrast inimeseks said.

4) Laulud Neitsi Maria surma pääwal.

Laulud pärrast „Issand, ma hüian.“ 6. wõsil.

Oh sedda ütlematta immet, et elluhallikast handa pannakse, / ja hand saab reddeliks taewa poole. / Olle rõõmus, Ketsemania, ja Jummalasünnitaja pühha rahhukoht. / Hüidkem, usklikud, peaingli Kaabrieli järrele: / olle rõõmus, Kes Sa olled armu sanud; / Sinnuga olgu Issand, / Kes Sinnu läbbi mailmale suurt armu annab.

Jummelikkud on Sinnuga sündinud salla asjad, oh Puhhas. / Sa ilmusid Selle Kõigefõrgema aujärjeks, oh Kunninga Emma, / ja tänna läksid siit Maa peält ärra ülles taewa. / Jummalik ja suur on Sinnu au; / sest ta paistab jummalikku andidega. / Neitsid, tõstke ennast ühhes Kunninga Emma kõrgeesse ja laulge: / olle rõõmus, Kes Sa olled armu sanud, / Sinnuga olgu Issand, / Kes Sinnu läbbi mailmale suurt armu annab.

Mu olgu Issale . . .

Jummalale käsnu järrele / kõik jummalafartlikkud
 Apostlid kõrge pilwe peäl tõttawad So kõigepuh-
 tama ja elluandja ihhu juure / ja armastussega
 andwad temmale suud. / Taewa wäehulgad ilmuwad
 omma wallitsejaga, / ja, suurt hirmu täis olles,
 wiwad üles sedda kõigepuhtamat ihhu, / mis olli
 Jummalale ellu asjemeks olnud; / nad lähwad eel
 waggaste / ja näggematta hüidwad taewa wäggede
 üllemattele: / „waata, se kõikide Kuninga Emma,
 Jummalast ärrawallitsetud tüttarlaps, tulles, / tehke
 wärrawad lahti, / ja wõtke waggalt wastu sedda
 iggawesse walguisse Emma. / Sest Temma läbbi
 tulli kõige inimessesse suggule lunnastus; / Temma
 peäle meie ei wõi waadata / ja ei jõua Temmale,
 ni kui kohhus on, au anda; / Temma au on üllem,
 kui ükski mõistus.“ / Sepärrast, oh kõigepuhtam
 Jummalasünnitaja, / Kes Sa ikka ühhes se ellu-
 andja Kuningaga ja omma Poiaga ellad, / pallu
 ikka, et Ta kaitseks ja päästaks So uut rahwast
 igga waenlase peäletikkumisse eest; / sest Sinna olled
 meile eestseisjaks sanud, / ja meie suure rõõmuga
 iggaweste kiidame Sind õnsaks.

Rituaal laulud.

3. wiisil. Tulge kõik maailma otsad, / kiitkem
 lauldes Jummalale Emma auvat siit ilmaist lahku-
 mist, / sest Temma andis omma puhta hinge Poia
 kätte. / Temma pühha surma pärrast on ellawas

rõõmus mailm; / ta pühhitseb ausaste ühhes In-
glite ja Apostlitega / ja laulab laulusid, kiitusse
laulusid ja waimulikke laulusid.

5. wiisil. Tulge kofku kõik se pühhapääwa
armastajad / ja heitkem laulu kooridesse. / Tulge,
ehhitagem koggudust lauludega kui kroniga / sel
Jummala laeka hingama minnemisse pääwal; / sest
tämma taewas wõttab omma sülle sedda mahtumatta
Jummala Sünnitajat; / ja Maa, sedda elluhallikat
äräsaates, ehhitab ennast õnnistusse illuga. / Inglid
heitwad ühte koori Apostlitega, / ja waat'wad hir-
muga, kuidas se Ellu Üllemä Gumb ellust ellusse
lähhäb. / Kummardagem kõik Temma ette ja hüidkem
palludes: / ärä unnusta, oh Wallitseja, et Sinnuga
on ühhest soust need, / kes usuga So kõigepühhamat
surmapääwa pühhitsewad.

Salmiga laul. 4. wiisil.

Tulge rahwas, laulgem kiites kõigepühhamat
ja puhhast Neitsit, / Kellest se Issa Sõnna ütle-
matta wiisil lihhasse sai ja ilmale tulli, / hüidkem
ja üttelgem: / õnnistud olled Sinna naeste seast, /
õnnistud on Sinnu ihhu, kelle sisse Kristus Ennast
asutas; / Temma pühha kätte peäle andsid Sa
omma hinge; / pallu, oh Kõigepuhham, et meie hinged
lunnastud saaksid.

Tropar. 1. wiisil.

Oh Jummalasünnitaja! / sünnitamiseses hoidsid
Sa neitsi põlwe alles, / ja pärrast surma ei jätnud

Sa mitte sedda mailma mahha; / Sinna, oh Ellu Emma, läksid ellu sisse / ja omma palwette läbbi peästad Sa surmast meie hinged.

Rondaf. 2. wiisil.

Haud ja surm ei sanud wõimust Jummalasünnetaja ülle, Kes omma palwettes uinumatta ja eestseismises kindel meie lotus on, / sest Tedda, kui ellu emma, wiis ellu sisse se, / Kes Temma neit-silikku ihhusse Emmast asjutas.

Muistamisje laul.

Meie kiidame Sind, / oh ilmalaitmatta Kristusse meie Jummal Emma / ja austame Sinnu kõigeausamat surma.

Salmid: Diskage Jummalale rõõmuga kõik mailma rahwas! / Laulge kiites Temma nimme. / Diskage kuningale, Jssandale! / tännage Tedda ja kuulutage Temma nimme wäggede Jssanda linnas, meie Jummal linnas. / Salemis on Temma maja / ja Temma ellu asje Sionis. / Sinnu sees rägitakse austamisje wäärt asjn, sinna Jummal linn. / Jummal wõttab sedda finnitada iggaweste. / Selle Kõigeförgema majad on pühhad. / Tuggevus ja illu on temma pühhas paikas. / Ma tahhan laulda ja kiites laulda. / Sedda õnnistusje karrikat tahhan ma wõtta, / ja Jssanda nimme appi hüida. / Rahhu sees tahhan ma ühtlasse mahha heita ja uinuda maggama. / Põra ümber, mo hing, omma hingamisje juure, / se teeb sulle head. / Jssand on õige ja on wälatte kõied katti leitanud. / Tõuse ülles, Jssand, omma hingamisjele. / Sinna ja So tuggevusse laetas. / Sinnu koias on illus pühhadus, oh Jssand, pitkaks aiaks. / Ma tahhan So nimme meeletulletada igga põlwe rahwa seas.

Laul pärraft Ewangeliumi luggemist. 6. wiisil.

Kui So kõigepuhtamat ihhu matmisjele walmistati, / siis Apostlid seisid So woodi ümber ja waatsid

wärrisemisega So peäle: / ja mõnned neist, So ihhu peäle waatades, ollid suures hirmus; / agga Peetrus hüidis nuttes: / „oh Neitsi, ma nään selgeste / ja pannen wägga immeks, / et Sinna, se kõikide ellu, olled maas surnud, / Sinna, kelles se tulles ellu maitumine on.“ / Agga, oh Kõigepuhtam, / pallu holega omma Poega ja Jummalat, / et Ta So karja ilma wiggata hoiaks.

Ermosid.

(Esimene Ermos saab laulutud 1., agga teine 4. wiskil.

1. Paul. Sinu pühha ja aus mällestus, oh Neitsi, / mis jummalikku auka illusaste ehhitud, / on kõik ufsjaid rõõmule kutsnud, / et Mirjami järrele Sinu ainusündinud Poiale kiidulaulud trummidega ja riddastikku laulda; / sest Temma on wägga ausaks sanud.

Teine Ermos. Maa teen omma su lahti, / ja ta saab täis Waimu; / ma ütlen sõnu Kuninga Emma auks / ja tahhan ausaste pühha piddada / ja rõõmsaste Temma surmamällestusest laulda.

3. Paul. Oh Kristus, Sa kõige ehhitaja / ja üllepiddaja Jummalat tarkus ja wäggi, / kinnita omma koggudust ühhe kindla ja kõikumatta alluse peäl; / sest Sinna olled üksi pühha ja ellad pühhade hulgas.

Teine Ermos. Oh Jummalasünnitaja, Sa ellaw ja ärrakuwamatta hallikas, / kinnita waimulikkust omma lauljaid, kes pühha piddawad / ja

Sinnu onsa surma mällestusse pärrast te neid kõlb-
liffuks aukronid pärrida.

4. Paul. Prohwetide kõnned ja mõustatusjed
näitasid ette, / et Sinna, oh Kristus, neitsist pead
lihha sisse sama; / Sinnu walgusse paistus (räfifid
nemmad) tulles pagganaid walgustama, / ja sügga-
wus wõttab rõõmuga So poole hüida: / au olgu
Sinnu wäele, oh Inimessearmastaja,

Teine Jrmos. Kui prohwet Habakuf ommas
wainus teada sai / Jummal ärrandistmatta nõu
Sinnu lihhas samisest Neitsi läbbi, oh Kõige-
kõrgem, / siis hüidis temma: au olgu Sinnu wäele,
oh Issand!

5. Paul. Ma tunnistan, oh Kristus, Sinnu
jummaliffu ja ärraräkimatta au illu ülles; / sest
Sinna olled sest iggawesest aust wäljapaisitud,
nifamma iggawene ja ellaw walgus, / ja neitsi
ihhuist ennesele lihha wõttes, / paistsid Sa kui päike
neile, kes pimmedusses ja warjus istfid.

Teine Jrmos. Kõik ehmatasid ärra Sinnu
õnsa surma tunnil; / sest Sinna, oh abbiellutund-
matta Neitsi, / läksid Maa peält taewa iggaweste
ellupaitadesse ja ärralõpmatta ellusse, / ja saadad
kõigile õnsust, / kes Sind kiites laulwad.

6. Paul. Se waew, mis prohwet Jonas merre
ellaja wallaskalla sees kannatas / ja kellest ta pärrast
kuulutas, / olli Sinnu kolmepääwasse hauas olle-
misse ettetähhendamisfeks; / sest ilmaweata jädes,
nõnda kui enne allaneelmist olli, prohwet hüidis: /

kiitusjelaulu heäleaga tahhan ma Sulle ohwerdada, oh Issand.

Teine Jrmos. Tulge kõik, kes jummalikku tarvusega ehhitud ollete, / lastutagem käsfi, sedda Jummal emma jummalikku ja kõigekallimat pühha piddades, / ja austagem Jummalat, / Kes Temmast on sündinud.

7. Paul. Se Jummal armastus, mis hääbe-
matta wiha ja tulle wastu hakkas, / saatis willu
kastet tulle peäle, / ja saatis sedda hirmust wiha
hääbi sisse, / ja hüidis mängi riistade assemel
tulle keskkel õiglaste noorte meeste ju läbbi, / otsegu
ühhe Jummalast puhhutud mõistlikku kolmeheälelise
passuna läbbi: / kiidetud olled Sinna, meie ja
wannematte ausaks janud Jummal.

Teine Jrmos. Need jummalikku tarvusega
ehhitud nored mehed ei teninud looma Loja
assemel / ja ei kartnud sedda, et neid tulle sisse
wisjati, / waid laulsid rõõmuga: / kiidetud olled
Sinna, oh kõigist austud Issand ja wannematte
Jummal.

8. Paul. Se kõigewäggewam Jummal Ingel
teggi noorte meeste ees tulleleeki nissugguseks, / et
ta õiglastele willu kastet saddas, ja dälaid ärra-
põlletas, / agga Jummalasünnitajat teggi ta seks
ellualgaja hallifaks, / kellest wäljajookseb ärrahäwwi-
tamine surmale / ja ellu neile, kes laulwad: / laulgem
kiites meie, kes olleme ärrapeästetud, sedda ainust
Lojat / ja tõstkem Tedda suureks iggaweste.

Teine Jrmos. Se, kes Jummalasünnitajast
sündis, / kaitstes neid wagga noori mehhi tulises
ahjus. / Siis olli Ta üksnes ettetähhendud, / agga
nüüd on Ta tõest ilmunud / ja kutsus kõik maailma
laulma: / kõik teud laulge kiites Issandat, / ja
tõstke Tedda suureks iggaweste.

9. Laul. Ühislaul. Inglise, selle Kõige-
pühhama (neitsi) Maa peält lahkumist nähhes, /
immetellesid ise ülle, / kuidas lähkäh neitsi Maa peält
ülles taewa.

Jrmos. Maailma lodud seadused on ärra-
wõidetud Sinnu sees, oh puhhas Neitsi: / So sünni-
tamiseses hoitakse alles Sinnu neitsi põlw / ja So
surmaga kihlatakse ühte ellu. / Sinna, oh Jumma-
lasünnitaja, / kes Sa pärrast sünnitamist neitsiks,
ja pärrast surma ellawaks jäid, / peastad ikka omma
pärrisõssa.

Ühislaul. Mo hing, austa Jummalat
Emma kallist lahkumist siit ilmast.

Teine Jrmos. Hüppagu rõõmu pärrast
iggauks mapealne ja waimust walgustud loom, / ja
õistagu ise waimulikku wäggede hull, pühha Jum-
malasünnitaja surmamällestust austades, / ja hüidku
nemmad: / rõõmusta ennast, Sa kõigeõnsem Jum-
malasünnitaja ja puhhas iggawene Neitsi!

Kiitusse-salmiga laul. 1. wiisil.

Oh jedita ütlematta immet, et elluhallikast
hauda pannakse . . . (waata 198 lehhe külge.)

Pühhad pühha innimeste auks.

**Laulud pühha Ristia Joannesse sündimisse
pääwal.**

Laulud pärrast „Issand! ma hüitan.“ 4. wifil.

Tänna sündis se suur Eelkäia figgimatta Elisabetist; / temma on se kõigesuurem prohwet prohwetide seas: / ei olnud ja ei olle teist nisuggust; / sest temma — se eelkäia küinla järrel tuli suur walgus, / ja heäle järrel — se Sõnna, / peigmehhe sõbra järrel — peigmees; / temma walmistas Issandale parremat rahwast ja puhhastas neid waimulikkult wee läbbi; / temma on Sakaria wõssu ja kõrbe kõige kenneam kaswandik, / temma on meeleparrandamisest kuulutanud ja pattudest puhhastanud, / ja pörguhandas jurnutte üllestõusmisest teada andnud, / ja pallub nüid meie hingede eest.

Au . . . ja nüid . . . 6. wiisil.

Elisabet kandis ommas ihhus sedda armu
Gelskäiat, / agga Neitsi (Maria) sedda au Issandat./
Kui mõlemad emmad üksteist terretasid, / siis
(Elisabeti) laps hüppas rõõmuga, / sest temma kui
sullane kiitis omma emma ihhus omma Issandat./
Sedda immet's pannes, Gelskäia emma hüidis:/
kuidas se on sündinud, et mo Issanda emma
minnu juure on tulnud? / Lunnastagu willetsaid
innimesi se, kelle käes suur arm on.

Vitia laulus.

1. wiisil. Sa ollid se Jummalä Talle ja
Sõnna kuulutaja, oh prohwet ja Gelskäia Jo-
annes, / Sa kuulutasid ette tullewaid asju ja hüidsid
kõigile: / ennä, se on Jummalä Tal, / Kes ennese
peäl mailma pattu ärrakannab / ja kõigile suurt
armu annab.

5. wiisil. Tämma on rõõmus Elisabet, / et ta
sünnitas sedda wiimast prohwetit ja esimest Apost-
lit, / ma pealist inglit ja taewalikku innimest, / sedda
Sõnna heält ja Kristusse sõameest ja Gelskäiat, / kes rõõ-
muga emma ihhus hüppas terretamis'se aial, / ja enne
sündimist kuulutas sedda õigus'se Päikes't. / Se wanna
Safarias immetelles, kui temma su ja keel lahti
peäsis, / ja kui se Süidja heäle sünnitaja, kuulutab
ta selgeste: / „sind, Lapsuke, peab kõigekõrgema
prohwetiks hüitama / ja sa lähäd Temma eel
teed walmistama.“ / Sepärrast sinna — Sugel,

prohwet, Apostel, sõamees, eelkäia, ristia, / meele-
parrandamisse kuulutaja, walgusse eelkäia ja Sõnna
heäl, / pallu allati meie eest, kes meie usjuga so
mällestust pühhitseme.

Salmiga laul. 2. wiisil.

Salm: Riidetud olgu Issand, Israeli Jummal, et Ta
on katsma tulnud ja ärralunnastamist omma rahwale jaatnud.

Tänna sündis siggimatta emmast se, / kes omma
emma ihus jubba pühhitsitud sai / ja wiimne
prohwet olli / ja kes Issanda tullemist selgeste
kuulutas nende sõnnadega: / parrandage meelt, sest
taewa riik on liggi tulnud.

Tropar. 4. wiisil.

Dh prohwet ja Kristusse tullemis-se eelkäia!/
Meie, kes sind armastusjega austame, ei mõista sind
kolblikkult kiita. / Sinu ausa ja kalli sündimisse
läbbi / said so emma siggimatta ihu ja isja tumm
keel lahti, / ja mailmale kuulutakse Jummal Poia
lihha sisse tullemist.

Rondak. 3. wiisil.

Se, kes enne siggimatta olli, sünnitab nüid
Kristusse Eelkäiat, / kes se wiimne prohwet on; / sest
Redda prohwetid ettekuulutasid, Selle peäle panni
temma omma kät Jordani jõel / ja olli Jummal
se Sõnna prohwet, kuulutaja ja Eelkäia.

Austamisje laul.

Meie kiidame sind, / ja Lunnastaja Gelfäia
Joannes, / ja austame so kõigeausamat sündimist/
sest figgimatta emmast.

Salmid: Kiidetud olgu Issand, Issraeli Jummal, et Ta
on tulnud katsma, / ja ärralunnastamist saatnud omma rahwale./
Ja on meile ärratanud õnnistusse sarwe, omma fullase Laweti
suggust. / Issand on Lawetile tõeste wandunud, / Temma ei tag-
gane jedda mitte. / Seäl tahhan Ma lasta ühhe sarwe Lawetile
ülleskawatada; / Ma ollen ühhe lampi seädnud omma wõitud meh-
hele. / Temma suggu peab wäggen ollema maa peäl; / õiglaste
suggu peab ollema õnnistud, / et ilmafarmatta Tedda piddi tenima
pühhitusjes ja õigusjes Temma ees kõige omma ellu aia. / Ja
sinna, lapsuke, sind peab kõigeförgema prohwetiks huiutama; / sest
ja pead Issanda palle eel käima Temma teed walmistama,
õnnistusse tundmist andma Temma rahwale / nende pattude an-
dekandmisjes, / meie Jummalale süddamelikku hallastusse läbbi;/
ja meie jallad diete rahhu tee peäle saatma.

Profimen. 4. wifil.

Ja sind, Lapsuke, peab kõigeförgema prohwetiks
huiutama.

Ermosid. 4. wifil.

1. Paul. Sind, oh Neitsist sündinud, pallun
ma: / upputa mo hinge kolm wägge, kui need
Egiptusse sõapealikud, puhtusse süggawusse sisse,/
et ma, omma pattu ihhaldamistest lahti sanud,
ihhus Sulle nissamma wõidulaulu laulaksin, / kui
ennemuiste trummiga.

Teine Ermos. Paulgem Jummalale meie
Lunnastajale, Kes ennemuiste Issraeli rahwast
juhhatas ja kõrbes toitis, / kui ta Warao orjussest
ärrapõggenes.

3. Paul. Meie ei kiitle mitte ommast tarkussest, wäest ja rikkussest, / waid Sinnust, sellest ellawast tarkussest, oh Kristus; / sest ei olle teist ni pühha, kui Sinna, Innimessearmastaja.

Teine Irmos. Sinna, oh Issand, seädad pittse mürristamisse ja tuule; / kinnita ka mind, et ma Sind õigel wiisil lauldes kiidaksin / ja Sinnu tahtmist mõda teeksin, / sest ei olle teist ni pühha, kui Sinna, meie Jummal.

4. Paul. Jeesus, se kõigekõrgem Jummal, / Kes istub au sees Jummalala aujärje peäl, / tullid kõrge pilwe peäl sedda rikkumatta teed mõda / ja lunnastas neid, kes hüidwad: / au olgu Sinnu wäele, oh Kristus.

Teine Irmos. Ma sain kuulda Sinnu au-sast lunnastusse tööst, oh Kristus Jummal, / et Sa sündisid Neitsist nende lunnastamisseks, kes hüidwad: / au olgu Sinnu wäele, oh Issand.

5. Paul. Täna tahhan Ma üllestõusta, ütles Jummal prohwetid läbbi, / nüüd tahhan Ma au sisse astuda, / nüüd tahhan Ma ülles minna, langenud innimesse ihu Neitsist wõttes, / ja tedda Mo jummalikku walguisse juure wia.

Teine Irmos. Paista mulle oh Issand, omma käsju-õppetuste walgust, / sest mo waim tõttab So poole warra hommiku ja laulab Sulle: / Sinna olled meie Jummal / ja ma jooksen Sinnu, se rahhu Kuninga, juure.

6. Paul. Ma ollen süggawa merre sisse langenud, / ja hulga pattude torm on mind ärra-
upputanud; / agga Sinna, kui inimessearmastaja Jummal, / tõmba wälja mo ellu huffatussest.

Teine Jrmos. Pattu himmude torm on mind ümberpiirnud / ja tahhab mind arwamatta pattude süggawusse sisse kiskuda, / agga Sinna, oh hea Juhhataja, tõtta appi / ja lunnasta mind, kui prohwetit (Sonat).

7. Paul. Kolm noort meest Pabelis pannid piinaja käsku naeruks / ja laulsid tulleleekis: / kiidetud olgu Issand, meie wannematte Jummal.

Teine Jrmos. Abraami süggust nored mehed pollesid Pabeli ahjus jummalakartusse armastusest ennam, kui tulleleegist, / ja hüidsid: / kiidetud olled Sinna, Issand, omma au templis.

8. Paul. Sa kõikide wäggew Peästja! / mahha tulles lastsid Sa kastet saddada tulle sisse wisjatud wagga meestele / ja õppetasiid neid laulma: / kõik Issanda teud kiitke ja laulge Issandast.

Teine Jrmos. Kõik olled Sa, oh Issand, omma tarkusse järrele teinud; / Sa kinnitasiid Maa põhja nõnda, kuidas Sa Issese tead, / pannid tedda põhjatu suurte wette peäle rippuma. / Sepärrast meie kõik hüiame lauldes: / kõik Issanda teud, kiitke allati Issandat.

9. Paul. Sinnu sees, oh puhhas Neitsi, / nähtawal wiisil ilmus ütle mata Jummal Sõnna falla assi, / sest Sinnu läbbi armulikkult sai Jum-

mal innimesseks. / Sepärrast austame meie Sind,
kui Jummalasünnitajat.

Teine Irmos. Mulle on suuri asju teinud
se Wäggew, / Kelle nimmi Pühha on. / Ja Temma
hallastus kestab põlwest põlweni nende ülle, / kes
Tedda kartwad.

Kiitusse salmiga laul. 8. wiisil.

Oh sedda kõigeausamat immet! / Joannes, se
Jummala Sõna kuulutaja, sünnib tänna ellatand
emmast, / ja omma sündimisse läbbi lasseb isja
finni pandud keelt weel selgemine räkida. / Oh
sedda ülesräkimatta Sinnu hõlekandmist, oh Issand!/
kelle läbbi lunnasta ka meie hinged, oh Kristus!/
sest Sinna olled se ainus Armuline.

Liturgia aial.

Profimen. 7. wiisil. Sige rõõmustab Iss-
sanda sees ja lodab Temma peäle.

Jummala armu laua laul.

Üks õige jääb iggawessseks mällestusseks; furja
kõnnet ei karda temma mitte. Halleluja.

Pühhapääwad, mis suure paastule walmis- tawad.

---

1) Paulud Tölneri ja Wariseri Pühhapääwal.

Paulud pärrast „Issand, ma hüitan.“ 1. laulu wiisil.

Ärge pallugem mitte, wennad, wariseri wiisil,
sest iggaüks, kes ennast üllendab, saab allandud.
Allandagem ennast Jummal ees, / ja hüidkem kui
tölner paastudes: / oh Jummal, olle meile pattus-
tele armuline.

Aluolgu... 8. laulu wiisil. Oh kõige-üllespid-
daja Issand, / ma tean, mis palju filmapisjarad wõiwad
tehha: / Hiskiati peästsid nad surma wärrawist, / ef-
finud naest mitme aastastest pattudest, / tölneri
teggid nad õigemaks kui wariseri; / ma pallun: arwa
mind ka nende seffa / ja olle mulle armuline.

Paulus pürrast Ewangeliumi luggemist.

8. laulu wiſil.

Te lahti mulle ſe pattu kahtetsemisse uks, oh
Eluandja, / ſeſt mo waim omma ihhu=templiga,
mis kogguni on ärrarojaſtud, / töttab warra hom=
miku So pühha templi poole, / agga Sinna, kui
armuline, te tedda puhtaſ omma jüddameliku
helduſſe pürraſt.

Juhhata mind lunnastuſſe teeraa peale, oh
Jummal ſünnitaja, / ſeſt ma ollen omma hinge
hirmſa pattude läbbi rojaſeks teinud, / ja kōik mo
ellu=pääwad holetuſſes möda ſaatuud, / agga peaſta
Sinna mind omma palwette läbbi kōigeſt rojuſeſt.

6. laulu wiſil. Jummal olle mulle armuline/
omma ſuure helduſſe pürraſt, / ja kuſtuta mo ülle=
aſtmisſed / omma rohke hallaſtuſſe pürraſt.

Kui ma, willets, omma hulga kurja teggude
peale möttlen; / ſiis wärrifen ma hirmſa kohtu pääwa
pürraſt, / agga Sinnu ſuure armu peale lootes,/
hüian ma So poole kui Dawet: / Jummal, olle
mulle armuline omma ſuure hallaſtuſſe pürraſt.

Kiituſſe ſalmiga laul. 8. laulu wiſil.

Wariferi, keſ kiitles, et temma omma teggude
poolt õige on, / mõiſtiſid Sa hukka, oh Iſſand, agga
allandliku tõlneri, keſ ohkamisſega armu palluſ,
teggid Sa õigeks; / ſeſt Sa ei wõtta kuulda kõrkusſe
mõttid / ja ei põlga ärra ühte rõhhutud jüddant./
Sepürraſt langeme ka meie allandlikku meelega So

ette, kes Sa meie eest olled kannatanud: / anna
meile andeks meie pattud ja saada meile suurt armu.

Rondak. 4. laulu wiisil. Wõtkem wariseri
hooplemisse eest põggeneda / ja õppigem tõlneri
allandlikku sõnnade kõrgust tundma ja hiiidkem oh-
kades pattu kahetsemises: oh mailma Lunnastaja,
puhhasta omma sullasid.

2) Laulud laddunud poia pühhapääwal.

Laulud pärrast „Issand ma hiiian.“

1. laulu wiisil.

Mo kätte olli ustud pattuta ja ellukandja
maakoht, / agga ma isse külwasin pattu, / leikasin
laiskusse wilja päid, / ja siddusin kofku omma kurja
teggude wiikufid / ja ei pannud neid laddemesse
kahetsemisse rehhe alla; / agga ma pallun Sind,
iggawest põllu töö teggiat, meie Summalat, / aia
ärra omma rohke armu tuulega mo teggude hagganad, /
ja kingi mo hingele nissu—sedda pattude andeks-
andmist, / panne mind omma taewa wilja=aita ja
lunnasta mind.

2. laulu wiisil. Oh misfuggustest headustest
ma, willets, isse ennast ilma jätsin! / Oh misfuggusest
riigist lahkusin ma õnnetu! / Warrandusse, mis ma
sain, pillasin laiale, / astusin käsnu ülle. / Oh
hädä sulle, mo willets hing. / Sa saad wimaks
iggawesse tulle sisse mõistetud. / Agga enne surma
hüia Kristusse Summala poole: / oh Summal,

wõtta mind kui kaddunud poega wastu / ja olle mulle armuline.

Titia laul. 2. laulu wiisil.

Kõik elluaia ollen ma kangel maal ellanud / ja se warrandusse, mis Sinna, oh Issa, mulle andsid, ollen ma laiale pillanud, / ja tullin nüüd kui kaddunud poeg So juure, oh Armuline. / Wõtta mind kahhetsejat wastu, oh Jummal, / ja olle mulle armuline.

Salmiga laul. 6. laulu wiisil.

Issast antud warrandusse ollen ma, willets, laiale pillanud / ja mõistmatta lomade karjas olnud, / kus kange nälja waewas püüdsin omma kõhtu täita ellajatte roaga, / ja seddagi ei wõinud minna saada. / Agga armulisse Issa juure taggasi tulles, hüian ma filmaweega: / wõtta wastu kui ühte palgalist, / mind, kes ma mahha langen So ette, oh Jünnimessefearmastaja, / ja lunnasta mind.

Pärast polieleit. 137 Daweti laul.

Pabeli jõggede kaldal, seal istusime meie ja nutsime, kui Sioni peäle mõtlesime: Halleluja. Remmalgate külge, seal panime meie ommad kanled rippuma. Sest seal nõudsid meie käest laulu-sõnnu need, kes meid wangi wiisid, ja rõõmulaulu need, kes meid hufka saatid: „laulge meile üks laul Sionist.“ Kuida wõisime laulda Issanda laulu wõera rahwa maal? Kui minna sind ärraunnustan, Jerusaleml, siis sagu ärraunnustud mo parrem kääsi. Jägu mo keel mo fulae külge kinni, kui ma sind meele ei tulleta, kui ma ei lasse Jerusalemla ennese kõige-üllemaks rõõmuks olla. Tulleta omma meele, Issand, Edomi lapsed, kes

Jerufalemma huffatusse pääwal hüüdisid: „tehke paljaks, tehke paljaks, allussest sadit, mis seal sees on.“ Sa õnnetu Pabeli tüttar! Õnnis on se, kes sulle sedda kätte tasub, mis sa meile olnud teinud! Õnnis on se, kes võttab ja vistab so lapsed vastu kalju purruks.

Jeremojad. 2. laulu wiisil.

1. Paul. Võtta ja laula, oh hing, sedda Moosesse laulu: / Summal, mo abbimees ja kaitsja, on mo lunnastajaks sanud, / ja ma tahhan Tedda austada.

3. Paul. Oh Summal, Sa igga heaten istutaja ja kaswataja! / te omma armu pärrast mo wiljakandmatta meelt wiljakandjaks.

4. Paul. Kui prohwet Sinnu Reitsist sündimist ette näggi, / siis kuulutas ta ja hüidis: / ma kuulsin kõnnet Sinnuist ja ehmatasin; / sest Sinna, Kristus, tullid Temanist, / sest Summala armuga otsegu kaswandikuga warjutud pühha mäelt.

5. Paul. Sõ on möda läinud ja pääw liggi jõudnud, / ja walgus on mailmale paistnud, / se pärrast kiitwad Sind inglite wäehulgad / ja laulwad sulle kiidulaulu, oh Kristus Summal.

6. Paul. Ma ollen pattu süggawusses, oh Lunnastaja, / ja suures häddas se eilu merre peäl; / peästa mind sest willetsussest kui Jonat wallas kallast / ja lunnasta mind.

Rondaf. 3. laulu wiisil.

Meeletumal wiisil lahkusin ma Sinnu aust, mo Issa, / nurjatumal wiisil pillasin laiale se war-

randusse, mis Sa mulle andsid, / sepärrast hüian
ma So poole kui kadunud poeg: / oh Issa! / ma
ollen Sinu ees pattu teinud, / olle mulle armu-
line, võtta mind kahhetsejat vastu, / ja pea mind
kui ühte omma palgalistest.

7. Paul. Nored mehed viskasid ahjus ja
hüidsid Kerubide wisi: / kiidetud olled Sinna
Summal; / sest Sa saatsid kõik sedda meie peale
meie pattude pärrast, nõnda kui õige ja kohhus
on; / kõigist kiidetud ja lauldud olled Sa iggaweste.

8. Paul. Paulte, kiitke ja tõstke kõrgeks
iggaweste Sedda, / kes ennemuiste Sinai mäe peal
Mosessele kibbuwitsa pöösa läbbi / sedda immelisku
Reitsit ette tähendas.

9. Paul. Kes inimeste seast on ial näinud
sedda, et Reitsi ilma mehetundmatta on käima
peale sanud ja walluta lapse ilmale tonud! / Sedda
Sinnuga sündinud immeasja ja ka Sind, oh puhhas
Summalasünnitaja Maria, austame meie.

3) Laulud lihha sömisse lõppu pühhapäätwal.

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 6. laulu wisi.

Kui Sa õiget kohhut mõistma tulled, oh kõige-
õigem kohtumõistja, / ja omma aujärje peale istud, /
siis toob hirmus tulle jõggi kõik So kohtu ette, /
taewa wäed sawad So ees seisma / ja inimesesed
wärrisedes kohhut omma teggude ülle kuulma. / Hal-

Lasta siis meie peale / ja arwa meid, oh armuline
Kristus, nende ärralunnastud hingede hulka. / Meie
pallume Sind usfuga.

Ma nuttan ja ohkan, / kui meele tulletan
sedda iggawest tuld, / sedda kõige süggawamat pimme-
dust, / põrgu hauda, hirmust ussi, / hamba kirris-
tamist, / ja lõpmatta wallu, mis neid ootwad, kes
ilma arruta on pattu teinud, / ja Sind Armulist
kurjaste wihhastanud. / Nende pattuste seas ollen
minna willets se kõige suurem, / agga Sinna armu-
line Kohtumõistja, lunnasta mind So armu pärrast.

Au olgu Issale . . . 8. laulu wiisil.

Kui aujärg saab ülles pandud ja ramatud
lahsti tehtud, / ja Summal istub kohhut mõistma, /
oh mis suur hirm saab siis ollema! / Kui inglitki
seäl seiswad hirmuga / ja tulle jõggi kohtujärje ees
jookseb, / mis wõttame sel tunnil tehha, meie inni-
messed, raske pattu koorma al? / Ja kui meie Temma
heält kuuleme: / tulge minnu Issa õnnistud, pär-
rige kunningriiki, / agga teie ärraneetud pattused,
minge ärra minnust iggawesse wallu sisse; / kes
wõib siis neid hirmsaid sõnnu ärrakannatada! / Agga
Sinna, ainus innimesse armastaja ja aegade Kun-
ningas, / parranda mo meelt pattu kahhetsemisse
lähbi, enne kui mo surm tulleb, / ja hallasta mo
peale.

Salmiga laul. 8. laulu wiisil.

Oh hädda sulle, mo willets hing! / Kui kawa
tahhad sa weel kurja tehha? / Kui kawa tahhad

holetusse sisse jada? / Miks ei mõtle sinna hirmsa
surma tunni peäle? / Miks ei wärrise ja, kui sedda
hirmust Snnisteggia kohtupääwa meele tulletad? /
Mis wastad ehk ütled siis omma wabbandusfeks? / So
teud tunnistawad so wastu ja so elluwisid mõistwad
sind hukka. / Agga, oh hing, weel on aeg, / ruttu,
jookse ja hüia usfuga: / ma ollen pattu teinud; /
agga ma tean, oh Snnimesjearmastaja, So heldet
süddant. / Sa, hea karjane, omma suure armu pär-
rast, ärra lüfka mind mitte nende seast wälja, / kes
so parremal käel seiswad.

Rondak. 1. laulu wisil. Kui Sa, oh
Summal, auga Maa peale tulled, / kui kõik sawad
wärrisema, / kui tulle jõggi saab So kohtujärje ees
jooksma, / ramatud sawad lahti tehtud ja kõik salla
teud awwalsdud, / siis päästa mind kastumatta tulle
eest / ja te mind kõlblikuks So parramal polel
seista, / oh kõigedigem Kohtumõistja!

Liturgia aial.

Prokimen. 3. laulu wisil. Suur on
meie Issand ja suure kiituse wäärt, ja Temma
suurust ei wõi ärramõista.

Summala armu laua laul.

Laulge rõõmsaste, teie õiged, Issanda sees,
õiglastele on kiitus üks kaunis asi.

4) Laulud pimasõmisse lõppu pühhapääwal.

(Adama ja Ewa paradisiist väljaaiamisse mälestus.)

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 6. laulu wiisil.

Issand, minnu Eoja, wõttis mulla põrmu, / ja ta sisse ellu õhku puhkudes, / teggi mind ellawaks ja panni mind kõige nähtawa lomade ülle Maa peal wallitsema, / ja teggi mind inglite felttimehheks. / Agga karmwal sadan pettis mind ärra maddu läbbi, pu wilja süia pakkudes; / lahutas mind Jummalast aust ärra, / ja saatis põrgu surma wõimu alla. / Agga Sinna, oh armuline Wallitseja, ärrata mind jälle üles.

Waenlase pettusse läbbi, ollen ma willets Sinnu Jummaliku käsju ülle astunud, oh Issand, / ja Jummalast kootud riidest ilma jäänud, / ja ollen nüüd ennaft wiigipu lehtega ja nahkriidega katnud; / ma ollen mõistetud waewa leiba palle higgi sees söma, / Maa sai ärraneetud, et ta mulle ohakaid ja kibauwitsju kaswataks. / Agga Sinna, kes Meitsist wiimsil päiwil lihhas sanud, / kutsu mind jälle Ennese juure ja asjuta paradisi.

Au olgu Issale . . .

Adam istus paradisi wastu / ja nuttis kibbedaste, et ta allasti olli. / Oh hädda mulle, et karmwal pettus mind finni wõrgutas, / mind ärra riisus ja aust ilma jättis. / Kuidas ollen ma nüüd omma kerge meele pärrast allasti ja waene! / Ei saa ma enam sinnu headust, oh paradisi, maitsema, / ei

jaa ma ennam omma Issandad Jummalad ja Lojad
näggena; / sest ma lähhan mulda, kust ma wõetud
ollen. / Oh rohkest armuline! ma hüian So poole:/
hallasta minnu langenud peale.

Salmiga laul. 2. laulu wiisil.

Pu=wilja sömisse pärrast sai Aldam paradisist
wälja aetud: / Sepärrast istus ta temma wastu,
nuttis ja hüidis ärda heälega: / oh hädda mulle!/
Mis on minnu willetsaga sündinud! / Ühhe ainisa
Issanda käsju wastu effisin ma, / ja jäin kõigest
heast ilma! / Sa pühha paradisi, kes sa minnu
pärrast said istunud ja Ewa läbbi finni pandud;/
pallu omma Ehitajat ja minnu Lojad, / et ma
jälle Sinnu lilledest rõõmu tunneks. / Sepärrast
wastab ka Lunnastaja temmale: / Ma ei tahha
mitte, et Mo loom hukka saab, / waid ma tahhan,
et ta lunnastud saaks ja tõe tundmissele tulleks;/
sest Ma ei aia mitte wälja sedda, kes Minnu juure
tulles.

Rondaf. 6. laulu wiisil.

Sa tarkusse õppetaja, mõistusse andja, rumma=
latte juhataja ja waeste kaitsja, / oh Issand,
finnita ja anna mõistust mo meelele; / kingi mulle
sonna, oh Issa=Sonna; / sest waata, ma ei keela
mitte omma suud So poole hüidmast: / oh Armu=
line, hallasta minnu langenud peale!

Laulud Suure paastu Jummalale tenistussest.

1) Öhtu Jummalale tenistusse laulud.

Profimenid.

1. Ärra panne omma pället mitte omma sullasse
eest warjule, / sest mul on kitsas kä, / kuule mind
ussinaste. / Tulle liggi mo hingele, / ja lunnasta
tedda.

2. Sa andsid pärrandust neile, kes So nimme
kartwad, oh Issand.

Troparid. 4. laulu wiisil.

Oh Jummalale Emma Neitsi, / rõõmusta ennast
Maria, kes Sa olled armu sanud. / Issand olgu
Sinnuga: / õnnistud olled Sinna naeste seas / ja
õnnistud on Sinna ihhu suggu, / sest Sinna olled
meie hingede Lunnastajat ilmale toonud.

Au olgu Issale . . . . Oh Kristusse Ristia!
mõtles meie kõikide peäle, / et meie omma ülleast-
mistest ärra päästetud saaksime, / sest Sulle on arm
antud meie eest palluda.

Nüüd ja ikka ja iggaweste. Palluge meie
eest, oh pühhad Apostlid ja kõik pühhad, / et meie
hädast ja kurbtusest ärra pääseksime, / sest teid
olleme meie hoolikult eestseisjaks Lunnastaja ees
sanud.

Sinna armu warju alla tõttame meie, oh
Jummalasünnitaja; ärra põlga mitte meie palwid
hädada aial, / waid päästa meid hädadaest, / Sa ainus
pühhas ja ainus õnnistud!

2. Hommiku Jummalatenistusse laulud.

Õssimesse tunni troparid. Kuule warra
hommiku mo heält, mo Kuningas ja mo Jummal.

Kinnita mo sammud omma sõnna sees ja ärra
lasse ühtegi nurjatumat wisi mo ülle meelewalda
saada.

Päästa mind selle innimesse käest, kes liiga
teeb, siis tahhan ma So kaswmissed hoida.

Lassee omma palle walgust paista omma sullase
peäle ja õppeta mulle omma seadmissti.

Saagu mo ju täis So kiitust, oh Issand, et
ma laulaksin So aust, ja kõik se pääw So sun-
russest.

3) Lõuna Jummalatenistusje laulud.

Kolmandama tunni tropar. Jõsand! Sa läkitasid omma kõige pühhamat Waimu omma Apostlite peäle kolmandamal tunnil, / ärra wõtta Tedda ka mitte meilt ärra, oh Helde / waid uenda meid, kes meie Sind pallume.

Kuendama tunni tropar. Kuendamal pääwal ja tunnil naelasid Sa risti külge, oh Kristus Jummal, Aldama paradisis tehtud pattu, / kustuta ka meie pattude wõllafirja ärra, ja lunnasta meid.

Ühheksama tunni tropar. Ühheksamal tunnil, oh Kristus Jummal, surrid Sa meie pär=raft lihhalikkust; / surreta ka meie lihhamest ärra ja lunnasta meid.

Pärraft 9. tundi.

Jõsand mõtle meie peäle, / kui Sa omma kuningriiki tulled.

Õnsad on need, kes waimus waesed; / sest nende pärraft on taewariik.

Jõsand, mõtle meie peäle, / kui Sa omma kuningriiki tulled. (Sedda laulatakse igga salmi juure.)

Õnsad on need, kes kurnwad on: / sest nemmad peawad rõõmustud saama.

Õnsad on need tassased; / sest nemmad peawad maad pärrima.

Õnsad on need, kellel nälg ja jannu on õiguse järrele; / sest nemmad peawad täis saama.

Õnsad on need armulised; / sest nemmad peawad armu saama.

Enfad on need, kes puhtad süddames; / sest
nemmad peawad Jummalat näggema.

Enfad on need rahhu nõudjad; / sest neid peab
Jummala lapsiks hüitama.

Enfad on need, kedda taggakiusatakse õigusse
pärast; / sest nende päralt on taewariik.

Enfad ollete teie, kui teid innimesed Minnu
pärast laimawad ja taggakiusawad ja rägiwad kõik-
suggu kurja teie wastu, kui nemmad wassetawad.

Rõõmustage, ja olge wägga rõõmsad, / sest teie
palk on suur taewas.

Au olgu Issale, ja Poiale, ja Pühha Wai-
mule, nüüd ja ikka, ja iggaweste. Amen.

Oh Issand, mõtle meie peäle, kui Sa omma
kuningriiki tulled.

Oh Wallitseja, mõtle meie peäle, kui Sa omma
kuningriiki tulled.

Oh Pühha, mõtle meie peäle, kui Sa omma
kuningriiki tulled.

Tähendus. Ennepühhitsetud Eiturgia laulud.
(Waata 24 lehhekülje peal.)

4) Suure pärast-õhtu-Jummalatenistusse laulud.

Suure Kanoni irmosid. 6. laulu wiisil.

1. Paul. Üks abimees ja kaitsja / ilmus
mulle Lunnastajaks; / Se on minnu Jummal ja
ma tahhan Tedda austada, / Se on mo Issa

Summal, / ja ma tahhan Tedda kõrgeks tõsta, / sest
Ta on wägga aujaks janud.

2. Paul. Kuule taewas, ma kuulutan / ja
laulan Kristusjesi, / kes Reitsist lihhasse tuli.

Waatke, waatke, / minna ollen jesamma Sum-
mal, / kes ennemuiste kõrbes omma rahwale mannat
mahha saatis ja wet kaljust wälja wallas, / üksnes
omma käre ja wäe läbbi.

Kuule taewas, ma kuulutan / ja laulan Kris-
tusjese, / kes on ainus Innimessearmastaja.

3. Paul. Kinnita, oh Kristus, / minnu mõtted
So käsude / liikumatta kalju peäle.

Kinnita, oh Issand, / mo wanfuwat süddant/
So käsude kalju peäle; / sest Sinna ükski oled
Pühha ja Issand.

4. Paul. Sinnu tullemisjese, oh Issand, / sai
prohwet kuulda ja ehmatas, / et Sa Reitsist tahhad
sündida ja innimestele ilmuda, / ja ta ütles: / ma
kuulsin kõnnet Sinnuist ja ehmatasin ärra; / au
olgu Sinnu wäele, oh Issand.

5. Paul. Hommiku warra walwan ma, oh
Innimessearmastaja, / ja pallun: walgusta mind / ja
juhjata mind So käsude teraa peäle, ja õppeta
mind oh Lunnastaja, / So tahtmist täitma.

6. Paul. Kõigest ommast süddamest hüidfin
ma põrgu süggawusjese / helde Summala poole, / ja
Ta wõttis mind kuulda / ja päästis mo ellu hukka-
tusjese.

Rondak. 6. laulu wiisil.

Mo hing, mo hing! / ärka ülles, / mis maggad
ja? / Dts jõuab liggi / ja ja saad ärraehmatama. / Ärka
fiis ülles, / et Kristus Summal so peäle hallastaks, /
Kes kõifis paifus on / ja kõif täidab.

7. Paul. Meie olleme pattu ja üllekohhut So
ees teinud, / wälaste ellanud, / ei hoidnud, egga
täitnud sedda, / mis Sa meid olled käsnuud, / agga
ärta jätta meid mitte hopis mahha, / Sa meie
wannematte Summal.

8. Paul. Redda taewa sõawäed austawad, / ja
Kelle ees wärrisewad Kerubid ja Serawid, / Sellest
laulge kõif hinged ja lomad, / kiitke ja tõstke Tedda
kõrgeks iggaweste.

9. Paul. Seemneta sündimine on ärramõist-
matta; / mehhetundmatta Emma ihhu willi on
wabba huffatussest; / sest Summala sündimine uendab
lomust; / sepärrast meie, kõif rahwa suggud, / austame
Sind õigel wiisil / kui Summala Pruuti ja Emma.

Dh kõigepühham Wallitseja, Summala sünni-
taja, pallu meie pattuste eest.

Kõif pühha Inglite, Peainglite taewa wäe-
hulgad, palluge meie pattuste eest.

Dh pühha prohwet Joannes ja meie Issanda
Jesuse Kristuse eelkäia ja ristia, pallu meie
pattuste eest.

Oh pühhad aujad Apostlid, prohwetid ja martrid ja kõik Pühhad, palluge meie pattuste eest.

Oh meie waggad ja Jummalakartlikud Issad, kõige mailma Karjatsed ja Öppetajad, palluge meie pattuste eest.

Sa kalli ja elluandja risti ärramõistmatta jummalik wäggi, ärra jätta meid pattusid mahha.

Oh Jummal, puhhasta meid pattusid!

Oh Jummal, puhhasta meid pattusid, ja heida armu meie peäle!

Troparid. 6. laulu wiisil.

Heida armu meie peäle, oh Issand, / heida armu meie peäle! / Sest meie pattused ei wõi middagi So ees omma diendusjeks võluda, / waid tome Sulle, kui Wallitsejale, üksnes sedda palwet: / heida armu meie peäle!

Au olgu Issale . . . Issand, heida armu meie peäle! / Sest Sinu peäle loodame meie, / ärra wihhasta raskest meie ülle, / ja ärra tullea Dmma meele meie üllekohtu teggusid, / waid waata ka tänna meie peäle kui Armuline, / ja peasta meid meie waenlastest; / sest Sinna olled meie Jummal / ja meie olleme So rahwas, / kõik So kätte töö, / ja Sinu nimme hüüame meie appi.

Nüid, ja ikka ja iggaweste. Amen.

Te lahti meile se armu üks, Sa õnnistud Jummalasünnitaja, / et meie, kes So peäle loodame,

hukka ei saaks, / waid Sinnu läbbi häddast ärra-
peäseksime; / sest Sinna olled ristirahwa lunnastus.

Troparid. 6. laulu wiisil.

Dh wäggede Issand, olle meiega; / sest teist
abbimeest, peäle Sind, ei olle meil häddades. / Dh
wäggede Issand, heida armu meie peäle. (Sedda
lauldaske igga salmi juure).

Kiitke Jummalat Temma pühhas paikas, kiitke
Tedda Temma aulisjes lautusjes.

Kiitke Tedda Ta wäggewatte teggude pärrast;
kiitke Tedda Temma wägga suurt suurust möda.

Kiitke Tedda passuna = puhhumissegaga; kiitke
Tedda naablimängi ja kanneltega.

Kiitke Tedda trummidega ja ridastikku, kiitke
Tedda keeltega, mängiga ja pilliga.

Kiitke Tedda helledatte siltseli mängidega;
kiitke Tedda siltseli mängidega, mis kauniste hüidwad.

Iggauks, kell' õhk on, se kiitku Issandat.

Au olgu Issale . . . Issand! kui meil pol-
leks Sinnu pühha pallujaid / ja Sinnu armu, mis
meie peäle hallastab, / kuidas olleksime siis tohtinud,
oh Lunnastaja, lauldes Sind kiita, / Kedda Inglid
lõpmatta kiitwad. / Dh Süddametundja, hallasta
meie hingede peäle!

Nüid ja, ikka ja iggaweste. Amen.

Hirmus suured on mo pattud, oh Jummalas-
ünnitaja! / Ma tõttan Sinnu juure, oh Pühhas, /

ja pallun ärrapeästunist: / tulle mo häddalift hinge
katsma, / ja pallu omma Poega ja meie Summa-
lat, / et Ta mulle mo furjad teud andeks annaks; / Sa
ainus õnnistud!

Oh kõigepühham Summalasünnitaja! / ärra
jätta mind mitte mahha mo ellu aia sees, / ärra
usju mind mitte innimeste hõleks, / waid aita isse
mind ja heida armu minnu peäle.

Kõik mo lootust heidan ma Sinnu peäle, oh
Summala Emma, / kaitse mind omma warju al.

5) Paulud suure paastu esimesel Pühhapääl.

Paulud pärrast „Issand! ma hüian“. 6. laulu wiisil.

Omna Summalikku ollemisse polest olled Sa
üllesmaalimatta, oh Issand; / agga wiimsil päiwi
lihha sisse tulles, / wõitsid Sa ennesele omma
tahtmist möda nähtawa näggu. / Sest ühhes ihhuga
wõitsid Sa Ennese peäle ka kõik ta ommadusfed. /
Sepärrast maalime meie Sinnu näggu / ja anname
armastusfega temmale juud, Sinnu armastust meele
tulletades / ja Apostlite susõnna õppetusse järrele
tehhes, saame temmast terweks-teggewat wägge.

Kristusse kirrik sai jälle kätte omma kallist
illu, / need kallid ja pühhad Õnnisteggia Kristusse,
Summalasünnitaja ja kõige pühha innimeste kujud; / ta
pühhitseb ja on rõõmus selle armu üle / ja lah-
hutab ennesest ärra seggaõppetusse innimesi, / ja
kiidab rõõmuga sedda innimessearmastajat Sum-

malat, / kes temma pärrast omma tahtmist möda on kannatanud.

Nu olgu . . . ja nüid . . . 2. laulu wiisil.

Nüid ilmus se tõe arm: / mis ennemuiste warri ettetähendas, se ilmus nüid nähtawal wiisil. / Sest waata, kõik ehhitab ennaft lihha sisse sanud Kristusse kujukaga, kui ühhe kauni ehtega, / ja tähendab se läbbi seadusse telki ja sedda õiget usku. / Redda meie austame, Selle kaju hoida ärge pangem mitte häbbiks; / häbbi sisse saagu need, kes nõnda ei usku, / sest meile on auks, kui innimeseks sanud Summalaka kaju waggalt kummardame, ja sedda mitte Summalaks ei arwa. / Hüidkem usklikud, temmale suud andes: / lunnasta, oh Summal, omma rahwast ja õnnista omma pärris ossa.

Salmiga laul. 2. laulu wiisil.

Üllekohtussest waggadusse sisse astudes ja mõistusse walgussega walgustud, / lafsutagem lauldes kääsi / ja togem tännukiitust Summalale, / ja kummardagem austamisega Kristusse, puhta Neitsi ja kõige pühha innimeste kujukade ette, / olgu nemmad seina, laua ehk pühha riista peäle maalitud, / ja heitkem ennestest ärra ülleannetumatta innimeste ülleannetud usku; / sest kujukale au andes, austame meie sedda, kelle kaju maalitud on. / Omma puhta Emma ja kõige pühha innimeste palwete pärrast, oh Kristus, meie Summal, / kingi meile omma suurt armu.

Tropar. 2. laulu wiisil. Meie kummar-
dame So kõigepuhutama kaju ette, oh helde Kristus
Jummal, / ja pallume So käest pattude andeks-
andmist. / Sest omma tahtmist möda wõtsid Sa
ihhu polest risti peäle minna, / et neid, kedda Sa
olled lonud, waenlase orjusest ärrapeasta. / Sepär-
rast hüiame meie tännulikkult So poole: / Sa olled
kõiki rõõmuga täitnud, oh meie Lunnastaja, / kes
Sa mailma lunnastama tullid.

Au . . . ja nüid . . . Oh Jummalasünni-
taja! Kõik need jalla asjad (waata 25 lehhe külge).

Kondak. Se üllesmaalimatta Issa Sõnna
wõttis Sinnult näggu, oh Jummalasünnitaja, / kui
Ta inimeseks sai, / ja uendas kedda ennemuiste
ärrarikkutud kaju, kedda omma Jummalikku illuga
ehhitades. / Alga meie ärralunnastamist tunnistades,
kuulutame kedda teu ja sõnna läbbi.

Liturgia profimen. 4. laulu wiisil.

Kiidetud olgu Issand, meie isjade Jummal,
ja kiidetud ja austud olgu Temma nimmi iggaweste.

6) Laulud suure paastu teisel pühhapäätwal.

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 2. laulu wiisil.

Misfugguste kiidu lauludega peame meie kiitma
kedda suurt koggudusse wannemat, / kedda Jum-
mala sõnna pashunnat, tullelegilist armu kuulutajat
suud, / kedda puhhast Waimu ellu asset, koggudusse

kõikumatta tõe sammast, / mailma suurt illu, tarkuse
jõgge, walgusse lampi, / selget tähte, mis mailmale
walgust paistab.

6. laulu wiisil. Sa wagga, õnnis ja pühha
isja, / sa hea karjane ja se üllema karjatse — Kris-
tusse jünger, / kes sa omma hinge lammaste eest
ärraandsid; / oh meie jummalakartlik isja Kregori, /
pallu ka nüüd meie eest, et meie sinu palwette
läbbi armu saaksume!

Salmiga laul. 8. laulu wiisil.

So nobbe, wäggew õppetaja keel tungib süd-
damesse / ja ärratab ülles laisad hinged, / ja sinu
Jummal kuulutawad jutlused on kui üks reddel
maa peält ülles Jummal juure. / Oh Kregori, sa
Tessalia maa inne, / pallu lõpmatta Kristust, / et
Ta walgustaks Jummalikku walgusfega neid, kes
sind austawad.

Tropar. 8. laulu wiisil. Sa õige ussu
lamp, koggudusse kiinitus ja õppetaja, / munkade
illu, Jummal sõnna tuudjate ärrawõitmatta kaitsja, /
sa Tessalia maa au, sa armu kuulutaja, oh inne-
teuteggia Kregori, / pallu ikka, et meie hinged lun-
nastud saaksid.

Rondak. 8. laulu wiisil. Meie kiidame
sind ühhel meelel, sa pühhitsetud ja jummalik tar-
kusse orrel, / sa Jummal sõnna kauniste hüidja
helle passun, oh Jummal sõnna kuulutaja Kre-
gori. / Sinna, kui mõistus, seisad nüüd se kõige
förgema Mõistusse ees, / juhata siis ka meie mõis-

tuft Temma poole, oh issa, / et meie hüiaksime:/
olle rõõmus, ja armu kuulutaja.

Paastu kondak. 4. wiisil. Nüüd on se
tööteggemisse aeg tulnud, / kõhhus on ukse ees,/
ärkagem siis ülles, paastkem, wallagem abhastusse
pissarid, / aitkem waesid, ja hüidkem: / meie olleme
ennam pattu teinud, kui merre äres liiwa on;/
agga wähhenda neid, oh kõige Soja, / et meie
närtsimatta kronid pärriksime.

Kiitusse salmiga laul.

1. laulu wiisil. Sa istutasid õigensju õp-
petust, oh õnnis, / ja kiskusid wälja walle-õppetusse
ohhakaid, / ja kaswatasid holega usju semet omma
sonna kastega, / ja töid kui holas põlluharria Sum-
malale saea terralisse wiljapea.

6. laulu wiisil. Sel kassinusse aial näitsid
Sa, oh Kristus, meile, pattu pimmedusses istu-
jatele, walgust, / näita meile ka omma kannatamisse
kallist pääwa, / et meie So poole hüiaksime: / tõuse
ülles, oh Summal, ja hallasta meie peäle.

7) Laulud juure paastu kolmandamal pühha- pääwal.

(Kristi kumardamisse pääwal.)

Pärrast „Issand, ma hüian.“ 5. laulu wiisil.

Oh Issanda rist, kes kallis kõige ma-ilmale,/
paista omma armuwalgust nende süddamesse, / kes

Sind austawad / ja Jummal meelepärralishe armas=
tussega wastu wõtwad! / Sinnu läbbi lõppes se nuttu
ahhastus / ja meie pääsesime surma wõrkudest / ja
saine iggawesse röömu sisse. / Näita omma suurt
illu, / tasu omma sullaste kassinust, / sest nemmad
palluwad Sinnu kaitsmist ja suurt armu.

Tulge teie algmisesse lodud innimesse paar,/
kes, innimesse tapja kaddeusse läbbi pu=wiljast
süies, / taewa wäggedest ärralahhutud saite. / Waatke,
teie ees seisab siin se kallis risti=pu, / tõttage
temma juure, / ja andke temmale suud röömuga ja
hüidke usuga: / Sinna olled meie päästmine, sa
kallis rist, Jummalast õnnistud pu! / Sinnu wilja
maitstes,aine meie suremata põlwe kätte, / sedda
endist Edeni aeda, ja suurt armu.

Nu olgu . . . ja nüid . . . 3. laulu wiisil.

Oh Kristus meie Jummal! / Omma tahtmist
mõda wõtsid Sa risti peäle minna, et kõik inni=
messe suggu ellusse ärratada, / ja omma armu
pärrast innimeste wastu kirjutasid Sa meile kun=
ninglikkul wiisil andeksandmishe kirja omma ristiga,/
mis otsegu sulg kastetud olli So kättest wälja
jooksnuud werrega. / Ärra põlga mitte meid willet=
said ka siis, kui meie Sinnu jälle ärralahkume,/
waid hallasta omma rahwa peäle hädda aial, kui
ainus Pittameeleline, / ja kui kõige Wäggewam
tõuse ülles ja rõhhu mahha neid, / kes meie wastu
jõdda tõstwad.

Viita laul. 5. laulu wiisil.

Kõik lorus olli hirmu täis ja leinas, / kui ta
Sind omma Lojat ja Ülespidajad risti peäl allasti
rippuwat näggi; / päike läks pimmedaks, / Maa
wärrises, kaljud lõhkesid, / templi wahhetek käärises
lõhki, / surnud tõusid haudadest üles, / ja Inglise
wäed ehmatasid ärra ja hüidsid: / oh sedda immet!/
Kohutamisest peäle mõistetakse kühut / ja Ta kan-
natab hea meelega maailma lunnastamisse ja uen-
damisse pärrast.

Salmiga laul. 4. laulu wiisil.

Sa andsid wagga Dawetile wõitu wõera rahwa
mehhe üle, oh Issand; / olle ka abbits meie usklikku
Keisrile / ja rõhhu mahha meie waenlased risti
wäe läbbi; / näita, oh rõhkest Helde, meile omma
endist armu, / et kõik saaksid tõeste tundma, et
Sinna olled Jummal, / ja meie Sinnu peäle lootes,
wõidame, / kui pallub ka meie eest Sinnu kõige-
puhtam Emma, et meie suurt armu saaksime.

Tropar: „Lunnasta, oh Issand, omma
rahwast . . . (waata 31 lehhe külge.)

Rondak. 7. laulu wiisil. Ei warja ennam
tulle mõel Edeni wärrawid, / sest temma immelis-
seks kustutajaks on se ristipu sanud, / ja surma
astel ja põrgu wõimus on ärrahukkatud. / Sest Sinna,
oh mo Lunnastaja, ilmusid neile, kes põrgus ollid,
ja hüidsid: / minge jälle paradisi!

Kiitusse salmiga laul. 4. laulu wiisil.

Hüidkem rõõmuheälega, / laulgem kiidulaulud,
kalli ristile suud andes, / ja üttelgem: / Sa kõige
kallim rist, / pühhitse meie hinge ja ihhu omma
wäe läbbi, / ja hoia igga waenlasse kiufatusse eest
neid, kes waggadussega sinnu ette kummardawad.

Tropar pärrast suurt austamisse laulu.

6. laulu wiisil.

Meie kummardame / Sinnu risti ette, oh Iss-
sand, / ja kiidame / Sinnu pühha surrust üllestõusmist.

Laulud sel aial, kui ristile suud antakse.

2. laulu wiisil. Tulge, usklikkud, kummar-
dagem selle elluandja ristipu ette, / kelle peäl se au
Kuningas Kristus omma tahtmist möda käed wälja
sirutas, / ja wiis se läbbi endise õnsa põlwe siise
neid, / kedda ennemuiste waenlane, pattu himnu
ärratades, ennesele riisus ja Summalast ärralahhutas. /
Tulge, usklikkud, kummardagem selle ristipu ette, / kel-
lega meie wõime näggematta waenlaste pead mahha-
rõhhuda. / Tulge, kõik mailma rahwas, austagem
Issanda risti ja laulgem: / olle austud, oh rist, ja
langenud Aldama täieline peästus! / Sinnust kiitle-
wad meie usklikkud Kuningad, / sest sinnu wäe
läbbi saawad nemmad uskmatta rahwa ülle ausaste
wõitu, / sinnule anname nüüd meie, ristiinnimesed,
kartussega suud, / ja kiidame sinnu külge lödud
Summalat, hüides: / oh risti lödud Issand, heida

armu meie peäle, / sest Sinna olled Helde ja
Sunnimesfearmastaja.

8. laulu wiisil. Sedda kõige lomade Wallit-
sejat ja au Issandat lüiafse risti külge / ja pistetaks
külje sisse oddaga, / se koggudusse maggatus maitseb
sappi ja ädikat; / kibbuwitsa fronti pannakse Selle
pähhä, Kes taewast pilwetega kattab; / teotusse
riidesse pannakse ja peksetakse surrelikku innimesse
käega Sedda, Kes omma käega innimest on lonud; /
Selle selg saab peksitud, Kes taewast pilwetega
ehhitab, / ja Temma kannatab süllitamist, hawu,
teotamist ja kõrwa äre lõmist. / Kõik sedda kannat-
ab minnu, hukkamõistetud innimesse pärrast mo
Lunnastaja ja Jummal, et omma armu pärrast
mailma pattust ärrapeästa.

Nu olgu Issale . . . 8. laulu wiisil.

Se, kelle liggi, Temma ollemisse polest, ei
wõi saada, tulles minnu liggi; / ja se, Kes wallust
mind peästab, kannatab isse wallu: / Kes pimme-
dattele näggemist annab, Selle peäle süllitawad
üllekohtused suud, / ja Se annab omma selga
hawadele wangide eest. / Se puhhas Neitsi —
Temma Emma, Sedda risti peäl nähhes, hüidis
walluga: / oh mo lapsukene! / Mis Sinnuga on
sündinud? / Sinna, se kõige kennam innimeste seas,
olled nüüd hingeta ja innetu, / ja Sull ei olle
nägu egga illu? / Oh mo filma walgus! / Ma
ei wõi Sind surma unnes nähha, / mo ihhu tunneb
wallu ja terraw mõõd on mo süddamest läbbi

tunginud. / Ma kiidan Sinnu kannatamist, kummardan So armu; / Sa pitkameeleline, au olgu Sulle!

Nüid, ja ikka ja iggaweste. Amen. 8. laulu wiisil.

Nüid on prohwetid sõnna tõeks saanud: / sest meie kummardame se kõiha poole, kus So jallad seisid, oh Issand, / ja lunnastusse puud maitsema saades, / peäsesime meie kannatamisest ja pattudest / Jummalasünnitaja palwette pärrast, oh ainus Tunnimesseasmastaja.

Riturgia aial Jummalat armu laua laul.

Sinnu palle walguis paistku meie peäle / oh Issand. Halleluja. (3 korda.)

8) Laulud suure paastu neljandamal Pühhapääwal.

(Sel pühhal on wagga Johannese se „Reddeli“ ramatu kirjutaja mälestus.)

Laulud pärrast „Issand, ma hüian.“ 8. laulu wiisil

Sa au wäärt isä, Joannes! / Silmaweega pesid sa omma hinge puhtaks, / ja so ööpalwette pärrast olli Jummal armuline so wastu, / sa isä, oh õnnis, armastasid Jummalat ja Temma illu, / ja maitseid nüid seal ilmas õigust möda sedda illu, ühhes teiste omma seltsimeestega, / ja olled allati rõõmus, sa Jummalast juhhatud wagga isä!

Oh wagga isä Joannes! / Usku läbbi pööräid
ja omma meele üles Jummalä poole, / põlgasid
ärä siit mailma ellu tühjust, / ja omma risti en-
nese peäle wõttes, käisid ja se Kõigenäggia järrele, / ja
Jummalä Waimu wäe abbiga heitsid ja omma
tallitsematta ihhu waimu meele-walla alla.

5. laulu wiisil. Issanda Ewangeliumi õp-
petust kuulda wõttes, / jätisid ja mahha, oh wagga
isä, sedda mailma; / rikkust ja au ei arwanud ja
miski. / Ja sepärrast hüidsid ja kõigile: / armas-
tage Jummalat, siis saate teie iggawest armu
leidma. / Ärgä armastage middagi ennam kui Tedda, /
et teie siis, kui Tä omma au sees tulleb, / leiaksite
hingamist ühhes kõige Pühhadega. / Kaitse ja lun-
nasta ka meie hingesid nende palwete pärrast, oh
Kristus!

Salmiga laul. 2. laulu wiisil.

Austagem Joannest, sedda Inglit Maa peäl ja
Jummalä inimest taewas, / mailma illu, kelle ülle
waggad rõõmsad on, / ja kellest hea wõitlemis-
se wõitlejad kiitlewad. / Sest, Jummalä koias istunud,
õitses ta täieste, / ja kui seedri pu kõrbes siggitas
ta ja hoidis Kristusse mõistlikku lammaste karjad /
tõsisse õigusse ja pühhitsusse sees.

Tropar. 1. laulu wiisil. Sa ellasid kõrbes /
ja ilmusid kui üks ihhulik ingel ja immeten-
teggia, oh meie Jummalakartlik isä Joannes! / Paastu,
walwamis- ja palwe läbbi said ja taewa andid /
ja arstid tõbbilisi ja nende hingesid, kes ussuga

find appi hüidwad. / Au olgu Sellele, Kes sulle
sedda wägge andis, / au olgu Sellele, Kes find
aukroniga ehhitas, / au olgu Sellele, Kes sinnu
läbbi kõigile terweksfamist annab.

Rondak. 4. laulu wifil. Sind panni Is-
sand se tössise kassinnusse kõrgusele, 'kui üht' tössist
tähte, mis igga poole paistab, / oh meie õppetaja
ja isja Joannes!

Kiitusse-salmiga laul. 1. laulu wifil.

Tulge tööd teggema waimulikkul winamäel,
kaskwatagem seal meeleparrandamise wilja, / ärge
waewagem ennast sõmisse ja jomissiega, / waid
tehkem häidteggusid ühhes palwe ja paastmissiega.
Need winamäed on Issanda meele järrele, / ja se
ainus rohkest Armuline annab meile tenari rahha,
misga Ta meie hinged pattuwõllast lahsti peastab.

Liturgia profimen. 7. laulu wifil.

Waggad peawad rõõmu pärrast hüppama auga;
nemmad peawad õiskama omma woodide peäl.

Tropar, 5 paastu-näddala laupääwal.

8. laulu wifil.

Kui se Peaingel waimus sallajat kasku sai,
siis tulli ta ruttuga Josepi kotta, / ja ütles abbi-
ellutundmatta Neitsile: / Se, Kes mahhatulles,
taewast nõtkutas, mahhub ilmamuudmatta terwelt
Sinnu sisse; / ja et ma Tedda Sinnu emmaihhus

näen, jullasse näggu wõtawat, / kardan ma wägga
ja hüian Sulle: / Olle rõõmus, Sa abbiellutund=
matta Pruut.

9) Laulud suure paastu wiendamal Pühha- pääwal.

(Wagga Egiptusfemaa Maria mälestus.)

Laulud pärrast „Issand ma hüian.“ 6. laulu wiisil.

So endised roppud teud ei lasknud sind pühha
asju nähha; / agga sinnu meel ja Summalast juh=
hatud süddame-tunnistus pöörsid sind parrema ellu
poole. / Se õnnistud Neitsi kaju peäle waadates,
kähhetsefid sa kõik ommad enne tehtud pattud, oh
kõigist austud Maria, / ja kummardasid julgusfega
se kallil ristipu ette.

Rõõmuga pühha kohte kummardades, said sa
lunnastawad abbi õige elluteele, / ja tõttasid hea
tee peäl eddasi, / ja, Jordani jõest ülle minnes,
asutasid sa ennast heal meelel Kristusse Gelfäia
ellukohta / ja omma ellu läbbi tallitsefid sa kurrad
pattu himnud / ja huffasid nende tõusmist ommas
ihhus, / sa iggawesse mälestusse wäärt Emma.

Nu olgu Issale . . . 4. laulu wiisil.

Sinnu risti wäggi, oh Kristus, teggi sedda
immeasja, / et se efsinud tüttarlaps hakkas
rasket wõitlemist wõitlema, / ja nõdrust ärraunnus=
tades, hakkas wahwast kurradi wastu sõddima. / Se

pärrast on ta ka wõidu au pärrinud, / ja pallub
meie hingede eest.

Salmiga laul. 2. laulu wiisil.

Kasfinusse mõõgaga hukkasid ja omma hinge
wõrgud ja ihhu himmud ärra; / pattu mõtted läm-
matafid ja waitollemisse abbiga, / omma filma
weega kastfid ja kõik kõrbe, / ja kaswatafid meele-
parrandamisje wilja. / Sepärrast pühhitseme meie
sinnu mällestust, oh wagga Maria.

Tropar. 8. laulu wiisil. Sinna, oh Emma
hoidsid hõlega enneses alles (waata 35 lehhe külge).

Rondak. 3. laulu wiisil.

Se, kes enne kõigesuggustest pordifu teggudest
rojastud olli, / sai nüid omma meeleparrandamisje
läbbi Kristusse pruudiks, / ellab Inglise elluwisti
järrele, / ja wõidab risti wäega kurradit ärra. / Se-
pärrast said ja, au wäärt Maria, taewa riigi pruudiks.

Kiitusje-salmiga laul. 1. laulu wiisil.

Jummala riik ep olle mitte roog ja jomaaeg, /
waid õigus, kasfinus ja pühhadus. / Sepärrast ei
lähkä mitte rikkad temma sisse, / waid need, kes
omma warrandust waestele jäggawad. / Rõnda õp-
petab ka pühha prohwet Dawet, kui ta ütleb: /
õnnis on se mees, kes igga pääw waesid aitab; / kes
on rõõmus Issanda sees ja kes walgusje sees
käib, / temma ei kummista ial. / Se kõik on meie

õppetussjeks kirjutud, et meie paastudes head teek-
sime, / ja et Issand meile mapeälse warrandusse
asjemel taewa warra annaks.

10) Paulud Patsarusse ülesärratamisse pääwal.

Troparid. 1. laulu wiisil.

Et enne omma kannatamist meie kõikide surnuist
ülestõusmist kinnitada, / ärratasid Sa Patsarusse
surnuist üles, oh Kristus Jummal. / Sepärrast ka
meie, kui lapsed, wõidu tähhed kandes, laulame
Sulle, se Surmaärrawõitjale: / Hosianna kõrges, /
kiidetud olgu se, kes tulles Issanda nimmel!

Rondaf. 2. laulu wiisil.

Kristus, se kõikide rõõm, se tõde, walgu-
s, ellu, ja mailma uendaja, / tulli omma armu pär-
rast Maa peäle, / sai surnuist ülestõusmis-
se eemärgiks / ja kui Jummal, annab pattud andeks
kõigile.

Liturgia aial „On kõhhus“ asjemel.

Kiitkem suure auga, oh rahwas, sedda puhhast
Jummalasünnitajat. / Sellele, kes jummalikku tuld
omma ihhuse on wastu wõtnud, / ja mitte ärra
ei põllenud, / laulgem lõpmatta kiidulaulusid.

Laulud Kristusse kannatamisse nädalal.

1) Suurel Esmaspääwal.

Tropar. 8. laulu wiisil. Waata, peigmees tulles keskösel, / ja õnnis on se sullane, kedda Ta walwamas leiab; / agga kõlwatu on se, kedda Ta maggamas leiab. / Katsu siis, mo hing, ennast unne eest hoida, / et sa surmale antud ja riigist wälja lükkatud ei saaks. / Ärka üles ja hüia: / pühha, pühha olled Sinna, oh Jummal. / Heida armu meie peäle Jummalasünnitaja pärrast.

Rondak. 8. laulu wiisil. Jakob leinas, et Jofepist ilma olli jäänud; / agga Jofep sõitis suure auga, kui Kunningas, tõldas: / et ta Egiptusse maa naese lihhahimmu ei täitnud, / selle eest austas tedda Se, Kes inimeste süddamed tunneb / ja närtsimatta kroniga ehhitab!

Eksapostilari. Ma nään, mo Lunnastaja, So kodda on illu ehtes, / agga mul ep olle riet/

temma sisse minna; / walgusta mo hinge fattet, / Sa
Walguseandja, 7 ja lunnasta mind.

Kiitusse-salmiga laul. 1. laulu wiisil.

Omme tahtmist möda kannatama minnes, / räkis
Issand tee peäl apostlitele: / Waata, meie lähme
Jerusalemma / ja innimesse Poeg saab ärraantud, /
nõnda kuidas Temmast on kirjutud. / Lähme ka
meie puhta mõttetega Temma järke, / löme ennast
ühhes Temmaga risti / ja surrence ärra Temma
pärrast lihha himmudele, / et meie saakšime ka
ühhes Temmaga ellama, / ja et Temma suust need
sõnnad kuulekšime: / Ma ei lähhä mitte ennam ma-
peälse Jerusalemma kannatama, / waid minnu Issa
ja teie Issa, / minnu Summala ja teie Summala
juure, / ja wiin teid ühhes Ennesega senna kõrge
Jerusalemma, taewariiki.

Salmiga laul. 8. laulu wiisil.

Kartkem, wennad, sedda wiljakandmatta / ja
ärrakuinud wiigi pu hukkamõistmist, / togem kõlba-
wat pattu kahhetsemisse wilja Kristusese, / kes
meile juurt armu annab.

2) Suurel Teisipäawal.

Rondaf. 2. laulu wiisil.

Mo hing, mõtle se wiimse tunni peäle, / karda
wiigipu mahharaiumist, / ja prugi hõlega sulle antud

talenti, / ja willets: olle wahwa ja pallu, / et meie mitte Kristusse pulma koia ukse tahha ei jääks.

Kristusse-salmiga laul. 4. laulu wiisil.

Oh hing! ja kuulsid selle huffamõistmisest, / kes omma talenti ärrapeitis; / ärra peida siis mitte ärra Jummalal sõnna, / kuuluta temma immetegustid, / kauple kaswaga sulle antud talentiga, / et ja Issanda rõõmu siis lähhäksid.

Salmiga laul. 6. laulu wiisil.

Tulgem uskjad, teenigem holega omma Issandat; / Temma jäggab wälja andid sullastele; / püüdke siis iggaüks sedda armu talenti ta suurust möda kaswatada; / üks kaswatagu tarkust heateggude läbbi; / teine täitku õppetusse ammetit; / kellele wäggew sõnna on antud, / se prufigu tedda rummalatte juhhatamisest; / rikkas jaggagu omma warandust waeste abiks. / Sedda wiisi kaswatame meie sedda, / mis meile wõlgu on antud, / ja kui ühhed ustawad armuande prufijad, / saame Issanda rõõmu siis. / Oh Kristus Jummal! / te meid omma armu pärrast / selle rõõmu kõlblikuks.

3) Suurel Kolmaspääwal.

Rondak. 4. laulu wiisil. Ma ollen ennam üllekohhut teinud, kui efsinud naene, / ja ei olle ialgi So ees filmawet wallanud; / agga wait olles,

langen ma So ette mahha, / ja armastusfega So
puhta jalgadele suud andes, pallun ma, / et Sa
fui wallitseja mulle mo wõllad andeks annaks, / kes
ma So pole, oh Lunnastaja, hüian: / peästa mind
mo rajastest teggudest.

Kiitusse=salmiga laul. 8. laulu wiisil.

Se effinud naene Sind, Neitsi Poega, / Sum=
malaks tunnistades, pallus nuttuga, / sest ta olli
nuttu wäärt teggusid teinud, ja hüidis: / peästa
mind mo pattu wõllast lahti, / nõnda kui minna
ommad juuksed lahti ollen lasknud; / armasta fedda,
kes Sind armastab, / ja fedda õigusse järrele põlla=
takse, / ja ma tahhan Sind tõlneride seas kuulutada,
oh Heateggia ja Snnimessearmastaja.

Salmiga laul. 6. laulu wiisil.

Tänna tulles Kristus wariseri kotta, / ja üks
pattune naene langeb Temma jalge ette mahha ja
hüiab: / waata mo peäle, / kes ma pattust koorma=
tud / ja omma teggude pärrast meelt ärraheitnud
ollen, / agga Sinnu armust mitte polle ärrapõlla=
tud; / anna mulle, oh Issand, mo furjad teud an=
deks ja lunnasta mind.

4) Suurel Meljaspäätwal.

Tropar. 8. laulu wiisil. Kui need aujad
jüngrid / õhtusõmaaiad jallapessemisse läbbi walgus=

tud said, / siis läks se Judas rahha ahnusselt pim-
medaks, / ja andis Sind, sedda õiget Kohtumõistjat
üllekohtusse kohtumõistjatte kätte ärra. / Waata, ja
warrandusse püidja, selle peäle, kes warrandusse
pärrast ennast ülles poos; / põggene sest täitmatta
hingest, / kes Öppetajale sedda julges tehha. / Is-
sand, kes Sa kõikide wastu hea olled, au olgu Sulle.

Rondak. 2. laulu wiisil. Needsammas käed,
kellega Judas se ärraandja õhtusõmaail leiba wastu
wõttis, / sirutas temma sallaja wälja, et selle hinda
wastu wõtta, / kes innimest omma kättega on lonud; / ja
temma, se kawwal sullane, ei parrandanud omma meelt.

Jermsid. 6. laulu wiisil.

1. Paul. Ühhe hobiga lüiafsse lõhti punnane
merri / ja tehhasse kuiwaks laenetaw wee süggawus. /
Temmast läksid need läbbi, kessel sõariistu ei ol-
nud, / ja neile sai ta hanaks, kes ollid sõariistadega
ehhitud. / Sepärrast lauldi sedda Jummal meele-
pärralist laulu: / Kristus, meie Jummal, on wägga
kõrgeks sanud.

3. Paul. Kõikide Issand ja Poja, / se muud-
matta Jummal, / allandas ja ühendas Ennast
omma lomaga, / ja Paasa Talleks neile olles, kelle
eest ta walmis olli surrema, / tõi ta jubba enne
Ennast ohwriks, võldes: / Sõge Minnu ihhu / ja
olge kindlad uskus!

4. Paul. Kui prohwet Sinnu üllesrääkimatta
salla asja ette näggi, oh Kristus, / siis hüidis
temma: / oh helde Issa! / Sa näitsid omma wägga

suurt armastust meie wastu, / sest Sinna, oh Armuline, / saatsid omma ainust Poega mailma puhastamisjse ohwriks.

5. Paul. Apostlid, kes, armastusse siddemega ühhendud, / Kristusse se kõige Wallitseja meelewalla alla ennast andsid, / teggid puhtaks ommad kaunid jallad, / et rahhu kõikidele kuulutada.

6. Paul. Ma ollen põhjatuma pattu süggawuse sisse langenud, / ja mull ep olle ennam jõudu kange tormi wastu seista; / sepärrast hüian ma kui Jonas, So pole, oh Wallitseja: / tõmba mind wälja hukkatussest.

7. Paul. Nored mehhed Pabelis/ei kartnud ahju tulle leeki, / waid tulle sisse wissatud ja kastege seäl jahhutud, laulsid nad: / kiidetud olled Sinna, meie wannematte Jummal.

8. Paul. Meed waggad nored mehhed Pabelis, / kes omma isamaa seaduste pärrast häddas ollid, / põlgasid ärra funninga meeletumat käsku, / ja tulle sisse wissatud, mis neid ei põlletanud, / laulsid nad sedda kõige Roja wäärt laulu: / laulge kiites Issandat, kõik lomad, / ja tõstke Tedda kõrgeks iggaweste!

9. Paul. Tulge usklikud, / tõstkem ommad meeled ülles, / ja maitskem Issanda söma laualt sedda surrematta rooga, / mis ehhitud tuas üllewel on walmistud; / sest Jummal se Sõnna Ennese käest/ olleme meie teada sanud, / et siin on Temma Issse — Jummal se Sõnna, / kedda meie kiidame.

Õksapostilari. (Waata 246 lehhe külg.)

Kiitusse-salmiga laulud. 2. laulu wiisil.

Juda rahwa hulk jookseb wimaks murdu kofku, /
et sedda kõige Lojat ja Chhitajat Pilatuse kätte
äranda. / Oh teie üllekohtused! / Oh teie uskmata-
dad! / Kes ellawatte ja furnutte ülle kohhut mõistma
tulles, Sedda annate teie kohtu alla! / Kes kõiki piinast
peastab, / Sedda mõistate teie piinamissele! / Sa pitka-
meeleline Issand, suur on Sinu arm, / au olgu Sulle!

Au olgu . . . ja nüid . . .

Se Tall, kellest Jesaias ettekuulutas, / tulles
isse tapmissele, / annab ommad pihhad peksmissele, /
palged kämbliõmismissele, / ei panne omma filmi war-
jule süllitamisse eest, / ja saab teotusse surmale
mõistetud. / Temma, se Pattuta, kannatab kõik sedda
isse Ennese tahtmist möda, / et kõigile surmusest ülles-
tõusmist kinkida.

Salmiga laul. 8. laulu wiisil.

Salm: Se, kes minnuga ühhes leiba on sõnud, tõstab
omma jalla kanda minnu peäle.

Ükski, oh usklikkud, kes ei tunne Issanda
õhtusõmaia jalla asja, / ükski nisuggune ärgu as-
tugu mitte kawwalussega, kui Judas, Issanda laua
juure. / Sest et ta kül leiba pallukest wastu wõttis, /
siiski taganes ta sellest elluleiwast ärra; / et ta
kül wäljaspidi Jünger näitas ollewat, / agga ta
olli tõssine kurjateggia; / et ta kül ennast Apostlite
seltsi hoidis, / agga sallaja olli ta Juda rahwa
nõus; / wihtades andis ta suud, / ja suud andes

müüs ta ärra sedda, / Kes meid needmisse alt lahti
peästis, / sedda Jummalat ja meie hingede lunnastajat.

Salm: Nemmad räkisid üllekohhuft juttu Mo peäle.

5. laulu wiisil. Kui Sa, oh Issand / omma
jüngrid sallajaid asju tundma õppetasi, / siis ütlesid
Sa: / Mo sõbrad, / katske et miski hirm teid Min-
nust ärra ei lahuta. / Ma saan kannatama, agga
sedda teen Ma mailma eest. / Ärge effige mitte
Minnu pärrast, / sest Ma ei tulnud mitte, et Mind
tenitaks, / waid Ma tulin isse tenima / ja omma
hinde mailma lunnastamisse hinnaks andma. / Kui
teie Mo sõbrad ollete, / siis tehke nõnda, kui Minna.
Kes tahhab essimene olla, se olgu kui wiimane, /
issand olgu kui teener. / Säge Minnu sisse, et teie
wilja kannaksite: / Sest Minna ollen se ellu wiinapu.

Esimesse tunni profimen. 1. wiisil.

Pagganad peawad tundma saama, / et Sinnu
nimmi on Issand.

Liturgia aial.

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 2. laulu wiisil.

Se üllekohtune Judas, oh Issand, / kes ühhes
Sinnuga õhtusõmaaias kät wagnasse pistis, / sirutas
omma kässi wälja üllekohtuste käest õbbetükkisid
wõtma, / ja temma, kes salwi kalliks pidas, /

julges Sind sedda kõige kallimat ärramüia; / temma, kes omma jalgu pessemissele sirutas, / andis tiggeda kawwalusfega Issandale suud, / et Sedda üllekohtuste kätte ärraanda. / Nõnda lahkus temma Apostlite seltsist / ja heitis mahha kolmkümmend hõbbetükki / ja ei saand So kolmandamal pääwal suruust üllestõusmist nähha. / Heida armu meie peäle omma üllestõusmisse läbbi.

Se tigue ärraandja Judas andis kawwala suandmisse läbbi Lunnastaja Issanda ärra, / ja müis selle kõikide Wallitseja kui ühhe pärrisorja Juda rahwa kätte; / ja se Jummalal Tall, Issa Poeg, se ainus rohkest Armuline sai kui lammas tapmissele wiidud.

Au olgu . . . ja nüid . . . 6. laulu wiisil.

Tõest, Judas on nende kõige wihasema maddude suggust, / kes kõrbes mannad sõid ja manna Andja peäle nurrisesid. / Koog olli alles nende suus, / agga nemmad tänamattad jubba nurrisesid Jummalal peäle. / Se tigue Judas ka, weel taewa leiba omma suus hoides, / walmistas Snisteggia ärraandmist. / Oh sedda täitmatta süddant ja taltsematta julgust! / Ta müis ärra omma Toitja / ja andis surmale Issanda, Kellele ta suud andis. / Tõeste, ta on nende kõige wihasema maddude üllekohtune poeg / ja ühhes nendega on ta ka hukkatust parrinud. / Oh Issand, hoia meie hinged nisugguse kurja eest. / Sa ainus ütlematta Kannatlik!

Profimen enne wanna Testamenti luggemist.

1. laulu wiisil.

Peästa mind, Issand, kurbast innimestest,
hoia mind selle wäggiwaldse mehhe eest.

2. l.

Profimen pärrast esimest luggemist. 7. laulu wiisil.

Peästa mind mo waenlastest, mo Summal,
saada mind ülles ühhe kõrge paika nende eest, kes
mo peäle kippuwad.

Profimen enne Apostli ramatu luggemist.

7. laulu wiisil.

Mailma würstid peawad nõu ühtlasse Issanda
ja Temma wõitnud mehhe wastu.

Kerubide laulu asjemel laulatakse.

Tropar. 6. laulu wiisil. Wõtta mind tänna
wastu, kui Sinnu pühha õhtusõmaia ossalist, oh
Summala Poeg; / sest ma ei tahha mitte Sinnu
waenlaste ees sedda sallajat asja awwalikkaks tehha,
egga juud Sulle anda, kui Judas, / waid ma
tunnistan Sind, kui se rõwel: / Issand, mõtle
minnu peäle, ommas kunningriikis.

5) Suurel Reedel.

Sommiku Summalatenistuslest.

Tropar. „Kui need ausad jügrid“ (waata 249
lehhe külge).

Pärrast Ewangeliumi luggemist laulatakse iggakord:
Mu olgu Sinnu pakkameelele, oh Issand!

Pärrast esimeist Ewangeliumi luggemist.

8. laulu wiisil. Tõgem Kristussele ommad puhtad meeled, / ja kui Temma sõbrad, / ohwerdagem Temma pärrast ommad hinged / ja ärge laskem kui Judas / ellumurredel mitte meie ülle wõinust saada, / waid hüidkem sallajas palwes: / Meie Issa, Kes Sa olled taewas, / peästa meid ärra sest kurjast!

7. laulu wiisil. Omma jüngrid õhtusõmaaiad toites / ja sallaliffu ärraandmisje nõu teädes, / teggid Sa seal awwaliffuks Juda mõtted, / et Sa kül teädsid temma parrandamatta süddant, / agga se läbbi tahtsid Sa kõigile teäda anda, / et Sa isje lastsid Ennast ärraanda mailma ärrapeästmisjeks waenlasje orjussest; / Sa pittameeleline, au olgu Sulle.

Pärrast teist Ewangeliumi luggemist.

1. laulu wiisil. Nõudkem wennaliffu armastust, / sest meie kõik olleme wennad Kristusse sees, / ja ärge olgem mitte armuta omma liggimeste wastu, / et meid hukka ei mõisteta kui sedda fullast, / kes tenaride wõlla pärrast / omma kasullasele armu ei annud, / ja et meie mitte kui Judas, ilma kasjuta ei kahhetseks.

7. laulu wiisil. Mis pahhandust teggi sulle Ennisteggia, oh Judas, et sa Tedda ärraandsid? / Kas lüffas Ta sind Apostlide seast wälja? / Kas jättis Ta sind ilma wäest, haigid terweks tehha? / Kas põlgas Ta sind ärra, kui Ta teistega õhtusõmaaga piddas? / Kas põlgas sinnu jallad ärra,

fui Ta teiste jalgu pessi? / Oh mis palju head
unnustasid ja ärra! / Sinu tännamatta süddant
moistwad kõik hukka, / agga Temma ärraräkimatta
pikkameelt / ja suurt armu kuulutakse kõigile.

Pärrast kolmandamat Ewangeliumi luggemist.

2. laulu wiisil. Need, kes allati So armu
andid ollid maitstud, küssendasid: / Temma peab
risti lödud saama! / ja need õiglasse tapjad pallusid
heateggia asjemel rõõwlit lahti lasta. / Agga Sinna,
oh Kristus, ei teinud omma suud lahti, / kui nad
Sind ülleannetumal wiisil teotasid; / sest Sinna, oh
Inimessearmastaja, tahtsid isse meie eest kannata-
tada, ja meid ärralunnastada.

8. laulu wiisil. Oh kuidas sündis se, / et
Judas, kes so jünger olli, nõu wõttis Sind ärra-
anda; / temma, wallelik ja õel, istus täis kawwalust
õhtusõmaaila laudas ühhes Sinnuga, / ja läks
pärrast üllema-preestri juure ja ütles: / mis teie
tahhate mulle anda, siis tahhan ma teie kätte anda
sedda, / Kes on käsku kantanud ja hingamisse
pääwa ärrateotanud? / Oh pikkameeleline Issand, au
olgu Sulle.

Pärrast neljandamat Ewangeliumi luggemist.

8. laulu wiisil. Nõnda ütleb Issand Juda
rahwale: / mo rahwas, mis ollen minna teile teinud? /
Kuidas ollen ma teid pahhandanud? / Minna ollen
teie pimmedattele silma-walgust annud, piddali-

tõbbisid terweks teinud, alwatud woodi peält ülles-
aitnud. / Mo rahwas, mis ollen Minna teile teinud? /
Ja kuidas tasusite teie kõik sedda Mulle kätte? /
Manna eest andsite teie Mulle sappi, / wee eest —
ädikat! / Ja selle assemel, et Mind armastada,
lõite Mind risti; / se pärrast ei tahha Minna ennam
kannatada, / Ma kutsun Mo paggana rahwad, / ja
nemmad saawad Mind kiitma ühhes Issa ja Bai-
muga, / ja Minna tahhan neile iggawest ollu anda.

8. laulu wiisil. Kui Sa, oh Summal, Kai-
wa ette astusid, / ja Pilatusse kätte said antud, oh
Kohatumõistja, / siis wärisesid hirmu pärrast taewa
wäed. / Agga kui Sind kahhe rööwli wahhel risti
löödi, / siis said Sa, oh pattuta, üllekohtuste jekka
arwatud, et innimest ärra lunnastada. / Oh helde
jüddameline Issand, au olgu Sulle.

Laulud pärrast wiendamast Ewangeliumi lug- gemist.

8. laulu wiisil. Pisut sõnnu ütles rööwel
risti peäl, / agga temma usk olli suur; / ühhe fil-
mapilgul sai ta lunnastud / ja läks essimene lahti-
tehtud paradisi uksest sisse. / Mu olgu Sulle, oh
Issand, kes Sa temma meeleparrandamisest wastu
wõtsid!

6. laulu wiisil. Tänna rippub ristipu peäl
Se, Kes maad wette peäle rippuma panni, / kibbu-
witsa kroon pannakse Selle pähha, Kes inglite
Kuningas on; / naeru purpuri mantliga ehhitakse
Sedda, / Kes taewast pilwetega ehhitab; / kāmbliga

lūiakse Sedda, Kes Jordani jões Adamat ärralunnastas; / se koggudusse peigmees lūiakse naeltega risti külge; / sedda Reitsi Poega pistetakse oddaga. / Meie kummardame so kannatamist, oh Kristus! / Meie kummardame So kannatamist, oh Kristus! / Meie kummardame So kannatamist, oh Kristus! / Näita meile ka So auvat furnust üllestõusmist.

Pärast kuendamat Ewangeliumi luggemist.

6. laulu wiisil. Pu läbbi sai Adam paradisist wäljaetud, / agga ristipu läbbi sai rōwel paradisi; / üks, pu wilja sües, rikkus Loja käsju ärra, / agga teine Sinnuga ühhes ristipuus rippudes, / tunnistas Jummalaks Sind, Kes Sa weel tundmatta ollid. / Mõtle ka meie peäle, oh Issand, kui Sa omma kunningriiki tulled!

Minnu pärast, oh Issand, läksid Sa risti peäle, / et mulle mo pattud andeks anda; / said oddaga külge sisse pistetud, / et seält mulle ellutilgad wälja jookseksid; / said risti külge naelatud, / et ma Sinnu kannatamisest suurusse läbbi Sinnu wäe tõrgusest sisse usufsin ja hüiafsin: / Sa elluandja Kristus, / au olgu Sinnu ristile ja Sinnu kannatamisest, oh Lunnastaja.

Prokimen. 4. laulu wiisil.

Nemmad on Mo riided isefekses jagganud ja Mo kae pärast liisku heitnud.

**Pärrast seitsmemat Ewangeliumi luggemist,
loetakse se 51 Tatweti laul.**

**Pärrast hahheksamat Ewangeliumi luggemist,
Irmosid. 6. laulu wifil.**

5. Laul. Hommiku warra/töttan ma So
pole, oh Jummal Sõnna, / Kes Sa omma armu
pärrast langenud innimesse wastu Ennast ilma
muudmisjeta allandasid, / ja Jummal olles, / Kes
omma ollemisse polest ei wõi kannatada, / andsid
Sa Ennast kannatamisjele; / anna rahhu mulle
langenule, oh Innimessearmastaja!

8. Laul. Waggad nored mehhed/saatfid häbbi
fisse sedda Jummal wastalisje ebbausu peameest;/
agga nüid mõtleb üllekohtuste tigge selts tühja Kris-
tusje wastu / ja peab nõu ärratappa Sedda, / Kelle
käes ellu on / ja Kedda igga loom kiidab ja austab
iggaweste.

9. Laul. Kes Sa üllem olled kui Kerubid /
ja palju ausam kui Serawid, / kes Sa, puhtaks neit-
fiks jades, Jummal, se Sõnna ilmale töid, / Sind
tõssist Jummal Emma austame meie.

Etzapostilari.

Ühhe ainfa tunni sees, oh Issand, / teggid Sa
se mõistlikku rõõwli kõlblikkus paradisi saada, / wal-
gusta ja lunnasta ka mind / So risti läbbi.

Pärrast ühheksamat Ewangeliumi luggemist.

3. laulu wiisil. Mo esisündinud poeg Iisrael on kahhewõrra kurja teinud: / Mind, jedda ellu weehallikast, on ta mahhajätanud / ja ennesele kakkise kaewu kaewanud, mis wet ei pea. / Taewas ehmatas se ülle ja päike läks pimmedaks; / agga sinna, Iisrael, ei hähbenenud mitte, / waid andsid Mind ärra surmale! / Anna neile andeks, oh pühha Issa, / sest nemmad ei tea, mis nad teggid!

Kõik So pühha ihhu liikmed kannatasid teotust meie pärrast. / Pea — kannatas fibbowitsa; / nägu — süllitamist; / palle — kämbliilõmist; / su — äddifaga seggatud sappi; / kõrwad — kurja teotusse sõnu: / piihad — peksmist ja kässi — keppi; / kõik ihhu — risti peäle sirrutamist; / käed ja jallad — naelu; / külge — odda. / Oh meie pärrast kannatanud ja meid piinast peästuud, / inimesse armastamise pärrast meile ilmunud ja meid ülles taewa winud / kõigewäggewam Lunnastaja heida armu meie peäle!

Pärrast kümnemat Ewangeliumi luggemist, lauldasje juur austamise laul:

Au olgu Jummalale kõrges.

Pärrast ühteteistkümnemat Ewangeliumi luggemist.

2. laulu wiisil. Oh nurjatunud ja üllekohtused inimesed! / miks mõtlewad nemmad tühja?!

Miks mõistsid nemmad surmale sedda kõikide
Ellu? / Oh sedda suurt immet! / Mailma Loja
antakse ärra üllekohtuste kätte / ja se Innimessear-
mastaja liikse risti, / et Sa põrgu wangist neid
peästaks, kes hüidwad: / oh pitkameeleline Issand,
an olgu Sulle!

8. laulu wiisil. Kohtumõistmisse ots jõuab
jubba liggi: / üllekohtused kohtumõistjad mõistwad
Jesust hukka / ja Sedda wiakse ristilõmissele, /
kõik loom tunneb wallu, Issandat risti peäl nähhes. 7
Sa ihhu poolt minnu pärrast kannatanud, / armuline
Issand, an olgu Sulle!

**Pärrast kahteteistkümmemat Ewangeliumi lug-
gemist, laulakse „Meie Issa,” . . . ja Tropar.**

4. laulu wiisil.

Sa peästsid meid käsku wande alt lahti omma
kalli werrega, / kui Sa risti külge naelatud ja oddaga
pistetud said, / ja andsid innimestele iggawest ellu, /
oh meie Lunnastaja, an olgu Sulle!

Rondak. 8. laulu wiisil.

Tulge kõik, laulgem kiites Sedda meie pärrast
risti lödud, / Redda Maria risti peäl näggi ja
hüidis: / Et Sa kül ristisurma kannatad, / agga
Sa olled mo poeg ja mo Jummal.

Ohtu Jummalatenistusfest.

Laulud pärrast „Issand! ma hiitan“. 1. laulu wiisil. 6. wärs

Kõik loom muutis ennast hirmu pärrast, / kui
ta Sind, oh Kristus, risti peäl rippuwat näggi, /
päike läks pimmedaks ja maallused wärrisefid; /
kõik kannatas ühhes kõige Wojaga. / Sa meie pärrast
omma tahtmist möda kannatanud, Issand, au olgu
Sulle!

6. laulu wiisil. Tänna seisab se kõige loma
Issand Pilatusse ees, / ja Tedda, kõikide Wojat,
mõistetakse ristijurmale! / Kui ühte talle wiakse
Tedda, Ta omma tahtmist möda, / naeletakse risti
külge, / oddaga pistetakse Temma külje sisse / ja
antakse käsnaft jua Sellele, / Kes mannad andis, /
mailma Lunnastajat lüiakse möda pallet / ja se
kõikide Woja saab omma sullastest teotud. / Oh sedda
suurt Issanda armastust innimeste wastu! / Ta
pallub omma Issa ristilõjatte eest, hüides: / Issand
anna neile andeks sedda nende pattu, / sest nemmad
õnnetumad ei tea, et nad üllekohhut tewad.

6. laulu wiisil. Oh, kuidas mõistis se ülle-
kohjuste selts sedda kõige lomade Kunningat surmale! /
Nad ei hääbenenud sedda tehha ka nende heateggude
pärrast, mis Ta neile olli teinud / ja mis Ta neile
meele tulletas, ütteldes: / Mo rahwas, mis ollen
Ma teile teinud? / Eks ma ei täitnud Juda maad
immeteggudega? / Eks Ma ei ärratanud teie surnuid
ülles omma ainfa sõnna läbbi? / Eks Ma ei teinud

terweks igga haigust ja wigga? / Mis tasjute teie
nüid Mulle? / Miks ollete teie nõnda tännamattad?/
Terweks teggemiste eest teie Mind nüid hawate,/
ellu andmisje eest annate Mind surmale, / poote
risti kui ühte furjateggiat Sedda, / Kes teile head
on teinud, / ja seadusje andjat, kui ühte üllekoh-
tust, / sedda kõikide Kunningat, kui ühte huffamõis-
tetud innimest. / Sa pitkmeeleline Issand, au olgu Sulle.

Au olgu . . . ja nüid . . . 6. laulu wiisil.

Tänna näeme meie ühte hirmsat ja immelikku
salla asja: / se Kättesamata peetakse kinni, / sentakse
kinni Sedda, / Kes Adamat needmisje alt päästab; /
Kes süddamed ja sissikonnad läbbi katsub, / Sedda
küsitakse üllekohtusel wiisil kohtu ees; / Kes merrele
raia on ette pannud, / sedda pannakse wangi; / Kelle
ees wärrisedes taewawäed seisawad, / Se seisab Pila-
tusje ees; / loom lööb omma käega Lojat; / risti
surmale mõistetakse Sedda, / Kes ellawatte ja sur-
nutte ülle kohhut mõistab; / hauda pannakse Sedda, /
Kes põrguhana ärrahuffas. / Oh heldesüddameline
Issand, / Kes Sa kõik sedda omma armu pärrast
kannatad / ja kõik needmisje alt päästad, / au olgu
Sulle.

Profimnid.

4. laulu wiisil. Nemmad on Mo riided is-
sekeskis jagganud / ja Mo kue pärrast liisku heitnud.

4. laulu wiisil. Sõddi, Issand nende wastu,
kes mo wastu sõdda tõstwad, / taple nende wastu,
kes mo wastu taplewad.

Prokimen enne Apostli ramatu luggemist.

1. laulu wiisil. Mind pandi allumiste au-
tudesse, pinneda ja surma kohtadesse.

Salmidega laulud.

2. laulu wiisil. Kui Josep Arimatiast/
Sind, sedda kõikide Ellu, oh Kristus, pärrast So
surma pu peält mahha wõttis, / ja kalli rohtudega
linnase riide sisse mähkis, / siis ihhaldas ta suurest
armastusest ommas süddamas / Sinnu hukkasamatta
ihhule suund anda; / ja täis kartust hüidis ta rõõ-
muga So poole: / au olgu Sinnu allandussele, oh
Innimessearmastaja.

Salm: Issand on Kuningaks sanud, Temma on kõrgus-
sega Emma ehitanud.

Kui Sind kõikide eest ühte unde hauda pandi,
oh kõikide Arrapeästja, / siis ehmatas ärra, Sind
nähhäs se kõik naeruks panneja pörgu haud; / temma
pomid said katki murtud / ja temma wärrawad mahha
kistud, / haudad lahti tehtud, ja surnud tõusid ülles. /
Siis hüidis ka Adam tännulikku heälega rõõmsaste
So poole: / au olgu Sinnu allandussele, oh Inni-
messearmastaja.

Salm: Sest Ta on maailma kinnitanud, et ta ei kõigu.

Kui Sinna, oh Kristus, / kes Sa omma jum-
malikku ollemisse polest ümberpiiramatta ja otsatu
olled, / omma tahtmist möda lihhalikkult hauda said, /
siis pannid Sa ka surma kambriid luffu / ja teggid
kõik pörgu kuningriigi tähjaks; / sel sammal aial

teggid Sa ka selle hingamisse pääwa/ omma jummalikku õnnistamisse ja au ning suuruse osalisseks.

Au olgu . . . ja nüid . . . 5. laulu wiisil.

Sind, kes Sa ennast walgusfega kui kuega kattad, / wöttis Jofep Nikodemusfega ristipu peält mahha, / ja Sind furnud, allasti/ ja matmatta ollewad nähhes, / sai ta täis halledat süddamelikku leinamist/ ja hüidis, kibbedaste nuttes: / oh kõigearmsam Jeesus! / päike, ni pea kui ta nähha sai, / et Sa risti peäl rippusid, läks pimmedaks, / Maa wärrises hirmu pärrast, / ja templi wahhetek käärrises lõhki. / Agga minna näen Sind nüid So omma tahtmist möda minnu pärrast furnud ollewat. / Kuida pean ma Sind matma, oh mo Jummal? / Ehk misfugguse linna sisse pean ma Sind mähkima? / Kuidas woin ma omma kättega So mädданematta ihhu külge puutuda? / Ehk misfuggusid laulusi pean ma So ärralahkumisse juures laulma, oh Helde? / Ma austan So kannatamissi, / laulan kiites So mahhamatmist ja Sinnu üllestõusmist / ja hüian: Jeesand, / au olgu Sulle,

Troparid. 2. laulu wiisil.

Se aus Jofep/ wöttis So kõige puhtama ihhu pu peält mahha, / mähkis tedda puhta linnaste riette sisse kalli rohtudega, / ja panni sedda ühte nude hauda.

Ingel, kes salwitoja naestele hana juures ilmus, ütles: salwid kõlbawad surrelikku innimestele, agga Kristusfe ihhu on ärramädданematta.

6) Suurel Laupäätval.

Sommiku Jummalatenistusfest.

Tropar. Se aus Josep . . . (waata 266 lehhe külg.)

Au olgu Issale . . . . 2. laulu wiisil.

Kui Sa alla läfsid surmale, oh surrematta Ellu, siis surmasid Sa pörgut omma Jummalikku walgusfega; ja kui Sa surnuid Maa alt ülesärrastasid, siis hüidsid kõik taewa wäed: oh Elluandja Kristus, meie Jummal, au olgu Sulle.

Nüid, ja ikka ja iggaweste. Amen. Ingel, kes salwitoja naestele . . . . . (waata 266 lehhe külg.)

Kondak. 6. laulu wiisil. Kes merre süggawussele on raia ette pannud, / Sedda nähtakse surnud ollewat, / sedda Surrematta kaetakse kui surnud kalli salwi ja linnasse riidega ja pannakse hauda; / naesed tullid kalli salwiga Tedda wõidma, / nutsid kibbedaste ja ütlesid: / se on se õnnistud hingamispe pääw, / millal haudas hingas Kristus, kes kolmandamal pääwal ülestõusis.

Jesuse surma laulud. 5. laulu wiisil.

Esimene jaggu.

Kiidetud olled Sinna, oh Issand, õppeta mulle ommad seadmisjed.

Wägga õnsad on need, kelle ellu tee ilmalaitmatta, kes käiwad Issanda käsju õppetuse järrele.

Sinna, oh Kristus — se Ellu, said hauda pandud. Inglite wäehulgad ehmatafid, arra jedda nähhes, ja kiitsid So allandamist.

Snsad on need, kes Temma tunnistused pidwad, ja kõigest süddamest Tedda tagganõudwad. Kuidas surred Sinna, oh Ellu? Kuidas olled Sa haudas? Ja kuidas huffad Sa surma riiki ja päästad surmuid pörgust?

Need ei te tõeste kõwwerust ja käiwad Temma teede peäl.

Meie kiidame Sind, oh Jesus, Kuningas, ja austame Sinnu mahhamatmist ja kannatamist, kelle läbbi Sa meid surmast ärrapeästsid.

Nu olgu Issale . . . .

Meie kiidame Sind lauldes, oh Sõnna, Sa kõikide Jummal, ühhes So Issa ja pühha Waimuga, ja austame So jummalikku mahhamatmist.

Nüid, ja ikka ja iggaweste . . .

Meie kiidame Sind õnsaks, oh puhhas Jummalasjunnitaja, ja austame waggalt So Poia ja meie Jummal kolmandamal pääwal hauast üllestõusmist.

Teine jaggu.

Du kohhus kiita Sind, oh Elluandja, Kes Sa ommad käed risti peäl wäljasirrutasid ja waenlasse wägge mahharõhhusid.

Sinnu käed on mind lonud ja teinud; õppeta
mind ja ma saan So käskusid tundma.

On kohhus kiita Sind, sedda kõikide Lojat;
sest Sinnu kannatamisest läbbi pääsesime meie kan-
natamisest ja surmast.

Kes Sind kartwad, näewad mind ja rõõmus-
tawad ennast, et minna So sõnna peäle
ollen lootnud.

Maa ehmatas ärra, ja päike läks pimmedaks,
oh Lunnastaja, kui Sinna, se lojamineematta
walgus, Kristus, lihhalikult hauda läksid.

Ma tean, Issand, et So nuhtlused on selge
õiged, ja et Sa mind ustawast meelest
olled allandanud.

Sa uinustid haudas, oh Kristus, se loodud
loma unnesse maggama ja ärratafid innimesse juggu
sest raskest pattu unnest üles.

Mo ellu olli lõpmas siin Maa peäl; agga ma
ei unustanud Sinnu käskusid.

Silmaweega külwatakse tänna Maa sisse se
kahhelomuline ja ellusaatja terra; agga kui ta
üllestõuseb, siis saab maailm ennast rõõmustelema
temma ülle.

Nu olgu Issale . . .

Sa algmatta Jummal, nisammajuggune alg-
matta Sõnna ja pühha Waim! kinnita, oh Armu-
line, meie õiget usku Keisri wallitsusse keppi temma
waenlaste wastu.

Nüid ja ikka ja iggaweste. Amen.

Sa Ellu sünnitaja, iluawiggata ja puhhas
Neitsi! lõppeta need koggudusse pahhandused, ja,
kui Armuline, anna rahhu.

Kolmas jaggu.

Igga põlwe rahwas towad laulu So mahha-
matmissele, mo Kristus!

Peästa mind innimesse laimamisest, ja ma
saan So käskusid täitma.

Tulle, igga loom, laulgem surmalaulusi Rojale.

So hallastus on suur, Issand, te mind ella-
waks omma kohtu seäduste järrele.

Oh Jummal Poeg, ja kõikide Kuningas,
mo Jummal ja mo Roja, kuidas andsid Sa ennast
kannatamisele?

Ma otan So õnnistust, oh Issand, ja teen
So käskude järrele.

Tõuse üles, oh Armuline, ja peästa meid
põrgu süggawusest.

Tulgu mo allandlik pallumine So ette; peästa
mind omma sõnna möda.

Anna pattud andeks neile, kes So kannatamist
armastusse ja hirmuga austawad.

Ma ollen efsinud; otsi omma süllaft kui ärra-
kaddunud lammas, sest minna ei unusta
mitte ärra So käskusid.

Anna omma üllestõusmisje läbbi rahhu koggu-
dusfele ja lunnastust So rahwale.

Au olgu Issale . . .

Oh mo kolmainus Jummal, Issa, Poeg ja
Waim! hallasta mailma peäle.

Nüid ja ikka ja iggawste. Amen.

Oh puhhas Neitsi! te ommad sullased kõlb-
liffuks, So Poia üllestõusmist nähha saada.

Pärrast jedda lauldakse need troparid.

Kiidetud olled Sinna, Issand, õppeta minnule
ommad seadmisjed. Ingliite wäehulgad ehmatasid
ärä . . . (waata 37 lehhe külq).

Trmosid. 6. laulu wiisil.

1. Paul. Kes ennemuiste jedda taggaaiajat
piinajat merrelaenette alla mattis, / Sedda matsid
nüid mulla alla nende lapsed, jedda Temma siis
ärrapeästis. / Agga meie, kui siis tüttarlapsed, lau-
lame Issandale, / sest Temma on Ennast kõrgeste
austanud.

3. Paul. Kui Sinna, Kes Sa kõik jedda
maad wette peäle ilma toeta rippuma pannid, / Kol-
gata mäel risti peäl rippusid, / siis wärrises kõik
lomus suures hirmus ja hüidis: / ei olle ükski ni
Pühha kui Sinna, Issand!

4. Paul. Kui Habafuk Sinnu jummalikku
hallandamist risti peäl ettenäggi, / siis hüidis ta

suures ehmatuses: / Sinna, oh Armuline, rõhhusid mahha, kui se Rõigewäggewam, wäggewatte wallitusse, / kui Sa alla läksid nende juure, kes põrgus olid.

5. Paul. Oh Kristus! / Kui Jesaias sedda lojamineematta walguist ette ärranäggi, / mis Sa meile armulikkult omma jummalikkus ilmunis ses näitsid, / siis hüidis ta warra hommiku walwades: / furnud sawad üllestõusma / ja need, kes haudas, wälja tulles, / ja kõik, kes Maa peäl ellawad, rõõmsad olles.

6. Paul. Jonas sai wallaskalla sisse neeldud, agga mitte seal kinni peetud; / sest Sinna kannatamist ja mahhamatmist ettetähhendades, oh Kristus, / tulli ta sest ellajast kui koiast wälja ja hüidis So hana wahtidele: / oh tühjaste ja asjata wahtiad! / teie ollete sedda tõsist Jummal helduist mahhajatnud. (Jonas 2, 3.)

7. Paul. Oh sedda ütlematta immet! / Se, kes ahjust tullesleegi seest neid wagga uori mehhi ärrapeästis, / saab nüüd furnud ja hingeta hauda pandud / meie lunnastamisjeks, kes laulame: / kiidetud olled Sinna, Lunnastaja Jummal!

8. Paul. Ehmatage ja wärrisege taewad ja kõikuge kõik maaallused! / sest waata, furnutte sekka armatakse ja pannakse pissukesse hana sisse kui wõerast, Sedda, kes kõrges ellab. / Kiitke Tedda nored mehed, / laulge preestrid, / rahwas tõstke Tedda kõrgeks iggaweste.

9. Paul. Ärra nutta minnu pärrast; oh Emma, / et Sa haudas näed sedda Poega, Redda Sa mehetundmatta ommas ihhus kandsid; / Ma tõusen üles ja saan au sisse, / ja wiin kui Jummal ka neid anga ülesse, / kes allati Sind ussu ja armastusfega kiitwad.

Kiitusje solmiga laul. 6. laulu wiisil.

Au olgu Jssale . . .

Sedda tännast pääwa tähhendas se suur Moses sallajal wiisil ette, kui ta ütles: / Ja Jummal õnnistas sedda seitsmet pääwa: / Sest se on se õnnistud laupääw, / se on se hingamisje pääw, millal se ainus Jummal Poeg kõigest ommast tõteggemisest hingas. / Temma hingas, Jummal seadmisje järrele, ihhuga omma surma sees. / Üllesärkades, andis Ta meile omma üllestõusmisje läbbi iggawest ellu, / sest Temma on se ainus Helde ja Armuline.

Nüid, ja ikka ja iggaweste. Amen.

Paul Jummalale Emmale.

„Kõige ennam õnnistud olled Sinna“ . . .

(waata 67 lehhe külg.)

Paul, kui Jssusje surma kujukule suud antakse.

6. laulu wiisil.

Tulge, kiitkem sedda iggawesse mällestusje wäärt Jssagit, / kes õje Pilatusje juure läks / ja sedda kõikide Ellu ennesele nõnda pallus: / anna mulle

sedda wõerast, / Kellel asjet ei olle, kus Ta omma
 pea wõiks panna! / Anna mulle sedda wõerast, /
 Redda kawal jünger surmale ärraandis! / Anna
 mulle sedda wõerast, / Redda Temma Emma risti
 peäl rippuwat nähhes, nuttis / ja emmalikku ah=
 hastusfega hüidis: / „oh Sa mo lapsuke! / oh, mo
 armuke, / ja mo kallis ihhuwõssuke! / Tanna said
 tõeks need sõnnad, mis Simeon templis ütles: /
 „Sinnu omma hinge läbbi peab mõõk tungima. / Agga
 pöra So üllestõusmisfega mo nuttu rõõmuks!“ / Meie
 kummardame So kannatamist, oh Kristus! / Meie
 kummardame So kannatamist, oh Kristus, / ja
 Sinnu pühha üllestõusmist.

Viturgia aial.

Paulud pärrast „Issand ma hüian.“ 8. laulu wiisil.

Tanna ohkab ja hüiab põrgu würst: / parrem
 olleks olnud, kui ma sedda Mariast sündinud ennese
 juure ep olleks lastnud; / sest ni pea, kui Ta seie
 alla tulli, hukkas Ta mo wallitsuse ärra, / ja murdis
 wass ukseid katti, / ja need hinged, kes selle aiani
 minnu käes ollid, ärratas Ta, kui Summal, ülles. /
 Mu olgu Sinnu ristile, ja Sinnu üllestõusmisfele,
 oh Issand.

Tanna ohkab põrgu würst ja hüiab: / mo
 meelewald on tühjaks saanud, / ma lastsin ennese
 juure surnut kui ühte surnutte hulgast, / agga ma
 ei wõi Temma ülle wõinust saada, / ja ühhes

Temmaga kantan ma ka neid ärra, kelle ülle ma,
kui kuningas, ollen wallitsenud. / Minnu käes on
ammust aiaft need furnud olnud, / agga, waata,
Da ärratab neid kõiki ülles. / Au olgu Sinnu ris-
tile ja Sinnu üllestõusmissele, oh Issand.

Au olgu Issale . . .

Sedda tännaft pääwa tähhendas se suur Moses
sallajal wiisil ette (waata 273 lehhe külge).

Nüid ja ikka. 1. laulu wiisil. „Laulgem
neitsist Mariast, sellest kõige mailma aust. (Waata
3 lehhe külge.)

Visja laulud.

1. Sest Temma on wägga kõrgeks saanud.

2. Laulge Issandat kiites, ja tõstke Sedda
suureks iggaweste.

Profiimnid. 5. laulu wiisil.

Kõik maa kummardagu Sind ja laulgu Sind
kiites, ta laulgu kiites So nimme, oh Kõigekõrgem.

Halleluja assemel laultakse: Summal,
tõuse ülles ja mõista kohhut maa peäle, sest Sinna
saad pärrisossa kõikide pagganatte seas.

Kerubide laulu assemel laultakse se
Tropar 6. laulu wiisil. Olgu wait igga inni-
mene / ja seisfu hirmu ja wärrisemisega, / ja ärgu
mõttelgu middagi, mis maine on. / Sest se kun-
ningatte Kuningas ja issandatte Issand tulles

ennast ohwerdama ja usklikele roaks andma./
Demma eel käiwad kõik inglite wäehulga, / algmis=
sed ja meelewallad, / mitmesilmalised Kerubid ja
fuetiwalised Serawid, / kes omma näggu kinni
fatwad ja laulwad: / Halleluja, halleluja, halleluja!

Pühhapääwad Paasapühha ja pühha Waimu mahhatullemisse pühha wahhel.

1) Laulud teisel Pühhapääwal pärrast Paasapühha.

(Apostli Toma=näddal).

Laulud pärrast „Issand ma hiiian.“ 1. laulu wiisil.

Kui ukseid lufkus ja jüngrid ühhes koos ollid, /
siis läksid Sa äkkitselt sisse, oh kõigewäggewam
Jesús, meie Jummal, / ja nende keskele astudes,
andsid Sa neile rahhu ja täitsid neid pühha Wai=
muga; / käsksid neid odata ja mitte kuhugi Jeru=
salemmost minna, / jenni kunni nad kõrgeist wäega
ehhitud saawad. / Sepärrast hüiame meie So pole: /
Sa meie walgustus, üllestõusmine ja rahhu, au
olgu Sulle.

Rahheksa pääwa pärrast omma furnust ülles=
tõusmist, oh Issand, / ilmusid Sa oma jüngrittele

seäl, kus nad ühhes koos ollid, ja ütlesid neile:/
rahhu olgu teile! / Agga uskmatta Tomale näitsid
Sa omma käed ja puhhast külge. / Siis uskus
temma ja hüidis: / Minnu Jssand ja minnu Sum-
mal, au olgu Sulle.

Au olgu . . . ja nüid . . . 6. laulu wiisil.

Kui usfed luffus ollid, / siis tullid Sa, oh
Kristus, omma jüngritte juure. / Ühhe isseärranisise
Summala tahtmisse järrele ei olnud Tomas siis
nendega. / Ta ta rääkis: / ei ma sedda ussu mitte,
enne kui ma isse ei näe Jssandat, / ja Temma
külge, kellest werri ja ristmisse wessi wäljajooksis,/
ja Temma hawu, / kelle läbbi se suur haaw, se
on inimene, terweks sai, / kui ma ei näe, et Ta
mitte Waim ei olle, waid on lihha ja lu. / Oh
Jssand, Kes Sa surma mahhataallasid ja Tomast
usflikkuts teggid, au olgu Sulle!

Salmiga laul. 5. laulu wiisil.

Suur ja arwamatta on So hallastus, oh Inni-
messsearmastaja; / sest Sa kannatasid, kui Sind Jüda
rahwas peksid, / kui Apostel Sind katsus, / ja kan-
natad ka nüid, kui mitmed Sinnust ärratagganejad
Sind läbbi katsumwad; / kuidas said Sa inimesseks?/
kuidas said Sinna, se pattuta, risti lödud? / Agga
õppeta Sa meid kui Tomast Sinnu poole hüidma:/
mo Jssand ja mo Summal, au olgu Sulle!

Tropar. 7. laulu wiil.

Et kül haud pitseriga olli kinnipandud, / siiski
tõusid Sa, meie ellu, oh Kristus Jummal, hauast
ülles; / ja et kül ukseid lükkus ollid, läksid Sa siiski,
oh kõikide ülestõusmine, sisse, omma jüngerite
juure, / ja nende läbbi asutasid Sa omma suure
armu pärrast, ka meie sisse sedda tõe Waimu.

Rondaf. 8. laulu wiil.

Tomas, kes armastas kõik isse läbbikatsuda,
katsus omma käega ka Sinnu eluandjat külge, oh
Kristus Jummal, kui Sa lükkupandud uksest sisse
läksid, ja ühes teiste Apostlitega ütles ta Sulle:
Sa olled mo Issand ja mo Jummal.

Mustamisje laul.

Meie kiidame Sind, oh elluandja Kristus, / Kes
Sa meie pärrast alla põrgu läksid / ja kõik ühes
Enneseaga ülesärratasid.

Salm: Issand on kuningaks saanud, Temma on tõrgus-
sega Ennast ehitanud. Issand on ennast ehitanud, Ta on tug-
gewust kui wõ Ennese ümber pannud; maailma on Ta kinnitanud,
et ta ei kõigu. Kes wõib Issanda wäggewad teud ülesrääkida,
ja kõik Temma kiitust kuulutada? Tännage Issandat Ta heldusse
pärrast, ja Temma immeasjade pärrast inimeste laste ees. Ta
saatis meid wälja pimedusest ja surma warjust. Sest Temma
on wafkufjed katki murdmud, ja raud pomid on Ta katki raiunud,
ja on meid päästnud nende hukatusse aukude seest. Sest Issand
kuuleb waesed ja ei laida neid mitte, kes Temma pärrast on kin-
nikõidetud. Issand ärkas üles kui unest ja lõi omma waen-
lassjed takka. Issanda film käib nende peäle, kes Ta heldusse
peäle lootwad, et Ta wangide äggamiist wõttaks kuulda ja lahti
peästa surma lapsed. Kui Jummal ülestõuseb, siis saawad Temma

waenlassed ärrapillatud ja peawad Temma eest ärrapõggenema. Se on se pääw, mis Issand on teinud: olgem wägga rõõmsad, ja rõõmustagem temmast. Tõuse üles, Issand, tõsta omma kässi üles, oh Jummal, ärra unusta mitte willetsaid ärra. Issand mo Jummal, Sind tahhan ma austada iggaweseks aiaks.

Jeromosid. 1. laulu wiisil.

1. Paul. Paulgem kõik rahwas wõidulaulu Sellele, / Kes Israeli Waraõ raskest orjusest ärra-peastis / ja tedda merre põhja möda kuiwalt läbbi-wiis; / sest Temma on ausaks saanud.

3. Paul. Kinnita mind, oh Kristus, So käskude liikumatta kalju peäle, / ja walgusta mind Omma palle walgussega; / sest ei olle teist ni pühha kui Sinna, oh Innimessearmastaja.

4. Paul. Suur on Sinu lunnastamisje töö falla assti, oh Kristus. / Kui temmast üllewelt Habakufile teada anti ühhes waimulikkus näggemisses, / siis hüidis temma So poole: / Sa lätsid omma rahwast lunnastama, oh Innimessearmastaja.

5. Paul. Warra hommitu laulame meie Sulle, oh Kristus, / Sa isfaga üksollew ja meie hingede Lunnastaja, / anna rahhu mailmale, oh Innimessearmastaja.

6. Paul. Sa päästsid prohwetid wallas kallast, oh Innimessearmastaja. / Ma pallun Sind: tõmba ka mind wälja pattu süggawussest.

7. Paul. Kui rahwas olli kofkufutsutud mäangi lauludega kuldkuju tenima, / siis laulsid Daweti lapsed omma isfama Sioni laulusi, / ei täitnud

piinaja kurja käsku, / muudsid tulleleeki kasteks, ja
laulsid sedda laulu: / kiidetud olled Sinna, meie
wannematte ja meie austud Jummal.

8. Laul. Laulge Issandat, Kes nori mehhi
ahjus tulle sees terweks hoidis, / ja ingli näul
nende juure tulli, / ja tõstke Tedda kõrgeks iggaweste.

9. Laul. Meie kiidame Sind lauldes, Sa
walgusje lamp ja Jummal Emma, / immelik au
ja illem, kui kõik lomad.

Liturgia aial.

Prokimen. 3. laulu wiisil. Suur on
meie Issand, ja suur on Temma wäggi, ja Temma
mõistus on ärramõistmatta.

Salm: Kiitke Issandat, sest hea on meie Jummalat kiites
laulda, sest kiitus on lõbbus ja kaunis.

Jummal armulaua laul.

Musta, Jerusaleem, Issandat; Sion, kiida omma
Jummalat.

2) Laulud kolmandamal Pühhapääwal pärrast Paasa pühha.

(Salwitojatte naeste mällestus.)

Tropar. Kui Sa alla läksid surmale (waata
24 lehhe külj).

Au olgu Issale . . . Se aus Josef . . .
nüid ja ikka. Ingel, kes salwitoja naestele hana
juures ilmus.

Rondak. 2. laulu wiisil. Oh Kristus Jummal? Sa kuiwatasid omma üllestõusmisse läbbi essiemma Gwa filmawee, kui Sa salwitojatte naestele ütlesid: olge rõõmsad! ja kui Sa käskisid omma Apostlid kuulutada, et Lunnastaja on hauast üllestõusnud.

Salmiga laul.

Sind, Kes Sa ennaft walgusfega kui fuega kattat.
(Waata 266 lehhe külge).

Jrmosid sel pühhal on needfammas, mis kaddunud poia näddalal.

3) Neljandamal Pühhapäätwal pärrast Paasa pühha.

(Alwatu terweks teggemisse mällestus.)

Pärrast „Issand! ma hüian.“ 1. laulu wiisil.

Oh armuline Kristus! / Sa löid omma puhta käega algmisesse innimesse / ja tullid nüüd haigid terweks teggema: / Sa tõstsid jallade peäle omma sõnna läbbi alwatud lammaste tiigi juures, / teggid werre többise naese terweks, / hallastasid Kanaanima naese haige tütre peäle, / ja ei põlganud wäepeälifku palwet. / Sepärrast hüiame meie: / oh kõigewäggewam Issand, au olgu Sulle!

Se alwatu, kes kui üks mahhamatmatta surnud olli, / hüidis Sind nähhes: / hallasta mo peäle,

oh Jssand! / sest mo woodi on mulle hauaks. / Mis
kasu on mulle sest ellust? / Mul polle kasu sest
lammaste tiigist; / sest mul ei olle keddagi, kes
mind aitaks tiiki, kui wet seggatakse. / Agga Sinnu,
se terwisse hallika käest, pallun ma abbi, / et ka
minna ühhes kõikidega wõiksin hüida: / oh kõige-
wäggewam Jssand, au olgu Sulle!

Rondak. 3. laulu wiisil.

Aita ülles mo hinge omma Jummalikku wäega,
oh Jssand; / sest ta on hirmsaste ärraalwatud
kõigesugguste pattude ja nurjatuma teggude läbbi;/
aita tedda niisamma, kuidas Sa wannast sedda
alwatud aitasid, / et minna ärrapeästetud So
poole hüiaksin: / oh armuline Kristus, au olgu Sinnu
wäele!

Trinosid. 3. laulu wiisil.

1. Paul. Sinna, kes Sa immelikult ja
auaste immet teed! / Sinna olled sesamma Jum-
mal, kes merd tahhedaks maaks teggi / ja sõawanfrid
ärraupputas, / agga omma rahwast ärrapeästis, / kes
Sinnule kui Arrapeästjale ja Jummalale laulsid.

3. Paul. Sa wiljakandmatta ja sigginematta
hing, / kaswata sedda head wilja ja siis hüia rõõ-
muga: / Sinnu sees, oh Jummal, ollen ma finni-
tud, / sest ei olle teist ni pühha ja ni õiget, kui
Sinna, Jssand.

4. Paul. Habakuf näggi ette ärra Sinnu
kõige=pühhamat ihhu, oh puhhas Neitsi, / kui ühte
pühha Jummal armuga kattetud mägge. / Sepär-
rast hüidis temma: / Jummal tulles Demanist ja se
Pühha kaswandifuga kattetud mäe peält.

5. Paul. Walgusta mo allandlikku hinge,
oh Kristus, omma lojamineematta walgusfega, / ja
õppeta mind Sind kartma; / sest Sinnu käsjuõppe-
tusfed on walgus.

6. Paul. Pattu himmude süggawus ja
wastuliste tuulte torm tullid mo peäle, / agga
rutta mulle appi, oh Lunnastaja, / lunnasta ja
peästa mind hukatusfest, / nisamma kuidas Sa
prohweti wallaskallast peästsid.

7. Paul. Iggaweste olled Sinna kiidetud,
Issand, meie wannematte Jummal, / Kes Sa tul-
leleegi peäle kastet jaddada lastsid / ja nori mehhi
ilmawiggata tullest ärrapeästsid.

8. Paul. Taewaste taewad ja Maa, / mäed
ja mäekünkad, / weesüggawus ja kõik innimeste sug-
guarrud, / kiitke lauldes sedda Jummalat, Redda
inglid kõrgel lõpmatta austawad, / kiitke ja tõstke
kõrgeks Tedda kui Lojat ja Peästjat iggaweste.

9. Paul. Sinna, Kes Sa ärrapõllematta
sedda jummalikku tuld omma ihhuse wõtsid, / Sind
näggi Mojes Sinai mäe peäl kui ühte põllematta
põõsast / Daniel näggi Sind kui ühte raiumatta
mägge, / Jesaias — kui ühte wõssu Daweti juurest.

Pühjade Keispäawal.

Paul pärrast „Issand! ma hüian“. 6. laulu wiisil.

Nüid, kui Sinnu surrust üllestõusmisse / ja Sinnu
pühha Waimu jummalikku mahhatullemisse pühjade
keskaeg on, / olleme meie kõikutulnud Sinnu jalla
asjadest kiites laulma, oh Kristus; / saada meile
nüid Dnma suurt armu.

Salmiga laul. 2. laulu wiisil.

Sinna, oh Jummal, tarkus, tullid pühjade
kaskaegas palwekotta, / õppetasid ja maenitsetsid
kangekaelast Jüda rahwast, wariserisid je kirjatund-
jaid / ja ütlesid neile walju heälega: / kel' jannu
on, se tulgu Minnu juure ja jogu sedda ellu wet, / ja
ta ei sa jannu tundma ialgi; / kes Minnu armu
sisse ussub, selle seest jookswad wälja ellu wee
jõed. / Oh sedda Sinnu armu ja heldust, Kristus
meie Jummal, / au olgu Sulle!

Tropar. 8. laulu wiisil.

Kustuta mo hinge jannu, oh Lunnastaja,
wagga ellu weega sel pühjade keskajal; / sest sa
hüidsid kõikide wastu: / kes jannu tunneb, se tulgu
Minnu juure ja jogu. / Sa meie elluhallikas,
Kristus Jummal, au olgu Sulle!

Rondal. 5. laulu wiisil.

Oh kõikide Poja ja Issand, Kristus Jummal! / Sa
ütlesid wanna seadusse kesk pühjade ajal rahwale: /

tulge ja wõtke iggawese ellu wet. / Sepärrast lan-
geme meie So ette ja hiiame usfuga: / näita ka
meile Dmma armu; / sest Sinna olled meie ellu-
hallikas.

Kiitusse-salmiga laul. 4. laulu wiisil.

Meie, wennad, olleme walgustud Snnisteggia
Kristusse furnust üllestõusmisse läbbi / ja nüid
jõudis meie kätte Jssanda pühhade keskaeg. / Pid-
dagem siis täieste Jummalä käsjud, / et meie saak-
sime kõlblikuks ka Temma taewaminnemist pühhit-
seda, / ja pühha Waimu mahhatullemisse pühha nähha.

Jummalä armulaua laul.

Kes minnu ihhu sööb ja Minnu werd joob,
se jääb Minnu sisse ja Minna temma sisse, ütleb
Jssand.

5) Wiendamal Pühhapääwal pärrast Paasa pühha.

(Samariana naese mälestus.)

Paul pärrast „Jssand! ma hiiian“. 6. laulu wiisil.

Jakobi kaewu juures leidis Jesus Samariana
naese, / ja Se, Kes pilwettega maad kattab, pallus
temma käest wet. / Oh sedda immet! / Se, Kedda
Kerubid omma kätte peäl kandwad, rägib efsinud

naesega! / Wet pallub Se, Kes maad wette peäle
riippuma panni; / wet nõuab Se, Kes weehallikat
ja järwed on lonud; / sest Ta tahtis kutsuda sedda,
sedda waenlane olli hopis omma wõrku püidnud, / ja
ellu wet anda sellele, kes omma üllekohtudes kangel
jannu tundis; / sest Temma on se ainus Armuline
ja Snnimessearmastaja.

Rondak. 8. laulu wiisil.

Se Samaria naene, kaewu juure tulles, näggi
usku filmaga, et Sinna olled se tarkusse wessi
ja temmaga rohkest jodetud, pärris ta taewariiki
ja sai iggaweste austud.

Trinosid. 4. laulu wiisil.

1. Paul. Se, Kes Egiptusse maad nuhtles
ja sedda piinajat Waraot merresse ärraupputas,/
peästis orjusest omma rahwast, kes ühhes Moses-
sega wõidu laulu laulsid: / sest Temma on wägga
kõrgeks saanud.

3. Paul. Mo südda on kinnitud Issanda
sees, Kes palluja palwet täidab, / sest wäggewatte
wibbu on lõdwaiks läinud, / agga need nõbrad on
wäega ehhitud.

4. Paul. Ma kuulsin kõnnet Sinnust, oh
Summal, ja kartsin; / sain teada So teggudest, oh
Issand, ja ehmatasin; / sest Sinnu kiitust on kõik
mailm täis.

5. Paul. Paista mulle, oh Issand, omma käsju õppetuste walguist, / sest mo wain tõttab So poole warra hommiku ja laulab Sulle: / Sinna olled meie Jummal / ja ma tõttan Sinnu, se rahhu Kuninga, juure.

6. Paul. Oh et mind mitte merre torm ärra ei upputaks / ja süggawus ärra ei neelaks! / Sest ma ollen mo kurja teggude merre põhja langenud. / Sepärrast hüian ma kui Jonas: / et tõusku mo elluhuffatussest Sinnu juure, oh Jummal!

7. Paul. Omma nimme pärrast ärra jätta meid mitte hopis mahha, / ärra unnusta omma tõutusi / ja ärra wõtta meilt mitte omma armu ärra, / Sa meie wannematte iggaweste kiidetud Issand ja Jummal.

8. Paul. Koif olled Sa, oh Issand, omma tarkusse järrele teinud, / Sa kinnitasid Maa põhja nõnda, kuidas Sa isse tead, / pannid tedda põhjatu suurte wette peäle kõikumä. / Sepärrast hüiame meie koif lauldes: / koif Issanda teud kiitke allati Issandat.

9. Paul. Se Israeli Jummal on omma käewarrega suurt wägge ülesnäitnud; / Lemma on mahhatõnkunud wäggewad aujärgede peält / ja allandliffud üllendanud, / misga meid on tulnud katsma Se, Kes tõuseb kõrgeist ja on meie jallad diete rahhu tee peäle saatnud.

6) Kuendamal Pühhapääwal pärrast Paasa pühha.

(Pimmeda terweks teggemisse pühha).

Paulud pärrast „Issand! ma hiiian“. 2. laulu wiisil.

Se sündimisest sadik pimme mõtles ommas süddames: / kas ollen ma omma wannematte pattude pärrast pimme sündinud, woi uskmatta paggana rahwa maenitsusjeks? / Ma ei mõista arwata, millal pääw on? / Mo jallad ei kannata ennam kiwwide wastu tõukamist, / ma polle päikesse paistet, egga mo Loja näggu näinud. / Ma pullun Sind, oh Kristus Jummal: / waata mo peäle ja olle mulle armuline.

Rondak. 4. laulu wiisil.

Mo waimu filmad on pimmedad ja ma tullen Sinu juure, oh Kristus, / kui se sündimisest sadik pimme, / ja hiiian kahhetsemisses So poole: / Sinna olled kõige selgem walgus neile, kes pimmesduses on.

Trmojid. 5. laulu wiisil.

1. Paul. Sedda maad möda, mis päike ial ei olle näinud egga temma peäle paistnud, / ja sest süggawusjests, mis taewa lautusse al ei olle ialgi lahti olnud, / on Israeli rahwas kuiwalt läbbi läinud, / ja Sinna, oh Issand, olled omma pühha mäele neid juhhatanud, kes Sind kiitsid ja wõidu laulu Sulle laulsid.

3. Paul. Kinnita, oh Issand, mo süddant, /
sest ta kõigub selle ellu merre lainete sees, / ja, kui
Jummal, wii tedda omma waikse saddamasse.

4. Paul. Ma kuulsin kõnnet Sinnust, oh
Issand, ja kartsin, / ma sain teada Sinnu lunnas-
tusse tööst, ja kiitsin Sind, / Sa ainus Innimes-
searmastaja.

5. Paul. Hallasta mo willetsa hinge peäle,
kes pattu himmude pimmedussega wõitleb, / tulle
appi, ja lasse paista mo sees, Sa waimulik Päike,
pääwa walgust, / et mo sees pimmedus walgussiks
saaks.

6. Paul. Sa peästsid, oh Issand, prohwet
wallaskallast, / ma pallun Sind: tõmba ka mind
wälja mo tallitsematta pattu himmude süggawus-
sest, / et ma So pühha templit nähha saaksin.

7. Paul. Wagga noorte meeste palwe kus-
tutas ärra tulleleegi, / ja kaste saddaja ahhi kuu-
lutas ette imme asja, / kui ta ei kõrwetanud, egga
põlletanud neid, / kes meie wannematte Jummalale
laulsid.

8. Paul. Inglise wäehulgad, innimeste kog-
gudus ja preestrid, / laulge kiites sedda kõikide Lojat
ja Kunningat, / Lewitid kiitke, / rahwas tõstke Tedda
kõrgeks iggaweste.

9. Paul. Sulle on juuri asju teinud se
Wäggew, / sest Ta näitis Sind puhtaks Neitsiks
pärrast sedda, kui Sa omma Lojat ilma mehhe-

tundmatta sünnitasid; / sepärrast austame meie Sind,
oh Jummalasünnitaja.

Kiitusse-salmiga laul. 8. laulu wiisil.

Kes võib kõik So wägge ülesrääkida, oh
Kristus? / ehk kes annab arru kõikist So suurtest
immeteggudest? / Omma armu pärrast ollid Sa Maa
peäl kahhes ollemises / ja kahtesuggust terweks sa-
mist andsid Sa ka haigetele; / Sa teggid lahti
mitte ükspäinis ihu-, waid ka waimusilmad selle
sündimiseft sadik pimmedale; / sepärrast tunnistas
ta Sind Jummalaks, Redda siis kegi weel ei tunnud / ja
Kes kõigile suurt armu annab.

7) Seitsmendamal Pühapääwal pärrast Paasa pühha.

(Nende jummalakartlikku wannematte mälestus, kes Niskä linnas
esimesse ristiusku Sünodi peäle ollid kofutunud.)

Laulud pärrast „Issand! ma hüitan.“ 6. laulu wiisil.

Se jölle Kristus õppetas pühast kolmainu Jum-
malast, / et Issa, Poeg ja pühha Waim ep olle üks
omma ollemise poolest, / ja omma jummalikku au
poolest mitte ühesuggused. / Sepärrast ruttasid need
jummalakartlikud koggudusse wannemad suure hõlega
ühte kofku / ja pühast wihest kihhutud kui Elias,
se Disbi mees, lõiwad nad waimulikku mögaga
sedda jölledat Jummalat teotajat mahha, / ni kui
Waim neile andis ülesrääkida.

Au olgu . . . ja nüid . . .

Kiitkem tänna neid waimu passunaid, jummalafartlikkuid foggudusse wannemid, / kes kesk foggudust ühheheälelikkult sedda Jummalat tundmisse laulu laulsid, / et Jummal on Kolmainus, / üksainus ollemisse ja Jummaliku au poolest: / laulgem kiites neid Ariusse ärrawõitjaid ja õigussu eestseisjaid, kes allati Issandat palluwad, / et Ta meie hingede peäle armu heidaks.

Viita laul. 3. laulu wiisil.

Oh pühhad foggudusse wannemad, kes teie Apostlite susõnna õppetuste hõlelikkud hoidjad ollite! / Teie õpetasite viete, et pühha Kolmainus Jummal on üksollem / mõistsite Sünodi peäl Ariusse walleõppetust hukka, / ja ühhes temmaga ka Makedoniuse, kes pühha Waimu wastu sõddis, / ka Nestoriuse, Ewtihiusse, Dioskori, Sawellia ja fergemeelelisse Seweruse. / Palluge, et ka meie nende walleõppetuste eest saaksime hoitud, / ja et meie ellu rikkumatta ussu sees kinnitud olleks.

Salmiga laul. 4. laulu wiisil.

Neid õigussu Sünodid austades, pühhitseme meie tänna nende jummalafartlikku foggudusse wannematte aastast mällestust, / kes kõigest maailmast kuulsa Nikäa linna ollid kofku tulnud. / Sest nemmad mõistsid vieti ja targaste Ariusse jölledat õppetust hukka, / ja lahutasid tedda ühhemeelelikkult

sest kõige mapeälsest foggudussest ärra. / Nemmad õppetasiid kõiki tunnistama, et Jummal Poeg on Issaga üks, / on ikka ühhes Demmaga olnud ja enne kõiki aegu Demmast süündinud, / ja kõik sedda pannid nemmad waggalt ussu sümboli ülles. / Sepärrast ka meie nende jummalikku õppetust pidades, / tenime kindla ussuga sedda Issa, Poega ja pühha Waimu, kui ainust Jummalat, / sedda üksolawat Kolme.

Tropar. 8. laulu wiisil.

Kiidetud olled Sinna, oh Kristus meie Jummal, / et Sa need meie foggudusse issad walguse tähhedeks maa peal olled ilmutanud / ja nende läbbi meid kõiki õigeussu tundmissese juhhatanund. / Sa rohkest Armuline, au olgu Sulle!

Rondaf. 8. laulu wiisil.

Apostlid omma kuulutamisse läbbi ja jummalafartlikud wannemad omma õppetuste läbbi finitasid ühte ainsat ussu foggudusses. / Se foggudus ehhitab ennast nüüd selle tõe riidega, / mis üllewelt antud ja jummalatundmissest on koutud / ja selletab ja austab diete ussu suured sallajad asjad.

Kiitusse-salmiga laul. 6. laulu wiisil.

Need jummalafartlikud foggudusse karjatsed, / kui tõssised Kristusse sullased ja Jummal armu kuulutamisse pühhitsetud riistad, / omma waimulikku

karja hoidmisest tartusfest juhhatud ja õigelt püh-
hast wihhast fihhutud, / wõtsid omma kätte wainu-
likku lingu / ja aiasid koggudusse ühhendusfest need
hirmsad tiggedad koggudusse hundid wälja, / kes
hopis ollid jubba langenud ja terweksjamatta hai-
guseses pöödesid.

Riturgia aial.

Profimen. 4. laulu wiisil. Kiidetud olgu
Issand, meie wannematte Jummal, ja kiidetud ja
austud olgu Temma nimmi iggaweste.

8) Esimesesl Pühhapäawal pärrast Nellipühhi.

(Kõige pühha inimeste mällestus.)

Laulud pärrast „Issand! ma hüian.“ 6. lulu wiisil.

Kindlad kannatajad wõitlesid metsalistega; / neid
tappeti mõegaga, / kisti raudküintega, / nende käed
raiuti otlast ärra; / neid piinati iggapiddi; / hallas-
tamatta põlletadi neid tullega, / pisteti läbbi odda-
dega / ja nende ihhuliikmed raiuti üksawalt otlast
ärra. / Kõik sedda kannatafid nemmad wa-
praste, / sest nemmad näggid tullesas ellus kätte-
tasumist, / närtsimatta krunid ja Kristusse au, / Sedda
nemmad nüid meie hingede eest julgeste palluwad.

Au olgu Issale . . .

Oh jummalikkud kannatajad! / Teie ollete kog-
gudusse allustus ja armu õppetuse willi, / teie

täitjite omma ten läbbi Snnisteggia sõnnad, / teie
läbbi said need koggudusse wastu lahtitehtud pörgu
wärrawad jälle kinnipandud; / teie werrewallamine
kautas ärra ebba-jummalatte ohwrid; / teie ärra-
tapmine kaswatas koggudusse liikmed; / teie ülle
immetellesid need ilmihhuta waimud. / Müid seisate
teie Jummal ees, aukronid peas. / Palluge Tedda
lõpmatta meie hingede eest.

Viita laul. 5. laulu wiisil.

Tulge kõik usklikud kokku se tännase pühhale./
Sest meie ette pannakse üks waimulik sõmaeg, / üks
salla wagen täis magusat rooga, / se on, rõõmu
martride heateggude ülle; / sest nemmad, kes iggast
Maanurgast ja igga ealised ollid, / töid omma
mitmesugguste piinamistega hawatud ihhud Jum-
malale waimulikkuks ohwriks; / mõnne pea sai mah-
haraintud, / mõnne selg öwelbud, / mõnne käed ja
kõik liikmed otsast ärraraintud, / nemmad kõik said
Kristusse kannatusse osjalisseks. / Agga Sinna, Is-
sand, Kes Sa neile piina eest kronid andsid, / te ka
meid kolblikkus nende elluwiside järrele ellada, / sest
Sinna olled Innimessearmastaja.

Salmiga laul. 6. laulu wiisil.

Tulge, usklikud, heidkem laulukooridesse, / püh-
hitsegem waggaste / ja austagem kõige Pühhade ausat
ja kiiduwäärt mällestust, hüides: / olge rõõmsad, au-
sad Apostlid, / prohwetid, kannatajad ja koggudusse

wannemad, / olge rõõmsad teie waggad ja õiglassed, /
olge rõõmsad teie auwäart wagga naeste hulk, / ja
palluge Kristust mailma eest, / et Ta annaks Keisrile
wõitu waenlaste ülle / ja meie hingedele suurt armu.

Tropar. 4. laulu wiisil.

So koggudus, oh Kristus Jummal, / on se kõige
mailmapeälste kannatajatte werrega, otsegu purpuri
ja kalli linnase riidega, ehhitud, / ja nende pärrast
hüiab ta So poole: / saada omma heldust omma rah-
wale, / anna rahhu omma koggudussele / ja suurt
armu meie hingedele.

Rondaf. 8. laulu wiisil.

Kõik se mailm toob Sulle, oh Issand, se igga
looma Lojale, / neid jummalafartlikkuid kannatajaid,
kui loomusse esimest wilja, ohwri anniks; / hoia, oh
Armuline, nende palwette läbbi omma koggudust, /
sedda So ellupaika, süggawa rahhu sees, / Jumma-
lasünnitaja pärrast.

Mustamisje laul.

Meie kiidame teid, / Apostlid, martrid, prohwe-
tid ja kõik pühhad / ja austame teie pühha mälles-
tust; / sest teie pallute meie eest Kristust meie Jum-
malat.

Salm: Önnis on se mees, kes Issandat kardab, kel wägga
hea meel Temma käsudest. Warra ja riffus on temma koias,
ja ta õigus seisab ikka. Üks õige jääb iggawessjeks aiaks. Se,

kes õige, peab haljendama kui palmipu, ta peab kasvama kui ferdripu Libanonnis. Õige rõõmustab Issanda jees ja loodab Temma peäle. Waata, ma ei tahha ennese uled mitte kinnipidada, oh Issand. Sa tead mo õigust ja mo tõsfsidust. Ja mo kel peab So õigussest kõnnelema, kõige se pääwa So kiitussest. Walgus on küllwatud õigele, ja rõõm neile, kes õiglasjed süddamest on. Õiglaste sugu peab ollema õnnistud. Seft Sinna, Issand, õnnistad õiget, hea meelega ehhitad Sa tedda nõnda kui kilbiga. Nendega on meid tulnud katsuma Se, kes tõuseb kõrgest, ja paistma neile, kes istwad pimmedusses ja surma warjus, ja meie jallad õiete rahhu tee peäle saatma.

Tännu-laulud.

Tännulaulud igga Jummal heaten eest.

4. laulu wiisil.

Se on Jummal Issand, ja Temma on meile
ilmunud / õnnistud on Se, / Kes tulles Issanda nimmel.

Oh Issand! / meie, So kõlwatumad sullased, tun-
neme, / et Sa meile olled suuri heateggemissi teinud. /
Sepärrast austame, kiidame ja tänname meie Sind, /
laulame Sulle kiites, / ning üllendame So heldust
ja hiiame armastusfega allandlikkult So poole: / oh
meie Heateggia ja Punnastaja, au olgu Sulle!

Au olgu Issale ... 3. laulu wiisil.

Sinnu heateggemissi ja andid, oh Issand, olleme
meie, So kõlwatumad sullased, ilma sanud; / se-
pärrast tõttame meie So juure holega, / tänname
Sind ni kui jõuame, / ja Sind meie Heateggiat ja
Pojat austades, hiiame: / au olgu Sulle, / oh roh-
kest armuline Jummal.

Rüid, ja ikka ...

Oh Jummalasünnitaja, Sa ristirahwa kaitaja, /
meie Sinnu sullased, kes Sinnu eestkostmist olleme
sanud, hüüame tännulikkult So pole: / olle rõõmus,
kõige puhtam Jummalasünnitaja Meitsi, / ja peästa
meid omma palwette läbbi ikka kõigist häddadest; /
sest Sinna olled se ainus kärke eestkostja.

Nel aastal jelle wiimise laulu asjemel lauldakse.

2. laulu wiisil.

Oh kõige lomade Loja, / Kes Sa aegu ja
aastaid Omma meele walda pannid, / ehkita sedda
aastad omma heaga kui kroniga, oh Issand, / hoia
rahhu sees Keisrit ja omma linna Jummal Emma
palwette pärrast, / ja lunnasta meid.

Ugga Kristusse süündimise pühhal esiotsa laul-
dakse „Jummal on meiega“ (waata 88 ja 89
lehhe külge), **siis need troparid.** 6. laulu wiisil.

Au olgu Jummalale kõrges ja rahhu Maa
peäl! / Täna wõttab Petlem Sedda wastu, Kes
ikka ühhes Issaga au sees istub! / täna austawad
Ingliid Sedda süündinud lapsukest kui Jummalat: /
Au olgu Jummalale kõrges, / ja Maa peäl rahhu,
innimestest hea meel!

Au olgu Jummalale kõrges ja Maa peäl
rahhu! / Sest waata, se Petlema Tall rõhhus
meie läbbi loukoera ja maddu mahha, / ja andis
rahhu mailmale. / Sepärrast kiitkem ühhes Ingli-

tega sedda mailma ülle wallitsejat Lapsukest kui
Jummalat: / Mu olgu Jummalale kõrges / ja Maa
peäl rahhu, innimestest hea meel.

Mu olgu Issale . . . 1. laulu wiisil.
„Lunnasta, oh Issand, omma rahwast“ . . .
(waata 174 lehhe külg.)

Müid ja ikka . . . „Laulgem Neitsist Mariast“
(waata 3 lehhe külg.)

Pühha Ambrosiuse kiidulaul.

Sind, Jummal, kiidame, / Sind, Issand, tän-
name; / Sind iggawest Issa kiidab kõik Maa, / Sinnu
poole hüidwad lõpmatta heältega kõik inglid, / taewad
ja kõik wäehulgad, Kerubid ja Serawid: / Pühha,
pühha, pühha on Issand Jummal Isebaot! / Taewas
ja Maa on Sinnu au suurust täis. / Sulle laulwad
kiitust se aus Apostlitte koor, / se kiiduwäart proh-
wetide hulk, ja hiilgaw martride sõawäggi. / Sind
tunnistab kõige mailma ülle So pühha koggudus, / Sind
sedda ärramõistmatta ausat Issa, / Sind sedda
kummardusse wäart, tõssist ja ainusündinud Poega
ja pühha trööstjad Waimu. / Oh au Kuningas
Kristus! / Sa olled se Issa iggawene Poeg. / Sa
ei põlganud innimesse lunnastamisse pärrast neitsi
ihhu, / Sa mürdsid surma astla katti ja teggid
uskjattele taewariigi lahti. / Sa istud Jummal
parramal käel / Issa au sees, / Sind odetakse kui
kohtumõistjad tullewat. / Sepärrast pallume meie
Sind: / aita omma fullasid, / kedda Sa omma kalli
werrega olled ärralunnastanud; / te meid kõlblikuks

ühhes So pühhadega iggawesse au fisse saada. / Lunnasta, oh Issand, omma rahwaft ja õnnista omma pärrisossja, / juhata ja üllenda neid iggaweste. / Igga pääw tahhame meie Siind austada ja Sinnu nimme kiita ikka ja iggaweste. / Aita meid, oh Issand, se pääw pattu eest ennaft hoida. / Hallasta meie peäle, oh Issand, hallasta meie peäle! / Sinnu arm, oh Issand, olgu meie peäl, / nõnda kui meie So peäle loodame. / Sinnu peäle loodame meie, oh Issand, / ärra lasse meid mitte häbbi fisse saada ei iggaweste. Amen.

Palwe Keisri Herra ja Temma sugguwössja pitka ea pärrast.

Anna, oh Issand, ühte õnnelift ja rahhulift ellu, terwift ja lunnastamist, ja kõigis asjus head eddasijõudmist, ja waenlaste ülle wõitu ja wõimust meie õiget usku wagga Issewallitsejale, se suure, kõige Wenneriigi Keisri Aleksandri Nikolaewitsile, Temma aujärje Pärriale, selle õiget usku Tsesarewitsi ja Suurewürsti herra Aleksandri Aleksandrowitsile ja Temma abbikaasale selle õiget usku Tsesarewna ja Suurewürsti Praua Maria Weodorownale, ja selle õiget usku Suurewürsti herra Nikolai Aleksandrowitsile, ja kõige Keiserlikku sugguwössjale, ja hoiu Reid palju aastaid.

Lauljad laulwad: Palju aastaid. (3 kord.)

Surnu mällestusfe ja matmisse laulud.

Surnu mällestusfe laulud.

4. laulu wiil.

Lasfe puhhata, oh Lunnastaja, omma sullase (üm-mardaja) hinge nende puhkama läinud õigede hingedega / ja hoia tedda se õnša ellu sees, mis Sinnu juures on, oh Snnimessearmastaja.

Lasfe puhhata, oh Issand, omma sullase (ümmerdaja) hinge seäl rahhu paikas, kus kõik So pühhad puhkawad, / sest Sinna olled se ainus Snnimessearmastaja.

An olgu Issale ...

Sinna olled se Jummal, Kes alla põrgu läks ja nende ahhelad lahti teggi, kes seäl kinni ollid; lasse isse ka omma sullase (üm-mardaja) hinge puhhata.

Nüid ja ikka ...

Oh ainus puhhas ja laitmatta Neitsi, Kes Sa Jummal ilma mehheta sünnitasid, / pallu, et se puh-

kama läinud sullase (ümmerdaja) hing lunnastud saaks.

Lasse puhhata, oh meie Lunnastaja, omma sullast (ümmerdajat) seal, kus need õiged hingawad, ja wii tedda omma telfide sisse, nõnda kui on firjutud, ja anna temmale andeks, kui helde, kõik temma tahtmisega ja tahtmata, meelega ja foggematta tehtud pattud, oh Innimesfearmastaja.

Ermos.

Ma tahhan omma palwet Issanda ette wälja wallada, ja Temmale omma kurbtust teada anda, sest mo hing on õnnetust täis sanud, ja mo ellu põrgu hana liggi jõudnud; ja ma pallun kui Jonas: wii mind wälja hukkatussest, oh Summal.

Rondaf.

Lasse puhhata, oh Kristus, omma sullasse (ümmerdaja) hinge ühhes pühhadega seal, kus ei olle aigust, ei kurbtust, egga ohkamist, waid kus üks lõpmatta ellu on.

Itos.

Laged

Sinna, kes Sa innimesse olled lonud ja walmistanud, olled üksi surrematta; agga meie, maapealsed, olleme kõik mullast loodud, ja lähhäme jälle sellesamma mulla sisse taggasi, kuidas Sinna sedda olled seädnud, kes Sa mind löid ja ütlesid: sinna olled põrm ja pead jälle põrmuks saama. Senna peame meie innimesjed kõik minnema,

hauapealse nuttuga lauldes: halleluja, halleluja,
halleluja!

Iggawesjeks mällestufeks!

Surnu matmisje laulud.

119. Tatweti laulu jalmid. 6. laulu wiisil. IV

Onjad on need, kelle ellu tee on ilma lait-
matta / kes käiwad Issanda käsjuõppetuse järrele.
Halleluja.

Onjad on, kes Temma tunnistused piddawad,
ja kõigest süddamest Tedda tagganõudwad. Halleluja.

Singu käed on mind teinud ja mind walmis-
tanud; / anna mulle mõistust, et ma õppin Sinnu
käsjud. + Hallasta omma fullase (ümmandaja) peäle.

Kes Sind kartwad, näwad mind ja rõõmus-
tawad ennast, / et minna So sõnna peäle ollen loot-
nud. + Heida armu omma fullase (ümmandaja) peäle.

Ellagu minnu hing, et ta Sind kiidab, / ja So
kohtuseädu aitku mind. Halleluja.

Ma ollen efsinud, otši omma fullast kui ärra-
kaddunud lammast, / sest minna ei unusta mitte ärra
So käsusid. Halleluja.

Kiidetud olled Sinna, / Issand, õppeta minnule
Ümmad seadmisjed. (Sedda jalmi laultakse ka teiste laulude ees).

Kõik pühhad inimesjed leidšid se ellu hallika
ja ukse paradiisi; / oh et ka minna teed senna
kahhetsemisje läbbi leiaksin! / Minna ollen kui ärra-

kaddunud lammas, / otsti mind ülles, oh Lunnas-
taja, / ning lunnasta mind.

Oh pühhad martrid, kes teie sedda Jummal
Talle kuulutasite / ja isje tappetud saite kui talled, /
ja nüüd ses lõpmatta ja iggawesses õnjas ellus ollete, /
palluge hõlega, / et meile meie pattud andeks antud
saaksid.

Teie, kes sedda kitsast murreteed kõndisite / ja
kõik omma elluata risti kui ikket enneste peäl kand-
site / ja usfuga Minnu järrel käisite, / tulge, maitste
sedda au / ja pärrige need taewa kronid, / mis Min-
na teile ollen walmistanud.

Minna ollen Sinnu üllesrääkimatta au fuju, /
et ma kül pattu hawad kannan. / Hallasta omma
loma peäle, oh Issand, / ja puhhasta mind omma
armu pärrast, / saada mind senna isjamaale, kuhhu
mo hing iggatseb, / ja te mind jälle paradisi kod-
danikkaks.

Sinna olled mind ükskord ei ühheftki asjast lo-
nud / ja omma jummalikku näoga austanud, / agga
So käsju ülleastmisje pärrast mind jälle mullaks tei-
nud, / kellest ma ollen wõetud. / Nenda mind jälle
omma näo järrele, / et ma omma endist illu kätte
saaksin.

Lasje puhhata, oh Jummal, omma jullaft (üm-
mardajat), / ja asjuta tedda paradisi, / kus kõik
õiged kui tähhed hiilgawad, / anna rahhu omma
puhkama läinud jullasele (ümmardajale), oh Issand, /
ja ärra waata temma pattude peäle.

Au olgu Issale ja Pojale ja Pühha Waimule.

Laulgem waggalt kiites sedda Kolmainust Jummalat ja hüidkem: / Pühha olled Sinna algmatta Issa, / Sinna nisamma algmatta Poeg ja Sinna jummalik Waim, / walgusta meid, kes meie Sind ussuga tenime, / ja peästa meid sest iggawesest tullest.

Rüid, ja ikka ja iggaweste. Amen.

Ölle rõõmus, oh Puhhas, kes Sa lihhasse saanud Jummalat kõikide lunnastusjeks sünnitajid; / Sinu läbbi on innimesse suggu lunnastust saanud; / oh, et saaksime ka meie Sinu läbbi paradisi leidma, / Sa puhhas ja õnnistud Jummalasünnitaja! / Halleluja, halleluja, halleluja! / Au olgu Sulle, oh Jummal! (3 kord.)

Troparid. 5. laulu wiisil.

Lassee puhhata, oh meie Lunnastaja omma sullast (ümmandajat), / seäl, kus need õiged puhkawad, / ja wii tedda omma tefide sisse, nõnda kui on kirjitud, / ja anna temmale andeks, kui se helde, / kõik temma tahtmissega ja tahtmata, meelega ja koggematta tehtud pattud, oh Innimessearmastaja.

Oh Kristus Jummal, kes Sa Neitsist kõige mailmale hiilgades üllespaistsid / ja temma läbbi meid walgusse lapsiks teggid, / heida armu meie peäle.

Ermosid. 6. laulu wisil.

3. Paul. Ei olle ühtegi ni pühha, / kui Sinna,
Issand minnu Jummal, / Sinna, oh Armuline,
tõstsid uskjatte au kõrgeks / ja kinnitasid meid So ussu
kalju peäle.

6. Paul. Se ellu merre peäle waates, / mis
häddade tormist laeneta, / jooksen ma So waitse
saddamasse ja hüian So poole: / peästa mo ellu
huffatusjest, oh rohkest Armuline.

Rondak (waata 303 lehhe külq.)

Isos (waata 303 lehhe külq.)

9. Paul. Innimesesed ei woi mitte Jummalat
näha; / Temma peäle ei julge Inglitte wäehul-
gadki waadata; / agga Sinnust, oh Kõigepuhtam,
ilmus Temma innimestele / kui innimeseseks saanud
Sonna. / Tedda kõrgeks tõstes, / meie kiidame Sind
õnsaks ühhes taewa wäggedega.

Troparid.

Esimesesl laulu wisil.

Misfuggune ellu rööm on ilma kurbtusjeta? /
Misfuggune au on Maa peäl iggawene? / Kõik on
tühhiem kui warri; / kõik on kadunud kui unnenäggu; /
üks filmapiik, ja surm wõttab kõik jedda ärra. / Agga
Sinna, oh Kristus, anna sellele, kedda Sa olled
ärrakutsunud, hingamist seäl, / kus Sinnu palle wal-
gus ja Sinnu au illu paistab; / sest Sinna olled
se Armuline.

Teisel laulu wiskl.

Oh misjuggust waewa kannatab hing, kui ta ih-
hust ärralahkub! / oh, kuis nuttab ta siis, / ja ep
olle keddagi, kes temma peäle hallastaks! / Tõstab
ta ommad silmad ülles Inglitte poole, / oh asjata
on temma palwe! / Sirrutab ta ommad käed inni-
meste poole wälja, / ta ei leia abbimeest! / Sepär-
rast, mo armsad wennad, / omma lühhikesse ellu-
aia peäle mõtteldes, / pallugem Kristusse käest selle mag-
gama läinud Summala sullasele (ümardajale) hin-
gamist, / agga meie hingedele Temma suurt armu.

Kolmandamal laulu wiskl.

Kõik inimeste tööd ja teud, / mis pärrast surma
middagi ei maksa, on tühhised. / Rikkus ei jä meile
mitte, / au ei lähhä meiega hauda; / ni pea kui surm
liggi jõuab, kaob se kõik ärra. / Wõtkem siis se surre-
matta Kristusse poole hüida: / oh anna sellele, kes
meilt on ärraläinud, hingamist seäl, / kus kõige
rõõmsate elluasse on!

Neljandalamal laulu wiskl.

Kus on nüid kõik mailma lust ja rõõm? / Kus
on nüid kõik liig lootus aialikku asjade peäle? / Kus
on nüid kõik kuld ja hõbbe? / Kus on nüid kõik
teendritte hull ja kärrin? / Kõik on põrm, kõik on
tuhk, kõik on warri. / Tulge, hüidkem se suremata
Kuninga poole: / Tõsand, kingi omma iggawessed

headusfed sellele, / kes meilt on ärraläinud, / ja
anna temmale hingamist ses iggawesses õitsuses.

Siendamal laulu wiskl.

Ma mõtlesin selle prohwetil peäle, kes hüiab:/
Ma ollen põrm ja tuhkl / Ja weel: ma waatasin
handade sisse, / ja näggin seal paljad lufondid, ja
ma ütlesin: / kes on siis siin, se kunningas ja kes
sõamees? / Kes on se rikkas ja kes waene? / Kes on
se õige ja kes õel? / Oh Issand, anna hingamist
omma sullasele (ümardajale) So Pühhade hulgas.

Suendamal laulu wiskl.

Sinnu, mo Loja käst on mulle ellu ja ollemisse
annud; / sest Sinna tahtsid, et ma ühheks ellawaks
lomaks piddin saama, / walmistud nähtawast ja näg-
gematta lomustest; / Sa olled mo ihhu mullast tei-
nud / ja olled mulle hinge ommast jummalikkust ja
ellawasteggewast õhhuist andnud. / Anna sepärrast,
oh Kristus, hingamist omma sullasele (ümardajale)
ellawatte maal / ja õigette ellupaikades.

Seitsmendamal laulu wiskl.

Omna näo järrele ja omma sarnatseks löid Sa
algimisest innimesse, / ja pannid tedda paradisi aeda
Sinnu lomade ülle wallitsema; / agga kurradi kadde-
dusse läbbi pettetud, / sõi ta puwiljast ja sai Sinnu
käsju ülleastujaks; / sepärrast olled Sa tedda hukka-
mõistnud, / et ta jälle piddi mullaks saama, / kust

ta wõetud olli, / ja Sind, Issand, palluma, / et
Sa temmale hingamist annaksid.

Rahheksamat laulu wiisil.

Ma nuttan ja ohkan, / kui surma peäle mõtlen/
ja nään firstu sees sedda meie näo illu, / mis Sum-
mala näo järrele lodud, / innetu, auta ja näota olle-
wat. / Oh sedda immet! / Mis jallaassi se on meiega
sündinud? / Kuidas saime meie ärramäddanema mõis-
tetud? / Kuidas olleme surma ikke alla saanud? / Se
on tõest Summala käsju järrele, nõnda kui se kir-
jutud on! / Kül Temma annab ka rahhu selle omma
puhkama läinud jallasele (ümardajale).

Profimen. 6. laulu wiisil.

Sunnis on se tee, mis peäl ja tänna käid, oh
hing! Sest julle on üks rahhupaiß walmistud.

Tähhelpanna: Pärast sedda loetakse 1. ramatust Tessa-
lonika rahwale 4 p. 13 — 17, ja Joannesse Ewangeliumist:
5 p. 24—33.

Stihirad. 2. laulu wiisil.

Tulge, wennad, andkem wiimist korda suud
selle surmule, Summalat tännades. / Sest ta
lahkus ärra omma suguwõssast, / ja tõttab hana
poole; / ta ei holi enam mailma tühjusfest, egga
sest waewajast ihhust. / Kus on nüüd temma suggu-
lassed ja sõbrad? / Waat, meie peame temmast lah-
kuma! / Pallugem siis Issandat, / et Ta puhkamist
temmale annaks.

Oh misfuggune lahkimine, wennad, / misfug-
gune nutmine ja kaebamine on sel praegusel tunnil!/
Tulge siis ja andke suud sellele, / kes ürikesse aia eest
meiega ühhes olli; / sest tedda pannakse nüüd hauda,/
kattetakse kiwwiga finni, / saadetakse pimmedusse
sisse, / mattetakse surnutte hulka / ja lahjutakse kõigist
temma fuggulastest ja sõbradest ärra. / Pallugem siis
Jssandat, et Ta puhkamist temmale annaks.

Nüüd saavad kõik selle tühja ellu siddemed lahti
peästetud; / sest waim on omma telgikodda mahha-
jätnud, / mullatük on mustaks saanud; / asti on
rusjaks lödud, / keeleta, elluta, surnud ja liikumatta:/
tedda hauda saates, pallugem Jssandat, / et Ta
temmale iggawest hingamist annaks.

Mis on meie ellu? / Tõeste, üks dieke, aur,
hommiku kaste. / Tulge ja waatkem firstu sisse: / Kus
on ihhu illu jäänud? / Kus on noorus? / Kus on
need filmad ja ihhu münt? / Kõik on kui rohhi ärra-
närtsinud; / kõik on ärrakaddunud. / Tulge, heitkem
filmaweega mahha Kristusse ette.

Suur on se nutmine ja kaebtus, / suur on se
furbtus ja hädda, / kui hing ärralahkub; / siin on
surma riik ja hukatus; / siit mailma ellu on kui üks
heitlik warri, / kui petlik unnenäggu, / ja se mapeälne
elluwaew kui tühhi unnistus. / Põggenegem kaugele
ärra igga mailma pattu eest, / et meie taewariiki
woiksjime pärrida.

Selle furnu peäle waadates, kes meie ees maas
on, / möttelgem ka selle peäle, / et nisammafuggune

saab ka meie ennesta wiimne tund ollema. / Sefinane lähhab ärra siit Maa peält kui suits, / ta on ärraõitsenud kui lilleke, / ta on mahhaniidetud kui rohhi, / saab nartsude sisse mähhitud ja mullaga finnikatetud; / tedda siit ilmaft ärrasaates, wõtkem Kristust palluda, / et Ta temmale iggawest hingamist annaks.

Tulge, teie Aldama tullesa põlwe rahwas, / waatke, kuidas se, meiega ühesuggune inimene, nüüd siin maas on, / kuidas kõik temma illu on ärra kadunud, / kuidas temma usfideft ärranärritud ja pimmedusfes ärraõödud pea hana sees ärramäddaneb / ja mullaga finnikatetakse; / tedda siit ilmaft ärrasaates, wõtkem Kristust palluda, / et Ta temmale iggawest hingamist annaks.

Kui hing kartusse wäärt Inglistest saab ihhust wäggise ärralahhutud, / siis unnustab ta ärra kõik tutwad ja suggulasfed, / ja murretseb ükspäinis selle eest, / kuidas ta tühja teggude ja selle palju waewateggia ihhu pärrast tullesa kohtu ees peab wastama. / Tulge siis, wõtkem kõik sedda kohtumõistjat palluda: / Issand, anna temmale andeks kõik, mis ta on teinud.

Tulge, mo wennad, waatkem handas sedda tuhka ja põrmu, kellest meie olleme loodud. / Kuhhu lähame meie? / Mis on meist saanud? / Kes on seal se rikkas ja kes waene? / Kes on se issand ehk kes sullane? / Eks olle meie seal kõik põrm? / Kõik palle illu on ärramäddanenud, / ja kõik noorusse öied on surm ärraförwetanud.

Tõest', kõik sellesinnatse ellu lust ja rõõm on
tühhi viirastus; / meie kaome kõik siit ilmast ärra,
ja saame surmast ärravõidetud: / kunningad ja
würstid, kohtumõistjad ja wäggewad, / riffad ja
waesed, ja kõik inimeste lapsed; / sest kõik, kes on
ellanud, saawad handa pandud. / Pallugem siis, et
Issand neile hingamist annaks.

Waatke, nüüd on kõik ihhuliikmed seisma jäänud,
mis weel ürikesse aia eest liikusiwad; / nad on nüüd
kõik liikumatta, / on surnud ja ilma elluta: / filmad
on kinnilangenud, / jallad on otsegu kinniseotud,
käed ei liigu, / kõrwad ei kuule midagi, keel on wait;
kõik on hana hõlks antud. / Tõest', kõik inimessesse
ellu ja temma asjad on tühjad!

Suendamal saulu wiisk.

Mu olgu Issale . . .

Mind heäleta ja hingeta maas nähhes, / nutke
minnu ülle, kõik wennad ja sõbrad, / suggulasfed
ja tutwad. / Gile alles räkisin ma teiega / ja äffit-
selt tulli mulle se hirmus surma tund. / Tulge kõik,
kes mind armastate, / ja andke mulle suud wiimast
korda; / sest minna ei saa mitte enam teiega ühhes
ellama egga räkima. / Minna pean nüüd kohtumõistja
ette ärraminema, / kus mitte inimeste wahhel wah-
het ei tehta. / Sullane ja issand seiswad seal ühhes,
kunningas ja sõamees, / riffas ja waene / — kõik
ühhesuggusse arru sees; / igga üks saab omma teg-
gude järrele auheh hääbi. / Ma pallun tõid kõiki:/

passuge allati minnu eest Kristust Summalat, / et
Ta mind mo pattude järrele hirmsa wallu paika ei
saadaks, / waid senna wiiks, kus ellu walgus paistab.

Nüid ja ikka ...

Selle palwete läbbi, kes Sind ilmale tõi, / ja
Sinnu Gelfäia, / Apostlitte, Prohwetite, Piiskopide, /
õigette ja waggade ja kõige pühha innimeste palwete
pärrast, / anna rahhu, oh Kristus, / omma puhkama
läinud fullasele (ümmardajale).

Löppetusse lõnnad.

Preester: Sinnu mällestus olgu iggaweste,
ja, meie ärraunnustamatta ja iggawesse õntsusse
wäärt wend (õdde).

Chk: Anna, oh Island, iggawest rahhu selle,
Sinnu õntfaste ärrasurnud fullasele (ümmardajale),
ja lasse tedda jääda iggawessjeks mällestussjeks.

Lauljad laulawad. Iggaawessjeks mällestus=
sleks. (3 kord.)

Lapse matmise laulud.

Halleluja! (3 korda, 8. wiil.)

Salmid: Wägga õnnis on se, kedda Sinna olled ärrawallitsenud ja wastu wõtnud, oh Issand.

Ja Temma mälestus jääb põlwest põlweni.

Pühha Summal, Pühha Wäggew ... Pühha Kolmainus ... Meie Issa ...

Oh ainus Poja, kes Sa tarkusse süggawusstega kõik armulikkult ülesseehhitasid ja kõigile sedda annad, mis kasulik on, anna hingamist, oh Issand, ka omma sullase (ümmandaja) hingele: sest Sinnu peale on temma omma lootust pannud, Sinnu, meie Poja, Ehhitaja ja Summala peale.

Sinna olled meie müir ja warjupaik ja jumala meelepärraline eestpalluja, pallu Dedda, oh ilmalaitmatta Summalasünnitaja, sa uskjatte ärrapeästja.

Pärast sedda 51 Daweti laul, ja siis laulatakse se surnud lapsukesse ülle seinnane Kanon:

Kolmas laul.

Trmos. Oh Taewa lautusse Poja ja Kristi-
kogguduse Ülessehitaja! / kinnita mind omma armas-
tuse sees, oh Issand, / Sa wiinne tahtmise raia, /
uskjatte kinnitus, ja se ainus Armuline.

Tropar.

Tõeste kõik on tühi asi, / se ellu on üks warri
ja unnenäggu; / sest ilmaaegu waewab ennast igga
mapeälne loom, ni kui kirri ütleb; / kui meie kõik
maailma kasuks saame, / ka siis lähhame meie alla
handa, / kus ühheskous on kunningad ja waeled, / wan-
nad ja lapsokesed. / Lasse siis, oh Kristus Jummal,
puhhata omma ärraläinud lapsokest, kui Armuline.

Kues laul.

Trmos: Ma tahhan omma palwet Issanda
ette wäljawallada, ja Lemmale omma kurbtust teada
anda, / sest mo hing on õnnetust täis sanud, / ja mo
ellu on põrguhaua liggi jõudnud, / ja ma pallun
nõnda kui Jonas: / wii mo ellu üles hukkatusest,
oh Jummal.

Rondak. 8. wifil.

Lassee puhhata, oh Kristus, omma fullase (üm-
mardaja) hinge Pühhadega seäl, kus ei olle haigust,
kurbtust egga ohkamist, waid kus üks lõpmatta ellu on.

3kos.

Sinna, kes Sa inimese löid ja walmistasid, olled üksi surretamata: agga meie, mapeälsed, olleme kõik mullast loodud, ja lähheme jälle sellesamma mulla sissi taggasi, kuidas Sinna sedda olled seadnud, kes Sa mind löid ja ütlesid: Sinna olled põrm ja pead jälle põrmuks saama. Senna peame meie inimesed kõik minnema, hauapeälse nuttuga lauldes: Halleluja, Halleluja, Halleluja.

Sa ka need 3kossid:

Ükski ei olle ni härdameeleline kui emma, / ja ükski ni halle süddamega, kui issa, / sest nende sissefond tunneb wallu, kui nad omma lapsukest siit ette ärrasaatwad, / ja suur on nende süddame kurbtus omma laste pärrast weel ennam siis, / kui nad jubba hästi rääkisid; nad tulletawad nende juttud meele, selle lauluga: Halleluja.

Sest mittu kord löwad nad omma wastu rindu ja ütlewad: / Oh mo poeg ja mo armas lapsuke, / eks sa kuule nüüd ennam omma emma heält? / waata se on se ihhu, mis sind kandis, / mikspärrast ei rägi sa meiega mitte ennam, ni kui enne? / agga sinna olled wait, meiega ütteldes: Halleluja.

Oh Jummal, Jummal, kes Sa mind olled ärrakutsnud, / olle Sinna nüüd mo wannematte trööstjaks, / sest suur nut on neile tulnud, / kui nad minnu se ainusündinud peale waatsid; / agga Sinna, kes Sa sest Emmaast Neitsist sündisid, / jahhuta mo emma

fissekonda / ja saada willu fastet mo isä süddamele, /
et nad wõiksid laulda: Halleluja.

iühhetjas laul.

Trinos: Taewas kartis ja Maa otsat ehma-
tasid sest imnest, / et Jummal innimestele lihhalik-
kult ilmus, / ja Sinu emma ihhu olli Temmale
rumilise, kui taewas. / Sepärrast kiitwad Sind,
Jummalasünnitaja, kõik inglitte ja innimeste kog-
gudused.

Eksapostellari: Müid ollen ma rahhu
saanud, ja puhkamist leidnud: / sest minna ollen sest
kadduwaist põlwest ärraasjutud ja ellu sisse läinud: /
au olgu Sulle, oh Issand.

Pühha Jummal, Pühha Wäggen. . . .

Prokimen: Wägga õnnis on se te, kus peal
ja tänna käid, oh hing, sest sulle on üks rahhu
paik walmistud.

Salm: Põra ümber, mo hing, omma hin-
gamise juure, sest Issand teeb sulle head.

Loetakse pühha Apostli Pauluse ramatust Ko-
rintuse rahwale. (1 Kor. 15, 39—45.)

Evangelium (Joan. 6, 35—39).

Pärrast jelda on ärralahkumise suandmine, ja sel aeal laul-
takse need Salmid.

8. wiisil. Oh minnu laps, / kes ei nutta
mitte sinnu nuttu wäärt ärraminnemise ülle siit
ellust, / et sinna kui üks wäeti lapsuke omma emma
jüllest nagu linnuke müid ruttu ärra lendsid / ja
kõikide Loja juure tõttasid!

Oh lapsuke, / kes ei nutta mitte kui ta näeb,
et ärranärtsind on so lahke näggu, / mis, enne õitses,
kui üks kaunis lilleke!

Oh minnu laps, / kes ei ohka ja ei kaeba nuttes
sinu suure illu ja so elluea lõbbusa wiiside pärrast; /
sest ja olled ni ruttu meie silmist ärra kadunud, /
otsjega laew, kellel jälgi järrele ei jä; / tulge, mo
sõbrad, suggulased ja liggimesed: / andkem ühhes
minnuga temmale suud, tedda hauda saates.

Surm on lastele üks ärrapeastmine; / sest nem-
mad ep olle weel mitte selle ellu willetsusi näinud, /
ja on jubba hingamise paika jõudnud, / ja rõõmus-
tawad ennaft taewa rõõmuga Abraami süles, / ja
õiskawad nüid ühhes pühha lapsukeste jummalikku
hulgaga, / ja on wägga rõõmsad, / et nad hukka saatja
pattu armastusest on puhtad ärraläinud.

Nu olgu Issale . . . nüid ja ikka . . .

6. wiisil. Miguš affas Adami külge enne-
muiste pu wilja maitsemise läbdi Edenis, / kui maddu
surma rohtu wälja heitis, / ja se läbbi on surm
kõige mailma sisse tulnud, mis innimese suggu ärra
neelab; / agga kui Issand tulli, siis rõõhus Ta
mahha sedda maddu ja saatis meile rahhu; / sepär-
rast hüidkem Temma poole: Hallasta meie peale,
oh Lunnastaja, / ja lasse neid, kedda Sinna ennese
juure wõtsid, / omma ärrawallitsetud hingede hukkas
rahhu leida.

Pärrast sedda: Pühha Jummal, pühha
wäggew . . . Pühha kolmainus . . . Meie Issa . . .

Siis need troparid: Lasse puhhata oh
Lunnastaja, omma sullase hinge nende puhkama
läinud õigette hingedega . . . (Waata 302 lehhe külge.)

Kes Sa üllem olled kui Kerubid . . .

Nu olgu Issale . . . nüüd ja ikka . . . Issand
heida armu (3 forda); Snnista.

Iggawene mälestus (3 ford).

Trüffi wead.

Lehhe
rüig. Ridda.

- 10 3 alt: trüffitud: jurma; loe: jurma.
 13 14 alt: trüffitud: et ta ei fõigu; loe: et ta ei fõigu.
 53 8 alt: trüffitud: koftudes; loe: koftudes.
 57 7 alt: trüffitud: lunnastamisje tõ; loe: lunnastamisje tõ.
 79 12 alt: trüffitud: kartusjega; loe: kartusjega.
 87 6 üllewelt: trüffitud: Walgus; loe: Walgus.
 94 3 alt: trüffitud: Temma tõ; loe: Temma tõ.
 95 8 üllewelt: trüffitud: tullers; loe: tulleks.
 105 5 alt: trüffitud: so on; loe: se on.
 112 7 üllewelt: trüffitud: õignst; loe: õignst.
 125 11 üllewelt: trüffitud: walgusjett walguji; loe: walgusjett
 walgujst.
 143 11 üllewelt: trüffitud: paistuud; loe: paistuud.
 145 1 üllewelt: trüffitud: Lunnastaja; loe: Lunnastaja.
 147 6 alt: trüffitud: ennä, ja; loe: ennä, So.
 150 7 alt: trüffitud: ja tõusid; loe: tõusid.
 157 12 alt: trüffitud: ka kiidame; loe: ja kiidame.
 166 3 alt: trüffitud: omme; loe: omma.
 174 10 üllewelt: trüffitud: funningriifi; loe: funningriifi.
 178 10 üllewelt: trüffitud: õjegi; loe: õjegi.
 190 14 alt: trüffitud: funninga; loe: funninga.
 196 10 üllewelt: trüffitud: funningana; loe: funninga.
 200 12 üllewelt: trüffitud: Emmb; loe: Emma.
 210 12 üllewelt: trüffitud: fõrge pilwe; loe: ferge pilwe.
 239 5 üllewelt: trüffitud: maggadus; loe: maggadus.
 246 10 alt: trüffitud: pühha, pühha; loe: pühha, pühha, pühha.
 249 5 üllewelt: trüffitud: rajastett teggudest; loe: rojastett
 teggudest.
 250 11 alt: trüffitud: meelepärrealistlanu; loe: meelepärrealist
 lanu.
 255 8 üllewelt: trüffitud: tippuwad; loe: tippuwad.
 255 7 alt: trüffitud: tunnistau; loe: tunnistau.
 259 12 alt: trüffitud: funningriifi; loe: funningriifi.

30 annover

4/2

1899.

Guin. m. $\$56 + 37$
or $\$59 + 2$
Guin. m. 27.2
n. 10.3

N. 1243

N. 1203.

120. - $\frac{27}{2506}$

$\frac{1209}{204}$

Lewis & L. 26.7
Lewis & L. 26.7

Lewis & L. 26.7

Laurelwood: 30.

Kingbird:

Tatar

1906-11

23-9

1864-10. - 18-9

42, 41, 45, 0

1906-11 23-9

1889-2 = 8 = 19

26, 9, 15, 0

